

H E N N I K A I A —————
ΑΝΝΟ^{1737.} ΧΡΙΣΤΙ^{1737.}
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ,
ΕΒΔΟΜΗ ΣΤΝΟΔΩΣ.
S A N C T A S Y N O D U S
N I C Ā E N A S E C U N D A .
G E N E R A L I S S E P T I M A .

HISTORIA CONCILII Aquin affectis facile facti hujus exemplum & cri-
men insedit, imperatoris potissimum, & ^{Anno. bis. 1737.} Constantini, qui Nicolis erat episcopus: sed ^{loc. cit. 1737.} & utrique non leve calcar accessit ex consuetu- ^{Germae ad.} joanem epi-
dine cuiusdam Beleris, qui ex Christianis ^{fol. 1737.} abutus, ex Arabum consortio Mahometanis ^{Adu. mil.} abductus, ^{obi. 1737.} superstitutionibus imbutus est. Tum libertate do-
natus, cum ad Romanorum ditionem regisset, primo familiariter egit cum Constantino, deinde se in gratiam imperatoris penitus insinuavit.
Beleris & Constantini suasionibus incitatus Leo,

ac multo magis adactus jurejurando, quo id
(poponderat Hebreis) quibusdam qui ei pre-
dixerant imperium, detestabile bellum sacris ^{Cedren.} Zonar.
B indicit imaginibus: neque eas ex templis tan-
tum & privatis edibus decedit & abradit, sed
etiam perverstie magnaeque religionis statuam
Salvatoris, quae ad anenam urbis portam in ex-
cello illustriq[ue] loco diutissime steterat, vi ter-
roque deturbat. Stomachantur qui aderant,
percellitur tam acerbo nuncio civitas: ad ^{1737.} ar-
ma concurruntur: regii discerpuntur apparitores & Cedren.
& ministri. Frenuit imperator accepta inju-
ria, & natura ferox ac truculentus ferinam
exardecit in rabiem: publico edicto omnem
imaginum cultum abrogat, cultoribus interdicit
aqua & igni: alios spoliacione bonorum mul-
ti, alios in exilium ejicit, aliis abcidit ma-
nus, alios crudeliter jugulat, totam denique
templicam velut immanissimus vere leo lace-
^{1737.}

Council. General. Tom. XII.

Oco 2 rat

— — — rat & cruentat. Agreditur dein sapientissimum doctorem, cui & prestant omnia disciplinarum scientia, & spectata morum integritas, & duodecim contubernialium modestia, & honestus, ut quos ecclesiasticorum divinorumque instituto-
rum collegas & socios habeat, venerationem

... apud omnes justissimam conciliaverat: ut eos non modo permulti doctrina ac sapientia causa convenire solerent, sed ipsi etiam imperatores in rebus gerendis consularentur. Hos igitur Leo disputationibus primo & privatis colloctionibus in suorum errorum sententiam petrahere studebat. Verum eorum decade invita constantia repulsi, inclusos in aedes eis ad habitandum attributas, una cum instructa bibliotheca, noctu imperatorem concremari. Sandrum præterea deprecationes irridere, loculos periodere, reliquias sedare, neque homines, neque Deum vereri. Nec erat qui efferrato Leonii se se auderet obiecere, præter unum Germanum Constantinopolitanum episcopum, cuius eximiam sanctitatem, venerandam canitatem, & singularitatem in conservandis oibus vigilantem celebat universi. Lugebat est calamitem ecclesie, & quacumque ratione poterat imperatoris imperium retardabat. Scriptum etiam ad Constantiopolitanum episcopum tot scelerum & conscientium & saudorum: hortatur ut ab incepto defestat, sua suorumque saluti propiciat, redeat

ad majorum traditionem. Subdole simulat ille
esse se, qui non erat; verusque describit: da-
turum se operam deinceps, ut diu fauore
offendas neminem. Misit etiam ad alios epis-
copos litteris. Germanus vehementer eos re-
spicit ad iusta & cat, ut fidem a majoribus traditam retineant.
Thomam in Has ob causas Germanum imperator graviter
oderat, erumpente tamen iram premebat:
veritus ejus insigne virtutem, magnaque de-
cens. e
Audior: mi
sc: Cedras
ac sericeum blande compellat: ac valut aliud

accertimur blandi compescere, &c. velut adi-
agens, accusat superiorum tempore imperi-
tiam, & sacerdotes, qui fatue populos imagi-
nibus colendis adduxerant. Sapienter Germanus
furentem demulcere studet: explicat ejus
rei utilitatem, & ecclesie consuetudinem ab
apostolis usque deducunt. Hic vero excanduit
imperator, atque annulit ministris & contumie-

Sunt enim & quae antea mentem & conatu-
lii oneratum regia expulit. Nec peperit "Joan-
di Damasco" humanarum divinarumque re-
rum eruditione florentissimo. Etenim ei, quod
de religioso imaginum cultu non minus pie
quam docte scripsisset, dextera eiusdem Leonis
opera & fraude a Saraceno principe precisa est;
quam tamen divinitus restituit clementissima Dei
mater, ad cuius ille imaginem, velut ad sa-
cram anchoram, pīs fetibus & supplici fide
contulerat.

Gregorius secundus Romanus pontifex cum
ca, que Constantiopolis gerebantur, acerbissi-
• Hadrianus ferret, coadulta Romæ synodo, eo studio quod
papa primus
in ep. ad Ca-
rolum, & ad torem communis facit, definit aliquando ecclæ-
siæ: Grego-
rillus persequi: non esse imperatoris pars de-
secundus 18
cpi. 1. 2. 3.
imper. Leo
divinis sacrificiis rebus judicare, multo minus
apostolicas traditiones, quas omnis veritas pie
Auct. hinc
m. Ceden-
tibus ut alioquin salutaribus monitis restituit. Leo: aspi-
fug. dem furdum potius quem dominem dices.
Germanumque imperator Constantiopolito-
tano deicit throno, Anastatum sufficit homi-
nem scelestissimum. Quicunque illum tandem
Gregorius pontifex & apostolici anathema-
mucrone vulnerat. & Italiam ipsius imperio-

ab actis interceptisque Italorum annuis vestigia-
libus, que ad id tempus principibus Constituti-
nopolitanis pendebantur. Leo vero iugentem
classem, quæ & Gregorium, & Italianum diven-
aret, instruxit; cui suppeditari sumptuus iustissimus
ex censu per capita Siciliæ & Calabriæ imposi-
tus; ecclesiæ vero Romanae patrimonium, quod
in his erat provinciis, in suum restitueratum.
Sed ulti tot facinorum Deus immanis tyran-
ni classem magnis jaçatam procellis, ad litus
Adriatici mariæ obtrivit.

Gregorio secundo tertius succedit: qui u
laboranti eccl^{esi}a affteret opem quam posset
**ad Leonem mittit Gregorium ecclesie Ro
manorum presbyterum cum mandatis apostolico
s munere vigilantiaque dignissimis: quae tamen i
imperatori non redditus, quippe ejus primum
minis deterritus, deinde fraudibus elusus, de
nique anno damnatus exilio. Causa rei iudic
gitate commotus pontifex, evocatis in urbem
episcopis quam plurimis, ante beati Petri con
fessionem, tota approbatte synodo, oppugnat
res imaginum ab eccl^{esi}a communione, ut per
stem ac periculi Christiani orbis, esecut
Postea iterum conatur Leonis animum delini
re, missis per Constantinum defensorem episto
lis. Verum si tabellarius in vincula conjectus
et diuturno fætore ac fame cruciatus, vir tam
dem imperatoris manus effugit. Multis tam
calamitatibus tamquam telis e celo missis Leo**

*N*is res accuta sunt. Nam circitatum detinendis & armis turbata fides erga imperatores ex pestilencia & belli cladiibus miserabilis valetas consecuta: sed nihil horribilius terremotu, qui duodecim menses regiam concussum urbem, prostratis non modo privatis edibus monasteriis, templis, sed etiam publicis mensibus. Quorum cum nihil Leonis amentis mederi potuisse, tandem dies afflictus tornimbus, inter angores & ejulatus impiam animam exhalavit. Leonii successor filius Constantinus quem Copronymum propterea cognominarunt quod cum baptismo insens expiaretur, sacram lavacrum inquinari. Eo portento territus Germanus patriarche predixit, rempublicam & ecclesiam hujus aliquando flagitis polliuendam.

Predicationem probabat eventus. Nam si Bellus Leo, scorpionibus Copronymus cecidit ecclesiam, homo natus ad evertendam omnem quod in ipso fuit, religionem; sacrum rerum & ceremoniarum, quarum plus cultus in Deo cultum redundat, contemptor impudentissimus Iudis circensibus, viam exsecandis, evocatis malis genitis ac manibus, aliisque id genui beneficis apprime deditus. Qui ut sui principatus initia bonis videlicet auspiciis consecraret, generali statim retuit editio, ne quis a eos, qui religiosissimo Dei famulatu excellebantur, sancte cognominet, aut eorum reliquias veneretur, aut tamquam patrocos ac deprecatores imploraret, quod eos nihil possent diceret, ne Desipamus quidem virginem, quam non illo quidem cognomine voluit appellari. Quin etiam sumptis in manibus aliquando laevis aure plenis, ex iis, qui aderant, scilicet iis est, quanti eos estimarent. Cum responsum esset, magni; vacuos soledeinde ostendit, percontatus, quanti eos licerentur. Cum responsum esset, nihil. Ita inquit Maria, quoque, dum Christum gemitum uero, in honore fuit; postquam eum peperit, nihil certis mulieribus praestit. Eam igitur impietatem cives graviter ferentes, Artabasdum Europalem tem,

tem, Copronymi affinem & Iororis conjugio, qui contra ipsum Copronymum arma sumiserat, imperatorem designavit. Beserem tot marorum auctorem atque incitamentum trucidant, sacras imagines suis restituunt locis, Copronymus la suam anathemate convicitiique proficissum exuant imperio, ejusque loco Europaletum Augultum consolantur. Verum usura gratulationis hujus brevissima fuit. ColleGIS enim mox viribus Copronymus urbem terra marique obfedit, eaque in ditionem compulsa, Europaletum etiam in suam redigit potestarem, eique oculos effodit; filios autem gravibus iadatus gravis, capite damnat, ne quis ex tam illustri familia verè religionis vindex rehoquatur. Cruciferet etiam deßevit in perduelles extiores : aliorum fortunas prædam militibus expoñit, alios patris expulit fedibus, alios, præcisis prius manibus, interemit. At vero, ne qua re rabidis seris esset absimilis, in familiares etiam suæque hæreſeos lectorum deßevit, & in his præcipue Anastasium pseudopatriarcham, quem aetulo præpostere imponit, & virginem casum, & per urbis plateas ludibrio habitum, rufius in pristinum thronum collocavit. Sed paulo post hic ipse episcopus, qui inter concionandum sanctorum gloriam convictus proscindere conluerat, morti proximus per os egere sua ipsis excrementa coactus est. Instanter tres deinceps Romani pontifices, Zacharias, bonus si Stephanus & Paulus, totidem synodis pontificis & Hadrianus Romæ habitus, literis, cohortationibus, præcibus, aliisque remedii perditi hominis curare dementiam. Copronymus vero nec ullum sanctissimis pectoribus honorem habere, nec divinum numen veteri, nec ignominis ullis adversariis facere: immo vero, ut fux se-

Aut. hi. etiam nomen ac dignitatem amplificaret, — lyhos
m. c. Z. di cuiuspiam auditoritate ccccxxxviii. episcopos
n. & C. quorum antesignani erant Theodosius Ephesii,
dieni. ubi sup. & Pallas Perge, homines audaces & impii,
Constantinopolim ev. cavit: per quos, quæcumque
et libuisset, sine ullo metu statueret. Ni-
hil ea de re actum est cum apostolica fede:
nullus episcopus ex catholicis ac primariis fedi-
bus, Alexandrina, Antiochenia, Hierosolymita-
na, et assertus: nihil ordinis suscepimus, fa-
ctumque: nihil in tanto cœtu aliud relonat,
quam adversus imagines impudens ac velâna
conclamatio: prædictus ecclesie Constantino-
litanz Constantinus monachus, homo nefarius:
decurrunt in forum: adeit imperator, adfundi
& epicopi cum patriarcha Constantino: omnis
interdicunt imaginum honor ac veneratio: in-
digno feriuntur anathemate Germanus, Geor-
gius Cypri episcopus, Joannes Damascenus,
acerrimi propugnatores imaginum. Sed cum
Constantinopolitanam hanc synodum Stephanus
• Had. in ep. pontificis abrogasset Romana synodo, Copro-
nynus ad suz synodi subcriptionem episco-
pum. Z. di. C. dres. & sua pos ac monachos universos adigere conatus est
hab. m. ubi sup. Verum restitut corum optimus quicunque, ne
a primis suscepimus, simusque iam iam pectora

pos ac monachos universos adiungere conatus est
dico & tua pos ac monachos universos adiungere conatus est
habet multa
Verum restitut corum optimus quique , ne
oblitus hominis tyrannidem timuere jam jam piorum
cervicibus imminentem , sed lubentibus animis
excepere oblatam sibi facultatem bibendi calici
eum Domini , & lavandi stolas suas in sanguine
ne agni . Atque inter hos in primis clareuerat
Andreas Cybletes * eximiae pietatis monachus
cui Hagrorum vi dirupta cutis est ; dum trahens
retur per urbem pede amputato , martyrium
consummavit : præterea Petrus vir gravissimus
qui vindictis per plateas pedibus tractus , & in
mare demeritus est : Stephanus eremitarum dux

& magister¹ , qui complures annos claustro inclusus traduxerat. Is exemplo prioris Stephanii, fustibus & lapidibus toto corpore dilaceratus , & in altissimam soveam inter reos damnatosque projectus : monachi² vero compulsi pallio & cuecu deposito , inire conjugia , & vitam fordinis artibus tolerare . Tradita militibus monasteria, ut sacri monachatus memoria deteretur . Sanctorum patrum libri , sacra suppellex & reliquiae in rogos ac flamas injectae . Aliquot senatores , clarissimi viri , quod imaginibus adorassebant , durissimis nervis in furo verberati . Adacti denique omnes jurejurando diraque execratione , nullum se posthac honorem imaginibus habituros . Quod cum pro super gestu Constantinus pseudopatriarcha publice cisset , vindicem Dei iustitiam non effugit . Natus paulo post , cum Gopronymus de abeganda Christi Domini divinitate cogitasset remque patriarchae credidisset , quod is haberet clausa non potuerit principis confilia , iussus est publice virginis eadi , consupi , per urbem raptari , & in fordinissimum urbis locis jugulari .

Tandem Copronymus, tamquam cædibus fæciliisque defessus, cum expeditionem luscum pisset in Bulgaros, ardentissima febri correptus est Arcadiopoli: utque vita exitus anteacta vix esset ultio, pedes illi ardenteribus ulceribus quois carbunculos ab exurendi vi nominantur intumuerunt. Dumque hoc vehelemente jactante cæstu, clamat infelix, vivum se inextinguibilem traditum, ob violatum deipara Mariz nomen & cultum: cumque eam sero suscitaret norifice coli, acerbissimo interitus, ad quæ rupes graret supplicia, non obscure monstravat. Successit filius Leo quartus, qui ex Irene conjugi Constantinum suscepit. Nec si diu imperium vit, minus quidem quam a pietate alienus imagines tamen perosus, carumque cultores iudeatus est: sed per breve defunditus imperio infeliciter obiit.

Fausis tunc auspiciis Irene * cum filio Constantino imperare cœpit, catholica religione pietate florentissima mulier. Itaque nihil ei se antiquius, quam ut religionem, que dilata Diacebat, excaret, regiamque urbem multiplex idam anathemate, & a ceteris sejundam ecclesiæ partibus, ad reliqui corporis concordia revocaret. Cum vero Paulus ^{abdicato} Constantinopolitano patriarchatu in Flori fæcessit monasterium, leipsum voluntarii diceruntur us penis, hujus rei causam scilicet tantibus imperatoribus respondit: quia Copronymi syndo, in qua sacras imagines ab ecclesiæ auferendas inique decretum fuerat, suam addecerat subscriptionem; & nisi penitentiam ageret, atque nis se fuisse cruciatibus puniendum. Quo responso permitti imperatores, primum de patria optimo deligendo solliciti, habita, quod par erat, deliberatione, vultus est nemo, ex Merito Tarasius pollichaberetur. Is vero gravissimum detrectabat onus, nec prius urgenter cessit Augustis, quam fore pollicerentur, ut minime ope atque opera synodus indicendam carent.

Ergo ad Hadrianum primum consilii animus que magnitudine clarissimum, * synodicam Tauri, in qua de imaginum cultu doceat ac differebat, scribit epistolam. Scribunt & imperatores, communicantes consilis rogant, synodus ipsius auctoritate cogeretur, ad eam de more legatos apostolicos mitteret. Larissae pontifici nuncius nullus affterri potuit. Itaque

A versa synodo honorifice acclamatum est. Ea vero fides quo fieret illustrior, placuit & sanctissimum patrum libris deponiti, & in eis libro proferri apertissimam gravissimisque sententias, quibus imaginum veneracionem magnopere commendat: quippe rem ab apostolis traditam, verutissimo ecclaeclarum omnium probatam uero, & compluribus miraculis illustrem ac testatam: que sententia in synodo ex optimis auditoribus recitata sunt. Quapropter constans omnium patrum suffragio sancitum est, ut in basilicis, aliisque honestioribus locis Christi Domini & sanctorum imagines collocentur, ad memoriam & imitationem virtutum excitandam; atque ut debitis coleantur honoribus: cum is cultus ad prototypum referatur, ut sanctorum reliquias ea, quam per est, veneratio deferatur. Ut qui contra senserint, anathematis penam luant: episcopi vero & clerici depontantur. Quibus sanctissime constitutis, placuit in medium deferri lacram "Saluatoris" imaginem, & suppliciter procumbentibus universis, ut fuorum ipsi decretorum fructum perciperent, adorari. Vium est etiam de Copronymi flagitiosissima synoda cognoscere: ne quid, unde periclitari posset piorum simplicitas, resideret. Perlepta igitur est in publico conventu, ejusque vanisim rationes verisimilis alii everserunt; & quantum satis erat, explicatum, divinarum scripturarum testimonia, quibus idola gentium redarguuntur, adversus sanctorum imagines ab hereticis stultissime detorqueri. Proinde justissimum sacrofonda synodus anathema constituit in nequam illius conciliabili autores: nec solum in *Anastasiu*, sed etiam in *Constantinum* ac *Nicetam pseudopatriarchas*: qui non ascenderunt ex adverso, neque opposuerunt murum pro domo Israe, sed siendo etiam obsequendoque, stimulos & ignes Leonis & Copronymi suriis admovere. Postremo canones xxii. adjecerunt.

His rite peradit, Tarasius patriarcha, datis ad Hadrianum Romanum pontificem literis, rerum omnium quo gestae fuerant, rationem reddit. Hadrianus autem eam synodum non modo apostolicae sedis inviolabilis iudicio comprovavit, sed conscripta etiam ad Carolum magnum imperatorem epistola, a quorundam crierminationibus defendit. Hujus etiam sacrofanda synodi decreta confirmata postmodum sunt ab octavo ecumenico concilio, a Nicolo primo in epistola ad Michaelem imperatorem, & a Leone nono ad Petrum Antiochenum episcopum, & aliis.

ANNO
CHRISTI

ΤΟΤ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ Ημαν

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ GREGORII PAPÆ ROMANI

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Πρὸς Λίσουτα βασιλέα τὸν Ἰσακροῦ.

Πρώτη επιτολή.

SANCTI PATRIS NOSTRI

GREGORIU PAPĂ ROMAN

DE SACRIS IMAGINIBUS

ad Leonem Isaurum imperatorem

Epistola prima.

CAPIT. I.
PISTORI,
GREG. PP.
CRYPTA AN.
DCXXVI.
Hic fuit ha-
jus nominis
secundus in
et aequibute-
dam non re-
de Dialogus
appellatur.
Annos deli-
guare videuer-
tis 718.719.
de qua de-
re alias.

Litteras vestras a Deo custoditæ majestatis ac
fraternitatibus per augustalem Sparto-
candidatum missas acceptimus , impe-
rante te indicione quartadecima ; ipsius et-
iam 14. & 15. & 1. & 2. & 3. & 4. & 5.
& 6. & 7. & 8. & 9. indicitionum acceptas
epistolas tuas , in lata ecclesiis repotatis
in limine confessionis sancti & gloriose ac
principis apostolorum Petri diligenter ser-
vamus , ubi & Christi amantium prede-
cessorum tuorum , qui pie imperarunt , sunt
literæ . Et in decem syllabis rede ac pie ,
utque imperatorem Christianorum decet ob-
servaturum te ac custoditurum integre omni-
nes sanctorum patrum nostrorum & docto-
rum admonitiones promisi . Illud autem
in primis precipuum est , quod literæ tuæ ,
& non alienæ , sigillis imperatoris obsigna-
Cte diligenter sunt , & accuratae intus sub-
scriptiones per cinnabarina propria manu tua ,
ut mos est imperatoribus subscrivere : re-
steque admodum ac religiose confessionem
inculpatae & orthodoxa fidei nostræ edidi-
sti , sed & scriptissili , eum qui * solvit ac ^{relinquit} ~~definit~~ terminos patrum , exercrandum es-
tisse . Cumque isth[ic]e accepissemus , gratia-
rum actionis hymnos Deo offerebamus ,
quod a Deo tibi plane donatum esset imperium .
Et cum rede curreres , quis auribus tuis ⁷⁷
arcum pravum , & in ea qua a tergo sunt
respexisti ? Decem annos Dei benignitate
recte ambulasti , neque sacrarum imaginum
mentionem fecisti : nunc autem eas dicas
idolorum locum implere , atque illos qui
eas venerantur , idololatras esse ; teque ad
eas evertendas penitusque delendas conver-
testisti : neque judicium Dei reformidasti ,
cum scandala in hominum corda , non fi-
delium modo , sed & infidelium , ingruerent .
Atqui denuncias tibi Christus , ut ne ^{Lxx. 13.}
unum de pusilli scandalizes , & ob exiguum
scandalum in ignem eternum immisum iri : at tu mundum totum scan-
dalizasti , ut qui mortem nolis subire , at-
que infelicem rationem reddere ? Scriptissili
autem non esse manusfacta veneranda , nec
ullam effigiem ad similitudinem effectam ,
sicut dixit Deus , neque in celo , neque
in terra : & demonstra mihi quis tradidit ^{Eund. 10.}
rit veneranda & adoranda esse manusfacta ,
tum ego Dei esse mandatum fatebor . Qua-
re vero , tamquam imperator & caput Chris-
tianorum , sapientes non percontatis es ,
qui experientia polleant & ab ipsis edocet*ii*

¹ In lucem edidit P. Fronto Duceus Soc. J. ex ms. Cardinals a Lotharingia Remensis Archiep. Et multa hic esse non satis coherentia premonuit. Eaudem edidit cum notis P. Frontonis Ducui Card. Baronius ad an. 720. p. 28. *Herodiana.*

² Has duas Gregorii II. PP. Epistolas scriptas anno Ch. 730. pluribus contendit Pagius ad An. Ch. 725. n. 6 & seqq. Etiam vero Gregorii III. censet Labbeus in lib. de Script. Ecclesiast.

ANNO
CHRISTI
9,

potuisse, properat quæ manufacta Deus hæc A
dixerit; priuquam confunderes & commi-
GREG. PP. tates humiles populos atque conturbares.
SCRIPTA AN. Verumtamen tu fandos patres nostros ac
NON DECCXVI. doctores rejecisti ac repudiasti, & foras
amandasti, quibus manus propria scriptis que-
runt te paritum, edique fecuturum pro-
misisti. Scriptura nostra, lux & salus no-
stra, sancti ac Deo pleni patres & doctores
nostri sunt; & hoc sex in Christo lym-
ni nobis tradiderunt, & tu eorum testi-
monia non accipis. Necesse habemus cras-
sa tibi & inducta scribere, ut indolus es
& crassus, sed revera tamen virtutem ac
veritatem Dei in te continent. Per Deum
te obtestatur, ut arrogantium deponas &
superbiem, qui circumfluis, multaque cum
humilitate sincere nobis aures accomedes.
Flecat animum tuum Deus ad veritatem
sermonum tuorum efficacitatem. Propter ido-
lolatrias enim, qui terram promissionis occupa-
bant; verba faciebat, qui animalia aures, &
argentea ligneaque, & omnem creaturam
adorabant, & volantes aves omnes; ac
dicebant: Ipsi sunt dei nostri, & aliud
Deus non est. Propter hæc manufacta dia-
boli noxia & exerceenda dicebat Deus, ne
ea adoraretus. Nam quia sunt manufac-
ta quadam ad ministerium & gloriam
Dei, cum peculiarem populum tuum He-
breorum sanctificatum introducere vellet, C
prout ante Deus Abraham, Isaac, & Ja-
cob promiserat te terram illis promissio-
nis daturum, & postfollere ac heredes pol-
litionem idololatrarum illos redditurum,
ac gentes illas conciluarum, penituisse de-
letum, quia terram & aerem iniquitate
tua, quam perpetraverant, contaminarunt,
pradicabat Deus, ac præmuniti popu-
lum suum, ne in eorum adorationes pro-
laberentur. In populo Israelitico viros duos
selegit Deus, ac benedix eos & sanctifi-
cavit, ut opera manufacta fabricarentur,
verum ad gloriam & ministerium Dei,
in monumentum generationum infor-
matum inquam &. Eliab ex prima tribu
Iuda. Dixit Moysi Deus: Preceps tabulas
duas lapides, & affer mihi: cumque pra-
cederet, advenit: & digitu tuo decem &
vixit & immortalia verbi scripti Deus
Deinde, sic cherubim & seraphim, in-
quit Deus, & tac mentum, ac deaurato
nitus & foris: & arcu tac de lignis im-
putribilibus, & impone testimoniis tua in
arcam in memoriale generationum vesti-
am: hoc est, tabulas, urnam, vngam, manna.
Suntine hæc figura ac simulacula
manufacta, an non verumtamen ad glo-
riam & ministerium Dei. Moyies dilema-
tus timore corruptus cum figuram vellet
& simulacrum intueri, ne forte erraret,
crabat Deum dicens: Ostende mihi te ipsum
manifeste, ut videam te; & respondebit
Deus: Si videnter me, mortis erit; sed ascen-
de per foramen petra, & videbis postle-
riora mea. Ostendit ei Deus in visione
mysterium a seculis abscindendum & a ge-
nerationibus. Verum nostrarum genera-
tionum ætate in novissimum temporibus ma-
nifestum se ipsum, & postmoda simul &
anteriora perfecte nobis ostendit. Cum ve-
ro genus hominum in perpetuum perti-
viasset Deus, similitudini sui miteius, si

ράς ἔδειξε πάτην ἐωτὸν φανέρον, καὶ τὰ
σπάνια τὰ πὲ μεμφόσει, σπλαγχνός. οὐδὲ δὲ εἰδεῖν
ἔτις τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τὰς απόλ-
λυθμάν της σπλαγχνοθεῖς εἰς τὸ ἴδιον φλάσμα,
ἔξαρτεσθε τὸν υἱὸν αὐτὸν τὸν αὐτὸν Γεί-
τημψιον. καὶ κατελθὼν εἰς πληράκινον,
τὴν καλιτὴν τῆς αγίας παρθένου Μαρίας,
καὶ λέμψας τὸ φῶς τὸ αληθινὸν ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Καὶ τὸ
φῶς αὐτὸς τὸ σόρες ἐγένετο. καὶ ἐφαντιλαβεῖται εἰς τὸν
Ιεράνιον ποταμὸν, καὶ ἐβάπτισται ἡ μάρτις. ἥρξανται
δύναι πῦρ τούτον, καὶ ἐσέρχεται Γνωστόματαν, ἵνα μὴ πλακεί-
μενος. καὶ εἰσελθων εἰς τὸ Ιερόσολυμα, εἰς τὸ ὑπέρθινον
τῆς αγίας καὶ σύδερος Στένην, εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον
παριλαβεῖν ὑμῖν τὸ ἄγιον αὐτὸν σῶμα, καὶ ἐπίστενεν
ἥμας τὸ τίμονον αὐτὸν αἷμα. ἐκεῖνη τὸς πάτρων ἡμῶν
σύνθετο, καὶ σωτηρίουν καὶ σωτηρίουμενούντων, καὶ
χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφοσταν αὐτῶν, καὶ Γνωστός ἐγί-
νετο. καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν ἡ ἀληθινα, καὶ ἡ πλακίνη
ἡ ἀληθὺς πειραχθεὶς ἡμῖν ἐξέσυγει, ἀφανίει ἐργάζε-
το. Εἰς ταπεῖαν τῶν γυναικῶν ἡ θεραπεία αὐ-
τῆς, καὶ εἰς τὸ πρήτα τῆς οἰκείας τὸ ρύματα αὐτῆς.
Ἐρχεται απὸ ἄλλη τὸ κρότον σὲ ἀνθρώπου πεπο-
μένων αἱ αἵτινεις τὸ Ιερόσολυμα παραγίνεσθαι.
Χαῖρε Λέτα οὐ καθέ οὐ τοῖς διαγγείλοις. δηλω-
τὸ πῦμα, ἐκεῖ σωτηρίας ποιεῖται καὶ οἱ αἴτοι. Οὐχ
εσ δε τὸ πῦμα, αἴτοι ὑψηλοτερεῖς, οἱ Θεοτοκοί,
καὶ φιλόχρονοι ἀνθρώποι. ἰδόντες τὸν κόσμον, καθώς
εἰδον, ισερήσαντες ἡγεμόνην πάντων. Ιακώβουν
τὸν ἀδελφὸν τὸν κυρίον, καθάς ἦδον, αὐτὸν ισερή-
σαντες ἡγεμόνην. ἰδόντες τὸν φωτωδότηρα Στέ-
φανον, καθὼς ἦδον, αὐτὸν ισορήσαντες ἡγεμόνην.
καὶ κατέποντο, ἰδόντες τὸν φωτωδότηρα θεοτοκούν
τὴν ἐκτυπώσιν τὸ αἷμα ὑπὲρ Χριστοῦ, ἡγεμόνην
τοῦ. καὶ θεωρήσαντες λαόν τὸν ὅλην τὸν κομφούσον
ἀνθρώποι, ἀγνοοῦσι τὸν φροντισθέντα τὸ θεραπεύοντα,
ταῦτας φροντισμένους οἱ λαβηταῖς, αὐτὸι ἡ Χρι-
στος. ποιῶν σοι φρίσταις, βασιλεὺς, δικαγον, τοῦ πο-
τὸς εἰσόποτος ποροσικεῖται, καὶ πὶς της πλάκης τὸ
θεραπεύοντα; Σὺ τὸν πατέρα τὸν Χριστὸν τὸν Ιερό-
σολυμα, Αγίαν Θεόν τὸν κράτος καὶ Σειράδωντα
τὸν πολὺ τὸν Εδιστών, τὸν πατέρα της θεωρήσα-
τε Χριστόν, ἐγκατεῖ τὸν Χριστόντοις οὐ καὶ Χριστόν
εἰς απειλέσθαι ιδούχερος αντίγραφον, καὶ τοῦτο
καὶ εἰδέσθων αὐτὸς φωτωδότηρον. καὶ εἰσήκενται τὸν ἀχε-
ροποιητὸν πειραχθεῖσαν, καὶ ἐποδέχονται
τὰς ἱκανὰς συναθροίζεται, καὶ φωτωδότηρον. καὶ
ἄλλα πολλὰ χειροτεκνία ποιεῖσθαι, ἀπρεδίασ-
τησται τὸ φιλόχρονον ἐκτραπεῖσθαι τῷ θεωρη-
τηριν, ἀπὸ ταχθῆσθαι τὸν φωτωδότηρα, καὶ επεφρό-
νεται, οὐαὶ τοι τὸν πατέρα τὸν κυρίον Ιησού Χριστόν;
ισορήμυν καὶ ζωγραφεῖμον; ἐπειδὴ εἰς οἰδαχήμην, τα-
τεῖν, Εἰ Θεοὶ φυσικὸν ἀδικίαν ισορήσκει ζωγραφεῖ-
ται Χριστός, ἐγκατεῖ τὸν Χριστόντοις οὐκέτι
εσται, οὐ οὐ θεατηκεῖται ζωγραφεῖται, καθὼς πο-
νεῖται, καὶ ἵνα κακάντων τὸν χρακτήρας εἰδωλον απο-
ταλλέται. μαρτυρούμεναστοι οἱ αἰδειστοι σὲ Χριστόν
εἰσινθει παλιν εἰς τὰς ἀληθείας, θεωρεῖσθαι.
ἀπορρίψονται τὸν ιψηλοφορεύσαν, καὶ τὸ ποιεῖσθαι
κατέργυτον, καὶ γραφον πατέρι καὶ πατητικόν, καὶ
διακατέστον εἰς ισανθράλιστας καὶ απειρολωτας· καὶ
εἴ εἰδεισθε αὐτὸν ἐγένετο, διὰ την πολλιώντα αἰκανού-
σταν. οὐδέποτε αὐτὸν τὸν Χριστόν, ἐπεισθεμεί-
εις τὸν κανεὶς τὸν καγιάς χωριφας Πίτην, καὶ θεωρεί-

Alium suum ante saecula genitum misit, & de celis descendens, in ventre virginis **C**apit. I. ut Mariae ingressus est, cum in ejus utero verum lumen eluxisset; & semen Ico lu men factum est caro; & Jordane fluvio baptizatus est, & nos quoque baptizavit; Indiciorum nobis pignora dare coepit, ne fallamur; & Hierolymam ingressus, in cenaculo sancte & gloriose Sion in mystica cena sacram nobis corpus suum apposuit, & pretioso nos sanguine suo potavit. Illic & pedes nostros lavit, & cum ipso bibimus & comedimus, & ipsum manus nostras contrectaverunt, & familiarii noster est factus, & manifestata nobis est veritas, B & error & caligo qua circumfusi eramus, aufugit, & e medio sublata est; atque in omnem terram exivit sonus ejus, & in fines orbis terra verba ejus. Ceperunt ab universo terrarum orbe homines velut aquilæ advolantes Hierolymam venire, prout in evangelio dixit Dominus: *Ubi fuerit corpus, sic illuc congregateur & agite.* Christus autem cadaver, aquilæ in sublime volantes, religiosi sunt homines & Christi ariantes. Qui Dominum cum viderent, prout viderant, spectandum ipsum proponentes depinxerunt: cum Jacobum fratrem Domini vidissent, prout viderant, spectandum ipsum proponentes depinxerunt: cum Stephanum protomartyrem vidissent, prout viderant, spectandum ipsum proponentes depinxerunt: Et ut uno verbo dicam, cum facies martyrum, qui languinem pro Christo fuderant, videntur; depinxerunt: & his contemptis decaptes in toto terrarum orbe homines, diaboli adorationibus derelicti, has exhibuerunt non latra, sed habitudine. Num tibi iustum videtur, imperator, has imagines venerari, an erroris diabolici? Cum Hierolymis ageret Christus, Augurus, qui tum temporis dominabatur & rex erat urbis Edessenorum, cum Christi miracula inaudisset, epistolam scripsit ad Christum; qui manu sua responsum, & sacram gloriosam faciem tuam ad eum misit. Itaque ad illam non manuadam imaginem mitte, ac vide: congregantur illuc orientis turbae populorum, & orant: & aliam multa sunt tales manufactæ, quas Christi amantes peregrinantium cœtus conservant, qui ad spectacula ejusmodi confluunt, quæ quotidie venerari & circumplici. Cur tandem patrem Domini Jesu Christi non oculis subjecimus ac pingimus? quoniam quis sit non novimus. Deinde natura spectanda proponi non potest ac pingi. Quod si eum iniuriæ essemus ac novissemus prout filium ejus, illum quoque spectandum propone potuisseus ac pingere, ut & ilibus imaginem nolum appellares. Obtestatur te tamenquam fratres in Christo ingredere tursum ad veritatem, unde exiisti; excute spiritus elatos, & pertinaciam tolle, atque ad omnes scride quoquoversum, eoque quibus offendiculo fuisti, erige, quoquale excecalisti: tameisi præ nimia tua stupiditate illud pro nihilo habes. Novit charitas Christi: quando templum tanti principis apollolorum Petri ingredimur, & sanctam pictam imaginem contemplamur, compunctione percellimur, & instar imbris pluente celo lacrymæ nostræ fundantur. Chri

ANNO
CHRISTI
187.

967 .
 προς αὐτὸν εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ οἱ
 Σειρόποτες τοῦ ἰσοχρόνου τῷ παιδὶ¹
 Ἰητὸν Χεῖσον, καὶ τὰς εἴδεις αὐτούμορθές ἔχοντες εἰς
 τὸ σώματον τὸ περιποτόν τῷ Θεῷ πάντων γαλοκύνητο,
 καὶ τὸ σύγχρονον παιδίον εἰς Σειρόποταν τὸν
 τελείων ώμον, καὶ χρυσές καπανδρέας εἰσερχόμενοι.
 καὶ τὸς γαρ οὐ κατανοοῦσται, καὶ κλαίει ομοίως, Καὶ
 τὸν βαττοπῆρα, καὶ τὸν ἵρον πάλλον περιποτόν τος,
 καὶ τὸν μοσικὸν δεῖπνον, καὶ τὸν θυλάνθρωπον εἰναβλέψαντο,
 καὶ Λαζάρον τὸν θύρον, Καὶ τὸν λαζαρόν Καραλούτην τὸν ἰσοποτόν,
 εἰς τὸν χόρτον τὸς σπαχλίστων, τὸν καρόποτον, καὶ τὸν παρερ-
 σματον, τὸ Θεοβάκτην ὄρος τὸν τὸν ματαμόφωντι,
 τὸν γαιρωστόν τὸ παιδίον, τὸν παθεὶς αὐτὸν καὶ τὸν
 απάστροφον, τὸν σύριαν πάλλοντα, καὶ τὸν σύριον
 ποδιάτην καθέδοντα; τίς φροντιώτας οὐσεῖται τὸ Αβραάμ,
 εἰπήσαντος τὸν μάχαιραν εἰς τὸν ξαχθλούν τοὺς παιδεῖς,
 οὐ κατανοοῦσται οὐ δεκτός; καὶ απλῶς
 πάντα τὰ παθήματα τὸν παιδίον, σωτηρίσται, Σε-
 σιλᾶς, πάντα δύο φροντίδων, αιρετικὸν στενοχτύ-
 θει, καὶ διώκτιον καταποτίων τῷ ισοποτῷ Κυ-
 ψερφωτῷ τῷ εἰκόνων καθημάτων τὸν πατέρα.
 ἀλλὰ κακόν, καὶ οὐ πρόσφορον τὸ αἰρετικόν στενοχτύ-
 θει. αλλὰ ἔγειραν λέγων, δέξατο. οὐ αἰρετικός
 γνωστός λέγεται, ἐπεδὴ οὐλίγοις εἰσὶ γνωστοί, καὶ
 οὐ τολμοίς. καὶ τὸ σκάνδαλα δύστολα, καὶ ἐμπε-
 τλεῖμματα τὰ νοήσατα καὶ δυσδιάκρατα. καὶ οἱ δο-
 ματιζότες, καὶ μὲν ἔχοντες πατέσσων, εἰς τὴν ἀ-
 γωνίαν οὐκέτιον λέγων, δέξατο. οὐ αἰρετικός
 γνωστός οὐκέτιον εἰς τὸν σκοτώποτον εἰδότον, Κυ-
 ψερφωτόν. καὶ οὐστοῦν τὸ κατάκρισις εἰσίν, πάστερ τὸ
 σέν. σὺ τὸ Θεορέμμα καὶ βλέπορδμα ὡς φῶς,
 φανερὸς ἔσθισας, καὶ μέμνωσες τὸν εἰκαλπιστὸν τὸν
 Θεοῦ. ἀσπίρο οἱ ἄγιοι πατέρες φέρδονται καὶ ἐκό-
 μποσαν, σὺ Κυρίδοντας καὶ ἀπεργίμωσας. καὶ τὸ Σε-
 τοῦτον ἔχων ἀρχιερέα, τὸν κύριον Γερμανὸν λέ-
 γων τὸν αἰδηφόν ημῶν καὶ συλλειτυργόν. τούτῳ ὁ
 φειδεῖς ὡς πατέρι. Εἰδοκαλῶ συμβολεῖσθαι, καὶ
 οὐ πατλαῖ καὶ ἔχοντες πέραν καὶ πάντας ἐκκλησιασ-
 ικούς, αλλὰ καὶ πάντας πατερικῶν φροντιστούς.
 ἀλλὰ οὐ πάντας πατερικῶν φροντιστούς. ἀλλαδοχος δὲ
 οὐδέποτε δέξατο πατέρας πατέρας τὸν αἰμοφερὸν φρον-
 τιστούς. έστατο αὐτὲν ἔχειν εἰς πλάθαντον, ἐκπέ-
 ποντος τὸν παταρόμην μώρῳ. * Εφίστο τοῦ νιῶν
 Αψιμάρη, καὶ πάντας αὐτὸν ὁ γαρ κύριος. Οὐ πάτερ
 Γερμανὸς, καὶ τὸν πατριάρχης κύριον Γερμανὸν,
 πληροφορήσαντες καὶ τείσαντες Κωνσταντίνον νιῶν Κού-
 σαντος, πατέρα Ιησουτοῦ γράψαις αὐτὸς ἡμέτερος. Εἰ-
 ρώμη, ἱγράφεις πάντας σύμμορτος, καὶ λόγον ἡμῖν
 ἐδοκεῖς αποσεῖλαι ημέτερος χρονίσμος αἰθροτούς, ἵνα
 γρίπην εἰκαδύνεις αἱ βασιλίδες, καὶ θέμιστοις λα-
 λοπταῖς, αλλὰς εἰς ἔχειν αὐτὸν καὶ καθώς συμβολεῖ-
 σούται οἱ αρχιερεῖς, ἐκβιστάσι, καὶ τοὺς καλῶς
 λέγοντας δικόμενα, καὶ τοὺς κακῶς λέγοντας ἐκ-
 δοξοῦμ, καὶ ἔχειν παρατελμοῦμ. εἰσὶ οἱ πα-
 τηρες οἱ ἔμοις διπεριέτε τὴν ἀμφορίτην τίστεν τῷ
 πατέρᾳ, ἐχοῦν φρόντος αὐτὸν ἀπεργίμωτούς. Καὶ
 Θεὸς χαρεῖται αἰσθαντοῦμ. καὶ μετ' εἰρήνην ἐφέστη
 ἐκτὸν σωμάτῳ. οὖδε, Σειρόποτον, οὐτὶ παδογραμμή-
 θει. δέξατο οἱ αρχιερεῖς φροντιζόντες εἰς τὸ
 Concil. General. Tom. XII.

A Christi picturas contemplamus, & sanctas matris eius Domum Deumque nostrum C. p. l. et. latenter in ulnis habentis, angelosque circumstantes ac ter sanctum hymnum cantantes, non sine compunctione regredimur. Equis enim non compungitur & luget similiter (intuens) & vata lavaret, & sacerdotes in orbem circumstantes, & mysticam coenam, & cæcorum illuminationem, & Lazarī exsuffcationem, & leprosi ac paralyticī curationem, recubitas in herba, copinos, sportas, & reliquias, montis Thabor transfigurationem, crucifixionem Christi, sepulturam ejus & resurrectionem, sanctam ascensionem, & Spiritus sancti defensionem? B Quis picturam Abrahā cernens, & gladium cervicibus imminentem, non compungitur & collacrymatur? & in universum omnes Domini passiones? Expediret tibi, imperator, duobus propositis, ut hereticus potius, quam persecutor & everfor historiarum & picturarum, imaginum & passionum Domini appellareris. Atqui malum est minimecum commodum, te hereticum appellari: verum tibi ego referam quam ob causam. Hereticus notus dicitur; quando paucis est notus, & non multis: & difficilia sunt offendicula, sententiae intricate, neque dijudicari facile possunt: itemque qui doctrinam spargunt, & qui humiliare prediti non sunt, ob imperitiam atque excitatem ipsorum statim labuntur: neque tanti criminis illi sunt, quanti tu, damnandi. Tu ea que cogita sunt & spectata ut lumen, aperte infestatus es, & ecclesiæ Dei denudasti: quas sancti patres convertierant & ornauit, tu spoliasti atque denudasti; tamētalem habebas pontificem, dominum inquam Germanum fratrem nostrum & comannistrum. Hujus debebas tamquam patris ac doctoris & tamquam senioris, multaque rerum cum ecclesiasticarum, tum civilium experientia pollutis, consiliis obtemperare. Annum etenim agit hodie vir Dille nonagesimum quintum, singulis patriarchis & imperatoribus interveniens: perpetuo que fuit occupatus, quod utrisque rebus gerendis mirifice utilis & aptus esset. Illum igitur omnitem latere tuo improbum illum Ephesium Apollinari filium, ejusque similes audiisti. Cum enim dominus Germanus, quique tum temporis patriarcha erat dominus Georgius, suggestissimè persuasissimum Constantino filio, Justiniano patri, ut Romam ad nos scriberet, sic interposito jurejurando scriptis ad nos, & nobiscum egit, ut ad universalem synodum congregandam viros utiles mittimus: neque cum illis, inquit, tamquam imperator sedeo, aut imperio loquar, sed tamquam unus ex illis; & prout statuerint pontifices, ego exequar; & eos qui recte loquuntur, admittemus; eoque qui male loquuntur, expellemus; & exiliis relegabimus. Si pater meus quidpiam ex intemera puraque fide perverterit, ego primus illum anathematizabo: tum nos Deo bene volente misimus; & cum pace sexta synodus celebrata est. Scis imperator esse, tandem ecclesiæ dogmata non debent dogmatizari. Idecirco ecclesiæ propositi

— positi sunt pontifices a republica negotiis Aegyptiorum, atque hinc illis ducuntur praeoccupantur. —
 CAPITI. ex abstinentibus: & imperatores ergo similiter
 GRIC. PP. ab ecclesiasticis abstineant, & quia sibi com-
 scripta AN-
 NO DCXXVI. missa sunt, capellant. Concilium autem
 Christi amantium imperatorum & piorum
 pontificum virtus est una, quando cum
 pace atque charitate res administrantur.
 Scripti ut concilium universale cogere-
 tur: & nobis inutilis ea res visa est. Tu
 persecutor es imaginum, & hostis contu-
 meliosus & everstor: celsa, nobis hoc lar-
 gite ut taceas: tum mundus pace perfuer-
 tur, & scandala cessabunt. Finge nos te
 audire, & ex universo terrarum orbe pon-
 tifices congregatos esse, senatumque ac
 consilium sedisse: ubi est Christi amator
 ac pius imperator, qui de more in sena-
 tu federe debet, & eos recte loquun-
 tur, munerari; eosque qui aliena a
 veritate blaterant, amandare; cum tu im-
 perator vacilles ac barbaros imiteris? Non
 animadvertis hunc tuum conatum, quo
 adversus imagines insurrexisti, facinus ef-
 fe turbulentum & infolens & superbum?
 Cum ecclesie Dei alta pace fruerentur,
 tu pugnas & odia & scandala suscitasti.
 Celsa & quiesce, tum synodo minime opus
 erit. Scribe ad omnes, & in quacumque
 regiones orbis terrarum, quibus offendicu-
 lo fuit, Germanum patriarcham Constan-
 tinopolitanum, & Gregorium papam Ro-
 manum circa imagines peccasse; & nos ab
 hac cura quietum te praestabimus, ne pec-
 catum aut lapsus ullus sit tuus, utpote
 qui a Deo potestam & celestia & terre-
 na solvendi accepimus. Testis est Deus,
 qualcumque misisti ad nos epistolas, auribus
 cordibusque regum occidentis obtulisti,
 pacem illorum tibi ac benevolentiam
 conciliantes, teque laudantes ac mi-
 rifice effervescent, prout te antea converfan-
 tem intuebamur. Idcirco etiam laurata
 tua receperunt, ut reges a regibus honore
 affici convenit; idque cum nondum in-
 coptum hoc conatumque tuum, quo ad-
 versus imagines insurrexisti, audiavissent.
 Cum vero didicerunt, certioresque sunt fa-
 bi; te Jovinum spatharocandidatum ad
 Chalcopratia mississe ad evertendum & con-
 fringendum Salvatorem, qui appellatur An-
 tiphonetz, ubi & miracula multa sunt,
 inventa sunt illi mulieres zelo succensus,
 & illarum amulz que unguenta cerebant:
 que spatharocandidatum orarunt: Ne,
 obsecramus, ne hoc facias, aiebant. Ille ve-
 ro preces earum non admittens, erecta
 scala confundit: cumque ter securi fa-
 ciem imaginis Salvatoris percussisset, hoc
 videntes mulieres, & iniquum illud faci-
 nus non ferentes, attracta scala fustibus
 concisum illi necarunt. Tum tu mali se-
 mulator missis satellitibus mulieres nescio
 quot illi occidisti, astabutibus utilibus vi-
 ris Romanis, & ex Francia, ex Vandalis,
 ex Mauritania, ex Gothia, & ut
 generatim dicam, ex toto interiori occi-
 dente. Cum autem advenissent, & in suis
 regionibus singuli juvenilia tua pueriliaque
 facta narrarent, junc projecta laurata tua
 conculcarunt, & faciem tuam conciderunt,
 ac delectu habitu Longobardi & Sarmatis,
 ceterique qui ad septentrionem habitant,
 miseram Decapolim incursionibus infesta-

ANNO
CHRISTI
111

— η εις Σαπτάνης φύσις επέχειν την ευλογησι-
 καν, η γνωστη την έρχοντας μήδην αύτης. η συμ-
 βολίας δι την φιλοσοφίαν βασιλίσσαν την Μαρθήν
 ερχόμενων μίαν διάκαμψείση, δια πατέρικης η
 σχέσης την πρεγεμάτην διαποθήτη. ιγράφει. η τε
 σικυδιανή σωματοθήλητη. η ίμιν καρόσφορον
 οφέτη την τέτο. συ ει διακτης την εικόνα η
 υβριστής η καπελιτής. οδός, η τηλι σπουδών
 χρέωσεις ην η πάσματος σφράξεις, η το σπά-
 δαλα πειθογόνη. σωμάτιον δη την προστασίαν, ποι
 συντριβαλλούσαν από τάπητας της άρ-
 χηράς, η η σύγκλιτος η πινακίδη την εικόνα. τη
 δι βασιλέως ο φιλόθεος η Μαρθή, ο προσσυ-
 νέστες φρέσκων καθίστανται την βασίλισσα, η της κα-
 λούς λέγοντας φιλοπιμπαντα, η τος ίχνους ελπι-
 θίας απόδικαιη, την Σαπτάνης επαντός η
 βαρβαρείσσων; οι οδοί, δη την προστασίαν, δι περ
 εργάσιων πλησίων είναι είκονων, ακαταστατης η αλλα-
 γωνίας η πετροπανίας είσι; τον εικαλιστην τη θεῖ
 βαθύτατην εργασίαν, συ τοι μάχης η τος
 ίχνων η τη σπάδαλα σωμάτης. τώσος η π-
 σύχωση, η συνόδιο χρέων ην είσι. ιγράφει τα-
 τή η πατοχή εις την εικόνα, οι σκανδαλι-
 τας, δη Γερμανος ο πατέριχης Κωνσταντινόλεως
 μαρτυρος εις της εικόνας, η Γρηγόρης ο τάτας
 Ρώμης. η ίμιν αμέμαντον ποικοπόμην περ της
 αμφοτίλης τη σφάλματος συ, οι λαβδόπτης της εξα-
 σιον από Θεον λίστη τη ιρανικη η τη επίχεια.
 μάρτυς είσιν ο Θεος, δησας ιγράφει ημίν επισο-
 δας είσι τη βασιλέως τημάν, η ποτη έντο της της
 κακιών έχοντην την εικόναν, ήτι εποίητας, ακι-
 χόπτες. οι δι ιμαδον η πλανφοροπένσαι, δη
 απίστελας τη Ιεράνη την σπαθαροκανδάλουν είσι
 τη Χαλκοφαράνα εις την σωτήρα καταδόσαι η
 καταδάσαι τη λεγόμενην τη Αγιοφοντή, δησι
 πολέ Θειματογενόντας, θρίπτοσι ήτει χρ-
 γανής ζηλωτειας η μαρφόραι, περακαλέσαι την
 σπαθαροκανδάλουν· μη η μη, λέγονται, ποτη-
 σου πώτα. η μη δεξαίμηρης την περάλησπαι-
 την, εγένετο ίων κλίμακα αντλίδει, η Εις τόφας
 μη της αξίζεις εις τη προστοτη τη χαρακτήρας
 τη σωτήρης, ιδίσαι αι γυναικες, η μη φέρωσαι
 της περανομίων, σύρονται της κλίμακα, η απο-
 τοματωσονται απότη, ιδει την παροφετην
 σατον. οι δι η ζηλωτης τη κακη, πέμψας, η
 οιδα σύσσας γυναικες έφονδος είσισι, περικα-
 μένης ανθρώπων χρονίμων από Ρώμη, από Φρα-
 γίας, από Ουανδαλέων, από Μαυριανίας, από
 Γοτθίας, η πεμπτηκης είσισι, από τάπης της
 ιερωτηρας θυσιας. οι δι ηλθεν η έργυνηστο
 έπειτα από την ιδίαν χρέων τη ποποπάσι τη
 παιδικα ιργα, την μήφατης τη λαμπράτη συ κα-
 πεστησαν, η ανασκαφών τη προστοτη της επο-
 στησην. η γραπτογένεστης οι Λαγυθάρδοι, η οι
 Σαριάται, η οι λοιποι την εικόνας, οι κατό την
 Βορράν, καπόραμον την έπειτη Δεκάπολην, η
 αντίτη την μηβέστολη Ραζζόντη περιλαβον, η

N I C E N U M II.

971

ANNO
CHRISTI
VII.

τὸς ἀρχοντος θάλασσα, καὶ οὐδεὶς ἄρχωντος πατέρος. καὶ βαλοντες εἰς τὰ αποστολανθίμα οἵματα παντίδαι, καὶ τὴν Ρώμην ὅπου ταῦτα, τοῦ μηδιανῆμαν ἔμεινεν ἑπειδότες· εἰς τούτην εἶπον εἰς αναστοσίαν καὶ ἀφούτον ἵππον· ἐκβαῖνες δὲ ημᾶς, καὶ λήγοντες ὅπου εἰς Ρώμην, καὶ τὸ σῆμα τοῦ Πίλιππου τῶν οἰκότων παταλάσσου· ἀλλὰ αἱ Γρυγορίου τοῦ ἴσχος ἀρχηρούς διδεῖται φραγμῶν, παντὸς Κωνσταντίου· Μαρτίου ἐποίησεν. καὶ βρεφες γοῦν τοις καὶ πληροφορηθίσαις, ὅτι εἰς ἀρχηρούς, οἱ πάτερις αὐτοῖς εἰς Ρώμην δέσποτος τῶν εἰρίσθιαν παθῆσθαι, τῆς απειλῆς καὶ τῆς διότος μοσχότονος καὶ μεταφοράς τοῦ λογχάνων, τῶν εἰρίσθιαν εργάζεσθαι· αἱ οἰκοί σε βασιλεῖς τούτου εἴχανταν ἀγούσας τῶν εἰρίσθιαν· εἰς γέροντας τοσαράρην, καθοδος λήγοντος, καὶ απειλῆς πούντης παντελάρης, τοῦ ἔχοντος ἀπόγονον μὲν τοῦ ταλαίστην. εἰκοστούτοις ταῦτα ἀποχρήστους ὁ ἀρχηρός Ρώμης εἰς τὴν χώραν Καπιτωνίας· καὶ ὑπεγνυτος, διελέγεν τὸν εἰνίον. ὁ πρώτος ἀρχηρός Μαρτίου δέσποτος εἰρίσθιαν παραχαλῶν. δέσποτος ὁ κακοφόρος ἐποίησεν· Κωνσταντίνος ὁ βεβλαμμένος εἰς τὰ δογματα τῆς αγίας Σιδών, καὶ συμπαραδόσιος τοῖς πάτερεσσαρχηροῖς τῆς προτεγμάτων, Σεργίῳ καὶ Παιύῳ καὶ Πίλιππῳ, πέμψας καὶ αρτασας, τυραννὸν αἰτῆσαν αὐτὸν εἰς τοῦ Βυζαντίου, καὶ τολλαῖς πετεινοχίστας αὐτὸν κακοῖς ἔκβασισκος, αλλὰ καὶ εἰς Μαξίμου τὸν μοναχότον, καὶ τὸν τότε μαρτύριον Αναστασίου τοῦτο κακοποιεῖσθαι, καὶ εἰς ἔκβασιν ἐπιμέλειαν τοῦ Διοκλητίου· καὶ Κωνσταντίνος ὁ ἔκβασις αὐτοῦ σπεριώντι, καὶ τὸ τῆς ἀμαρτίᾳ αὐτῷ εἰσέθαντο. Νέκτης γέρος ὁ τότε κομής τῆς τομεῖς αὐτοῦ, πληροφορηθεὶς εἰς τὸν Σακελλαῖον ἐπιφράστων, ὅτι αιρετος εἴστι, εἶσεν εἰς τὸ ιερὸν τὸν πόδου τοῦ επανίστηται, καὶ τὸ τῆς ἀμαρτίᾳ αὐτῷ ἐπλεγένθη. Τόν δὲ μαρτύριον Μαρτίου μαρτυρεῖ ἡ τόλες, οὐ μὲν ἔρεισθαι, Χερσόνες καὶ Βοσπόρος, καὶ δὲ οὐδὲ οὐδὲ Βαρρᾶς, καὶ οἱ οἰκιστοί τοῦ Βαρρᾶς, εἰς τὸ μῆτρα αὐτοῦ κατηβάσιον, καὶ τοις ιατροῖς λαζανάσιον. ἀλλοιος δέ τοις τὸν πόλιν αὐτοῖς θελούσιον ζῆσαι καὶ ἐπιζῆσαι, ὅτι τέσσαρα ηδύσια εἰς τὴν ἡμέτεραν ἀποβίτεται ποτείσιν, εἰσὶ οὖχ ηδύσια ποτείσιν, αλλὰ ἐπιτεντοι μηγάλων τίστεν ἔχοντι εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς ὃν ἐπιτεντοι καταλύσαι καφανίσαι τοιχαστήρες τοῦ αγίου Πίλιππου, διότι εἴτε τὸν Ρώμην τὸ βασιλεὺον αἰμακεντεῖς δύνασται, εἰτί μόνον τὴν τολην, διότε τὴν προστακενθίμην αὐτῆς Θάλασσαν καὶ τὰ πλανάκια. οὐδὲ προστείμην γέρος, εἰκοστούτοις ταῦτα εἰπεῖν τοῦ Πάρικη, αὐτοῖς προτιμήσεις τοῦ Θλεβαμέτα, ὅτι εἰς αὔρατον τοῦ βαρθύρου, ἡμεροειδούτο· καὶ σύνημπρος, εὔρατος τοῦ αγίου κορυφαῖρ. καὶ εἰ πέμψετε τούτοις ταῦτα,

τοῦτο, ipsamque metropolim Ravennam occuparunt, & eisdem magistratibus suis, pro prios constitutere magistratus; & vicinas oīdōs sedes regias, ipsamque Romam sic tradidit statuerunt, cum tu nos defendere minime possis. Et huc ob imprudentiam ac stoliditatem sustinuit. At enim eos per terrefacit, sicutque: Romam mittam, & imaginem sancti Petri confringam; sed & Gregorium illinc pontificem vindictum adduci curabo, & sicut Martinum Constantinus adduci jussit. Scire autem debet ac pro certo habere, pontifices qui pro tempore Roma existerint, concilianda pacis causa sedere tamquam parietem intergerinum, se ptimumque medianum orientis & occidentis, ac pacis arbitros & moderatores esse: qui ante fuerunt imperatores in hoc componendae pacis certamine deludarunt. Quod si nobis insolenter insultes, & minus intentes; non est nobis necesse tecum in certamen descendere: ad quatuor & viginti statia secedet in regionem Campanie Romanus pontifex: tum tu vade, & ventos persequefer. Prædecessor noster Martinus pontifex ad pacem cohortans sedebat: idcirco maligaus ille Constantinus de fide^{Caro I. et Gaze. PP.} Constantius sancta Trinitatis male sentiens, & hereticis pontificibus proscriptis adstipulans, Sergio & Paulo & Pyrro, missis satellitiis^{Contra} bus rapuit illum, & Byzantium tyrannica violentia abduxit, multique malis obfessum in exilium amandavit. Quin etiam Maxino monacho & huic discipulo Anastasio mala multa exhibuit, & Laziacum in exilium misit. At Constantinus qui eos relegarat, intercedens, & in peccato suo mortuus est. Nezeuxius enim qui tum comes obsequii ejus erat, ab episcopis Siciliae certior factus hereticum eum esse, ipsum intus in templo trucidavit, & in peccato suo interierit. Beatum vero esse Martinum testatur civitas Cibercensis, in quam relegatus est, & Bosphori, totiusque septentrionis & incole septentrionalis, qui ad monumentum ejus accurrunt, & curationes accipiunt. Atque utinam Dei munere nobis contingat, ut per Martini viam incedamus: tametsi ob plebis utilitatem vivere volamus & supervivere; quandoquidem occidens universus ad humilitatem nostram convertit oculos: ac licet tales non sumus nos, illi tamen magnopere nobis confidunt, & in eum, cuius denuncias te imaginem eversumur atque deletur, sancti felicit Petri, quem omnia occidentis regna velut deum terrestrem habent. Quod si hoc velis experiri, plane parati sunt occidentales ulcisci etiam orientales, quos injuria affectisti. Verumtamen per Dominum te obsecramus, a juvenilibus ac puerilibus facitis averttere. Scis Romanum ulcisci imperium tuum non posse, nisi forte solam urbem propter adiacens illi mare ac navigi: Ut enim ante diximus, si ad quatuor & viginti statia Roma fuerit egressus papa, nihil tuas minas extimescit. Unum est quod nos male habet, quod agrestes & barbari manuei hant, & tu manuetus contra agrestes

² Fuisse legendum ex Latine, de Obitu. Harduanus.

³ Zosimus & Cedrenus Miltites. Constantino Manasse, Miltites.

— — — illis & feris . Totus occidens sancto princi-
cipi I. ap. pi apostolorum fide fructus offert . Quod si
GREG. PP. quoq[ue] piam ad evertendam imaginem misericordie
scripta ant. laudi Petri , vide , protestamus tibi , inno-
centes sumus a sanguine quem fusui sunt ;
verum in cervices tuas & in caput tuum
ista recident . Nuper siquidem ab interiori
occidente preces illius , quem Septem
appellant , accepimus , qui vultum expedit
noscitur Dei gratia , ut ad impartendum
ei sanguin baptismum illuc proficiamur :
ac ne socordie negligentieque nostra rati-
nobis reddenda sit , ad iter nos accingi-
mus . Deus autem timorem suum in cor-
tuum immisit , & te ad veritatem con-
vertat ab iis qui in mundum perperam in-
vexisisti : tuisque literas quamprimum acci-
piam , quae nobis tuam annuncient conver-
sionem . At is qui de celis descendit Deus ,
& in uterum facias virginis Dei genitricis
proper nostram salutem intravit , inhabitet
in corde tuo , citoque abigat eos qui te in-
habitant , & scandala invenhut ; pacemque
confrorum Christianorum ecclesias largiatur
in secula seculorum . Amen .

αφεμπτυρόμεθά σε, ἀδηνά μήντος τών αιμάτων
ἰσμήν, οὐ μίλλων ἕχεισθαι. οὐδὲ δὲ Τὸν τρέχα-
λην τον, οὐδὲ τὴν καθαλλούσαν πάντα. ἀρτιος γενέ-
ιδίκαιον εὑρίσκειν τῇ περιβληπτῇ ἀπὸ τῆς ἴστων δύνατος
τῷ ληγούσῳ Στεππίτῳ, τοῦδε τὸ πρόσωπον ἡ-
μῶν χαρίστη Θεός, ἐπὶ τῷ δευτερῷ τῷ στρατεύ-
τησμα, τὸ ἑκάτητον. οὐτοί μη τὸν αἰμα-
λεῖξαν εὗρισκομένους λόγων μηδενὶ μέ-
ταπτεῖνται, εἰπεὶ τῶν ὅδων περιστραγούμενα. ὁ δὲ
Θεός Καλύπτης τῶν καρδίαν σὺν τῷ φρεσὶ κατέ-
τι, ἐπιτρέψαντος εἰς τὸν αἰλίθεαν ἔξι περ παρεῖ-
ταιλύρχας εἰς τὸν κόσμον. οὐ δέδουσαι στο τὸ γράμ-
ματα περώντα τὸν τῆς ἐπιτροφῆς συνημμένην ζω-
γράφεσσα δίλλωσιν. ὁ δὲ Θεός ἐκπαλθεῖε τῷ γῆ-
μαντον, οὐ επελθεῖα εἰς τῶν κοιλίας της αγριας
περιθῶν τῆς Σοσσίνης δῆλον συντέμενον εἴθειρε-
των, Σοσσίνης οὖτε τῇ καρδίασιν, οὐ ἀποδεικτή Σο-
σσίνης της Σοσσίνης τον, οὐδὲ τὸ σκαλαβάς Σοσσί-
νης· οὐ τῶν εἱρμάνων δηρπτησαι τῇ πάντω Χε-
ρισμῶν ικαληστρία εἰς τὰς αἰώνιας αἰώνεις. ἀμέν.

NOTE FROM THE DUCAL S.I.

In praecedentem epistolam.

Gregorii. } Hadrianus pontifex in epistola ad
Confessionem Irene filium testatur, Gregorium II.
& eius successorem Gregorium III. ad Leonem Iau-
ricum de imaginibus scripsit. Reputari habet episo-
ta a. s. synodi II. Nicenes, cuius inter alia haec
verba sunt: Quo de causa in magnam tribulationem
utergae Gregorius Romanus pontificis per ea tempora
se sanctissimi conselli fuit; impius etiam proavum
velitra ferentia admodumur, ne finaret venerandas
das imagines de statu suo dejeti. (Sed hanc secundum
potius quam tertii esse epistolam ut credamus suadent
qua fuit tempore gesta narrat pontifice, ut inter ce-
teris illud de Ravenna a Longobardis occupata, nam & hoc
seculo Gregorio cognomen tribut Cedrenus ad annum X. Leonis. Roma autem Gregorius apostolicus
vir, & Petri apostolorum coryphae auctor, qui
ob tunc lucubrationes dialogi cognoscere adeptus est,
a Leone ob eum impetratus desicit, & pedito cum
Francis inito, tributa Leoni denegatur, Anacharsium
ac scios aspernante ferit, imperatoraque multa
epistolas, & a multis letiss. manifesto redarguit.)
& Theophanes, qui safo inscribitur Paulus diaconi-
nus, lib. 22. Anno 49. imperio fuli celsi impio imp-
erator Leo contra sanctas & venerandas imagines sa-
cere verbum. Quod cum didicisset Gregorius papa
Romanus, tributa Romane urbi prohibuit; & Ia-
lesia, sibiens ad Leonem epistolam dogmaticam, non
oportere imperatores de fide facere verbum, & no-
nitare violare antiqua dogmata ecclesie catholicae,
qua a sanctis patribus sunt predicata. Idem legimus
in libro pontificis, unde Trichonius in libro de for-
ecl. hunc Gregorium eorum doctum ac sanctissimum
tradit plena eruditio. Crisippus quadam opacula.

transmisso studiis invenimus quidam operat.
Ad interregia Iustitianti reponamus lib. 1.
Contra Leonem Augst. lib. 1.
Ad Joannem episcopum Constantiopolitum lib. 1.
Epistola ad diversos lib. 1.
Monstrum anno Dom. 731. Ind. d. 24. 3. Idus Febr.
Minus ergo mirum lib. 6 Gracius hic interpres lib.
librarianus qui hanc inscriptionem epistolam , Gregorius
cognomini dialogi addidit, cum Cedrenus ipsa memori-
ria lapsum id egredit. Nam Gregorius illius magno honore
esse cognomem apud Gracios, ex quo Zacharias pater
tum effigie eius dialogos in Gracium sermonem convertit
confat ex Gracisi, Damascenorum in erat de fidelibus
debetio, Euthynio & Euchologio Gracorum c. 960
& Latino Siegerbo ad an. Chr. 605, ut anniversarium s.
Thaumaturgo, Nazianzeno, Nyssenoque distingua-
tur. Ceteri euipsum interpretis imperiti tribendum
confeso, quod multa hinc exstatim, nec satia coh-
rentia reperiuntur. Qualemque tanata opusculum
studio conservante antiquaria vulgatio ex illustris
sanis cardinali Caroli a Lorachino Rhemensi archi-
biblio exscripte an. M. D XC. que in monasterio
S. Renigi Rhensis selevit.
Ex prima trago. Part. H. Hieron. Subf. ita fuerit

3. *Es 27/24* (with Buz.) His error subsists - its forte.

C tollendus, ut apud omnes; ut ut etiam ex prima tribu
et Dan. Legimus enim Exodi 31. Befele fuisse de tribu
Iuda, qui proper imperium ei delatum prima hic dicto
test videri; & Opoli, qui Eliab seputuram Gracis, de
tribu Dan. Locum etiam scripture qui sequuntur, non tam
ad verbum quam ad sensum citantur.
3. Non latere, sed habitudine. () Sic locutus Nicophor.
Constantinopolitanus, ex ejus orthodoxia citamus veritatem Tur-
manus postea lib. 3. pro canonibus apost. cap. 53. Cum
Christus initio predicatorum est, cum enim predicatione con-
fundita erat xerxias, id est habitudines, predicatorio ejus
imaginis. Et ut non adoraret imago propero saepe, sed pro-
totyposum sic non eti dicendum adorari eam absolu-
to, sed xerxias, id est, relata. Et ut purpure & impe-
rator ex induitus usum faciunt, habitu si imago &
protoypum eis unum faciunt xerxa, id est, habitudines.
In festinatione etiam patrum de imaginibus, quas Lutetius
editio G. Morellois, 1563, pag. 10. xix. in Xerxa,
propter operem suam, qui perire, id est, deus maurus, in Xerxa
xerxa & operem suam, qui operemur. Quoniam sic redundant ab
interprete Euthymii Pasopoliis tit. 19. In ipso Christo est
adoratio latente & naturaliter, ut imagine vero Christi est
relativa C. aquila. Videlicet Franc. Suaret in 3. part. S.
Thomae difform. 44. folio 2. Videlicet Franc. Suaret in 3. part. S.

Thomae disput. 44. lscd. 4.
4. de *ſu mōrē image*) Horum similes sunt illa in al-
liis fontibus de imaginibus pag. 16. & *q̄ p̄t̄r̄ eft̄r̄ ch̄d̄*
w̄ r̄ḡz̄, M̄ȳp̄r̄, Iw̄ X̄c̄p̄, &c. Porro quo sequuntur
verba Leonis, cum Iani arrogantis coniunctus habeat in-
figuram *pr̄m̄r̄e* ep̄p̄x̄p̄. Non enim *Otias rex serpentes*
anum confringit, sed *enī ap̄os Ezechias*, ut est p.
Reg. 12. v. 4. nō forte aliunde didiciter Otiā et tem-
plū edificare serpentes anum, Ezechiam confringit: qua-
le & illud est quod subiectū de Davido, in templū five
tabernaculum illam introducendo, Gregorius: quod, op̄inor,
ex sacrī literā non constat. Præterea nondum elas-
pū erant angeli ostendit ab exordio legi evangelie: nam
ut notat Cedrenus *Grecia* ad historias, Leonis filius Con-
stantius imperare cūp̄it anno mundi 6536. ab Incarna-
tione Domini 230.

Es Improbum illam Ephefum,) In usq; erat w; raga raga
Ephesus,)

per eos, ac si quidem non legimus, improbum ita-
tumque verissem: sed verisimilius est nosce dic desideria
in Sacerdotio in Episcopatu, Theodosii episcopi, qui confisi
erat Constantino Copronymo, & ut hinc confit, Leonis
patri. Cedronus anno 330. Copronymi, nam & dicitur dicit
superiorum omnesque eis, existerunt omnesque, ut dicit
Odoacer, i' mis' Attilae i' Ego', & Paganis i' Hispania.
Quia spud Theophanes, quem dicitur Paulinus Macacum,
ex interpretatione Anatolii bibliothecarii & Latino effa-
tetur: *Contra sanctos imagines concilium aliquem triginta*
ea' episcoporum (Cedrono ccxxviii.1.) congregato,
quem primi erant Ephesini filii Abgarum, & Pafileas
Progenit. Sed addendum est, Theodosius Ephesius, natus
& in VII. Synodo ad. t. in confessione Basilii Acanryni
dicitur falsum concilium congregatum, cui prefuit
Theodosius Ephesi episcopus, Silvanus item Paga cogno-
mine Pafileas, Iunior, & Zonaras.

6 facere etiam laudes.) Vocem Graecam reclamamus A candidatorum, & id genus clientum. Ex quoque genere magistratus hoc spatharocandidati forte co-
lantur a Fratre Baldino in lib. 3. Opacu sub finem: Lau-
ratis & bonibus, que mituuntur ad civitates vel regio-
nes, oblii ad eos populi cum curia & locanda, non cura
perfusam tabulam, sed imperatores honorares. Que
verbis circa eis arbitror ab Hadriano papa in epistola ad
Constantinum adiutorum a synodi VII. ex sermone in qua-
tam diem pacis. Nam cum religi signa & imagines in
civitates inferuntur, & curia ad. e. ex ore. in palvum,
sic apud Gregorium lib. x. registi opif. 1. Cum vanis-
fer icon Foca & Leontius, acclamatus est eis, & leopoli
Gregorius iusti in oratione S. Casafari report. Extat lex
Theodosii l. 19. tit. 3. cod. Theod. de imaginibus impo-
ratoria.

7. Iesuca spatharocandidatum.) Narratur hoc ipsum a Paulo discor. lib. x. Mifcelli (ita Theophanes re-
verus auctor inscribitur) ubi quodam regis homines occi-
sori, Del deponentes icona, quam super magnam portam
macta pax cerebratur, & in vita sancti Stephanii jun-
tus super a decimino Billio edita una cum operibus Da-
mascenii. Ceterorum spathariorum Codrenus qd Rostans cor-
poris custodes dicitur p. 139. evadentes & cuperantes, &
epud eundem p. 139. evadentes & cuperantes, &
epud eundem p. 139. evadentes & cuperantes.

B spathariorum principes Ser-

gius capo 1.

Leonis appellatur, & a Caprolate inter

magistratus imperatoris una numeratur, qui & imperato-
ris vice exercit, id est, ensem gestasse principem generis
proximum scribit. Monast. & Paulus discor. pro Theo-
phane inscriptus, lib. 22. inter nomina magistratum quo-
rumdam Theophylacti candidati an. 25. Constantini Co-
prosyni. Luitprandus Ticiensis lib. 6. c. 5. Turba post
hos immensa vocatur protospatharorum, spathariorum,

TOT EN AGIOIS PATROS HMON

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

CDE SACRIS IMAGINIB. AD LEONEM
ISAURUM IMPERATOREM

Επιτολή διάτηρα.

ΤΑ χράψαστε τῆς ὀμητέρας Θεοφυλάτεβα-
μλίας καὶ σὲ Χειρὸν ἀδέρφητος ἰδεῖ-
με δρό. Ρυθμὸν τῷ αριστερῶν πλάνῳ, πρὶν τὴν
ἀπίστημα τῆς ἐμῆς ζωῆς, ὅτι ὁ μετέπειτα, εἶτα τῶν
αὐτοῖς κακοῖς ἐπείδημα, μη φρονοῦ τὸ τέλον Χειρὸν.
Ἐπειδὲν καὶ μητρὸς οὐρανοῖς τῷ στύγῳ καὶ
ἐδόξην θαυματηροῦ πλουτού πεποιητὸν διδεκτάλων.
Ἐπειδὼς μη φρονέριον ξένον διδεκτάλων,
εἰ μὴ τὸ τέλον σου, καὶ τὰς χώρας σου. Ἀρε-
φρονιμώποιο εἰσὶ Γρηγορεῖον τῷ θαυματηροῦ,
καὶ Γρηγορεῖον Νυσσείον, καὶ Γρηγορεῖον τῷ Σιολόδει, καὶ
Βασιλεὺς Καππαδοκεῖον, καὶ Ιωάννη τῷ Χρυσόστο-
μῳ; Ήταν μὲν χράψι τῷ μικρῷ μικράδον τῷ ὁ-
μοίῳ τούτοις καὶ Θεοφύλατος πεποιητὸν πλά-
νην διδεκτάλων, αλλὰ οὐκ εἰσαγένετος τῷ πεποιητῷ.
Ἐπειδὲν σπείροιστον τάσσοι, καὶ ἔχραστος. ὅτι βα-
σιλές καὶ ἱερές είμι. καὶ τότε οἱ αρρένες στοντοί
ἰδεῖσθαι ἥρην, καὶ λύχνη, οἱ κτισταῖμεν, καὶ φρο-
ντισταῖται τῷ ἐκκλησίᾳ, ἀμέ τοις ἀρχηροῖσι τῷ
ἐκκλησίᾳ τοῦδε τῷ ζῆτι τῆς ὀρθοδοξίας τῶν
αἰλίθεων, Καϊσαρινῶν ὁ μιγας, καὶ Θεοδόσιο-
ς ὁ μιγας, καὶ Οἰαλοτικός ὁ μιγας, καὶ Καν-
τανίνος ὁ Ιστινίτιος πατήρ, οἱ τῆς ἐκκλησίας
πάπαι εἰς Καστρούς Θεοφύλατος, μη
τῷ ὀρθοδοξῷ μηδὲ τῷ γνωμῷ τῆς σωθός
σωθόροιστος, καὶ τῶν αἰλίθεων τῶν δογμάτων
εἰζητησάντος, τῶν εἰς τὸν εἰκαστόντα
καὶ κατεκύρωκεν. Ζεύς εἰσὶν εἰς βασιλεῖς, οἱ
τοις καὶ τῷ ἥρην ἴστερέστεροι. σὺ δὲ εφ' ὃ εἰ-
νάει τὸ βασιλεῖον, μη εἰρύλαξες τοι τὸν τό-

Accipimus vestri a Deo conservati im-
periū arque in Christo fraternitatis li-
teras per Rufum legatum vestrum dela-
tas; meque proflua vita mea traduit, quod
sententiam non mutari, sed in eisdem ma-
tis perseveres, nec ea quae Christi sunt fa-
pias, ut sanctos ac celebres miraculorum
effectores patres nostros ac doctores sece-
ritas & imiteris. Neque vero simpliciter do-
ctores peregrinos profero, sed eos tantum
qui ex urbe ac regione tua prodierunt.
Num sapientiores sunt Gregorio miraculorum
effectores, Gregorio Nysseno, Grego-
rio theologo, Basilio Cappadocie, & Joanne Chrysostomo? ne infinita millia sancto-
rum illis similiū ac Deo plenorum pa-
trum doctorumque nostrorum commemo-
rem. Sed obsecratus es pervicaci animo tuo
ac domesticis perturbationibus, & scripisti:
Imperator sum & sacerdos. Enimvero qui
ante te fuerunt imperatores hoc opere ac
sermone demonstrarunt, qui considerant,
& curant gesserunt ecclesiarum una cum
pontificibus cupiditate zeloque incensi, re-
stare fidei veritatem pervertigantes, Con-
stantinus magnus, Theodosius magnus, Va-
lentinianus magnus, & Constantinus Justi-
niani pater, qui sexta synodo interfuit:
imperatores illi religiose imperarunt, &
cum pontificibus uno consilio ac sententia
synodos congregantes, atque veritatem dog-
matum perquirentes, sanctas ecclesias con-
stituerunt & ornarunt. Hi sunt sacerdotes
& imperatores, qui id opere demonstra-
runt: tu vero ex quo imperium occupa-
sti,

¹ Ex eodem mī. in lucem edita a P. Frontone Duceo, & a Card. Baronio ad an. 316. Hard.

CAPUT I. SP.
GREG. PP.
NO DCCXXVI.

8. Sicut Martinum Confidentem.) Paulus discor.
Confidentem scribit lib. 12. neptacem. Heraclitiōdiū. 3.
anno Imperi sui anno sanctum Martinum & Maxi-
mum apud Chermonam & ultra climata relegato, quod
Monothelitarum erroribus non faventer. Idem Ce-
drenus anno eius 16. accidisse vult. Sed Constanti-
num hic appelleret Gregorius quemadmodum & Ado
Viennensis in chronico an. 641. & catalogus impera-
torum orientis Graecos, quem ali⁹ Constantem di-
cunt. Variant etiam auctores in nomine exprimendo
percessoris eius, quem Zonaras & Cedrenus Mi⁹.
Apparet, Gregorius Armentum, translatore The-
ophilus, qui adserit Paulus discor. Mitium &
Constantinus Manicha in historia sua pollicita verbis
scripta Minizium, οὐ τριπλα. Mi⁹. τοῦτο οὐ τρι-
πλα. Λαζαρίς. Gregorius hic Nazourium dicit. Libra-
riorum culpe fortasse nomen barbarum immutatum
est, vel interpreti Graci, qui & hic forte bal-
neum οὐ τριπλα. Scriptis: nam alii omnes in balneis non
in templo Constantine negatum effuerunt, aut alter
fando auditum Roma fuit.

9. Venorū precepere.) Alludit ad illud Ecclesiasti
34. 2. οὐ τριπλασίους είσῃ, οὐ διάτοις δίτοις. Quasi
qui approbat umbra, & profugitus venoreis; οὐ γα-
mēndis tūpant. Simile illud ex profanis. Arpus
zypar., Venorū coler., in eos qui εἰσι λαβερίbus ni-
hil fractūs reportant, & ex Clementis I. Stromate pro-
fertur, quod est Prov. 16. 4. Μη μίσθιον μενδαλλί, οὐ
παῖς πεντε: idem autem sequitur aves volantes;

CAPUT II.
GREG. PP.
EPIST. II.

SANCTI PATRIS NOSTRI

GREGORII PAPÆ ROMANI

Epistola secunda.

CAPIT. II.
GREG. PP.
CHRIST. II.

si, definitiones patrum perpetuo non cu-
stodisti ; sed cum sandas ecclesias himbra-
tis aureis vestibus cotivestitas & variegatas
invenies, eas ornatae privatis atque vasta-
ti. Quid enim nostrae sunt ecclesiae ? non
ne res manuatis, lapides, ligna, paleae,
lutum & calx ? verum picturis, historiisque
miraculorum a sanctis editorum, & Christi
passionum, ac sandas gloriose matris ipsius,
sandorumque apostolorum exornatae
sunt. & in historias ac picturas homines
facultates suas insununt ; & viri ac mulie-
res pueros parvulos nuper baptizatos in ul-
nis suis tenentes, itemque florentes etate
juvenes & ex gentibus diversis profectos,
indicatis digito historias eos sedificant, eo-
rumque mentes & corda sursum ad Deum
erigunt. At tu ab his abstine jussos hu-
miles populos in otiosis sermonibus, nu-
gis, citharis, crepitaculis, tibiis & tricis oc-
cupasti, & pro gratiarum actione ac cele-
bratione ad fabulas illos traduxisti : here-
ditatem cum illis habeto, & cum iis qui
inutilia fabulantur, & incitias blaterant.
Audi humilitatem nostram, imperator ; ces-
sa, & sandam ecclesiam sequere, prout in-
venisti atque acceperisti : non sunt imperato-
rum dogmata, sed pontificum ; quoniam
Christi sensum nos habemus. Alia est ec-
clesiasticarum constitutionum institutio, &
alius sensus secularium : in administratio-
nibus saeculi militarem ac ineptum quem
habes sensum & erasum, in spiritualibus
dogmatum administrationibus habere non
potes. Et ecce tibi palatii & ecclesiastarum
scribo discrimen, imperator & pontificum : agnosc illud, & salvare, nec con-
tentiosus esto. Si quis a te regia indumen-
ta, purpuram, diadema capitis, trabeam
abstulerit, & obsequii ordines, futurum est
ut ab hominibus turpis, deformis & abje-
ctus habearis : quem in statum ecclesias re-
degisti : quod enim ipse non habes, san-
das ecclesias ornatus privasti, deformesque
reddidisti. Nam quemadmodum ponifex
introspecti in palatium potestatem non D
habet, ac dignitates regiss deferendi, sic
neque imperator in ecclesias introspecti,
& electiones in clero peragendi, neque con-
fieandi, vel lymbola sandorum sacramen-
torum administrandi, sed neque participan-
di absque opera sacerdotis : Sed unusquisque
nostrum in qua vocatione vocatus est
a Deo, in ea maneat. Vides, imperator,
pontificum & imperatorum discrimen ? Si
quipiam te offenditerit, domum ejus publi-
cas & spoliis solam illi vitam relinquent,
tandemque illum etiam vel suspedio ne-
cas, vel capite truncas, vel relegas, eum
que longe a liberis & ab omnibus cognati-
bus & amicis suis amandas. Pontifices non E
ita ; sed ubi peccari quis, & confessus fuerit,
suspendi vel amputacionis capitis lo-
eo evangelium & crucem eius cervicibus cir-
cumponunt, eumque tamquam in carcere
in secretaria, sacrorumque vasorum seraria
conciuent, in ecclesiaz diaconia & in cate-
chumenaz ablegant, ac visceribus ejus jeju-
niuum, oculique vigilias, & laudationem
ori ejus indicunt. Cumque probe casti-
garint, probeque fame afflixerint, tum pre-
stolium illi Domini corpus impartiunt, &
sandu illum sanguine potant : & cum il-

όρις τοῦ φατίρου, ἀλλ' ἀρά τος ἡγέτες ἐκκλησίας. Τὸν πρωτοπόντιον χριστιανὸν πειθαρχίαν, πειθαρχίαν, φρεσκοποτάνην πρήμαστας. τί παρέστην αἱ εὐαγγελίοις ἀπόνται; ὅχι, χριστοφόρος, λίθινος, ἔνδον, καὶ ἔχειν. Τὸν τολμέα, καὶ στέψεα; ἀλλ' ἀπομνημόταν δῆλον τοῖς θυραρφίας ήτοι ἰσορίας τοῦ θωματών τῶν αὐγίων, καὶ τοῦ οὐρανού τοῦ καθέλκειν τὸν καρπόν, καὶ τοῦ πειθαρχίαν, καὶ τοῦ ἀπομνημόταν, καὶ τοῦ ἀλλού τοῦ θυραρφίας, τοῦ αὐτὸς εἰκόνοδομούτος, καὶ τοῦ γού καὶ τοῦ καρδιᾶς αἴων πρὸς τὸν Θεόν απεργείρειν. Οὐ δὲ πιστῶς ἐξ τούτων τοῦ παπικοῦ λακοῦ, πάχληστος αὐτὸς εἰς ἀρχολογίας, καὶ ὑδάτων, καὶ καθαρίας, καὶ κροτάλων τῷ εὐαλώς, καὶ λίθων, καὶ ἄλλῃ δίκαιοστιας καὶ δοξολογίας εἰς μύθος αὐτὸς οὐνιβαλλεῖ. ἔχει τοῦ κληρονομίαν μετ' αὐτὸν, καὶ μηδὲν ἀργολογούσπιν. ἀκιντος τῆς παπικούτων ἡμῶν, βεστίλιον, κηφαλήσιον, ἀπελθόντος. Τῇ ἀγρίᾳ ἐκκλησίᾳ, καθὼς ἦντος κατερέλασες. εἰς εἰσὶ τοῦ δέσμωτοῦ τοῦ βασιλίου, ἀλλὰ τῷ ἀρχιερέων. ὅτι πίμεις τοῦ Χριστοῦ ἔχουμεν. ἀλλὰ ταῦθεν εἰπεῖ τῷ ἐκκλησιαστικῷ διατομάτων, καὶ ἀλλαζόντος τοῦ κοσμικοῦ. εἰς τοὺς διοικητεῖς τῆς κόσμου τοῦ παλαιού καὶ σπιροῦ τοῦ ὅλου ἔχουμεν, καὶ πατέρων, εἰς τοὺς πατριαρκατούς τοῦ δοργμάτων δικαιόστης ἔχειν ἢ δύνασται. καὶ γράφων σοι τὸς Μεθορφαράς τοῦ πατατίου καὶ τῷ ἐκκλησίῳ, τῷ βασιλίῳ καὶ ἀρχιερέων. καὶ εἰπεῖνθι, καὶ σωθῆται, καὶ μηδὲν φιλονεκεῖν, ἵνα τις ἄρι εἰς τὴν βεπτηλίαν ἐδύστε, πιὼν πορφύραν, τὸ διαδύμα τῆς κεφαλῆς, τοῖς ἀλπίριδάς, τὸ τοῦτον τῷ ποτεῖν, ὅπος μὲν οὐδεὶς Θεορήθει παρὰ τῷ ἀνθρώπων ἀχθόντων, καὶ ἀμφοράς, καὶ ὑδατηρίου, καθὼς κατέσκεπτος τοῦ ἐκκλησίας. ὅπερ γέρει ἔχει σὺν τῷ, πόλις ἀγίας ἐκκλησίας ἀπεκόμιστας, καὶ αμφότος κατέσκεπτος. ὁστερί γέρει ἂν· καὶ ἔκβασισται ὁ ἀρχιερεὺς ἐκκύψιος εἰς τὸ πατατίον, καὶ προσβαλέται εἰς τὰς βασιλίκας· ὥστε, ὅπερ ὁ βασιλέας ἐγκύψιος εἰς τοὺς ἐκκλησίας τῷ Φίντος τοπισθαῶν εἰς τὸν κλήρον, τὸ ἀγακέστον καὶ ἕχειζεν τὸ σύμβολον τῷ ἀγίου μυστητῶν, ἀλλ' ὅπερ μεταλαμβάνειν χωρὶς εἰρέτων. ἀλλ' ἔπειτα πάντων τοῦ κλήρου ἡ θύσια Θεῷ, σὸ τοῦτη μέμνων. βλέπεις βασιλίον τὸς Μεθορφαράς τοῦ ἀρχιερέων καὶ βασιλίου; ἕν τοις ἀμαρτητοῖς τοῖς βασιλίοις, δημάδιον τοῦ ὀλονοῦ αὐτῷ καὶ υγιανοῖς, ἰσάστας ἔχειν Πατέρων φυλχῶν, καὶ πίταλον ἀπειλήσεις, καὶ ἀποκεφαλίσεις, καὶ ἀκεφαλίσεις, καὶ ἀλλοδαπάς αὐτῷ τοῖς τῷ πόνῳ καὶ πόνων τῷ στρυγμῷ καὶ Φίλων αὐτῷ. οἱ ἀρχιερεῖς ὁγεῖσται. ἀλλ' ὅπερ αἱ μαρτυρίες, καὶ ἔκμολογοποτα-
πτοι, ἀπὸ τῆς ἀγγελίους καὶ τοῦ αποκεφαλίσματος, πειθαρχίαστον εἰς τὸ βασιλικόν αὐτὸν τὸ διαχρυστόν τοῦ πατέρου, καὶ φυλακίζεσθαι αὐτὸν εἰς τὸ κεκινητό πατέρα, καὶ εἰς τὸ διάβατον. Τῆς εὐαγγελίου Κροκελεύσιον αὖτον, καὶ εἰς τὸ κατηχύσμα, καὶ πηγεῖσται εἰς τὸ Σόπρα, καὶ εἰς τὸς οὐρανοῦς ἀγρυπνίαν, καὶ δοξολογίαν σὺν τῷ σοματὶ αὐτῷ εμπονοῖσθαι. καὶ καλῶς παπιδόσωται, καὶ καλῶς λημαζονούσωται, παραβάλλεσσιν αὐτῷ τὸ τίμων σύμβολον τὸν καὶ τὸν αὐγὸν αἱμάτιον ποτίζεσσιν αὐτὸν· καὶ ἀποκατα-
στήσεσ-

ANNO
CHRISTI
737.

εὐτελεῖς αὐτὸν σκῦθει ἐκλήτης οἱ ἀναμέριτοι, Αλιμανοὶ electionis restituerint, ac immunitum peccati, sic ad Dominum purum in-CARIT II. fontemque transmittant. Vides imperator GAGE. PP. ecclesiistarum imperiorumque discrimen? Imperatores qui pie & in Christo vixerunt, ANAST. II. ecclesiistarum pontificibus obediens minime recularunt, nec eos vexarunt: tu vero, imperator, cum transgressus fueris, ac perversus evaseris, & manu propria subficeris, teipsum subiiciens, & confessus fueris, cum qui termios patrum tollit, execrabilis es; in hoc proprio iudicio condemnatus es, ac Spiritum sanctum a te alienasti. Persequeris nos, ac tyranice vexas militari carnalique manu. Nos interimes ac nudi, qui terrenos & carnales exercitus non habemus invocamus principem exercitus omnis creatura sedentem in caelis, Christum, qui est super omnes exercitus supernarum virtutum, ut immittat tibi dæmonem, sicut ait apostolus: Trade. i. Cor. 1. re bujusmodi satana in interium carnis, ut spiritus saluus sit. Vides imperator quo impudentius atque inhumanitatis teipsum provoceris? animam tuam in barathra & prærupta loca præcipitem egisti, quod humiliari nolueris, duramque cervicem tuam submittere. Nam ubi præclara communitate exhibuerint imperatores irreprehensibiles & mundos a peccatis ac delictis, magnam apud eum laudem & gloriam obtinent in sanctam resurrectionem magnam, quo tempore res nostras occultas, opera nostra in lucem prolaturus est in confusionem nostram coram angelis suis. Tum vero futurum est, ut nos humiles erubescemus, quod te propter inobedientiam tuam lucratii non fuerimus; cum illi qui ante nos fuerunt pontifices, eos qui suis temporibus imperarunt; Deo obtulerint: quod nobis humiliis pudorem incutierunt, qui temporum nostrorum imperatorem non offerentes gloriolum & celebrem, sed ignominium & adulterinum. Ecce nunc quoque Hard, de hortamur, pœnitentiam ago, & convertere, atque ad veritatem ingredere: sicut inventi & accepisti, custodi. Honore affice & glorifice sanctos & gloriosos patres nostros ac doctores, qui cecidit a cordibus oculisque nostris secundum Deum dispergunt, iusque viatum restituerunt. At enim scripti: Qui fit ut in sex conciliis de imaginibus nihil sit dictum? Enimvero, imperator, ne de pane quidem & aqua dictum est quidquam, sine comedendum, an non comedendum: bibendum, an non bibendum; quandoquidem haec antiquitas & a principio ad vitæ humanæ conservationem habet tradita: sic etiam imagines traditae fuerant, ipsi pontifices imagines ad concilia deferabant; nec ullus ex Christi amanibus ac religiosis hominibus iter peragens, abique imaginibus peregrinationes obicit, utpote qui virtute prediti atque apud Deum probi essent. Hortamus te, ut sis pontifex & imperator, prout ante scripti. Quod si te pudeat, hoc tibi ipsi tamquam imperatori tribuere: ad regiones omnes, quibus scandalo fuit, scribe, Gregorium Papam Romanum circa imagines errare, itemque Germanum Constantinopolitanum patriarcham; & nos culpam pecca-

**ANNO
CHRISTI
187.**

P R E F A C E

ANASTASII BIBLIOTHECARII

IN SERTIMAM SYNODUM.

AD IOANNEM VIII. PONT. MAX.

Domino evangelico Ieganni pontifici summo & universalis pape Anastasius exiguus.

<sup>• II. Hadrianus
autem etiam</sup> **E**x interpretata nuper decessori vestra beati titudinis ^{• universitatem} Hadriano reverenda memorie pape sancta octava & universalis synodo, indecorum & inconveniens arbitratus sum septimam [•] synodum, quae praesidente in vicariis suis beatissima recordationis predecessore vestro ^{• De Hadriano} apud Nicæam secundo conveniens sub Irene seu Constantino imperatoribus celebratis est, non habere Latinos. Nam nulla ratione octava dicitur vel teneri poterit, ubi septima non habetur: non quod ante nos maxime fuerit interpretata, sed quod interpres pene per singula religio utriusque lingue idiomate, adeo fuerit verbum & verbo secutus, ut quid in academ editione intelligatur, aut vix aut nunquam posuit adverteri, in taliumque versa legentium, pene ab omnibus hac pro causa contemnatur. Uode a quibusdam nec ipsa lectio, ut non dicam transcriptione, digna penitus iudicatur: quod ipse intuens, nec proprio iuhermo corpori parcens, auxiliante Domino, hanc nisius sum interpretari Latinis, indecens & incongruum censens vestram maxime omnium ecclesiarum magistram, Romanam videlicet ecclesiam, eadem synodo defraudari, cum videam posteriori, id est octava, magnificissime decorari. Præfertum cum sacra bibliotheca vestre, cuius minister vestra dignatione confisito, ex hoc quod desuper mihi datum est, debitor sum ministrare: si tamen emulatus apostolum, ministerium meum studiarum honorare. Sane notandum est, quædam in hac synodo ex apostolorum & sexta universalis synodi canonibus & sententiis inventari, que penes nos interpretata nec habentur nec admittuntur. Et certe de apostolorum canonibus liquido novimus, quoniam his quidam facile non præbueremus consensum. Sed & facilem predecessor vester beatissimus papa Stephanus non ex his plurimum quinquaginta recipiendo synodice promulgavit; licet quedam constituta pontificum ex ipsis canonibus assumpta esse videantur. Unde apostolatu vestro decernente non solum illos folios quinquaginta canones ecclesias recipit, sed & omnes eorum, utpote Spiritus sancti tubarum quin & omnium omnino probabilium patrum, & sanctorum conciliorum regulas & institutiones admittit, illas dumtaxat que nec recte fidei, nec probis moribus obviant, sed nec sedis Romane decretis ad modicum quid resultant, qui potius adver sarioris, id est, hereticos potenter impugnant. Ergo regulas, quas Graci a sexta synodo perhibent editas, ita in hac synodo principalis sedes admittit, ut nullatenus ex his illis recipientur, quæ prioribus canonibus vel decretis sanctorum sedis hujus pontificum, aut certe bonis moribus inveniuntur aduersa: quamvis

ANNO
CHRISTI
983.

omnes hactenus ex toto manent apud Latini. A tummodo bajulantis. Quamobrem beatissime papa super montem excelsum ascende, ita in CAPIT. III. PRAT. ANA-
foritudine, quasi tuba vocem exalta. Ecce STAS. BIBL.
enim Deo auctore, angelo tua, ut quondam AD. 12.
Petri, percutiente latera surrexisti; lumbos accinxisti, lucernam accendisti, zelo Dei co-
mederis: superest tantum, ut fidem quam cre-
dis, doceas: viam quam tenes, cundis ostendas. Quatenus Deo auctore, te filio excusso-
rum, prophetarum scilicet & apostolorum,
auctore, per invia nos omnes Christi oves
solertia tua per Petrum & in petra commis-
sa, inoffensius gressibus incedamus, & ad aue-
na vita perenni pascus, Christo aperiente,
qui claves regni in ipso & per ipsum tibi tra-
didit, feliciter ingredi mereamur. Apostola-
tum velutrum ad exaltationem ecclesie fuz, ac
communem nostrum salutem, per multos an-
nos gratia superna custodiat, domine sanctissime papa.

* documenta
** concil.

*** doc-
eunc.

Concil. Generali. Tom XII.

A tummodo bajulantis. Quamobrem beatissime papa super montem excelsum ascende, ita in CAPIT. III. PRAT. ANA-
foritudine, quasi tuba vocem exalta. Ecce STAS. BIBL.
enim Deo auctore, angelo tua, ut quondam AD. 12.
Petri, percutiente latera surrexisti; lumbos accinxisti, lucernam accendisti, zelo Dei co-
mederis: superest tantum, ut fidem quam cre-
dis, doceas: viam quam tenes, cundis ostendas. Quatenus Deo auctore, te filio excusso-
rum, prophetarum scilicet & apostolorum,
auctore, per invia nos omnes Christi oves
solertia tua per Petrum & in petra commis-
sa, inoffensius gressibus incedamus, & ad aue-
na vita perenni pascus, Christo aperiente,
qui claves regni in ipso & per ipsum tibi tra-
didit, feliciter ingredi mereamur. Apostola-
tum velutrum ad exaltationem ecclesie fuz, ac
communem nostrum salutem, per multos an-
nos gratia superna custodiat, domine sanctissime papa.

Tituli designantes in brevi qua in hoc codice continentur.

Prima actio continet testimonia diversarum probabilitum scripturarum, quibus ostenditur haereticos ab haeresi ad orthodoxam fidem convertitos posse suscipi. Similiter & eos, qui cum fuerint sinte orthodoxi, manus tam non impositi ab haereticis habuerunt.

Seconda vero continet actio lectionem epistolam Hadriani Papae Romani, & secundum tenorem earum cunctorum sacerdotum, qui interfuerunt synodo, professionem & promulgationem.

Tertia autem actio continet receptionem antiuersitatum ab haeresi convertorum, & synodica Tarasii patriarchae, & rescripta orientalium sacerdotum, nec non & subscriptiones episcoporum, Hadriani Papae ac orientalium pontificum scripta approbantium, & ita se sapere promittentium.

Quarta deinceps actio circumfert testimonia sacrae scripture ac diversorum sacerdotum patrum pro imaginibus.

Quinta præterea continet actio testimonia ostendit, Iconomachos aequalia super imaginibus reprobis quibusque operari vel sapere haereticis.

Sexta vero designat actio haereticorum blasphemias, & harum validam destructionem.

Septima porro circumfert actio terminum sancte synodi hujus, subscriptiones episcoporum, epistolam synodi imperatoribus missam. Item aliam ad clerum Constantinopolitanum; sermonem laudatorium, & canones ab eadem synodo promulgatos. Item epistolam Tarasii sanctissimi patriarchae ad Hadrianum summum pontificem pro synodo. Item ejusdem ad eumdem de non ordinandis ecclesiasticis officiis pecunias. Item ejusdem ad Joannem presbiterum, hegumenum & anachoretam, pro eadem re.

*Divalis sacra directa a Constantino & Irene Au-
gustis ad sanctissimum & beatissimum Ha-
drianum papam senioris Roma.*

CAP. IV. SA-
CRA IMPER.
AD PAPAM.

Qui a Domino nostro Iesu Christo vero Deo nostro suscipiunt sive imperii dignitatem, sive principalis sacerdoti honorem, debent quæ illi placita sunt, & cogitate & curare, & creditos sibi ab illo popu-

Q. 9. 2 los

CAP. IV. SA-BERNARE. *Ego debitum nobis & vobis, o sancta imperia regia! Assimilatum est put, hoc est, ut irreprehensibili-
ter quia ejus sunt sapiamus, & in suis verfe-
mar, utpote ab ipso nos quidem imperium
vos vero principalis sacerdotii dignitatem su-
scipientes. Incipimus ergo hinc sermonem.
Sicut vestra paterna beatitudine quia pridem fa-
cta sunt in hac nostra regia civitate propter
venerabiles imagines; qualiter qui ante nos
regnaverunt, eas destruxerunt, & in dehone-
statum atque injuriam posuerunt: (utrum il-
lis non imputetur; melius enim fuerat non
mittere manus suas in ecclesiam;) omnem
populum qui hic est, imo orientalem eodem
modo seduxerunt, & in propriam voluntatem
retraxerunt: usquequo Deus suscitavit nos re-
gnare in his, qui in veritate quirimus glo-
ram ejus, & tenere que tradita sunt ab apo-
stolis tuis, & omnibus suis doctoribus. Un-
de nunc constanter cum mundo corde & ve-
ro cultu, quia ad Deum pertinet, una cum
omnibus subditis nostris, & his sacerdotibus
dodistis, locuti sumus, & cum consilio de-
crevimus, ut fieret universale concilium. Et
rogamus vestram paternam beatitudinem, imo
vero Dominus Deus rogat, qui vult omnes
sicut fieri, & in agnitione veritatis venire;
ut det se ipsam; & nullam tarditatem faciat,
& ascendat hic in stabilitatem & firmitatem
antique traditionis super venerabilibus imagi-
nibus: debitum enim illi est hoc facere; a-
gnoscat vero quid scriptum est. *Confolamini,
confolamini populum meum sacerdotes,* dicit Do-
minus. Et, *Labia sacerdotium custodiunt scien-
tiam,* & in ore ejus excedatur lex, quoniam
angelus Domini exercitum est. Et iterum di-
vinus & veritatis praedicator apostolus, qui ab
Ierusalem & circuitu ulque Illyricum praedica-
vit evangelium, sic mandavit. *Pascite gregem
Domini cum disciplina, quem acquisivit proprio
sanguine.* Et tamquam verus primas sacerdos,
Et is qui in loco & sede tandem & superlau-
dabilis apostoli Petri praesidet, sicut dictum est,
ascendat, & simul cum omnibus sacerdotibus,
qui hic sunt, inveniatur, & voluntas Domini D.*

Acta Septima Synodi.

CAPUT V. TARASIS ORATIO. *Apologeticus ad populum a Tarasio a secretis
compendiose datus die qua instauraverunt im-
perantes Irene & Constantinus populus, ut
fieret patriarcha: qui & promotor est indi-
ctione octava, anno a creatione mundi 6293.*

I Miniculat fidei nostrae, id est, Christianorum
norum custodes, & eorum que in gloriam
Dei sunt emulatores, fideles impera-
tores nostri, tamquam omnium in beneplacito
ejus, & in communitatem nostrum, Chris-
tianorum videlicet curam facientes, & ma-
xime nunc ecclesiastica negotia diligenter &
solente considerantes, quo suminus sacerdos
in hac regia urbe iuri constitueretur, in luce
pietatis animum me assumperunt, & ut mani-
festum mihi redderetur quod consiliarii
sunt, praeceperunt. Cum ego hoc me indi-
gnum esse pronunciarem, & nullam conde-
fessionem facerem (utpote qui jugum hu-
jus sarcina portare & sufftere non possem)
juluerat me adduci ante faciem vestram,
pro eo quod & hujus consilii participes ef-

A ni fiat: *Ubi enim sunt duo vel tres congregati
in nomine meo, sicut evangelice didicimus, ibi ANNO
CHRISTI*

*anno in medio coram. Certificetur enim & con-
firmetur a magno Deo & rege, omniumque sanctis
Domino nostro Iesu Christo, & a nobis ser-
vis ejus, quod ascendentem vestram paternam
& sacram beatitudinem huc cum omni hono-
re & gloria habemus & suscepimus, & quae op-
portuna sunt imparti. Et umer expleto ca-
pitulo, quod beneplacito Dei Christi spera-
mus fieri, cum honore & magnitudine pre-
ire illam habemus ad remeandum ad propria.
Si enim non potuerit ascendere huc (quod
putamus non fieri: scimus enim cum studio-
sum esse circa divina) eligat viros honorabi-
les, habentes scientiam, & dirigat una cum
syllabis, ut inveniantur ex persona sacra & pa-
ternæ vestre beatitudinis hic. Verumtamen
convenientibus ipsiis cum omnibus sacerdotibus
qui hic sunt, synodice confirmetur antiqua
traditio sanctorum patrum nostrorum, & con-
fundatur omne zizanium male plantatum, &
Domini nostri Salvatoris Iesu Christi verbum
implorat, quoniam porta inferi non praevale-
bant adversus eam. Et ex hoc nos sit schism-
a & separatio in una sancta catholica & apo-
stolica ecclesia, cuius est caput ipse Christus
verus Deus noster. Constantinum præterea Leoninus
sanctissimum episcopum * Leontinum Christo. Leoninus
amabilis Sicilie nostræ insulæ, quem etiam
noluit paterna vestra beatitudine, adduximus ad
nos, & facie ad faciem loquentes direximus
cum prefecti nostra venerabilis iussione ad vos.
Qui cum venerit ad vos, continuo absolve
eum, ut remeat ad nos, scribens nobis per
ipsam adventum tuum, quibus diebus habet
moveri illuc, & prohinc ad nos: porro san-
ctissimum episcopum Neapolitanum omnino re-
nere habet, ut cum ipso ascendat huc. Et
enī iter velutum per Neapolim & Siciliam
habet fieri: & super hoc stratego Sicilie iufi-
citus, ut omnis requiri & honoris vestri cu-
ram habeat, quo veniat vestra paterna beatiti-
tudo ad nos. (Legimus.) Data .v. Kal. Sept. Anno Ch. 6293.*

Πρακτικά τῆς ἑβδόμοης συνόδου.

Απολογητικός φρός τῶν λαῶν χριστιανῶν οὐ τῷ
πύρε, οὐ ἐδηλωται οἱ βεπλάνοντες τῶν λαῶν
τὸ γένεσι ταπείρχονται, πάρη Ταρασί τοῦ Κ
φροχειρίδος οὐ εἰδεπλώνται τούδοις, εἴτε
αὐτὸς κτίστως κτίστων εἰσηγήσει.

OΙ τῆς ἀμωμῆτης ἡμένη πίστος τῆς Χριστιανῆς
φύλακες, καὶ ζηλωταὶ τῆς εἰς δόξαν Θεοῦ
γνωμῆσιν τοῖοι Σατανᾶς ἡμῶν, οἱ πάντες εἰς
ἀριστερὰν αὐτοῦ, καὶ εἰς συμφέροντας ἡμῶν τῆς Χρι-
στιανῶν τὴν φροντίδα ποιήμενοι, μάλιστα δὲ τῆς
εκκλησιαστικῶν καὶ παντοπλῶς θεμιτωμένων,
καὶ διεγνωθέοντας τὴν ἀρχιερείαν φροντεύονται. Οὐ
πάτη τῷ Σατανᾷδι αὐτῷ πολει, οὐτε τὸ δοεῖδε
αὐτῷ νομεῖ αἰνίδιον, καὶ φανερῶς μοι εἰσεπέστη
βερελλομήσιος αὐτοῖς εἰπέσαν. Εἶδο δὲ φρός τοῦ
ἀνάζοντος θματοῦ σίνας ἀποφύλακτος, Καὶ μηδέ
μιαν συγχετεόσιν ποιούμενος, οὐ τὸ ζητόντο
φορτίον μη διωτέομενον βασάσαι οὐ πατερεύειν, οὐ
κιλλόσατε φροντεύειν κατὰ φροντωτον οὐδὲν,
διό τι καὶ σύμψιμοι Γερονταὶ τῇ βαλῆ τιτηροῦ.

ANNO
CHRISTI
187.

τοῦ ἐν ἄνδρες φιλέμων τῷ Θεῷ, καὶ ἔχωντες αὐτοῖς τοῖς παρδίσιοις ὑμῖν, εἰ τὸ Χειρόν
κλήπτε τὸ ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνθεμόδημον, Χειρίσαις λίγῳ, αἴνεται Σραχώ λόγῳ ἀπολάβεις
τορε τὸν φυγίας ἀπόλοντος καὶ ἀποσύντητος. εἶναι
μὲν εἰς τὸν Κατεβόντον ἡμῶν Σαστιλέστην κατατάντη
φροντίζουν ἀπελογητάμιν, καὶ οὐδετοντος ὑμῖν ἀπρο-
σελογητάμιν· ὅτι φέρεται στρατηγούς καταθίσαν-
το τὴν Φίδην ταῦτα, καὶ οὐλαβούμενος εἶπε προσε-
το τῷ Θεῷ φροντίζειν δικαίων, οὐδὲ τοῖς
ἔπιχερτοντος εἰς τὸν μὲν θεοτοπὸν φιλέμων κα-
τηγειται· εἰ γαρ ὁ Θεὸς φανταστικός
μάρτυς τοῖς φανταστοῖς, καὶ παραδέσιον θεο-
ρούς φύομεν, αἴνεται τὸ ἀρρένον ὑμίνατο, καὶ βα-
σισάσας τὸ ὄποια τῷ Θεῷ οὐτετοντος οὐτοῖς Βασι-
λεῖσ, Πατέλος ὁ Θεός αἴνεται· Κορυφής
γράφων Ιησούς· μή τοις ἀλλοις πρότερον εἴναι τοῦτο
καὶ μόνοις φίλωματος, τοῖς ἕναν ὃ τοῦ κατόμην συναν-
τρόφοιμοι, Ε μὲν λαϊκῶν πελαθυμός, καὶ
στρατόμοι· σὺ τοῖς Σαστιληγούς ἀπροσίσιας, δια-
χωρεῖς ανακείσοντος καὶ προσκέψαντος διώματα εἰστη-
δοται εἰς τὸ τῆς περιστοπῆς μέρος· φερόν
τὸ ἰχθύερμα πρὸς τὴν ἐμένην σμικρότητα, Θρασύ-
το τοῦ ιηδόμενα· οὐ δὲ αὐτίκα μάλιστα τοῖς φέρεται
τῆς ἐμῆς παραπτοτοσίτην αὐτῷ· οὐδὲ τοῦ βλέπο-
την εἶναι τὴν τιθεντα Χειρόν τῷ Θεῷ ἡμῶν ποθ-
μιλιούμενοις ἵκλησίαιν αὐτῷ διεχειρίζειν καὶ καὶ
διπροσύνων, καὶ ἡμᾶς ἀλλοις ἀλλοιτας·
Ἐ τοις ανατολής ὀμοτίσιος πάνω Χειραπέτερος·
καὶ συμφωνοῦτος μὲν αὐτοῖς τοῖς τῆς δύσεως,
ηλλοξιωμένος δὲ ημᾶς ἐκεῖνον ἀπάτων, καὶ καθ'
ἐκάστων ωτὸν αὐτὸν ἀκαθεματιζομένος. δεπούτεται τὸ
αναθίμα, παρὼν τῷ Θεῷ βαλλεῖ, καὶ Τῆς Σαστι-
λεῖσ τῷ οὐρανῷ ἴκλωται, ἀπαγορεύει τὸ σκότος
τοῦ Κύπρου. οὐδὲ γαρ οὐπος εἶναι οὐσίαν τοῦ Θεοῦ· καὶ
ἔρθεται προτοποιεῖσθαι, αλλὰ ὥστερ οὐδέποτε ὁμολο-
γεῖται διεῖσθαις σὲ βασιστούσα, μικρὴ πίστη, θνάτος·
καὶ συμφωνεῖται μισθὸν τοῦ πατέτος ἵκλησίας πράγ-
ματος. οὐδὲ γαρ οὐπος εἶναι οὐσίαν τοῦ Θεοῦ
Σαστιλεῖσ τῷ θεοτοπῷ εἰκόνισιν, καθάδη
καὶ γονίδαι μίστην καθολικὴν ἵκλησίαν, καθάδη
σὲ τὸ συμβολόφυτον τῆς εἰκόνεων ἡμῶν πίστως ὁ-
μολογούμενον. καὶ αὐτούματα αἰδεῖσθαι· οὐμαί δὲ τοῦ
ὑμῶν, ἐπειδὴ γινώσκει τὸ φόβον τοῦ Θεοῦ ἔχειν
ὑμᾶς· παρὰ τῷ πολιτεύεταιν καὶ ὄρθοδόξων Σαστι-
λεῖσ οὐ μάταιον σίκεμβρικήν σικανθρόπων, οὐταν
οὐκανθρώπειαν τοῦ σόδεος Θεοῦ· καὶ δι τῆς
τριάδος, ποιημόνη ἁμοίλυχοι καὶ ὄμοτιμοι. οἱ τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν Χειρόν, σοματαὶ σὲ σωματεύοντος
μένοντος σὲ συμβολίζομένον· οἱ τοῦ αὐγού πιθαμα-
τος, οἱ κατὰληνον, αἰλούσια, αἴλοντας αἴλοντος· οἱ
τῆς αἰληθίας, τὸ αὐτὸς φροντίστες καὶ λέγοντες,
καὶ μηδὲ εἴσεις καὶ διχοσασθεῖσης ἡμῖν· διος οὐ εἰ-
ρητο τοῦ Θεοῦ· οὐτεπέριχωσα πάντη νοῦν, φρεγτὸν
πάντας ὑμᾶς· καὶ μὲν οὐκ καλύπτει οἱ τῆς ὄρ-
θοδόξιας πρόμαχοι βασιλεῖσιν ὑμῶν εἰς τὸ ἔμμ-
ελόγων αἰτήσεις ἵκλησίαι, συγκατατίθημεν καθὼ-
καὶ τῆς κιλδούν αἰτῶν ἵκληρον, καὶ ὑμῶν τῷ Λύ-
φον ἀπετάξουμεν. εἰ δὲ μηδὲ τοῦ, ἀδικεῖταις ἔχειν
τοῦτο ποιῆσαι, οὐταν μὴ οὐσιώθετον τὸ αἰαθίματος,
καὶ διφέρει πατεροδημασμός· σὺ τῷ ὑμέρᾳ τοῦ
κριτοῦ τοῦ ὄλων οὐταν τῆς δικαιοσύνης· σύδε αὐτε-
Σαστιλεῖσ, εὐτε οὐρανοῖς, οὐτε ἀρχούτες, οὐτε πλη-

vos αἰονίοις, qui Christi vocazione, veri, vide-
licer Dei nostri, nominamini Christiani; Au-
dit brevis sermonis ab exiguitate se humili-
tate nostra ratione. Ego quidem quidquid
piissimis imperatoribus nostris & per omnia
orthodoxis responderem, etiam in conspectu
vestro rationis mea, apologia respondeo. Ti-
more deprimor ad conscientendum huic ele-
ctioni, & reveror a facie Dei currere taliter
& quomodolibet incircumspicte, ut non
terribili damnationi succumbam. Si enim
Paulus divinus apostolus, qui Dei voces
audivit, claramque habuit correptorem,
& paradisi inspectio effectus est, audivit:
que arcana verba, & portavit nomen Dei
in conspectu nationum & regum, Corin-
thi scribens dicebat: *No forte cum aliis
predicaverim, ipse reprobos efficiat: quo-
modo ego qui in mundo conversatus, &
cum laicos connumeratus, imperatoriis mi-
nistracionibus militavi, sic absque dijudica-
tione atque circumspicione possum inflige-
re ad sacerdotium magnitudinem?* Horren-
dum conamen ad exiguitatem meam, & te-
merarium studium: causa vero timoris, &
mez refutacionis, haec est. Alpicio enim &
video ecclesiam, qua super petram Chri-
stum Deum nostrum fundata est, scissam
nunc & divisam, & nos alias atque alii
loquentes, & aliter eos Christianos qui
in oriente unius nobiscum suat fidei; fed
& his concordantes occidentales, & nos ab
omnibus illis alienatos, & a se per sin-
gulos dies anathematizatos habere. Di-
ra pena est anathema, procul a Deo e-
mittiri, & regno celorum persequitur, &
ducit in ignebras exteriores. Nec sit eccl-
esi lex vel terminus sedam sive contentio-
nem; sed sicut novit confiteri unum ba-
ptisma, unam fidem, ita & concordiam
unam in omni ecclesiastico negotio. Ni-
hil enim est in conspectu Dei tam accep-
tum atque placabile, quam ut unum si-
mus, & una efficiamur ecclesia catholica,
quemadmodum in sincera nostra fidei sym-
bolo confitemur. Et petimus nos, fratres,
ut reor & vos, quoniam scio vos timo-
rem Dei habere, a piissimis & orthodoxis
imperatoribus nostris synodum univer-
salēm colligi, ut efficiamur nos, qui u-
nius Dei sumus, unum; & qui Trinitatis
cultores existimus, uniti & unanimes & col-
lege; & qui capitis nostri Christi sumus,
efficiamur corpus unum, compactum atque
connexum: & qui sancti Spiritus sumus, ef-
ficiamur non contra invicem, sed pro invi-
cem. & qui veritatis existimus, efficiamur:
idipsum sapientes atque dicentes, & non sit
in nobis certamen sive dissensio: ut pax
Dei, quæ exsuperat omnem sensum, mu-
niat omnes nos: & si quidem iussioris or-
thodoxia propagatores, imperatores videli-
ceret nostri, postulationi mei justus annuere,
consentio & ego, & iussionem eorum im-
plebo: si autem, impossibile mihi est hoc
facere, ne subjiciat anathemati, & inveniat
condemnat in die Domini nostri & ju-
sti judicis: ubi neque imperator, ne-
que sacerdos, neque princeps, neque
hominum multitudo poterit eripere me: &
quidquid placuerit vobis fratres, date apo-
logia

imperato-
res
sacerdos-
principes.

CAPUT V. **TARASII
ORATIO**

legie mes, inno vero petitioni mes re-sponsum. Et libenter audierunt omnes quae dicta sunt, consentium prebentes, ut fieret synodus. Quidam autem perpauci ex iniipientibus disserebant. At vero qui a se-cretis, rursum ad populum disputans re-spondebat, quia dominus Leo imperator subvertit imagines; & quando synodus fa-da est, subverbias illas inventis: & quod propter imperatoriam manum subverbia sunt, iterum questionem habet idem capitulum; quoniam antiquam consuetudinem in eccl-e-sia traditam presumperunt, sicut eis lib-erum fuit, exterminare, sed veritas Dei non est aliqula. Promotus autem scripsit sy-nodicas litteras patriarchis, Rome, Ale-xandriæ, Antiochiae, & sanctæ civitatis, quas invenies II. & III. editione cum referi-pius eorum.

CAPUT VI. **GESTA ANTE
SYNODUM.**

moderatores

EPICOPIS

V Enientibus itaque a Roma quidem Petro & Petro Deo amicissimis presbyteris, & deferentibus prelatis literas: ab oriente vero, Joanne & Thoma reverendissimis presbyteris & monachis atque lycellis patriarcharum, ibidem existen-tium, & ipsis pari modo deferentibus pre-potatas litteras, praeciperunt instaurato-res imperii convenire episcopos. Qui cum peccavissent in coniuram a Deo & regiam urbem, apud Thraciam moras facie-bant potentissimi princeps. Plures autem ex ipsis in heresi Christianos accusantium volutati conturbabant una cum quibuidam non paucu numero laicos, non admitten-dum ad efficiendam synodum, sed con-fundendum depositioni & injuria venerabilium imaginum; & factiones non paucas, & su-turrations contra patriarcham commove-bant, ita ut conventicula facerent. Hac ego confiliantibus illis, aures non latuit pa-trarcha, sed adhuc concilisbula sua facien-tibus, direxit eis, quia Constantiopolis e-piscopum habet, & præter nouitiam ejus non est vobis licentia conventicula faciendi. Nam secundum canones depositioni subjec-ti. Quo auditio episcopi retraxerunt se ti-more quodam obfessi. Intrantibus itaque im-peratoribus, & populi ordinibus, schola-ti, videlicet, excubitoribus, & ceteris militiis que militabant in regia urbe, de-finitur fieri synodus in venerabili tem-ple sanctorum & laudabilium apostolo-rum. Igitur pridie quam status dies ad-venisset, per meridiem commoti sunt mili-tes furore ferventes, infaniamque spirantes, & venientes ad laterem sancte catholicae ecclesie, aliud atque aliud clamabant. Sed vox omnium in unum terminabatur, quia videlicet non esset permisum fieri sy-nodus. Porro patriarcha, relata causa im-peratoribus, nequam prohibitus est, quo-minus fieret episcoporum conventus in pre-

A 30. εἰσῆρατο δύσπαι με θέρισθαι. οὐ ἔτι ἀ-εσον καὶ ἄριστον ὑμῖν, ἀδηλφοί, δότε τῆς ἡμῶν ΑΝΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ αὐτοδογίας, φράσει δὲ μᾶλλον αἰτήσων τὴν α-ποκρισίαν. ἀσμάτως δὲ πάρεσσεται πάτης πώλε-ληπτόσιν, συμφωνήσας τὸ χρονίδες επιδεσμον. τίνες δὲ ὀλίγοι τῶν ἄρρενοι αποβάλλονται. οὐ δὲ αἰσχράτης φάλητρος τῷ λατεῖ διαλεγόμενος αἰτη-ζονται. οὐδὲ οὐδὲ Διονύσιος Σαπτιλίδης κατεργά-ψε τὸν εἰκόνας, οὐδὲ τίνος, οὐδὲ ὕψεως, κα-περιμέλειας εύτοις θέρη. οὐδὲ δύσπαι αἰτοβασιλίκης χειρός κατεργάσονται, τάλητοι εὐλύτητοι ὅχει τὸ χειράλιον, οὐδὲ ἄρχειας επικήδειαν παραδίσμι-ται. οὐ τὸ εὐαγγελίον κατεπλήσσεται, οὐδὲ ἄρχειας επικήδειας, αἰτοντοι οὐδὲ διλέπεται τῷ Θεῷ οὐδὲν, αἰτοντοι οὐδὲ διλέπεται τῷ Θεῷ οὐδὲν, πονηρούσιδες δὲ ὑγράψεις συνέδικα τὸν πατέρας, Ράμφην, Αλεξανδρέαν, Αρτιο-χειαν, οὐδὲ τὰς ἄγιας πόλεις. ἀπειρότες οὐ-τῇ διπέρη καὶ ἐπιγράψεις μηδὲ τὰν εἰπογρα-φης τῷρις αὐτούς.

Συγγραφὴ σύντομος διλογική τῶν αρχοθεστῶν πρὸ τῆς σωόδου.

EΛΕΩΤΙΟΥ αὐτὸς Ράμφης καὶ Πέτρος τῶν Θεοφιλέσπιου φρεστίων, καὶ ἀκοχμιστη-πῶν τὸ προστετέρεια τραγουδάται. οὐ δὲ τίς αἰτεῖται, Ιωάννος καὶ Θωμᾶς τῶν Σαπτιλίδων φρεστίων. Καὶ μοναχὸς καὶ στρατηλάτης τῶν ἄρρενων πατριαρχῶν, καὶ αὐτῶν ὅμοιος αἴσθο-ται τὸ φρεσταλίδην γραμματα, προστιχαῖαν οἱ τὸ βασιλεῖον φρεστολόγιον συναθροῦνται τοὺς εἰσιστούτους αὐτῆς δὲ φρεστρήν τοῦ θεοφιλάκι-τον καὶ βασιλίδει τόλει, οὐ τῷ Θεράποντος διαβή-θας εἰσιστούτοι εἰ αὐτὸν κράτειον Σαπτιλίδης. οὐ δὲ πλέον τῷ εἰσιστούτῳ τῷ αἰριστῷ τὸν χειροκοπη-γόρων ἐγκαταπλημμύρων εἰρρέον μηδὲ λατικῶν τον πελλών την σελήνην, μη καταδέσσειν γριεῖδαι σωόδον, αὐτὰρ γοργῆς τῷ κατασκέψει τῷ οὔρει Δρόμῳ στεγάσσεις. καὶ φραγίας εἰς ὀλίγας τῇ Φι-λιππούρι κατὰ τὸ πατριαρχικόν πάντες, οὐτε καὶ παραστασιῶν τὸ εἰσιστότο. πάτητον Σαπτιλίδην αὐτήν, έκ ιλασθε τὸς ακοας τὸ πατριαρχόν, αὐτὴν εἰς τὸν παραστασιῶν γένος αὐτῷ ποιηθεῖσα, εἰπ-λωσας αὐτοῖς, οὐτὶ η Κανσαντόπολις εἰσιστού-την. οὐτὲ εἰσιστούτοις αὐτῷ οὐτὶ οὐδὲν αἴσθα-ταιν παραστασιῶν γένος. οὐτὲ κατὰ τὸ κανόνες τὸ καθαρίσθαι τὸν οὐαλάθειδα. Καὶ αἴσθατοι οἱ εἰσ-ιστούτοις αὐτοῖς συνεισελον φόργοντοι συγχρεστούτοις. εἰσελθοντα οὐτὶ τῷ βασιλέων, οὐ τῷ λαοῦ τῷ τογμάτων, χολαργοῦ, εἰς καθηύποτεστον τε καὶ τῷ πλατανῷ στρατηλάτην τὸν στρατηλάτην οὐ τῷ βα-σιλίδει πόλει, οὐτέτοις γριεῖδαι οὐ σωόδης οὐ τῷ σεπτῷ καθὼν τῷ στρατηλάτην αἴσθο-ται. τῷ φρει μᾶς οὐ τῆς τοτῆς ημέρας κατὰ τὸ δεσμονότερον εἰσιστούτοις οἱ φρεστρήματοι Θωμᾶς Σιόντης, καὶ μοναχὸς τοντορεῖς οὐ λαθόπτες οὐ τὸ λατικόν της ἄγιας καθαρίσθαι οὐαλάθειδας, αὐτοὶ οὐτις οὐτις εἰρρέονται τῷ πατέρᾳ, μη καταδέσσειν γριεῖδαι σωόδον. Τὸ ποταμὸν πατέρας αἰτεγαγόντο τίλιον οὐτις πο-

—
A N N O
C H R I S T I
1851. Βεσιλίων, ομαρκός επανάστατο πολυσύνδεσμος της
ομώνυμης πόλης την εποχή του Καπεταναγιάννη
είπεν νεών· αλλά την επειγόν γνώσην ή συνε-

βασιλίστης, ομοίως στην αλιάζη της γεννιδας¹ ήταν
συνέδρογον των επικόπων σε την αρχαιότητα
επειδή μόλις την έπειτα γινόταν η συνε-
γρψη των επικόπων σε αιτηθεί. Η γεννιδα πι-
ντική διελεύθερη περιπτώση είναι πατέρερχος,
η των θεοφαγέων επειταίων, ή άντριναδέ-
πον των σωμάτων των διεγερθεών μηδείς
χράδεις ποτε σωμάτων σινεμφανιών τεραπευτή.
Η τότε επειγόντος φόρμη, όμως² ήταν πάλιας
της εργαλείων. Ή από την πιλών τη στην
και σάπια ή κραυγής επειταίω, ή ουρανολίτη-
ρων των σε τη συνέδημον επικόπων οι
τοποθετήσαν. Ή Γονιμόν, ή βασιλείας διε-
λέξεις δια κακοπλάσιας τετρά τη συνέδημον εργα-
τείας· τους ιανθινούς ήτοι τη λαϊκή επει-
ταίων φορείς ή περιφύγωμα. Ή μη τότο το Οιδάκια το
κινητό γειτονιών. Επιστρέψαν επικόπων εις την και-
κελάντων, τηνς αύτην απτερούμενος την άλ-
την, την ξέλιγοντα πατέραρχην, ή διαστάσεις ε-
γερθείσης έπειτα τη Φιλόδουλην, ιδιόμε-
τωτικά σωμάτων Λοραντών. ήπια μη της παπαρές
Σαλπίς κραυγής αφειστής, ή ώρας ώστε οικεί-
της, Γεωργίων πρόστοκον οικεῖο επορθούν. Η
έπιας ή της σάστης κίτητης εις στράτη καθίστα-
τηλικότης οι βεστιλίες έπειτασσον της εργαλει-
μης έξιλανόν, προσάρτεις μηδειανής έχθρα-
κής, δόντες φιλίων, οτι τη ίδια³ την Αχαρνών
φωκατακώς έξιρχεται· τη δὲ ελαύνη ήταν
της βασιλέωντος αιτηθούσης έξιλων τόλμων. Ιου-
των ή οδηνοπότην των της Μελιτηίας, διε-
πειλέσσων αύτην απάντως έξιλων ή επιβάλ-
λοντο, τη μη χρέαν αύτην ποτείνεις, πλέοντας
έκαστον άπωλετης εἰς τὴν ίδιαν πατέρεβα. το-
πον έπιας φρεγάδωντας διέμενον ή ικαλεσία ή-
κιαντηνά οικά σε ποτηχής, ή μάνον τη πατριότητα
της της αιλιάνθεως λέγον ταύτην έκριπτο. Η δι-
τε Τιμόποτος περιθλόποτ⁴, αθηναίος προσίτων ε-
λαύνεις βεστιλίες την υπάλεια σωμάτων σε την
Νίκαιαν μητροτέλειν. Η ή πρόσσεις εἰς πέρα
κατέπτη, την επισκόπων διόπτη συνεδρούσατον
ώστας ή εις πατριόρχητον μηδη την ποτηριάτην πι-
άντατον την της δύστος παρέμβαση σε την αιτη-
τούλη. Η γύριστη η συνέδημος διδοκία Θεοῦ κατ-
τας επιφερόμενας φράσεις.

charum : cumque regerentur, hoc, ^{etiam} turba militum, & ante iudas venerandi templi similitudinem & clamorem faciebant, qui ex summissione quorundam episcoporum, qui in synodo male sentiebant, ad hoc moti, reperti sunt esse. Quibus perstatis, imperium per cubicularium omni synodo jussit dicere : Interim abceditis, ut populi ordinatum impetum evadamus : Et posthac voluntas Domini fuit : taliter quod antistitibus et templo egrediebatur, quidam corum veritati resistentes cum turba concianaverunt, & impie declamationem faciebant. <sup>Verba A-
pustoli.</sup> pseudosyllagi, (* Sed catholicus scriptor hereticorum Concilium, quod ^{etiam} septimum syndus appellans, pseudosyllogum, falsum collegium vocans) ut septimum hanc syndum collaudantes atque nominantes. Cum ergo taliter malignum concilium clamorem emisisset, & hora esset quasi sexta, domum jam efluentes abiabant, & ita commotio seditionis sopita est. Tunc imperatores jussierunt milites exire, quasi sub pretextu quidem hostilis acisi, dantes sanam, quod peccatum Agarenorum hostiliter suisset ecclesia. In veritate autem eos foras pellebant de regia civitate. Ergo cum fecissent iti viam usque ad Malagenam, per iulensem eorum omnes expelliebant pariter & * aspernabantur, ne horum cura fieret, juventes singulos abire in patriam suam. Quibus ita perfractis, maxime ecclesia anno uno quieta, tantummodo patriarcha verbum veritatis omnibus prædicante. Et mox anno transacto, denno præcipiebant plissimi imperatores, ut fieret syndicus in Nicassorum metropoli : & præceptum deveniebat in finem, * episcopis quasi congregatis in unum : similiter & patriarcha cum vicariis orientis & occidentis ad eamdem pervenit urbem : & facta est syndus beneplacito Dei secundum actiones propriae.

Τρία μέντοι τέλη Νυχτὸς εγκύδην τὸ δέκατον.

ПРАВЕ ПРОГНОЗИ.

ΕΝ δύοματι τῷ κυρίῳ καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χρι-
στῷ τῷ ἀλιθινῷ Θεῷ ὑμῶν, βασιλίκαις
τῷ διεπεγάπτων καὶ φιλοχειζον τὴν μαρτυρίαν
Κανακτίν καὶ Εἰρών τῆς αὐτῆς μητρός, ἐν τού-
τῳ δέδομεν τῆς αὐτῆς ὑπατεῖαν, πρὸ ἁγίου κελαιδοῦ
Οὐαπετίου· ἡμέρᾳ τῇ Φεβρουατίᾳ.

Συνέπειαν, πολύτελην ουσίαν.
Συμπλέθον της ἄρχεται σκοπός
διὰ τῆς κατὰ θεῖαν χάσεως καὶ δύσθενίς θεόποιμα
τῶν αὐτῶν Θεοποιών Σαπτίων συγθρόνων στο
έτη Ναούσιοι λαμπτήρες μητροτόλην τῆς Βιθυνίας
ἐπαρχίας. τούτοις Πίττρι τῇ Σλεζικανοῦ ορθο-

EN nomine Domini & dominatoris Jesu Christi veri Dei nostri, imperio p̄issimo-
rum & amicorum Christi dominorum no-
strorum Constantini & Irenes maritis ejus, ^{Anno Ch.}
octavo anno confulatus eorum, octavo Ke-
lender Orobriensis, indictione XI.

Conveniente sancta & universali synodo, que per divinam gratiam & piam sanctionem eorumdem Deo confirmatorum imperatorum congregata est in Nicopoliis clara metropoli Bithyniensium provincie: id est, Petro reverendissimo archipref-
byte-

A C T I O

PRIMA ACTIO.

*Monumenta synodi apud Niceam secundo
celebrata.*

— byero sanctissima Roma ecclesiam scilicet apostoli Petri, & Petro reverendissimo presbytero, monacho & abate venerabilis monasterii sancti Sabbae filii, reuinentibus locum apostolica sedis alii & sanctissimi archiepiscopi senioris Romae Hadriani; Tarasio almo & sanctissimo archiepiscopo magni nominis Constantiopolitano novo Roma, Joanne ac Thoma reverendissimis presbyteris, monachis ut vicariis apostolicarum sedium orientalis diocesos, * Agapito episcopo Cesarea Cappadocie, Joanne episcopo Ephesi, Constantino episcopo Constantiae Cyriorum insulae, Nicolo episcopo Cyzici, Euthymio episcopo Sardis, Petro episcopo Nicomediae, Stauracio episcopo Chalcedonis, Elia episcopo Creta, Epiphanius diacono eccliesie Catanaensis & locum obtinente Thoma archiepiscopi Sardinie; Joanne monacho & locum obtinente Nicefori episcopi Dyrrachii, * Damate episcopo Amatiae, Nicolao monacho & abate monasterii quod cognominatur Apri, & vicario metropoleos Tyanensem; Constantino episcopo Grangresium, Niceta episcopo Claudiopoleos, Theophylacto diacono & vicario Staupolianorum metroporeos, Eustathio episcopo Laodicea, Michaeli episcopo Synadeni, Constantino episcopo Pergae, Anastasio episcopo Nicopoleos veteris Epiri, Christophoro episcopo Phasidii, Theodo episcopo Selevciæ, Basilio episcopo Sylsi, Nicolao monacho & vicario metropoleos Morsilli, Manuel episcopo Hadrianopolitano Thracie, Constantino episcopo Regii, Cyrillo monacho & locum retinente Niceta episcopi Gotthiz, Theodo episcopo Catanz, Joanne episcopo Tauromenii, Gaudiole episcopo Melfanæ, Theodo episcopo Panormi, Stephanus episcopo Bibonensem, Constantino episcopo Leontinae, Theodo episcopo Taurianæ; Christophoro episcopo sancte Cyriaci, * Theotimo episcopo Coronentium, Basilio episcopo Nessimorum, Constantino episcopo Cannæ, Joanne episcopo Jereopolos, Theophane episcopo Lilybæi, Theodo episcopo Tropaeorum, Sergio episcopo Nicoteresium, Galatone presbytero & locum retinente Stephani episcopi Syracusani, Theodo episcopo Bizye, Mauriano episcopo Pompeiopolitano, Gregorio presbytero & vicario Smyrnæ episcopo Leontopolos, Silinnio episcopo Parii, Eustratio episcopo Apamæ, Petro episcopo al. Amida, Germiorum, Joanne episcopo Arcadiopoleos, Epiphanius episcopo Miletii, Gregorio presbytero & vicario episcopatus Nicopoleos, Niceta episcopo Protonefilorum, Eustathio episcopo Methymnae, Leone episcopo Cii, Joanne episcopo Apri, Theophylacto episcopo Cypallorum, Stephano episcopo Sugdaorum, Leone episcopo Melembrie, Joanne episcopo Nyse, * Gregorio episcopo imperialium Thermatum, * Gregorio episcopo Camlianensem, Sotericho episcopo Cisicenium, Constantino episcopo Maurensum, Georgio episcopo Briulenium, * Theodo

Α τι αρεστήτη τῆς λατέ τὴν Ρώμην σύγκατος
εὐπλεσίας τῷ σύγιοι εἰσόδοι Πέτρο, οἱ Πέτροι
τῷ Κληρονόμῳ αρεστήτη μονοχῇ, καὶ πρωτότιμοι
τῆς λατέ τὴν Ρώμην δέσμος μονοι τῷ σύγιοι
Σάββα, ἐπίχριτοι τῷ πόνῳ τῆς εἰσοδοῦτῆς πε-
θίδρας τῷ οἰστότη οἱ σύγκατοι ἀρχαποτέροι τῆς
αρεστήτης Ρώμης Αδεμάνη. Ταρσοῖς τῷ οἰστό-
τη οἱ σύγκατοι ἀρχαποτέροι τῆς μηχαλαΐδης
Καντακουζέλων οἵας Ρώμης, Ιωάννοι οἱ Θυμᾶ-
τῶν Διδασκαλίων αρεστήτην, μονοχῇ η πετοτη-
ρητὸν τῶν εἰσοδοῦτῶν Θράκης τῆς εἰσοδοῦτῆς δικ-
τηνός, Αγαπήτοις οἰστότη Καλαφάρας Κατα-
δεκίας, Γαστήρις οἰστότη Εφέσου, Καντακούτιον
Βιτσικότεων Καντακούτης τῆς Κυνουρίας ιόντος, Νι-
κολαῖς οἰστότοις Κιζίτων, Εύδημοις ιόντοι. Σα-
ρδητοί, Πέτραι οἰστότε. Ναυαριδέσιοι, Σταυραῖοι
ιόντοι. Χαλκιδέσιοι, Ηλία οἰστότοι Κρήτης,
Επιφανίοι διαχόνεις τῆς ιευλησίας Κατάπιας, ων
τὸ πέτροι οἰστόχοι. Θυμᾶτοι ἀρχαποτέροι Σαρ-
δηπίας, Ιωάννοι μονοχῇ οἱ πέτροι οἰστόχοι Νι-
κηφόροι οἰστότοι Διψήσχιοι, Δανιηλ οἰστότοι
Αμασίεσις, Νικολαῖς μονοχῇ οἱ πηγαδούληις μονε-
τείληγονδηφίς Αστρού, οἱ τὸν πέτρο οἰστόχοι οἱ
μηχοτόλιτοι Τυρείων. Καντακούτης Γα-
ζηρών, Νικήτα οἰστότη Κλαδιανούτηλως, Θιο-
φιλάκτης διαχόνεις η πετοτηρητὸν τῆς Σπιτιροπο-
λῆς μηχοτόλιος, Εὐγεδίοις ιόντοι. Λεοδοκίας,
Μηχανῆις ιόντοι. Σωάδων, Καντακούτην ιόντοι.
Πέργας, Ανεστοί οἰστότε. Νικοπόλειοι τῆς
τελαιᾶς Ηγετού, Χερσόφοροι οἰστότοι Φαστ-
δίου, Θεοδόρωι ιόντοι Σελβακίας, Βασιλεία οἰ-
στότε. Συλαιών, Νικολαῖς μονοχῇ οἱ πετοτηρητοί
τῆς μηχοτόλιας Μακρού, Ματσιλήιοις. Αδρα-
νιτόλιοι Θράκης, Καντακούτην ιόντοι. Τῷ Ρρήτῳ,
Κιελλαῖς μονοχῇ οἱ πέτροι οἰστόχοις Νικήτη
ιόντοι. Γερθίας, Θεοδόρωι οἰστότε. Κατάπιας,
Ιωάννοι ιόντοι. Ταυρομένιας, Γανδίσιοι οἰστόχοι.
Μιστήκης, Θεοδώρωι ιόντοι. Πανόρμου, Στραφανού
οἰστότοι Βιθύνου, Καντακούτην ιόντοι. Λιον-
τίκης, Θεοδόρου οἰστότοι Ταυρεύου, Χερσό-
φου οἰστότοι τῆς σηργίας Κιελλακής, *Θεοτί-
φεροι ιόντοι. Κροτίας, Βασιλείου τῶν Νικοτίων,
Καντακούτη οἰστόχοι Καρένης, Ιωάννου ιόντοι.
Τροκάλεως, Θεοφάνους οἰστόχοι Λιλιβαγού,
Θεοδόρου ιόντοι. Τροταίον, Σεργίου οἰστόχοτοι
Νικοτέρων, Γαλατηνῶν* αρεστήτηροι οἱ πέτροι
οἰστόχοι. * Σπραγοί ιόντοι. Συραγασσούν, * Χερσόνε-
ρα ιόντοι. Βαζίκης, Μαρσαλῆιοι ιόντοι. Πομ-
πικιανούτηλως, Γρηγορίου αρεστήτηροι οἱ πέτροι
οἰστόχοι Τρόπης. Σμύρνης, ιόντοι. Λεο-
ποτόλεως, Εἰρητίου ιόντοι. * Αραπέας, Πί-
τεροι ιόντοι. Γερμίων, Ιωάννου ιόντοι. Αραδιτό-
λεως, Σταύριοι ιόντοι τῷ Πατσού, Επιφανού ι-
όντοι. Μιλάντου, Γρηγορίου αρεστήτηροι η πετοτη-
ρητὸν τῆς οἰστόχοτῆς Νικοτόλιας, Νικήτη οἰστό-
χοτοι Πρακονούτην, Εἰρητίου ιόντοι. Μεδιύ-
νης, Διογήτοι ιόντοι. Κίου, Ιωάννου οἰστόχοτοι
Αστρού, Θεοφιλάκτη οἰστότοι Κυψέλαιοι. * Ιωνίτια
Θεοφάνους ιόντοι. Συγδάνου, Λίστητοι οἰστόχοτοι. Κύψελη.
Μιστήκης, Ιωάννου ιόντοι. Νίστης, Γεωργίου Στραφα-
νού ιόντοι. τῷ Σαστιλιών Θερμού, Γεωργίου ιόντοι.
* Καμπιλανή, Σωτηρίου ιόντοι. Κιοκιστήν, * Κελακία,
Καντακούτην ιόντοι. Ματσάρην, Γεωργίου ιόντοι.
* Βεν-

* Βενιανός. * Θεοδοσίας ἐπίσκ. Νίκαιας, Θρακού, Θεοφίλου ἐπίσκ. Νίκαιας ἐπίσκ. Τράιλης, Βασιλείου ἐπίσκ. Μεγαλύποτες τῆς Αιταίων, Ιγνατίου ἐπίσκ. * Πρήτορος, Σάββας ἐπίσκ. Αἰνών, Βασιλείου ἐπίσκοπος. Μεγυναῖος τῆς Μαλάθρου, Γρηγορίου ἐπίσκοπος. Παλαιᾶς τούλινος, Θεοφάνεος ἐπίσκ. Καλέντος, * Λαονίτης ἐπίσκ. Αλυζίου, Νικοδήμου ἐπίσκ. * Εὐάγγελος, Διοκλητίου ἐπίσκ. Βαρύτου, Θεοφύλακτος ἐπίσκ. Τεττάνου, Εὐσταθίου ἐπίσκ. Ερυθρῶν, * Σεπτεμβρίου. * Θεοφάνεος ἐπίσκοπος Αιβάζου, Στρατονίκου ἐπίσκ. Κύρης, Θεοφίλου ἐπίσκ. Τόμην, Κοσμάτης ἐπίσκ. Μυρρίτης, Οδυσσανῆς ἐπίσκ. Ελαίας, Πάρδου ἐπίσκ. Πιπόνης, Βασιλείου ἐπίσκ. Περγάμου, Βασιλείου ἐπίσκ. Ατραχιμίτειας, * Μαρίου ἐπίσκ. Απούδρου, Ιωάννου ἐπίσκ. Αστρού, Λίστρου ἐπίσκ. Φωκίας, Νικοφόρου διάκονου καὶ ποτοπρύτη Γαργαρίου, Κωνσταντίνου διάκονου καὶ ποτοπρύτη * Αἴσας, Θεοχρήστου ποτοπρύτου * Σιών τολμῶν, Θεοφύλακτου ποτοπρύτη * Τίσιον, Ιωάννου ἐπίσκ. Ραδενῆς, Ιωάννου ἐπίσκ. Πανίου, Μιλχιστεῖας ἐπίσκ. Καλλιωτόλεως, Λίστρου ἐπίσκ. Μαδύτων, Σισινίου ἐπίσκ. Τζουρσαλής, Θεοφύλακτου ἐπίσκ. Χαροπούλεως, Θωμᾶς ἐπίσκοπος. * Τανόνιου, Γρηγορίου ἐπίσκ. Θεοδωρούπολης, Σισινίου ἐπίσκ. * Χαλκίδης, Ιωάννου ἐπίσκ. Βρίστων, Βασιλείου ἐπίσκ. Λίζικου, Κωνσταντίνου ἐπίσκ. Ιουλιουπόλεως, Πίτρου ἐπίσκοπος. Ασπόντου, Σωκρέτου ἐπίσκ. Κίνης, Θεοφίλου ἐπίσκ. Αναστασιουπόλεως, Λίστρου ἐπίσκ. Μίνιου, Αντίμου ἐπίσκ. Βιργηνούπολεως, Συριδωνοῦ ἐπίσκ. Κόφων, Εὐσταθίου ἐπίσκ. Σόλων Θεοδώρου ἐπίσκ. Κίτιου, Γεωργίου ἐπίσκ. Τριμιθεντοῦ, Αλιξάρδου ἐπίσκ. Αμαράντοῦ, Μίχαλη ἐπίσκ. * Μελετουπόλεως, Θεοδώρου ἐπίσκ. Τραχέου, Θεοδωρού ἐπίσκ. Ασίδου, Αναστασίου ἐπίσκ. Τραχέου, Λίστρου ἐπίσκ. * Τραχέλου, Σπράξιου ἐπίσκ. Σόλων, Ιωάννου ἐπίσκ. Λαζαρίου, Θεοδότου ἐπίσκ. Παλαιῶν, Νικήτης ἐπίσκ. τῆς Ἰδίου, Λίστρου ἐπίσκ. Τραχέου, Θεοδωρού ἐπίσκ. Ασίδου, Αναστασίου ἐπίσκ. Τραχέου, Λίστρου ἐπίσκ. * Τραχέλου, Σπράξιου ἐπίσκ. Σόλων, Ιωάννου ἐπίσκ. Τάφελου, Σπράξιου ἐπίσκ. * Σιλασσοῦ, Ιωάννου ἐπίσκ. Σίτου, Θεοφάνεος ἐπίσκ. Μυωνίας, Λικάστης ἐπίσκ. Φιλαδελφείας, Μίχαλη ἐπίσκοπου Τράιλης, Γρηγορίου ἐπίσκ. Γέρδου, Ιωάννου ἐπίσκ. Δάχλης, Εὐσταθίου ἐπίσκοπου, Οράτου, Θεοτόκης ἐπίσκοπος. Ερμοκαπαλίας, Δαρβίδ ἐπίσκοπου Ελευσινούπολεως, Κυριέωνος ἐπίσκοπος. τῆς Λόφου, Θεοφύλακτου ἐπίσκοπος. Ατταλωπόδης, Κωνσταντίνου ἐπίσκ. Καισαρείας Βιωνίας, Γεωργίου ἐπίσκοπος. * Βασιλικώλεως, Λίστρου ἐπίσκ. Αετίου, Νικοφόρου ἐπίσκοπου Αδρενῆς, Βασιλείου φρεσβύτηρου καὶ ποτοπρύτη Δασκούδης, Νικήτης ἐπίσκ. Μελῆς, Νεφύτου ἐ-

A dosio episcopo Nyssa, Theophylacto episco-
scopo Tralle, Basilio episcopo Magna-
sis Anelii, Ignatio episcopo Prusse, ^{A C T I O}
Sabba episcopo Aegeorum, Basilio episcopo
po Magnesia Mandri, Gregorio episcopo
po Palestino, Theophane episcopo Ca-
los, * Leone episcopo Algizorum, Ni-
codemo episcopo Evazentium, Lycasto epi-
scopo Hypereensi, Eustathio episcopo E-
rythrenium, * Theophane episcopo Lebe-
di, Stratonicus episcopo Cymie, Theophy-
lo episcopo * Cuanenium, Cosma epi-
scopo Myrrina, Obiano episcopo E-
piscopo Pergami, Basilio episcopo Adra-
Mytii, Marino episcopo * Andri, Joa-
ne episcopo Assi, Leone episcopo Phocis,
Nicephoro diacono & vicario Gargarenium,
Constantino diacono & vicario Agahæ,
Theognide vicario Sion, Theophylacto vi-
cario * Tei, Joanne episcopo Rhadestii, Jo-
anne episcopo Pravidos, Melchisedech e-
piscopo * Calliopoleos, Leone episcopo ^{P a r t i s} ^{P a n d u s} ^{C a l l i o p o l e o s} Zuruli, Theo-
phylacto episcopo Chariopoleos, Thoma
episcopo Daonii, Gregorio episcopo Theo-
doropoleos, Sisinnio episcopo * Chalce-
donis Thracie, Joanne episcopo Byleos,
Benjamini episcopo Lizi, Constantino e-
piscopo Julipoleos, Petro episcopo Alpo-
na, Symeone episcopo Cinna, Theophi-
lo episcopo Anastasiopoleos, Leone epi-
scopo * Minzi, Anthimo episcopo Be-
rinopoleos, Spyridone episcopo * Cyren-
gium, Eustathio episcopo Solensis, Theo-
doro Citii, Georgio episcopo Trimithun-
tium, Alexandro episcopo Amathuntos,
Michale episcopo Meletiopoleos, Theo-
doro episcopo Germæ, Basilio episcopo
Adranuthyrenium, Leone episcopo Po-
manini, Symeone episcopo Ocœ, Stategio
episcopo Dardanenum, Joanne episcopo
Lamplaci, Theodoro episcopo Palaeorum,
Niceta episcopo * Hilei, Leone episcopo
Troadenum, Theodoro episcopo Abydi,
Anastasio episcopo Tripoleos, Leone epi-
scopo Tracorum, Stephano episcopo Sa-
lenium, Joanne episcopo * Tabalenum,
Stephano episcopo Silandi, Joanne episcopo
Setenum, Theophane episcopo * Myo-
niz, Lycasto episcopo Philadelphiaz, Mi-
chale episcopo Tralle, * Georgio episco-
po Gordorum, Joanne episcopo Daldz,
Eustathio episcopo Orcane, Theopisto epi-
scopo Hermocapelia, David episcopo He-
lenopoleos, Cyrione episcopo * Lo-
peti, Theophylacto episcopo Apollonia-
dis, Constantino episcopo Cesarea Bithyn-
ia, Georgio episcopo Basinopoleos, Leo-
nus episcopo * Ariste, Nicephoro episco-
po Hadriani, Basilio presbytero & vicario
Dascylli, Niceta episcopo Melæ, Nephy-
to episcopo Gordoferorum, Leontio epi-
scopo * Linas, Leone episcopo Aspen-
do.

1 Pro Πρεσβ. 3 In Notitia est Αναία.

4 In Notitia est Αδρανούδηρος.

5 Pro Ιακώ.

6 In Εδεβη. Τραπεζίτων.

7 Pro Τραπεζίτων, in Lydia.

8 In Τιμονεριανον, pro Τιμονεριανον.

9 Al. Τιμονεριανον, pro Τιμονεριανον.

10 Pro Αισανδρι.

11 Pro Τραπεζίτων, in Bithynia.

12 Pro, Μαρτι, Γρανι, Μαργα, ut mox Cyrenum pro Cyrenum.

13 Pro, Ηλιι.

14 Pro, Ηλιι.

15 In Notitia & in Εδεβη Γαβατα, in Lydia.

16 In Graco, Lepbi, in Bithynia.

17 In Εδεβη Αριτα: apud Phnt. Epist. 20. Epist.

18 Concil. General. Tom. XII.

3 In Notitia est Μακρύσσας.

6 In Εδεβη. Τραπεζίτων.

8 Pro Βενεδικτούλης, in Bithynia.

HARDUIN

NOTA

R. L. B.

donensium, Joanne episcopo Heteren-^A επισκόπων. Γερδατίρων, Λιοντίου επισκόπων. Λιόν^B επισκόπων. Αστράτων, Ιωάννου επισκόπων. Ελέσιων, Λιοντ^C επισκόπων. Αριστού, Κωνσταντίου επισκόπων. Σελίχων, Γρηγορίου επισκόπων. Στράτης, Γεωργίου επισκόπων. Νικοτάλους επισκόπων. Κωνσταντίου επισκόπων. Σαστίμων, Γεωργίου επισκόπων. Αμάρτης, Ηραλδίου επισκόπων. Ιωσητόλεων, Νικήπολης επισκόπων. Δαδιάβρων, Θεοφάνεος επισκόπων. Σόρων, Θεοφίλου επισκόπων. Πραυτόν^D, Κωνσταντίου επισκόπων. Κρατίτης, Νικητή επισκόπου Αδριανούπολεων, Ιωάννου επισκόπου. Ηραλδίου Πέτρου, Θεοδώρου επισκόπου. Κομιάνων, Νικήτη επισκόπου. Ροζάτης, Νικηφόρου επισκόπου. Κλαρίτης, Λεόντη^E Βρυσίτης επισκόπου. Τραχάδων, Λιοντ^F επισκόπου. Κορυδάλλων, Αναστασίου επισκόπου. Πατέρων, Γεωργίου επισκόπου. Νικά^G, Σπυράκου επισκόπου. Αρέζην, Θεοδόρου επισκόπου. Πιπαράρης, Νικοδήμου επισκόπου. Σεδύμων, Γεωργίου επισκόπου. * Ουανέλου, Κωνσταντίου επισκόπου. Κανδήσων, Σπυράκην επισκόπου. Ζηνοπόλεων, Λιοντίου επισκόπου. Λιψίρων, Σποφίου επισκόπου. Κάινων, Κωνσταντίου επισκόπου. τὸ Τλάμη, Κωνσταντίου επισκόπου. Κόμβων, Πλέκου δραχμέων επισκόπου. Αλαβάδων, Γρηγορίου επισκόπου. Ηραλδίου, Δαβίδ επισκόπου. Ιασοῦ, Γρηγορίου επισκόπου. * Μιλάσων, Σεργίου επισκόπου. Μιλέων, Σπυράκην επισκόπου. Σταδίας, Γρηγορίου επισκόπου Στρατινέας, Αιδίου επισκόπου. Γλαρίμου, Θεοφίλακτου πατοπρύτη Αμύλην^H, Νικήτη πατοπρύτη Αληκαρκασθ, Μανελαΐδη πατοπρύτη. Κεράμου, Θεοδοσίου επισκόπου. Χειών, Μιχαήλ επισκόπου. Χαιρετίτου, Παρητίστη^I επισκόπου Οιδεστίας, Γεωργίου επισκόπου. Πέλπην, Χριστόφορου επισκόπου Ατανασή, Λιοντ^J επισκόπου. Εύμενίας, Πιάτλων επισκόπου. Τίμιμαθήρην, Λιοντ^K επισκόπου. Τραϊανούπλεων, Λιοντ^L επισκόπου. Αλέου, Νικηφόρου επισκόπου. Λοισίδων, Γεωργίου επισκόπου. Αττίας, Κωνσταντίου επισκόπου. Εύκαρπίας, Μιχαήλ επισκόπου. Ιεραχόλεων, Νικήτη επισκόπου. Ναυαλέων, Χεισερόφρου επισκόπου. Πραθύνη. Νικοδέου επισκόπου. Φυτέας, Θεοφίλακτου επισκόπου. * Καπασέρου, Νικήτη επισκόπου. Αύγυστολεων, Κωνσταντίου επισκόπου. Κοττικάθη, Γεωργίου επισκόπου. Μηνάσων, Θεοφίλακτου οικούμενου επισκόπου. τὸ Τύμη, Σπυράκου Σωτηρίου Οίρου, Ιωάννου ουαριόποιη. " Επαρίων, Κωνσταντίου επισκόπου. * Αμβλάδων, Επιφανίου επισκόπου. Πέρην, Σπυρίου επισκόπου. τὸ Φιλομητίων, Μιχαήλ επισκόπου. Πάστων, Θεοδόσιου επισκόπου. * Σαγαλάς, Σπυρίου επισκόπου. Ακαμίας Καρακάτη Κεστό, Κωνσταντίου επισκόπου. "Κανάτης, Νικηφόρου επισκόπου. Αδάδων. Πλέκη επισκόπου." Τυνησία,
 σύ,

HARDUINI
Note

- 1 In Notitia. Opusmodic, in Lycia.
 2 In Ms. Sagalat.
 3 Pro Kard. Ser. 4 Pro, Κανάτης, in Lydia.
 4 In Notitia Phrygia, Καρακάτης: & mox, Οὐαλέριος, &
 Αναρίστης. 5 In Notitia, Τραϊανούπλεων: & mox, Τραϊανούπλεων.
 6 In Notitia, Καρακάτης. 7 In Notitia Phrygia, Πρέμιτος.
 8 In Notitia, Καρακάτης. 9 Pro, Μηνάσων, in Phrygia Salutaris.
 10 In Notitia, Ιασοῦ.
 11 Pro, Στρατινέας, in Phrygia eadem.
 12 sive. 13 In Pifidia.
 14 Pro, Ταριστας, in Pifidia.
 15 In Cattia.

N I C Æ N U M I I.

1000

Aciboti, Constantino episcopo ⁹ Conanz, —
Nicephoro episcopo Adadiensis, Petru e ^{ACTIC}
piscopo ⁹ Tysi, Leone episcopo Bara, ^{PRIMA}
Petro episcopo Seleucia Pisidia, ⁹ Leo ^{Leontiu}
ne vicedominio & vicario Sozopoleos, Ma-
riano episcopo Magydenium, Paulo epi-
scopo Attalia, Nicephoro episcopo ⁹ Flog-
genium, ⁹ Leone episcopo Andidenium,
Leone episcopo Sibyllenium, Manzono e-
piscopo Pracanensium, Theodoro episcopo
Germanicopoleos, Eustathio episcopo
Cylindereos, Silinnio episcopo Syca, Za-
charia episcopo Cardabudensis, Silinnio e-
piscopo Musbadenium, Eustathio episcopo
Lamenium, Theophylacto episcopo Zenupo-
leos, Constantino episcopo Dalifandi, Aus-
tasio episcopo Lauzendenium, Macario e-
piscopo Arcandorum.

B Sedentibusque ante sacratissimum ambo-
nem templi lantissime magnae ecclesie que
cognominatur Sophia, praesentibus & audiен-
tibus glorioissimis & magnificientissimis prin-
cipibus, id est, Petrona laudatissimo excon-
sule, patricio & comite Deo conservandi im-
perialis officii, & Joanne imperiali ostiario,
& logotheta imperialis logothesii, & reve-
rendissimus archimandritus, hegumenis & mo-
nachis, propositus sandis & intemeratis Dei
evangelii.

Καθιερώσωτε από τούς ιερουπότερους ἄμβωνας· τοῦ
ταῦτα τῆς ἀγάντοτῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπι-
νήσιμης Σοφίας, συμπατριώτης οὐ κροκωδέμονα τῷ σύ-
δεξοτάνῳ εἰς μεγαλωπρεστεστάτου ἀρχόταν, τοτε
Πίστην τῆς πανθύρωμας ἀπὸ ὑπέτων πατρικείου,
καὶ κομιτοῦ τῆς Θεοφυλακίου Σεπτελᾶς ὀψίαιο,
καὶ Ιωάννου βασιλικοῦ ὀπαρίου καὶ λογοθέτου τοῦ
εργατικοῦ λογοθεσίου, καὶ ἀλεβεζετάνου ἀρχι-
μαρτυρῆτος, πήγαμαντε καὶ μοναχῶν· καὶ αρχετ-
υρίου τῷ ἀρχατων καὶ σύγινον πᾶν Θεοῦ διαγ-
γίδιον.

Οἱ Αλεξάνδρειοι εἰσίστοκοι Σικελίκες τῆς νήσου οἵτοι. Αὗτοι πήγαμεθα, καὶ καπτή ταῦτα αρρεστῶν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ σίκουλμάκη συνέδεμε, πότε ἴ-
ναρχούντων μάλιστας ἐκτείνεσθαι κεφαλαῖαν αρρο-
μασταθῆναι, καὶ Δύκεν δὲ λόγων αἰτήσει τὸν αρ-
χαῖον θεόν μαρτυρίου τοῦ Βασιλέως Καναργαπούντολος
πατέρας Ρώμης ἑστέσθαι αρχιψίστοκον καὶ αρρε-
πίγοντα αρρεστῶντας τὰ εἰκότα.

Η αγία συνέδεται τοις οἰκουμενικοῖς επισκόποις.

C Reverendissimi episcopi Siciliæ insulæ dixerunt: Dignum ducimus, & per omnia huic sanctæ & universalis synodo conveniens esse picipius, ut ad exquirendorum inchoationem capitulorum sanctissimum & summus ac eximus pastor & præfus regie Constantinopolos novæ Romæ procerium faciat, & ostium verbo aperiat, & que congrua sunt, vocerando pronunciet.

Santa synodus dixit: Fiat secundum postulationem sanctorum episcoporum.

Τεράστιος ὁ ἀγαθωτός εἰς μακαριότητος ταχ-
τηράρχης Κονγκόπετολίως εἶται. Εἰδυροῦ για
εἰπεν εἴτε τών προφρικῶν ἵκεντων φύσης, λι-
πολακίς πάντας μέντος τῷ δελγελίου χρυσό-
μβην· ἔται τὸ στολὴν εἰς Δέντας· γενὶ αἱ-
χήσαις εἰς ὅδες λέσσας. Οὐαὶ γάρ τοι θεοῖς ποιέσθαι,
πάταξ οὐ πίστη πιμμίας ἔστει δικολία· οὐτε
πώ βασιημάτι αὐτῇ αθέτειντον μέσος. εἰ γάρ καὶ
ἔτης τὸ ἄρχικαντικόν ιχθὺς προβολῆς, τὸ θύλω-
ντον ποιεῖν, τὸ ἀγαθωθέντι καὶ παρέττει τῶν αἵτινας κα-
λικεῖς ἐπελκούσιν, τὸ περιπτυνθὲν χρόνον κατὰ τὰς
καλύπτους τοῦ Αὐγούστου μέντος οὐ τῷ Σεπτεμβρίῳ
καὶ βασιλίδι τόλμη, πρεκαθίζονταν ημέρας τοῦ
στρατιώτη Γερμανού γελασίηγεντον εἰδίμαστος·, σύγιον καὶ
πενθεργματος αἴσοδοιν, ἐκπίσθη πολικάρπος ὅχ-
λος. Ευρὺς καὶ πικρεῖς γεμον, χειρας ἡμίν εἰ-
βαλλεῖν· εἰς τὸ χειρὶ θεοῦ ἥραντο μόνη, ἔχοντες εἰς
συμμαχίαν την πόνας Λαζαρίδης ἐπισκόπου, ὃν
την πόνοματον εἶπεν Σωτῆρός τοις, οὐ πατέον
υπωσεκόμμα· οὐ πρὸς Σφραγίδας ἰδούσας καλύπτουσαν
λαλητίσσας καὶ βεβαίωσίσσας τὸν της αἱλαθείας θε-
σιβῆ λόγον· αὐλαὶ εἰς παρέ τῷ Στόλῳ οὐπρο-

Tarasius sanctissimus & beatissimus patriarcha Constantinopoleos dixit : Opportunum est nunc dicere prophetam illam vocem , quam semper audivimus per evangelium praedicari : *Eritis prava in directa, & aspera in viae planas.* Quando enim Deus facit aliquid , omnis in his quae aguntur , facilitas sequitur , quoniam voluntati ejus resistit nullus . Nam etsi ex antiqui hostis immisso , qui vult concire super sanctam ecclesiam & catholicam , præterito anno Kalendis Augusti in Deo conservata regia urbe præsidentibus nobis in venerabili templo tubarum spiritus , sanctorum videbile & laudabilissimum apostolorum , commota est multorum turba virorum furore ac amaritudine plena , ut in nos manus injiceret ; ex qua manu divina erexit fumus , habentes in auxilium quodam episcopos , qui facile numerari possunt , quorum nomina voluntarie prætermittimus ; quoniam omnibus nota sunt : & ad modicum nisi sunt prohibuisse loqui , & confirmare plium veritatis sermonem . Sed mitissimi Imperatores nostridivinitus acti , cum cunctis orthodoxis propaginatores , & sinistris opini-

HARDWICK
NOTE

8 In Notitia, Duxeduris.
3 M. Camus, 4 M.

6 Pto Calandreas

Concil. Gener.

In Notitia Cariæ, Anno 1666
Ms. Paris. P. 10.

ap. 5 MI. PARL. POKERHOUSE
KALMA IS CHASIS.

ro, Ko'ro, in Phrygia.

A C T I O
P R E T I A

opinionis obfuscatores, non dederunt somnum oculis suis, & palpebris suis dormitionem, donec tabernaculum Dei, id est, ecclesiam ejus in unum restituerent; & pacificum hanc habitaculum redderent. Quapropter consilio & voluntate Dei rursus in idipsum congregaverunt nos. Verum pro his bonas recipientes vicissitudines a Christo omnium nostrum imperatore, qui ad has multiplicitates remedium pontificissimum est. Nos ergo, sacrae virti, adjutorem illum invocantes, & in pectora nostro timorem ejus habentes, futurumque iudicium in mente recipientes, accingamur lumbos mentis nostrae in veritate, & vigilantes in omnibus secundum apostolum, aequilibraminis iudicium judicemus; & omnem vocum novitatem, ambitum atque superfluitatem tamquam puro tritico superseminata zizania, sine omni dilatione radicibus evellamus, ut pote veritati obviantia, & ecclesiae repugnantia. Que enim in ea tradita sunt, non sunt est & non, sed & existunt in veritate, & permanent incorrupta & immutata in sempiterna saecula. Sine mendacio quippe est qui reprobavit dicens: *Portate inferi non praetulerint adversus eum:* & si certificati fuerimus quod placabile sit in confectu Dei, * convenient qui praeterito anno restiterit veritati. Si quis est in illis sermo vel contradictionis vel etiam ratione, dicant. Ita namque omnis examinationis manifesta fieri.

C. C. 4.
M. 16.
*** Iunius.**

Constantinus sanctissimus episcopus Constantia Cyperi dixit: Si videtur huic sanctæ & universalis synodo, secundum quæ dicta sunt a sanctissimo & beatissimo patriarcha Tarasio, ingrediantur sanctissimi episcopi, qui in hac criminis sunt parte, in conspectu huius sanctæ & universalis synodi.

Sancta synodus dicit: ingrediantur: & ingressi sunt episcopi qui prædicti sunt. Cumque ingressi sufficiunt, glorioissimi principes dixerunt: Domini nostri benigni honorabilem & adorandam sacram iussuerunt mittere ad omnem sacratam synodum vestram. Et audire.

Sancta synodus dixit: Confirmet Deus imperium bonorum dominorum nostrorum: & delatam in manibus glorioissimam a secretis Leontius eandem piam sacram legit.

Sacra. Constantinus & Irene fideles imperatores Romanorum, sanctissimis episcopis, qui in voluntate & gratia Dei, & iustitione pro imperio nostri convenerunt in Nicene synodo.

Sapientia, quæ vere Dei & Patris est per naturam, Dominus videlicet Jesus Christus verus Deus noster per divinam suam & magnam carnis dispensationem removens nos ab errore idolorum, nostram astuplit, & cooperatione connaturalis sui spiritus renovavit naturam: & primus pontifex factus, haec vos appellatione dignos effecit, o sacri viri. Ipse igitur pastor bonus, qui ovem,

A μνεις φροσύναις ἡμῶν βασιλεῖς, οὐ δότε τὴς μηδέδοξις υπέρμαχοι, Τίς δὲ κακοδοξίας αντί-
μαχοι, ἐκ ἔρωτα, οὐ δόμσωτιν ὑπον τὸς ὄφος
Θαλμοῖς αἰτῷ, η τοῖς βλασφοροῖς νοσήμασι,
ἴος ἀ τὸ σκληρατοῦ τὸ Θεῖ, ητὶ τὸν ἐκκλησίαν
αὐτὸς εἰς εἰς αποκατέστησε, καὶ εἰρηνικῶν διαιτῶν πάγιον παράχοτο. διὸ βαλεῖ τὴν δίδοξια τὸ
Θεῖ πάλιν ἐτο τὸ αὐτὸς συνήγαγον ἡμᾶς. ἀλλα
τὸς ὑπὲρ τύπου τῇ ἀγεθῶν αμοιβάς λήψιον το
περὶ τὸ πότιστον ποδαραστοῖς αὐτομέτεν διωκόμενοι Χειρὶ τὸ σαμβαστίων ἡμῶν. ἡμᾶς αὐτοὶ,
ιεροὶ ἀνδρες, αὐτοὶ αφρούν ἐπικαλεσάμενοι ηδὶ
τὸν φόβον αὐτῶν θεοτροπούμενοι, τὸν πειλατικὸν
Βασίστην τὸν λαμπαδίστην, αναζωσάμεθα τὸν ὄσ-
φεας τῆς ὁδονοῖς ἡμῶν τὸν ἀληθεῖαν, η τὸν νόον
τὸν τὰς αποστολῶν, τὸν ἰστόφοτον κένωμαν.
ἡταν καρφονίστην, θρονίτην καὶ πλονασμόν,
οὐς ζύγαντα τὸν καθαρὸν στίφτησα, ανα-
βολὸς φάσκης ἐπὶ τὴν εκτιλωφήν, οὐς τὴν ἀλη-
θείαν αἰτίθετη, η τὴν ἐκκλησίας αὐτομάχη. τὸ
γάρ τὸ αὐτὸν παραδοθεῖται εἰς εἰσὶν οὐ καὶ οὐ,
αλλὰ γαὶ εἰσὶν τὸν ἀληθεῖαν, καὶ μάστιν αφροῦ
καὶ ἀφράδουτι εἰς τὸν αἰώνα. οὐ πλεῖστος γε
ἴστη ὁ ἐπαγγειλάμενος. τὸν πληροφερόμεθα αἵρεσὸν ἔναι τὸν πί-
ντον τὸ Θεῖ παραγμενόσαν οἱ κατὰ τὸν πί-
ντον τὸν θρόνον αὐτοῖς θεοτροπούμενοι, η τὸν αὐτοὺς λόγον ἐτελεῖσθαις, η ἐπο-
λογίας, λαλεῖσθαις. ὅτα γάρ πάσα τοῖς πιστοῖς
ψαυταὶ φύροσται.

Kωνσταντίνῳ ὁ Θεοφιλέστας ἐπίσκοπος Κων-
σταντίας τῆς Κυπρίων νήσου ἐπέστη. εἰδοχεῖ τούτη
τὴν αὐγὴν καὶ οἰκεμβοῦντη σωμόδω. κατὰ τὴν λαλη-
στικὴν σάρα τὸ σχιστόπιτον καὶ μακαρωπῖτον πα-
τεταράχη Ταρασίν, εἰσελθέτωσαν οἱ ὀσιώπιτοι ἐ-
πισκόποι, οἱ εἰς τὸν τοῦ μίστην ἐχληκότες,
ἐπώπιον τῆς αὐγῆς πετότες καὶ οἰκεμβοῦκτον συνέδει.

Η αὐγὴ αὐτοῖς ἐπέστη. εἰσελθέτωσαν. καὶ εἰσιλθεῖσιν εἰς προερημοῦσοι ἐπίσκοποι. καὶ εἰσελθόντες αὐτῷ, οἱ εἰσελθότες ἀρχοντες ἐπονοῦσι δεσπότοις ἡμῶν οἱ ἀρχαδοὶ πιμίαν σάραν καὶ προ-
σκυνημάτων εἰκόναταν ἀποεῖποι πρὸς πάσαν τῶν
ιερῶν ιμάδων σύνοδον. καὶ ακέσπατο.

Η αὐγὴ αὐτοῖς εἶπε: σερβόσαι οἱ Θεοὶ τῶν
εαυτοῖς εἰς διστορῇ ἡμῶν τῇ ἀγεθῶν. καὶ αἰνιγχαῖον εἰπεὶ χειρας οἱ εἰσελθότες δοκερῆταις
Λεωτοῖς τῷ αὐτῶν διστορῇ σάραν αἰνιγχων.

Σάρα. Κωνσταντίνος καὶ Ειρήνη πιστοὶ βασι-
λεῖς. Ρωμαῖοι, τοῖς ἀδοκίᾳ η χάρεσ Θεού, καὶ
κιλδοῖς τῆς ἡμιτέρας δοσεῖς. Κωνσταντίας συνα-
θροισθεῖσιν αἰγιατοῖς ἐπισκόποις εἰς τὴν κατὴ
Νίκην συνέδει.

Η ὅπις κατὶ φύσιν τὸ Θεῖ, καὶ παῖρος σοφία
οἱ κύριοι ἡμῶν Ιησοῦς Χριστός, οἱ ἀληθῖνοι Θεοὶ
ἡμῶν, διὸ τὸν τὸν σαρκὶ θεοποίησιτο καὶ μεγάλης
οἰκονομίας αποστολας ἡμᾶς τῆς πλατεᾶς τῷ εἰδο-
λῶν, τῶν ἡμετέρων πειλατικῶν. ἐκπειρούσε
αὖτον σωμεργεῖ τὸ συμφυτόν αὐτῶν τιματο. καὶ
αφροῦ ἀρχιμερὸς γηρονος, πιμίαν ἡμᾶς ηγια-
σε τὸν προστηρούσας, οἱ ειροὶ ἀνδρες. αὐτοὶ εἰς ὁ

τούμιν ὁ καλές, ὁ τὸ περιπομφόν φράσατε
ἐπὶ τῷ ὅμων βασίσεις, τὴν ἐκτενότα ἀνθρώπου
τῆς ιδίᾳ τοιμή συγκαταπίξεις, ταῖς ἀγγεληγίες
καὶ λεπτορύγεις αὐτῷ διδάσκεις οὐ μᾶς
ὅτι εἰπότε, τὸ μαστίχιν τὸ φραγμόν λίσσας,
τῶν ἔχθρων τὸ τῆς σαρκὸς αὐτὸν, εἰρίκαιον δια-
γγήλων τοῦν χαρεστέματον. διὸ Εἰς ταγγηλικῶν
ταῖς πρόττιν ἐλέγει. μακάριοι οἱ εἰρίκαιοι,
ὅτι νινοὶ θεοὶ κληθεσθούντων. παύπη ὑπὸ τῆς μα-
καριότητος τῆς χαρεστέμην τοῦν τὸν ἀρρενίαν
υιοθεσίας, ἐπέντεν γνωμάνιον αποτελεψίαν ή πρεσ-
βείας βασιλίαν, φρός εἰρίκαιος καὶ διοικούσαν
πάσσαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ ήμδν πολιτείαν διδάσκουσαν
εκδόσιμον. Μακάριόντες δὲ τῆς τοῦ ἄγίουν τοῦ Θεοῦ
ἐκκλησίου ἀπόξιας φροντίζειν βιδομέθα, καὶ τὴν
τῷ ιερούν σῶσιν δια πάντας εἰπορθεῖσαι απο-
ρρεθα, ἀναπλήσι, ἀρτάς, δύστοις τε καὶ μετη-
βείας. καὶ περὶ τοῦ ἀδοκούσαντο διὰ τοῦν αὐ-
τῶν πετετρόπλιν μὲν καὶ ἀντιμέσθιον τῷ * ἀποσ-
λόσπιον σωμαδικῶν γραμμάτων παρά τὰ ἀγιωτάτα
πατεμέρχου· ἀνθράκειον ἀρχήσιον νόμῳ· συ-
νοδίκος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. τὸν αὐτὸν περίχ-
των εἰς πετράν δέχεται αὐτὸν σωματοχοῦσιν ὑπάρχεις
ἀποτείπεις αὐτῷ ιεροῖς, τὸ διατιθεμένον τούτῳ δικ-
τικίων αὐτῷ ἐπιδιοισταίς αναμακάτεις, ἵνα τοῦ
ὅροις τῷν ὄρθδων δογματιστασῶν σωδόνην κερτί-
μαντινοῖς εἴσαμεν· οὐ γένηται, καὶ τάξιν η αἰγαλητοῦ τε
τυπωμάτος κατολικοῦ. ἔδεις γάρ ἀψεῖς λύχοντος
τιθησιν αὐτὸν τὸν μέδονα, κατὰ τὸν τοῦ χι-
εὺς φωτιῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ λυχνίαν, ἐπώς λάμψην
πάσι τοῖς σὲ τῷ οἰκείᾳ. Επει γάρ καὶ ταῖς ἀναθέσι-
παρά τῷ πατέρων ήμδν διεσθέως παραδοθέσισια
τοῦν θεομοδιοῖς ἀρχακολυθήσει, Καὶ αἱ ἀγίαι
ταῦ θεοὶ εἰκαστοί αἱ εἰρίκαια πειθαρίασμάσιν
πεστον γάρ ὑπεραποθέμην τοῖς αἰδοθέσι, καὶ φρέ-
τον τούτων σωτηρίαν οὐδέποτε, Καὶ τοῦ εἰκαστο-
σικῆς φροντίζομεν κατισάτεος, τῶν ἀρχήσιον θεοτό-
μοθεσίαν κρατεῖσαι θείλοντες, ὃς Εἰς στρατιωτοῖς
βαλλέμασι καπτχέρμοις, καὶ πολιτικῆς μερίμναις
σταχολούμενοι, φρότων ἥργον ἔχοντες τῶν εἴρι-
καιων διάτονα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ σ-
εδέπτρον ποῦτι τείχιμον, Πάντας εἰρίκαιον συ-
ναθρέσαι εἰς ἀπεικαμοῦμον σύνοδον. διδόντες ικά-
σον ἀδεναν, ἵνα δίχα τάσσοντες ωστολῆς λαλίσ-
τε βιβελλόμενα αὐτὸν, φρός τὸ ἀκεβῆ ἔχιτας
γνίσθαι, καὶ πλιον περιστολῆικον αἰττού ἀλίθηναν
τὸν καὶ ἐκτοδών ἀλατόν η ἴδια εἰκαστὴν διάστασις
καὶ τοῦ εἴρικης πάσσοντον ήμδν ἀρμοδοῦ σύνδεσμος
καὶ ἐπειδήπερ Πάπιος οἱ ἀγιωτάτος πατεμέρχην μέλι-
λων κατὰ βεληστην θεικών τοῦ Σπειρόφεο δέσμον δύνα-
θαι, καὶ καπαλιμάνειν τούτων τῶν παροικαν, το-
φρός Πάπιος εὗκατονιαν δέδημην, μαλλον δὲ φρό-
τον μεσοτάσθιον Χριστόν, τὸ εἰποτοργάπτεποτοτο-
τὸν μονοτάσθιον αἱρετούμενον. Σίον ήμδν δὲ ἐρα-
τησάτον αὐτῷ, τὸν Φρέσκον τέτο πεπονίκας
ἀπεκένατο ήμδν, ὅτι εἰ τῷ Θεατῷ καταλοφθ-
ει τῷ εἰποτοργάπτον τούτος τῆς Θεοφύλακτος Εἰς το-
λιόντος πόλεων, τὸ ἀνάθιμα ἔχει ἀπό τάσσον τοῦ
καθολικῆς ἐκκλησίας, οὐ ἀπόχει εἰς τὸ στότον
ἔκθητον, τὸ πονηματούμενον τῷ διαβόλῳ καὶ τῷ
ἄργειόντος αὐτῷ. διοτι σύνδοντι πικα λείχασι γνω-
ναι Σπειρόφεο καπατρέψασι τῶν ἐποικικῶν αἰττο-

Quæ erraverat, super humeros portavit, hominem qui deciderat, proprio gregi, angelis videlicet & administratori virtutibus suis confoscians, reconciliavit nos in semetipso; medioque maceris sublato pariete, solvit inimicitiam in carne sua, pacificam nobis conversationem condonans. Propter quod evangelice omnibus prædicens edebat: *Beatis pacifici, quoniam ipsi filii Dei* yo. Matthei 5: 9. cabuntur. Ergo intra hanc beatitudinem, que nobis nobilitatem adoptionis filiorum donavit, inveniri pium imperium nostrum volens, ad pacem & concordiam omnem Romanam rempublicam nostram dirigere festinat. Præcipue autem sanctarum Dei Ecclesiæ boni ordinis sollicitudinem sumere cupit, atque fæderotum mercari semper unitatem procurat, orientis, septentrionis, occidentis & meridiei, & præfuslos adsunt, Deo volente, per viarios suos una cum reciprocis retributis ad synodicas literas quæ missæ sunt a fædissimo patriarcha. Ita enim antiquitus lex sygoda catholice ecclesiæ, quæ a finibus usque ad fines suscepit evangelium. Igitur beneplacito & nutu ejus congregavimus vos sanctos sacerdos eius ipsius, qui disponuit testamentum ejus super incurta sacrificia, ut dissensionibus synodorum quæ recte dogmatizaverunt, jucundum vestrum simile fiat, & cunctis splendor spiritus illicescat: *Nemo enim ibidem accendens lucernam, ponit eam sub modo;* secundum Domini vocem, *sed super candelabrum,* ut luceat omnibus qui in domo sunt. Sic enim & legit lationes, quæ olim a patribus nostris pie traditæ sunt nobis, sequemini, & sanctæ Dei ecclesiæ in pacifico ordine permanebunt. Adeo quippe consilimus pro veritate, & ad pietatem contendimus, & ecclæstico ordini consilimus, antiquam legis latiōnem confirmare volentes, ut & militari bus consiliis detenti, & reipublicæ curis vacantes, primum opus habeamus pacificationem observantiam ecclesiæ catholice, & in secundo hoc ponentes, ad sacratissimam vestram non fatigemur synodum congregandam; dantes unicuique licentiam, ut sine omni subtractione loquatur quæ sibi visa fuerint, ut distincta examinatio fiat, & magis fiducialiter veritas agatur, quantum & ecclesiæ diffensio funditus abigatur. Et pacis compagno nobis omnibus cooptetur. Et quoniam Paulus fædissimus patriarcha cum secundum divinam voluntatem a præsentibus vinculis absolvens, & hanc peregrinationem dimissurus, atque ad habitationem, imo vero ad ipsum Dominum Christum profectus esset, episcopatum refutavit, vitam eligens monachorum: nobis autem interrogantibus eum, quamobrem hoc fecerit; respondit: Quia si morte preoccupatus fuero in episcopatu Deo conservanda regiæ urbis, anathema habebo a tota catholica ecclesiæ, quod ducit in tenebras extiores, quæ preparatae sunt diabolo & angelis ejus: eo quod synodum quamdam dicant hic effectam, quæ subverat imaginaries pistas, quas ecclesia catholica tenet, amplectitur, & ad commemorationem principium suscipit. Hoc animam meam con-

C O N C I L I U M

1005

1006

ANNO
CHRISTI
1727

conturbat, hoc me in commonitionem addidit, quomodo effugiam judicium Dei, pro eo quod cum hujusmodi vi-
ris conversatus fuerim & computatus. Hæc vero etiam quibusdam gloriosissimorum prin-
cipum nostrorum locutus est, & sic vita excessit. Hanc ergo terribilem tenten-
tiam considerante pio imperio nostro, quamquam ante hoc ex multis audie-
rimus hujuscemodi iurgium, consilium no-
bilium consiliarii sumus, quidnam deberet
fieri.

Et deliberavimus in consilio nostro, quod cum ordinatus foret patriarcha, quæ di-
cti fuerant, mox perciperet finem. Ac-
cidentes ergo viros ecclesiasticorum nego-
riorum expertos, & Christum Deum no-
strum invocantes, & consilium cum eis fa-
cientes, quinam dignus esset proverbi ad
sacerdotum cathedralm hujus Deo conservan-
dæ regis civitatis, & unius consilii anni-
quique omnibus factis, in Tarasum qui
nunc in pontificali præsidio dignitate, da-
batur decretum. Hunc itaque advocantes,
ea quæ dicta sunt & decreta super eo, pro-
nunciavimus: qui nequaquam annuevit vo-
luit, neque contentum his quæ de cœta
uerant, effici postulabat. Cumque nos
cum, quælibet obediens minime patere-
tur, percutiunt fuisse: primo quidem re-
spondit excusans se super iugum sacer-
dotum, dicens. Nos autem intelligentes, quod
excusationem quædam faceret proponens
non obediendum, nequaquam ab eo, sed
permissimus per ludere illi conantes, quod
fulciperet summi sacerdotii dignitatem. Ipse
itaque videns instantiam nostram, causam
renunciationis annunciat. Quoniam vi-
deo, inquit, & conspicio ecclesiam, quæ
super petram, Christum scilicet Deum no-
strum, fundata est, scissam nunc & diru-
ptam, & nos aliud loquentes, & eos qui
ex oriente unius nobilium fidei sunt, Chris-
tianos videlicet, aliter, & concordantes
his qui ex occidente consistunt, nosque a-
lienatos ab illis universi, & per singulos
dies ab omnibus anathematizatos, agno-
to: & quia synodus universalem pollo fieri,
dum vicari tam a papa Romano, quam
ab orientis præcipibus sacerdotum inveniun-
tur. Hæc nos innocentes in præsencia la-
cerdotum & gloriolissimorum principum no-
strorum, & totius Christo amabilis populi nostri,
qui tunc hic aderant, virum edu-
ximus, & in præteritia eorum quidquid
nobis responderat, & ipsi affatus est:
at vero universi illi hæc audientes libe-
riter accepimus, postulantes pacificum &
pium imperium nostrum, ut fieret uni-
versalis synodus. Ergo huic petitioni anniui-
mus. Deo vos, ut veritatem dicamus, con-
gregare volente, & nos ad id dirigente.
Igitur quoniam a toto terrarum orbe colle-
git vos Deus, consilium suum statuere vo-
lens; ecce propositis sanctis evangelio, &
intelligibiter clamantibus: *Iuste iudicate: sta-*
te stabiles pietatis propugnatores, & omni-
nem novitatem vocum, & noviter apparen-
tem seditionem recidere procurate, quemad-
modum & Petrus primus princeps colle-
gu apostolici, qui feruili deceptionis amen-

JAN. 1.

JAN. 1.
PRAECEPTEA

Kai απειδέαμεν τὴν Σελήνην ἡμῖν, δι τοῦ φω-
χρονοῦ πατεραρχῆς, πλ. Θ. τῷ λαζαρίτου
γινεται. φροσελισμῷ δὲ αὐδρας τὰ τῷ εκ-
κλησιασκεν φραγμαπον πετεράμινος, Χειρό-
δι τὸν Θεὸν ἡμῖν ἵππαλισμῷ, οὐδὲ βαλλε-
μιτ' αὐτῷ ποπούμινοι, τισάρα ἀξίσεις τὸ φρο-
γκευλίων εἰς τῶν τῆς ἴρρωσης καθεδρας πιού,
της Θεοφιλετοῦ καστιλίου πόλεως ἡμῖν,
ἐμβούμενον δὲ τῷ ὁμούχῳ πάντων γιγαντω-
ντος Ταραστοῦ τῷ τελεί φραγμῷ εἰς τὸ αρ-
χιερατικὸν σχίσματι απέδιδετο οἱ Ληφ. Πάπτη-
σιν φροσελισμῷ, τῷ λαζαρίτου καὶ φρο-
γκευτῷ εἰς αὐτῷ φροσειόμενοι. ὃ δὲ φέναι-
στησατο τῷ βαλλετῷ, εἰδος συκαπτούσιν τοὺς φρογκευ-
λίων ἡμίδαι, ἡμῖν δὲ κιλλαντονιώνιον,
σάκρον τῷ Θεῷ εἰς αὐτῷ ὑπακοστοι; τῷ φρο-
γκευτῷ αὐτοῖς, αὐτοῖς ἐν σωμαδοῖς τῶν ἀσε-
στον ἡμῖν, Πάπτησιν τῆς πατεριστοῦ διῆγαλ-
λασ. ἔτι ἐρώ τῷ Θείῳ τὸν ἐπί τοῦ πιθανοῦ
Χειρόδι τὸν Θεὸν ἡμῖν πιθεματωμένων ἕκκλησιαν
αὐτῷ διηγείμενων εἰς τὸ ὄπιρον ἀνε-
θεματιζόμενος. καὶ δι τοῦ οὐρανοῦ εἰκόνων αἰτε-
ματοι ἡμίδαι, πετροπόντῳ διεσκούμινοι ἐν τῷ πο-
τατῷ Ρώμῃ, καὶ τῷ τῆς αἰτελῆς σύριγρον.
πάπτησιν φροσελισμῷ ἡμῖν κατε φροσειόμενοι πε-
ποτοντον σταύρῳ τερπνού, καὶ τῷ σιδεροπάπτῃ ἡ-
μῖν ἡρχόντων, καὶ πάπτες τοῦ φιλοχέτευτοῦ ἡμιλαζού,
τοῦ αὐτοῦ στραγγούμενοι. Καὶ εἰπει παρεισιχ αὐτῷ,
εἰτε ἡμῖν αἰτελούστοι, καὶ αὐτοῖς αἰτεψίτοι.
αὐτοῖς δὲ πάπτες αποκλέοντο, ασθμάνων ἰδέαντο, αἰτη-
στάμενοι τοὺς πηγαράς φροσειόμενοι καὶ Λειβίθη βασι-
λεῖαν τῷ γενέθλαι σικελιμακούν σύνοδον. πάπτη-
σιν τῷ αἰτελῇ εἰσεβασμῷ, τ' ἀληθεῖς διετείν,
τῷ Θεῷ διδοκούσαις. καὶ ἡμῖν ὅδηγούστοις. συ-
ναρθρίσαι ὑμᾶς. καὶ ἐπεδιπέρ αὐτὸς πάπτος τῆς οἰ-
κείων ὁ Θεός στραγγός ἡμῖν, Συλλεγούσι
εἰκόνας εἴσατο θίλων, καὶ ὑπό φροσειόμενοι τῷ αἴτιον· οἱ
διαγγείλων, καὶ ψυχάς βούλουν δικαιοίς κείνατε·
εἴπει, Τίθραιος τῆς Διατελείας ὑπερμετοῖ, καὶ πάπταν
φροσειόμενοι οἱ νοφροὶ στραγγοίς ἀπομένειν φροσει-
μενοίπτε. καὶ καθά Πιέρ. οἱ φρεστέροις τῆς αἰτο-
σολικῆς στραγγούς τούς αἰδρετοδεῦται αἰτεούσαν πα-

70

πάχει, το τῆς Ιudeᾶς αὐραῖς αἰδηπτίουν τῇ μηχαίρῃ ἀσθάντι, ἐπεπάντι τῷ εξίντι τῷ πλεύσασι, οὐ τὸν δεύτερον τοῦ περτόν ἡρωτέλαιον καὶ δοχεῖον οὐ εἰσερχόμενον, οὐ τῷ διδασκαλεῖον ὑπὸ συντήρησεσσα, οὐ καρποῖς εἰσιπλεύσασι συγκέντεσσι, οὐ εἰς τὸ πῦρ τῆς μελλόντης γεώτης περιτίμαστο. Ἡν ἀλλάρη τῆς ἐκκλησίας τὸ σύρις ἄρματογύριμον οὐ συμβιβάζομεν, οὐ τῷ πατερῷ περιδόσιν πρετερούμενον οὐ πρώτῳ τῷ πατέρᾳ Θεοφυλάκῳ, οὐ οὐ τῆς ὅλης Ρωμαϊκῆς ίμαὶ τολμάσιας επιτέλεσσι συγχωλιῶντο τῷ γεώτηρι τῆς πόλεως. ψράψασσι δὲ ἰδεῖνιδε εἰσετελέσσοντες θεραπεῖς Αδεμάνι τῷ σύλλογῳ τῶν πρεσβυτηρῶν Ρωμαϊκῆς πόλεως ποτοποριῶν, Πίκει τῷ Θεοφυλάκετο πρώτῳ πρεσβυτηρῷ, Ε Πίκει τῷ Θεοφυλάκετο πρεσβυτηρῷ οὐ πηγαίνομεν, τῷ οὐ σπωδεύσιον ὑμέν. οὐ πιλότῳ κατὰ τὸ σπωδεύσιον Θεομόντος εἰς τὴν πάτητα εἰσγυρθῆντο. οὐ μὲν τῆς δύνασις εγγῆς τῶν ἀκιντοτόπων μηδὲ τῷ εἰσετελέσσοντες περιπέτειαν σύδειται περιδίον τεραπεῖς ποντικῶν οὐ ἴστιν τῆς αιτιαλητικῆς διατάξεως, διὸ Ιωάννου τῷ Αλεξανδρείᾳ μοτοῦ οὐ συγκέντει λογοδίῳ τῷ πατερῷ πρεσβυτηρῷ Αγριππίᾳ, οὐ Θεομάρκῳ πρεσβυτηρῷ Επαύγειν, οὐδὲ οὐ αὐτῷ συμβερότων ὑμέν· δι' αἵρεις Γνωστοῖς, οὐκέτει τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τὸ φράσμα.

Τάπω παντούδεσπου ή αγία συνοδός είναι
Φιλαρέτης ο Θεός την βεστιλίαν αὐτῶν, μακρών
ο Θεός της χρονίας αὐτῶν. ιερή πλειστού ο Θεός
χρεοπλευτές αὐτών.

Τόποι ὧν πρετεράσσουν, παρήχθη Βασιλείας
οὐ τόποις εἰσιστούσαι Αγκύρας, καὶ Θεοδόρου
οἱ Μήραι, οἱ Θεοδότες οἱ τὰ Αμφίπολις, γέγα-
των αὐτῶν σε τῷ μέσῳ τῆς ἀγίας συνάδει, Βα-
σιλείας εἰσιστούσαι Αγκύρας εἶτα. έσσον πᾶν εἰς
δικαιημένους, διεσπόται, θέματα τὰ ίπποθέσιον, Σ
πάταιν τελεροφορεῖσα δεξιάμενοι, προσπλήθεοι τῇ
καθολικῇ εἰκόνασι ἥριν οἱ ἵστασθαι λέποι.
Τεράποντος οἱ σχηματικοὶ πατριάρχης εἶται· δόξαι
τρὸι Θεῖοι τὰ Διόποτε πάντοις εὐθυτώσις τοῦτον
οὐ εἰς ἐπιγνοσίαν ἀλλοδαπός πάθει.

Βασιλεος ἐπίσκοπος Αγχύρας ἀπὸ λιβύδη
αἰγάλου ὅτος· Θεοφόδησις ἐπίσκοπη τα-
ναγούνιας περιθέδωμά ἄνθεσε καὶ ἔξ αρχῆς ἐπὶ το-
τῦ ἀγίουν αποσολῶν, καὶ ἦν αὐτῷ διδόσκων ἡ-
γίων πεπτῶν ἡμῖναι καὶ διδασκαλῶν, αὐτῷ γαρ τόν
ἀγίουν ἐγκυμόνων παρακαλεῖσθαι σωθέον, καὶ τὸν ποτίσιον
ὅρθοδοξος· ὁ Ἑρμολέστης σωθέον, ὃς τοις αὐτοῖς
αἵριτοις οἰστρόποτε ἐπιστρέφοντας φρεσὶ τὴν ὥρ-
θοδοξον ὄμολογοίσαντες παρέδοσιν τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας, ἢγραφος Ἰητοιοικαστι-
ριστην, καὶ τὴν ὥρθοδοξον ὄμολογήν τιτί· ὅτοι
καὶ ιγών Βασιλεος ἐπίσκοπος. Αγχύρας τῆς πόλεως,
πατριαρχεῖμον Θεοφόδητης καὶ θεολόγος ἐκκλησίας,
Αδριανόπετρος τῷ ἀγίωπατην σατετ τῆς πρεσβύτερας
Ρωμανοῦ, καὶ Ταρασίων τῷ μακεδωνιτῷ ταξιαρχῳ,
τοῖς περ ἀχιττοῖς ἀτογολοῖς· Θράσοις, λίγων δι-
Αλιξήδροις, Ανίποχέσαι, καὶ τῇς ἀγίαις πόλεων,
αλλὰ μηλίς εἰ τόπος τοις διδόσκοντος ἀρχηρίστης περ
ιτρέπεται, ποιτίσι τῷ τερπότερον ἔργοντο μετα-
λογίζει ποιειαι, καὶ προστόντων τοις ἐξ απο-
σολικῆς αἰδοστίας λαβοῦντις ἕψιστα. Σαπου-

Santa synodus dixit : Conservet Deus imperium ipsorum : longos faciat Deus annos eorum : per amplius gaudere concedat illos.

Et adductus est Basilius Ancyra, & Theodorus Myrorum, & Theodosius Ammorii: & stantibus eis in medio sancta synodi, Basilius episcopus Aegypti dixit: Quantum erat ad potentiam meam, domini, quesivi causam, & omni satisfactione accepta, accessi ad catholicam ecclesiam ego novissimus servus vester. Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Gloria Deo, qui vult omnes salvari, & ad agnitionem veritatis venire.

Basilius episcopus Ancyrae ex libello ita
legit. Legislatio est ecclesiastica canonice tra-
dita defusum ab initio tam a sanctis aposto-
lis, quam a successoribus eorum, sanctis vi-
debet patribus nostris atque magistris; sed
& sanctis & universalibus sex synodis, seu
jocalibus conciliis que orthodoxe collecta
funt, ut ab haereti quacumque ad ortho-
doxam confessionem & traditionem catholicam
ecclesiam conversi, in scriptis suam abnegent
haeresim, & fidem confiteantur orthodoxam.
Unde & ego Basilius episcopus civi-
tatis Ancyrae proponens uniri catholicam ec-
clesiam, Hadrianoque sanctissimo papa, &
Tarasio beatissimo patriarcha, seu sanctissimi
& apostolicis thronis Alexandrum, sed
& Antiochiam, & sanctas civitatis, nec non
omnibus orthodoxis pontificibus & sacerdo-
tibus, presentem haec confessionem mean
facio in scriptis, & offero vobis, qui ex
apostolica auctoritate potestatem sumplitis.
In hoc ipso etiam veniam expeta a divinitate
collepta beatitudine vestra, pro hac tar-
ditate mea. Oportebat enim ut non ortho-

A C T I O plinationis meæ, & segnis ac negligentis
P R I M A . mentis est hoc. Unde magis postulo a beatitudine vestra, ut & pietatis a Deo indulgentiam mihi concedi.

Credo igitur & confiteor in unum Deum Patrem omnipotentem, & in unum Dominum Iesum Christum filium ejus unigenitum, & in Spiritum sanctum Dominum & vivificantem; Trinitatem confubstantiam & confidentem, in una deitate, potentia & potestate adorandam & glorificandam. Confiteor etiam omnia quæ sunt dispensationis unius sanctæ Trinitatis, Domini videlicet & Dei nostri Iesu Christi, quemadmodum sanctæ & universales sex synodi tradiderunt: & universum hereticum sine janua os anathematisco, juxta quod anathematizaverunt & ipsæ: expertes etiam & intercessiones interemerat domino nostra sancte Dei genitrici Mariae, sanctarumque & celestium virtutum, & omnium omnino sanctorum; atque sancta & preiosa lipfancorum cum omni honore suscipiens salutem, & honorabilitatem venero, fidem habens illorum particeps fieri sanctimonie. Similiter & venerabiles imagines tam dispensationis Domini nostri Iesu Christi, secundum quod homo factus est propter salutem nostram, & interemerat dominus nostra sancte Dei genitricis, & atque sanctorum apostolorum, prophatarum, martyrum, & omnium simul sanctorum, salutem pariter & amplectens, atque adorationem que pertinet ad honorem, impendens; projectio nihilo minus & anathematizans ex tota anima & tota mente synodus, quæ ex soliditate & dementia congregata, & septima synodus nominata est; ab his vero qui recte sapiunt, pseudolylogos legaliter & regulariter appellatur, tamquam quæ totius veritatis & pie-tatis sit aliena, & contra divinitus traditam ecclesiasticam legislationem audacter & temere, quin potius & absque Deo latraverit, & sanctas ac venerabiles imagines convicis appetierit: sed & has præcepit auferri a sanctis Dei ecclesiis: "de qua exit Theodosius falsi nominis Ephesus, Sisinnius Per-gensis cognominatus Paulus, Basilus Pisi-diz" cacephatus "tricabbus; quos evanuit secessus miser Constantinus, qui fuerat patriarcha. Hec ita confiteor, & his affen-tior: & idcirco in simplicitate cordis rectamente, Deo mihi testimonium perhibente, subiectos anathematismos facio hic Christianorum calumniatoribus, id est, imaginum contractoribus anathema. His qui assumunt eloqua, quæ a divina scriptura adversus idola proferuntur, in venerabiles iconas, anathema. His qui non sicutant sanctas & venerabiles imagines, anathema. His qui appellant sacras iconas simulacra, anathema. His qui dicunt, quod sicuti ad deos Christiani ad imagines accedunt, anathema. His qui communicant scienter eis qui conviciantur & exhortant venerabiles iconas, anathema. His qui dicunt, quod præter Christum Dominum nostrum alius nos ab ido-

πιτέν τοῖν καὶ ὁμολογῶ τὸν Θεόν πα-
πρα τεκτορέως, καὶ εἰς εὐαγγέλιον Ἰησοῦ Χριστοῦ
τὸν μὲν αὐτῷ τὸ μαρτυροῦ, καὶ τὸ ἀρχιεπι-
μετ τὸ πίριν καὶ ζωοτονό. Εἰαδὲ ὁμοθετοῦ τὴν
εἰδόθρον, εἰ μία Θεόπτητος καὶ δικαιολογήσας
τὸν ἄρχαντα διεποίει τῷν Ιησούν τῆς ἀγίας,
τῷν πάσιν καὶ ἐπιφανειῶν διωκετον, καὶ ταῦτα τῇν
ἀγίᾳ. καὶ τῷν ιεράντα τοῖν λειψαναί αὐτῷ μὲν τα-
σκην τημένης εἰσερχόμενος ἀσταζομένοι, καὶ τημπε-
χεν φροντισμόν, τίτιν γενεν μετέχειν περιττῶν α-
γίασσαν. οὐσιώτας καὶ τοῖς σεπτάνεις τῆς περι-
κομοιας τῷ κυρίῳ ήμων Ἰησῷ Χριστῷ, καθὼ ἀν-
θρωπος γένοντο διὰ τοῦ ημετέρα. σωτηρεῖαν, καὶ
τῆς ἀρχαντου διεποίεις τῷν τῆς ἀγίας Θεοπ-
τητον, τῷν περιεσθανόντων αγγέλοιν, καὶ τῷν ἀγίοιν α-
πεστολῶν, φροντίδι, μαρτυρεῖτε, καὶ ταῦτα τῶν
ἀγίων, ασταζομένοι τε περιττούσσομαι, καὶ τοῖς καττί-
τημι φροντιστοῦσσοις απονέω, ἀποβαλλόμενος καὶ
αναθεματίζως οὐδὲ ὅλη Φοκῆς καὶ Μαγνοῖς τῶν
καὶ αφροδίτιας καὶ στονοῖς σωματροδέστενοι καὶ
οὐμαδέστενοι ιδεόμενοι σύνοδοι, περιπότερον ὅρθες.
φροντιστοῦς Φιλοδινοδοτοῦ Θεοπτητοῦ καὶ κανονικῶν
καλουμένων, οἷς τάπεις ἀληθεῖας καὶ θεοτητας ἀλ-
λοξίαν, καὶ κατὰ τῆς Θεοπαρεδότου ἐκκλησιαστικῆς
Θεομορίας τολμητῶν καὶ Θρασίος, ναι μὲν καὶ
ἀδίσταστοι παρεπέστεροι, καὶ τοῖς ἀγίας καὶ σεπτάνε-
ικοντας καθιερεύσασσαν, καὶ φροντισανταί τούτοις πε-
ριερθεῖσαν εἰς τῷν αἵματον τῷ Θεῷ οὐκληπτῶν. οὐ-
εἰπρηγος Θεοδόσιος οὐ φιλάνυμος Εφίσιος, Σι-
σιννος οὐ Πίπρης οὐ επίκλητος Πατριάτης Βασιλεὺς
Πιστίδιας οὐ κακημόφατος οὐ τρικάκχος οὐ οἰσέμα-
τηπον οὐ κακολογίας οὐ ἐλαστός Κωνσταντίος οὐ
εὐσέβημός πατριάρχης. ποτέ δέποτε ὁμολογῶ.
καὶ τέτοιοι συρχατοτίθεμαι. διὸ καὶ ἀπολογίητε καρδιας
καὶ ὄρθρη γνώμη, μαρτυρεῖτοι τῷ Θεῷ, τοῖς θεο-
κατιμένοις αναθεματικοῖς πεντοῖησι οὐτεύσατε.
Εποιησις χριστιανοκατηγόρος, ἡγαντοῖς εἰκονοκλασίαις α-
ναθεματικοῖς πεντοῖησι, αναθεματικοῖς πεντοῖησι,
τοῖς λαμβάνοντοι τοῖς παρα τῆς Θείας
γραφῶν φίσεις, τοῖς κατεῖς τῷν εἰδώλοιν, τοῖς πο-
τηστοῖς εἰκόνας, αναθεματικοῖς πεντοῖησι,
τοῖς ἀγίας καὶ σεπτάνεις, αναθεματικοῖς πεντοῖησι.
τοῖς λέγοντοι, διὸ εἰς Θεόν τοῖς εἰκόνεις οἱ Χειροτονο-
φροντιστοῦ, αναθεματικοῖς πεντοῖησι, τοῖς ἀποκαλεστοῖς πο-
τηστοῖς εἰκόνας, αναθεματικοῖς πεντοῖησι.
τοῖς κοινωνοῦσι οὐγάστοις οὐ αἰτιαζούσοις τοῖς σεπτάνει-
σας, αναθεματικοῖς πεντοῖησι. τοῖς λέγοντοι, οὐτι πλινθότα Χει-
ροτονοῦ τῷ Θεῷ ήμων ἀλλος οὐρρύσατο ήμως εἰς τῷν εἰ-
δο-

N I C A E N U M II.

ΑΝΝΟ
CHRISTI
• 1551.
L.

δόμα, επίθεμα. τοις ἐθνοῖς τὸς διδασκαλίας Α lis liberaverit, anathema. His qui spurner —
τῷ σχίσιν πεπίρην * κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς κα- magisteria sanctorum patrum & traditionem A C T I O
θολαιῆς ἐκκλησίας, προφαστοῦμένοις ἐν ἀνεμ- catholicae ecclesie, præstantes & afflu-
βάσιον τῆς φωνῆς τῆς Αρία, Νεκταρίου, Εὐτυχίου; menes voces Arii, Nestorii, Eutychetis &
τοῦ Διονυσίου, οἵ εἰς μὲν τὸν εὐαγγελιον τὸν πρῶτον Diciori, atque perhibentes, quod nisi de
διερρήσκεται ἀσφαλές διδασκαλίδημον, οὐχ ὁμοίως reteri ac novo testamento evidenter fueri-
τοις διδασκαλίαις τῷ σχίσιν πεπίρην, ή τῷ ε- mūs edoī, non sequestur doctrinas san-
γιον αὐτούργησαν επιδόματα, η τῷ παραδόσιον τῶς dorum patrum, neque sanctarum * synodo-
καθολικῆς ἐκκλησίας, επίθεμα. τοις πολιμοτ generalium
λίγον τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν εἰδώλον τοῦ δι-
δίχθαι, επάθημα. τοις λίγοτε διεβολεῖς με-
ταρθέσις εφέρμαν τὴν τῷ εἰσόντων ποίησον, η μὴ τῷ σχίσιν πεπίρην ἡμῖν παράδοσιν, επάθημα.
ποτὶ πᾶς ἡνὸς ὄμολογον, η τοτὸς συγκατατί-
θειμα, η δὲ ὅλη καρδίας τῷ φυλῆπει Μαργαρίταις
επιφανείσας. έπει δι, ὅπερ απέστη, ἐκδοσιολόγος
προσβολῆς. Σε οἰρόποτε χρόνῳ ἱκανοῖς ἐπεισοῖς
διηγραφῷ ικ τῷ εἰτ' εἴμι τούτη προμοιαζομέ-
νην, ανάθεμα ἴστομαι ἀπὸ τοῦ πεπίρην η τῷ μεσῷ
η τοῖς σχίσιν πεπίρησθο*, η τῆς καθολικῆς ἐκ-
κλησίας, η τοῖς πράττοντος πούματος ἀλλήλοις.
εὐλαΐξω δὲ κατὸ τὸς Θείου κληρούς τῷ τοις σχίσιν
πεπίρησθαι η τῷ Ιεροπεπίρην ἡμῖν, ια-
τὸν ἀπὸ πατέσι δοσοληπίας η αἰχμαριστας.

Ταρασίος ὁ αἴγαιοπότε ταξιάρχης ἦτε. οὐδεις
ἡ ιερατικὴ ὄμηλης αὐτῷ τῷ Θεῷ δόξαν τῇ
Δῆμαριστρος αναπεμπεῖται εἰς πιττύρους τῇ ὁμολογίᾳ,
λιγοστήν τοι καθολοκή ἐκκλησία.

Η αγία στωιόθετη δέξα τη Θερβ τη ινώσαται τα διευδύντα. Η προτίχη Θεόδωρος ὁ Δλασσίτας επίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας, η επί ταχοῦ ὡς ἀμφιπόλεως Ε ἀνάζευτον τολλά Φυλαρίστας ἢ ἐρύμανθος, η το χρήστην εἰσιτήρια μηνού, δέουσα τη Θερβ τὴν υμετέρας ἀγίων ουρανούς, ἵνα μὲ τὰ πάντα ταχύ ὡς ἀμφιπόλεως οὐρανῷ τῇ ἄνικτῃ καθοδοτικῇ ἔκκλησισι.

Ταράτση ο σημείωτος ταξιδιώχης είναι. Φίλοι τη δεσπότη Χειρώ και φιλάνθρωποι, * το πατριδικόν μας μετηνομάντικόν

φροσεῖχαν τας μπινούς.
Ο Θεοφίλος από Θεοδώρο έπισκοπό Μητρού που τὸ ίσον τὸ φράτη λιθέλλων ανήγνω. π. Θεομαρτία εἰσὶ ἐκκλησιαστικὴ κανονικῶς περιεδόμην· καὶ οὗτος ὡς φροτίτακται. ἀναγράφεται δὲ αὐτοῦ, Γαρασίῳ ὁ ἀγιώπιτος πατέραρχος ἦν· καὶ εἰπε τῷ Δλαβεράτῳ Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ Μητρού ἀχειρίσιαν φροσεῖχεν Χειρόν τῷ Θεῷ πνεύμα. Εἰ θύμῳ ὁ ἑστιώπιτος έπισκοπό Σαρόν εἶπε. Καὶ λογοῦντος ὁ Θεός οἱ οὐρανοὶ αὐτὸν τῷ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Καὶ προσῆχθη Θεόδοσις ὁ ἐπίσκοπος πῦ
Αμμοεῖος, καὶ ἔτε.

Πανίροι καὶ Ειστιμπότι με δισπόται, καὶ πέσσα
ἡ ἵερα σωμάτῳ αὐτῷ, παχύ ω ἀμαρτώλες οὐδὲ^θ
ἔλευσος καὶ πελαγοῦμ^θ, οὐ πολλὰ κακά λαλήσαι
κατὰ τὸ σεκτήν^θ εἰδών, σωσέσι την^θ αλῆγην.
Θεαν, ἐπιγινω, καὶ κατεργων^θ ἴσωται, καὶ αὐτε-
μάτισα σαφές, καὶ αἰσθηματίζω ἀ κακές ἥλαπ-
σα καὶ ἑδεῖσα σὺ τῷ οὐρανῷ τέτρ. Η δέομαι,
οὐδὲ παρακαλῶ τοιούτῳ ἄρχιν^θ οὐμάν σωμόρον, ἵνα
μη τάπτων τῷ Χειρισμῷ δέξιν^θ κάμε την^θ
ναγίσσον^θ οὐμάν δέλος.

Ταράσιος ὁ αἰτιώτατος πατέρας τῶν εἰπεῖν . πο-
Concil. General. Tom. XII.

U M II.

2022

lis liberaverit, anathema. His qui spernunt
magisteria sanctorum patrum & traditionem ACTIO
PRIMA.
catholicae ecclesie, prætententes & afflu-
mentes voces Arii, Nestorii, Eutychetis &
Diofori, atque perhibentes, quod nisi de
veteri ac novo testamento evidenter fueri-
mus edoqui, non sequentur doctrinas san-
ctorum patrum, neque sanctorum sanctorum
generalium
rum, atque traditionem catholicae ecclesie,
anathema. His qui dicunt, quod diabolici
argumentationis inventio sit factura ima-
ginum, & non sanctorum patrum nostro-
rum traditio, anathema. His qui pre-
sumunt dicere, catholicam ecclesiam idola ali-
quando suscepisse, anathema. Hæc quidem
ita coauteur, & his assessor, & ex toto
corde, anima & mente pronuncio. Si vero
(quod abit) ex diabolica summissione ali-
quo tempore voluntarie vel non voluntarie
aversus fuero ab istis que jam professus sum,
anathema sim a Patre & Filio & Spiritu
sancto, atque a catholica ecclesia, seu sacro
ordine penitus alienus. Conservabo autem
secundum divinos canones tam sanctorum
apostolorum, quam probabilium patrum no-
strorum, memetipsum ab omni dati acceptio-
ne seu turpi lucro.

Tarafius sanctissimus & beatissimus patriarcha dixit: Omne hoc sacratum collegium Deo gloriam & gratiarum actiones rependit super hac confessione tua, quam catholicæ obtulisti ecclesie.

Sæda synodus dixit: Gloria Deo, qui unit inter se dissidentia. Et adductus est Theodorus reverendissimus episcopus Myrrorum, & dixit: Et ego peccator & indigous, multum pertrahans & scrutans, ix quod melius est eligens, deprecor Deum & vestram sanctitatem, ut cum omnibus & ego peccator uniar sandæ catholice ecclæfiz.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit .
Grata est Domino Iesu Christo misericordia ,
& ideo recipit poenitentes .

Theodorus reverendissimus episcopus Myrrorum exemplar primi libelli legit: Legislatio est, &c. Cum legisset ille, Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Et super reverendissimo Theodoro episcopo Myrrorum grates referimus Deo nostro Christo. Euthymius sanctissimus episcopus Sardis dixit: Benedictus Deus qui univit eum catholicos ecclesiæ.

Et adductus est Theodosius episcopus Ammorii, & dixit:

Sacratissimi & Deo honorabiles domini ,
E & omnis sacra synodus hac , & ego pecca-
tor & miterabilis atque teleductus , qui multa
mala locutus sum contra venerabiles ico-
nas , agnita veritate recognovi & repre-
hendi memepitum ; anathematizavi , & ana-
thematozi que male docui & locutus sum
in hoc mundo : & obsecro , & rogo san-
ctam synodum vestram , ut cum omnibus
Christianis recipiat & me indignum servum
vestrum .

Tarasius sanctissimus & beatissimus patriarcha
Sss cha

1012

— cha dixit: Multam contritionem cordis ostendit. A deo etate regni Christi oportet. —
Actio dit reverendissimus Theodosius, & dignus est ratiōne. —
PRIMA. receptione. Hoc iudicium regni Christi est. —
ANNO CHRISTI

Santa synodus dixit : Dignus est secundum sacros canones .

Tarabus sanctissimus patriarcha dixit : Si nihil aliud est canonicum , quod prohibeat eum , dignus est .

Theodosius reverendissimus episcopus proprium libellum legit ita:

Sancte & universali synodo Theodosius

exiguos Christianus. Confiteor, & pollicor, & recipio, amplectore atque adoro principaliiter interemerat iconam Domini nostri Iesu Christi veri Dei nostri, & iconam Dei genitricis, qua illum sine B semine peperit; & auxilium & protectionem eius, & intercessiones illius unaquaque die ac nocte invoco ut peccator in adjutorium meum, tamquam eam, quæ habeat confidentiam apud Christum Dominum nostrum, qui ex ea natus est. Pari modo sanctorum & laudabilissimorum apostolorum, prophetarum, & martyrum, & patrum atque cultorum eremii iconas recipio & adoro, non tamquam deos (abst) sed affectum & amorem animæ meæ, quem habebam prius in eos, etiam nunc ostendens, rogo cunctos illos ex tota anima ut intercedant pro me ad Deum, quatenus dei C wihi per intercessiones eorum invenire misericordiam penes se in die iudicij. Similiter & lipsana sanctorum adoro & honoro, & amplector, tamquam eorum qui decerteraverint pro Christo, & acceperint gratiam ab ipso ad sanitates efficiendas, & languores curandos, & demones ejiciendos, quemadmodum ecclesia Christianorum suscepit a sanctis apostolis & patribus, & usque ad nos. Progi autem contentio in ecclesiis sanctorum principaliiter iconam Domini nostri Iesu Christi, & sanctæ Dei genitricis, ex varia materia auri & argenti, & omni colore: ut carnea duplicitate ipsius omnibus innotescat. Similiter pingi conversiones sanctorum & famosissimorum apostolorum, prophetarum ac martyrum, quo innoteant certamina & agones eorum in brevi scriptura, ad excitationem & magistrum populorum, maximeque simplicium. • mod. Jo. Si enim regum laurata & iconas missas ad civitates vel regiones obvii adeunt populi cum cereis & incensis, non cera perfutam tabulam, sed imperatore hono rantes; quanto magis oportet in ecclesiis Christi Domini nostri iconam depingi Salvatoris Dei nostri, & interemerat matris eius, omniumque sanctorum & beatorum patrum, & studioforum virorum? quem I adinodum & S. Basilius ait: Nam & opera magna bellorum scriptores & pictores designant; illi quidem sermonem ornantes, ita vero tabulis exarantes; & multos ad torustdinem exereunt utrique. Et ruris ipse idem. Quantum laborasti utique homo, ut invenies unum ex sanctis obsecrantes Dominum? & Chrysostomus dicit: Sanctorum enim gratia non reciditur morte, non hebescit obitu; sed postquam defundi fuerint, vivis potentes existunt: & alia multa & im

C O N C I L I U M

1014

**ANNO
CHRISTI
181.**

Temps à venir, tu feras : si

Ταρσού ἐστιν πόλις ταῦθι μερὶς εἰπεῖν· εἰ
δέσθι ἀπόρεις καροκεῖ τὸ καλῶν αὐτὸν, εἴδεις
εἰς, καὶ ἀπίγνων ὅτε ἐστὶ οὐ Θεοδότης· Αἰματού των
εἰκόνων λίθινοι ἔχουσιν ὅπες,

N I C E N U M II.

ANNO
CHRISTI
1015

καὶ πάντες ὄγκη τῷ Θεῷ, καὶ βοῶν ἀμέρτων εἰς; οὐ φρόνις γέ τοι σωτήριον φρόνιμον· διέκαπε με, οὐ δέσ-
κετο ὁ Θεός τὸν ἀστεῖον, καὶ τὸν φύρων, καὶ τὸν
ληπτόν. Ἰησοῦς τίμιος, καὶ νομοφέρος ὁ Χριστός τὸν
αποδεικνύειν, ὃν αὐτὸν λέγεται εἴτε τὸν φύμα.
ὅπου γίνεται χρήσις σωτήριον τῷ Θεῷ καὶ τὸν ἀγγέλον
αὐτὸν εἴτε τῷ ἐμῷ συντετρίψει. Εἰ μετανοεῖς, δῆλος τοῖς
τοπεργοῖς οὐκέτι δοκεῖται μητρός μουτούς. τοὺς μὲν
αποτελεῖσθαι τὰς ἀγίας γέ συντετρίψεις, ἀνθεμία,
τοὺς μὲν βλασφημήσεις οἵ τις τιμίας. Εἰ επειδὴς
εἰσέστης, ἀνθεμία. τοὺς τολμώσεις διβαθαλέσεις γη
βλασφημήσεις εἰσέστης εἰσέστης, ή ἀπεκαλέσεις εἰ-
τέλεσθαις ἀνθεμία, ἀνθεμία. τοὺς μὲν διδάσκαλοις
εἰπεῖσθαις εἴστηται τὸν αὐλαχθεῖν λαζανοκήν
η ἀπεκάλεσθαι τὰς επιτάσις καὶ ἵρες καὶ τιμίας εἰ-
σέστηται τὸν ἀγίαν τὸν εἰς τὸν αὐτὸν τῷ Θεῷ
διερευσάντας, ἀνθεμία. τοὺς μέριμνας ἔχουσας
τὰς διαποτα, καὶ μετὰ φυλάρχης ὑπερ-
σκοπῶν τὰς εἰσέστηταις, ἀνθεμία.

Σεβίστας ὁ Διαβόλος τὸν μόνον τῷ
Σπουδῶν ἔπειτα. καπνὸς επορεύεταις διατά-
ξεις, καὶ οὐκαμίνες σωθέσθαι, ἀλλοὶ εἰσὶ ἀ-
ποδοχῆς.

Ταράστος ὁ ἀγίωτας πατεριάρχης ἔπειτα. οἱ
τοῦ κτιστοροῦ θῆρες ὄρθοδοξίας, ταῦτα συντήρονται
τῆς αἰλιθείας ἔφυστα.

Κωνσταντῖνος ὁ Θεοφιλίστας ἰεροκοπος Κω-
νσταντίας Κύπρου ἔπειτα· τολμὴ ἡμῶν δέκτρων ἰερο-
κοπος ὁ Λέωνος τῷ Διαβόλοτοι εἰσόσκοτος Αρ-
μαριός.

Ταράστος ὁ ἀγίωτας πατεριάρχης εἴτε. δοκεῖ
ὑμῖν τὸς Θρόνου αὐτῶν ἀπολαμβάνειν,

Οἱ Διαβόλοις μονογενεῖς μητροὶ καθὼς ἐδί-
ζεντο εἰς ἄγιαν καὶ οὐκαμίνην οἱ σωθέσθαι τὰς ἄλλες
αἱρέστων εἰστρέφονταις, καὶ πάσις διχόμεθα.

Η ἀγία στοχὸς ἔπειτα. φρέσκη τάπητι τὸν ἥμιν.
Ἐκτιλλόντων δὲ, π. Διαβόλος. Βασιλεὺς
ἰεροκοπος· Αρχιερεὺς, καὶ Θεοδόκος ὁ Διαβόλος
ἰεροκοπος Μύρου, καὶ Θεοδόκος ὁ Διαβόλος
ἰεροκοπος τὸ Αμμοεῖον, καθὼς εἴτε τὸ
Σαδωτὸς καὶ εἴτε τὸν καθέδρας αὐτῶν.

Τέττα ἐν Φιλιμονῷ ἐν Θεοφιλίστας
τοις εἰσόσκοτος Σαρδών ἔπειτα. τὸν ὄρθοδοξον ὁ Θεός
καλεῖς λιτηργίαν.

Η ἀγία στοχὸς εἴτε· ὁ ὄρθοδοξος τὸν συνά-
δη. ὁ πατέρι τοῦ ταῦτας. τὸν ὄρθοδοξον ὁ Θεός
καλεῖς λιτηργίαν. μητρὸς τούτων δὲ προτοχοτάσσαν Ταρ-
άστον ὁ Θεοφιλίστας ἰεροκοπος Νικαίας, καὶ
Λισσῶν ὁ Διαβόλος ἰεροκοπος Ρόδων, καὶ
Γραμμῆς ὁ Διαβόλος ἰεροκοπος Πιστονίας, Λισσῶν ὁ Διαβόλος ἰεροκοπος τοῦ Ι-
λικού, καὶ Γεωργίου ὁ Διαβόλος ἰεροκοπος
Πιστοδίας, καὶ Νικόλεως ὁ Διαβόλος ἰεροκοπος
Ιεραπόλεως, καὶ Λισσῶν ὁ Διαβόλος ἰεροκοπος
Καρπάθου.

Ταράστος ὁ ἀγίωτας πατεριάρχης ἔπειτα. οὐκ
οἶδα ποῦθεν εἰσέπειται ὄρυνθείσας, Καλλίνικος βαθεῖαν
ιεραπόλεως, καὶ οὐδὲ κανέναν καὶ συνθήκας πε-
ποιηκεται, καὶ οὐδὲ τὴν πιθανότητα αὐτοῦ. ταραστό-

A mensa. Et ideo rogo vos sancti, & cl-
imo; peccavi in calum & coram vobis: A C T I O
suscipite me, sicut suscepit Dominus luxuri-
sum, & meretricium, & latronem. Qua-
rie me, sicut quisivit Christus orem qua-
perit, quamque super homeros suos iusti-
lit; ut fiat gaudium coram Deo &
angelis eius super salme & penitentia mea,
per interventionem, refiram, o sanctissimi
domini. His qui non adorant venerabiles
icones, anathema. His qui blasphemiam
dicunt in preciosas & venerabiles iconas,
anathema. His qui audient detrahere ac
blasphemare venerabiles iconas, vel vo-
rare illas idola, anathema. His qui non
docent diligenter cunctum Christi anato-
rem populum adorare venerabiles iconas
sacras & adorandas omnium sanctorum qui
seculo Deo placuerunt, anathema. Chri-
stianorum calumniatoribus, id est, imagi-
nes confringentibus, anathema.

Sabbas reverendissimus hegumenus mo-
nasterii Studii dixit: Juxta apostolica pre-
cepta, & universales synodos, dignus est
receptione.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Qui
dudum erant recte fidei calumniatores, nunc
C fatti sunt veritatis advocatores.

Constantius sanctissimus episcopus Con-
stantiae Cypri dixit: Multam a nobis lacry-
mam evocavit libellus reverendissimi epi-
scopi Ammorii.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Vi-
deut vobis, ut recipiant sedes suas?

Reverendi monachi dixerunt: Quemad-
modum suscepimus sancte & universales sy-
nodi ex heresi conversos, & nos suscipi-
mus.

Sancta synodus dixit: Placet omnibus no-
bis: & iussi sunt reverendissimus Batilius
episcopus Ancyra, & Theodorus reveren-
dissimus episcopus Ammorii, sedere in gra-
dibus ac sedibus suis.

Euthymius reverendissimus episcopus Sar-
dis dixit: Orthodoxum Deus bene adju-
xit.

Sancta synodus dixit: Orthodoxus pa-
ter cum paribbus sancte synodo. Post hos
autem adducti sunt Hypatius reverendissi-
mus episcopus Nicæe, Leo reverendissimus
episcopus Rhodi, Gregorius reverendissimus
episcopus Pessinantis, Leo reverendissimus
episcopus Iconii, Georgius reverendissimus
episcopus Hierapoleos, & Leo reverendis-
simus episcopus Carpathi.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit:
Nescio unde, ut ita dicam, invetum fe-
cientes, consilium alium consilati cithis,
& non per Dominum; & foderia fecitis,
& non per Spiritum ejus; collecti videli-
cet

* Huius qui am-
bitus fuerit,
et non ex a-
mico facien-
tis se facias
imagine re-
verari, ana-
thema.
Eius, ab-
bas, brevi-
poteris ex-
ponitur in c.
loli.

1017

A C T I O **P R I M A.** *cet apud eos quos clam atque latenter prae-
terito anno, volentes depellere veritatem.
Et si quidem irrationaliter hoc fecisti,
date rationem ignorantiae vestre. Si vero
cum falsa quasi ratione, producatur ipsa
ratio vestra, & auditam fiat coram omnibus
nobis: & concinnationes & contradictiones
vestras, auxiliariice quae non vincitur, ha-
bita veritate, facer iste, conventus disfum-
pens disruptum, & dissolvens dissolvet ut
colligationes falsitatis & injustitiae, nullam-
que habentes veritatis substantiam.*

s. S. d. e.

Leo reverendissimus episcopus Rhodi di-
xit: Peccavimus in confusione Dei, & in
conspicuo totius ecclesie, & sancte synodi B
huius: per insipientiam enim cedimus, &
non habemus defensionis nostre rationem.

**Gregorius reverendissimus episcopus Pisi-
nuntium dixit:** Secundum traditam fi-
dem ab apostolis & patribus continuemur &
tenemus.

Taralus sandissimus patriarcha dixit: Si
est ratio aliqua in vobis, quemadmodum
dictum est vobis, proferatur.

Hypatius, & qui cum ipso erant, dixerunt:
Non habemus, sacratissime domine, quod
dicamus; per ignorantiam enim & insipien-
tiam locuti sumus.

Taralus sandissimus patriarcha dixit: Quis
vos ratio convertit ad veritatem?

**Hypatius, & qui cum eo erant, dixe-
runt:** Sanctorum apostolorum & patrum do-
ctrina.

**Gregorius reverendissimus episcopus Pisi-
nuntium dixit:** In synodo sanctorum apo-
stolorum apud Antiochiam congregata dici-
tur: Et ne ultra erent hi qui salvi sunt,
circa idola, sed pro eis imaginarentur deivi-
rialem statuam Domini nostri Jesu Christi.
Sed & beatus Ifidorus Pelusiotae dicit; quis
templi ratio nulla est, quod non coronat D
imago.

Leo reverendissimus episcopus Rhodi di-
xit: Omnia que pie ac vere didicimus, li-
cet indigni & peccatores sumus, perfracta-
vimus: & ex legali, & ex prophetica, apo-
stolicaque seu paterna voce certi sumus effe-
cti, quia veritas & pietas sic se habet, ut
scilicet sine sancta & venerabiles imagines in
sancta ecclesia secundum traditam a priscis
temporibus consuetudinem a sanctis aposto-
lis: & inde obediimus.

Taralus sandissimus patriarcha dixit: Et
quomodo annos usque ad octo & decem e-
piscopatum gerens, usque in praesens mini-
me obediri?

Leo reverendissimus episcopus dixit: Quo-
niam prolixo tempore malum & nequam
magisterium prolongatum est: & dum diu-
nius moratum fuisset, pro peccatis nostris
seducti sumus, & declinavimus a veritate:
sed speramus in Deo salvari.

Taralus sandissimus patriarcha dixit: Diu-
turnitates passionum difficultiores sunt ad cu-
randum. Sic & anima, qua in obscurio est
haeresis, lumen orthodoxie difficile recon-
goscit.

Constantinus sandissimus episcopus Con-

stantinopolitanae ecclesie. Λαζαρεῖος εἰπειστο-
ρὶ χρόνῳ περισταθεῖσιν διαδοτέμοις τὰς ἀληθίνεις.
ΑΝΝΟ⁸⁰⁷ ΧΡΙΣΤΙ
εἰ μὴ εὐλόγως παντεπειπτεῖ, δοῦλος Ιησοῦ α-
γνοεῖς ὑμᾶς· εἰ δὲ οὐ μῆλος ψεύδεις, προ-
στρέψεις εἰπεῖς τὸν ἄλλον. Εἰ τὰς συμπλοκὰς ηὔπηρ-
ρησες ὅμηρον σύμμαχον ἔχοντα τὰς μὲν παντεμβρίου
ἀληθίνεις οὐτέρας ὁμίλουν αὐτὴν διερρήσασα διαρ-
ρήσεις, καὶ διαλύσασα διαλύσην εἰς αντίστοιχος· ψεύ-
δεις, καὶ μηδεμίας ἔχοντας εἰλιθεῖας σύστοιχη το-
ῦ παντας.

Λιών οἱ Θεοφάνειας εἰπόντος Ρόδου εἶπεν.
παρεργασίᾳ διέταν τὸ Θεῖον, καὶ σώματος τῆς
εὐαγγελίας ηγείας συνέδη τούτη. Εἰ
άμεσες γαρ θεοπάτερεμ, Καὶ εἴς ἔχομεν πά-
λιον γένεσιν.

Γρηγόρεος οἱ Δλαβίσατος εἰπόντος Ρόδου εἶπεν.
Πιστῶντος εἶπεν· κατὰ τὴν περαδοθεῖσαν τεῖνην ἀπό τη
τῆς ἀγίου ἀναστάσης εἰς ταπιραν, ὅπου εἴς ὁμολο-
γοῦμεν γένεσιν.

Ταραστοῦ οἱ αγνώστως πατερεμάρχης εἶπεν· τοῖος
λόγος οὐκέτι εγρέψατο εἰς τὰς ἀληθίνεις;

Ταραστοῦ Καὶ εἰ σωματικὸς εἰπόντος εἶπεν. Τῷ
ἀγίον ἀπόστολον εἰς ταπιραν οὐδεσπαλία.

Γρηγόρεος οἱ Δλαβίσατος εἰπόντος Ρόδου εἶπεν. Σὺ τῷ
κατὰ Αντόχουν συνέδης τῷ αγίῳ αὐτούς οὐλανε-
ρηταις, τῷ μητρὶ πλανεῖται εἰς τὸ εἴδωλα τοὺς
σωζόμενος, αλλὰ αγενονίζειν τῷ θεοῦ θεατερεύειν
χρήστον σῆλιν τῷ κανεὶν πρώτῳ Ιησοῦ Χριστῷ. αλλὰ
καὶ μακάρες Ισαδόρος οἱ Πιλασιώτης λέγει.
Οὐτε ταῦτα λόγοι οὐδέποτε, ὃν εἴρει ἀγαλλία.

Λιών οἱ Δλαβίσατος εἰπόντος Ρόδου εἶπεν.
πάντα ἡ Στεβᾶ η ἀληθὴ λίγοιμι, εἰ καὶ ἀνά-
ξιοι καὶ αμαρτυροῦσιν εἰδῶν, ἐψηλεποτεμένοι· καὶ εἴ
γομήτης, καὶ εἰς αφροπτήτης, καὶ δέ αποσολῆτης,
καὶ εἰς πατερῆτης φωτὸς εἰληφοροφροθημένοι· δτε η
ἀληθίνεις καὶ η δισέβεα οὐτοὶ οὐτε τοῖς
ἀγίοις καὶ σεπτικοῖς εἴκονες. Οὐ τῇ ἐκελποῖς κατὰ
τὴν περαδοθεῖσαν ἐπελαστεῖ τῷ χρόνῳ σωθῆσαι
ἀπὸ τῷ αγίῳ αὐτούς οὐλανερηταῖς εἴπεισθηριβοῦ.

Ταραστοῦ οἱ αγνώστως πατερεμάρχης εἶπεν. Καὶ
τὸς εἴτε ἔχων ἦν τὸν ὄκτυ ηγείας εἰπόντος,
ἦν τὸ γεννέα εἰπειδότες;

Λιών οἱ Δλαβίσατος εἰπόντος Ρόδου εἶπεν.
ἐκεῖνοι ἐχρήστοι τοῦ κανού, καὶ τοῦ κανοῦ διδασκαλία.
καὶ σὺ τὸν χρονιστανταν αὐτούς, έξ αμαρτιῶν ημῶν εἰ-
πλάνταστα ημᾶς, καὶ ξέκλιπος εἰς τὴν ἀληθείαν.
αλλὰ τούτοις οὐτοὶ τὸν Θεόν σωθῆσαι.

Ταραστοῦ οἱ αγνώστως πατερεμάρχης εἶπεν. τῷ
χρονιστερῷ τῷ παθῶν δισχρέπεται ταῦτα οὐτοὶ
τὸ Θεοπάτερει. Ωπα ψυχὴ οὐ σκοτευμένη αἰρέ-
στεις θάνατος, τὸ φῶς τοῦ ὄρθοδοξίας δυχρώτεις εἰ-
γνωσκει.

Κωνσταντίνου οἱ αγνώστως εἰπόντος Κύπρου
εἶπεν.

ANNO
CIRISTI
1019

εῖτο. ίδεις ὑμᾶς ἐπισκόπους ὅγις μὴ διδασκαλίαν εἶται εἰπεῖν.

Δέσμον ὁ Κλαυθίστας ἐπίσκοπος· Ρέδη εἶπε.

εἰ μὲν ἐπίσκοπος εἰς τὸ νόμος ἕκατον αἱματίαν, ὃς
ἴων χρήσις τῆς χάρετος.

Σταυράκιος ὁ ὄστιστας ἐπίσκοπος· Χαλκη-

δός εἶπε. εἰλλά τῷ μητρίῳ αἰδειλφαὶ τὰς τούτης

έργα, εἰλλά τῷ μητρίῳ χάρειν.

Τερέτος ἡ εἰς σῶν αὐτῆς ἐπισκόπους εἶτο.

εἰς κακῶν διδασκαλῶν μαθήματα κακά περιλα-

βωμάν.

Τερέτος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε.

εἰπεῖν εἰκατοντάς διδασκαλίαν τὰ μαθή-

μάτων, οὐκ εἰκατοντάς εἰς κακῶν διδασκαλῶν ιερέων

διχειδίαις εἰς φροσεῖται.

Τερέτος ὁ Κλαυθίστας ἐπίσκοπος· Νικαῖος

εἶτο. ίδεις εἰκατοντάς ή σωτῆσα.

Γρηγόριος ὁ Κλαυθίστας ἐπίσκοπος· Πισι-

νότος εἶτο. ὁ ἄγιος Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος

λέγεται. ίδεις καὶ τοὺς χρόνους τράπεζας χρεφά-

λεύσθεις πεπληρωθεῖσιν.

Σιβύλλας ὁ Κλαυθίστας μοναχός καὶ τῆς μητρὸς

ἡ Στεφάνη εἶπε. Εὐλογητής οὐ Θρόνος οὐδὲν οὐ

οὐδὲν εἰς τηλεῖς αἰδεῖται.

Ομοίως Τερέτος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης

εἶπε. τὴν λόγου την̄ ἀπελογίαν αἰτήσθη πολε-

αρμόν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε. ναι δέσποτοι.

Ιωάννης ὁ Κλαυθίστας μοναχός καὶ φροσεί-

τος, καὶ παπογράφης τῆς αποσολῆς Θρόνου Αντι-

χεῖτος, εἶπε. Μηδομένης πανάγιας εἰπεῖν ταῦτα πολὺ

πολὺν, τὰς δὲ τὰς αἵρεστας φροσερχομέ-

νους διχειδίαις. καὶ παρακαλεῖμέν τοι εἴρισθαι καὶ ie-

ραῖν σωμάτου, ίδεις εἰδὼν αἱ Σιβύλλας τῶν αἵρε-

στων πατέρων, καὶ θεωρήσθης τοὺς αἵρεστους πατέρους,

καὶ θεωρήσθης τοὺς αἵρεστους πατέρους, καὶ θεωρήσθης τοὺς αἵρεστους.

Κωνσταντίνος ὁ ὄστιστος ἐπίσκοπος· Κωνστα-

νίας Κίεφρου εἶπε. Ξειτάρημεν τὰ σῶν μα-

χερούποτην δίστοπον, εἰλένοσαν τὰ φροτιχθεῖσα-

βιθλά, ίδεις πληροφορηθεῖσες πέρην αὔξελων τα-

τών πεπομπώματα.

Τερέτος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε. κατὰ

τῶν αἰτιστῶν πλὴν θεοφιλεσάτων αἴδειν καὶ πεπο-

ρητῶν, καὶ τῷ διώσιταις ἐπισκόπους. δεῖ τοι βι-

βλεῖ φροτομηθεῖσα.

Κωνσταντίνος ὁ Θεοφιλεσάτος νοτιέρος τοῦ Κα-

γγοῦ πατριάρχεων εἶπε. κατὰ τὴν κιλδόστην τῆς ι-

μετρίας ἀγιοτέρης πάρεσθεν ἐπιφερέμενοι τὰς ιε-

ρέας Βιθλάς, έστειρη μητρόσημη εἰς τὴν αποκεκρυμ-

τοῦ τῆς Βιθλίσθητης τῆς μητρὸς πατριάρχεων Κων-

σταντίνοπολεως, τῇ πανοικιανής τοῦ ἀγίου αἰτο-

λού, καὶ τῷ αἵρετων σωμάτων, καὶ τῷ αἵρετων πατέρων.

Τερέτος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε. αἴ-

νηγιώθητον τὸν αἵρετον οὐκ εἰσίτος τὸν κανονικῶν

διστούσιον.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε. ἀναγνωσθήτω.

Ο αὐτὸς Κωνσταντίνος ὁ Θεοφιλεσάτος διάκονος

εἰποτος τῆς μητρὸς πατριάρχεων αἴρετων.

Τῶν ἀγίων αἰτούλων κακῶν πατοπτοσὸς ξίτος.

Εἶτις φροτομηθεῖσας τὴν ἐπιστρέψασται αὖτε αἱματίας

εἰς φροτοδέχεται, εἰλλά αἴτοβαθλίται, καθαρίσειν,

Astantius Cyprini dixit: Oportebat vos cum ceteris episcopis discendi: Nam necessitatem habere, sed magistrorum esse potius aliorum.

Leo reverendissimus episcopus Rhodi dixit: Non poterant hi, qui in lege erant, precondicent, non esset necessitas gratiae.

Stauracius sanctissimus episcopus Chalcedonensis dixit: Sed nos fratres non sumus sub lege, sed sub subiecto.

Hypatius, & qui cum eo erant reverendissimi episcopi, dixerunt: A malis magistris malas doctrinas accepimus.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Quoniam quidem dixilis malorum magistrorum malas esse doctrinas, ecclesia ex multis magistris sacerdotes admittere non consentit.

Hypatius episcopus Nicæae dixit: Sic obtinuit consuetudo.

Gregorius reverendissimus episcopus Pessinensis dixit: Sanctus Joannes Chrysostomus dicit: Ego ex cera perfusum dilexi picturam pietatis repletam.

Sabbas reverendissimus monachus & hegumenus monasterii Studii dixit: Benedictus Deus, qui direxit vos in veritatem.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Rationem & defensionem coram iam audivimus.

Sancta synodus dixit: Etiam domine.

Ioannes reverendissimus monachus & presbyter, & vicarius apostolici throni Antiochiae dixit: Fligitur, sanctissime pater, a multis, quomodo oporteat eos, qui ab heretibus redunt, suscipi: & obsecramus sanctam & sacrum synodum, ut veniant libri sanctorum patrum, & videamus & perscrutemur, atque inde tunc tunc veram certitudinem, quomodo illos suscipi oporteat: hasbitamus enim nos.

Constantinus reverendissimus episcopus Constantini Cyprini dixit: Exspectimus a beatitudine tua, domine, ut veniant predicati libri, quo certi facti, sic ordinem laudabilem faciamus.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Secundum petitionem Deo amabilium virorum & vicariorum, arque sanctissimorum episcoporum, oportet libros afferri.

Constantinus Deo amabilis notarius venerabilis patriarchi dixit: Secundum iustitiam vestram sanctitatis praestol sumus deferentes sacros libros, quos attulimus ex his qui rejeccit in bibliotheca venerabilis patriarchi Constantinopoleos, tam canonum sanctorum apostolorum, quam sanctorum synodorum, & sancti patris nostri Basili, & aliorum patrum sanctorum.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Legatur in primis liber canoniarum institutum.

Sancta synodus dixit: Legatur.

Et accipiens idem Constantinus Deo amabilis diaconus & notarius venerabilis patriarchi legit.

Canon sanctorum apostolorum quinque-

simus tertius. Si quis presbyter cum qui

convertitur a peccato, non suscepit, sed ab-

A C T U O abiecitur, deponatur, quoniam tristem efficit A ὅτι λυπεῖ τὸν Χριστὸν τὸν εἰπόντα ὅτι χαρά γί-

F R A M A Chirillum qui dici quia γενδύμ fī in celo

• tunc super uno peccatore p̄sonitatem agente.

Sabbas, & qui cum eo erant, dixerunt: Hoc clarum & apud omnes acceptum est, quia unumquemque p̄sonitatem ecclesia su- scipit.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Est & alius canon super hoc.

Idem hoc amabilis notarius legit sancte Nicene synodi canonom ostavum: De his qui se cognominant Catharos, id est, mundos, si aliquando venerint ad ecclesiam catholicam; placuit tanto & magno concilio, ut impositionem manus accipientes, sic in clero permaneant. Hęc autem p̄x omnibus eos in scriptis conuenti profiteri, quod catholicę & apostolicę ecclesię dogmata suscipiant & sequantur, id est, & bigamis se communicare, & his qui in persecutione prolapsi sunt; erga quos & spatiis constituta sunt, & tempora definita: ita ut ecclesie catholicę & apostolicę placita sequantur in omnibus: ubicumque vero live in villis, sive in civitatibus ipsi soli reperti fuerint ordinati, qui inventur in clero, in eodem habitu reverenter; &c.

Theodorus reverendissimus episcopus Cantane Sicularum provinciae dixit: Ad hæresim hanc nil habet canon qui legitus est.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Sed & de omni hæresi est.

Epiphanius diaconus sanctissime ecclesie Cantane Sicularum provinciae, & vicarius episcopi Sardinie, dixit: Hic canon tunc de Catharis, id est, mundis est dictus.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Nunc ergo & nos in tempore hoc exortam hæresim quomodo debemus recipere?

Joannes Deo amabilis vicarius apostolici throni orientis dixit: Hæresis separat ab ecclesia omnem hominem.

Sancta synodus dixit: hoc manifestum est.

Reverendissimi monachi dixerunt: Eos qui manus impositionem percepérant, dixit régula suscipi.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Et quomodo intelligitur manus impositione?

Reverendissimi monachi dixerunt: De preciamur, domine, ut doceamus.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Forte in benedictione tantum hic manus impositionem dicit, & non consecrationem.

Gloriosissimi principes dixerunt: Si aliud non est quod prohibeat, propter hanc p̄sonitatem eorum suscipientur secundum canones.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Scrutemur & alios canones de residuis hæresibus.

Sancta synodus dixit: Et hoc postulamus, ut veniant canones.

Idem Deo amabilis diaconus & notarius legit Ephesinę sanctam ac universalis synodi canonom tertium.

Si qui etiam clericorum, qui per singulas

νέται εἰς εἰρανῷ εἰπεῖσθαι τοῖς ἀμερτλῷ μετανοεῖσθαι. ANNO

Σαββατὸν ὁ ἀλαζίστας μοναχὸς εἰ, εἰ σὺν αὐτῷ εἰσειν τῷτο εἴδηλον, καὶ παρὰ πάσῃ ακοδεῖγμάσι, ὅτι ἐκεῖνος τῶν μετανοεῖσθαι ἡ ἔκκλησις αφοροδίζεται.

Ταραστὸς ὁ ἀγιώτατος πατριαρχὴς ἔπειτα ἔτι εἰς ἕπειτα πατέρας τούτου, ὃν τὸν Θεοφιλίστα τοῦτον οὐτόπιον τοῦτον εἶπεν.

Τῆς οὖσας τοῦτον εἰπεῖσθαι τοῦτον Καθαρὸν πότον, προστριχμῷ δὲ κανὴ τῇ καθολικῇ ἑκκλησίᾳ,

ἴδοκε τὴν αὐγὰν μηχανὴν σωμόφων, ὡς * χειροτονίαν.

Μήπος εὖπον οὐδὲν τοῦτον εἶπεν τοῦτον δέ τοι εἰπεῖν.

Μήπος εὖπον τοῦτον εἶπεν τοῦτον δέ τοι

ANNO CHRISTI 187.
σούν καὶ τῇ σὺν αὐτῷ ὄντων ἐκαλύπτοντα τὴν εἰ-
ρωνήν διὰ τὸ ὄφες φροντίζει, καὶ τόπος τοῦ ἕδου
ἀποδειχθεῖσεν. Σαδὼν ἐδικρίσατο μὲν : καὶ τόπος δὲ
τῆς τρίτης εἰκασμάτικῆς καὶ ἐρθεδόξης συνέδεε συμφο-
ντες ἡ καὶ συμφροντες, ἡ ταῦτα, ἡ μὲν ταῦ-
τη κλημάτης ἐν αἰράντοις χρήματα, τοῖς ἀποστά-
σισιν ἡ ἀφεμένης, ἡ παραβατίσασιν ἐπιστάκοντας τοῖς τε ἀγίους κανονικαὶ ταῖς ὁρθόδοξον τίτλοιν,
καὶ λόγοιν μηδὲλοις οὐτούτοις κατέθηκοτοι.

Ταρασθός ὁ ἀγρυπνός πατερεμρήσκης τίτλοις. σε-
φίστρον κανονίου τείχη τὸ ζητεύοντα καθέλει.

Ἀλαγονδίπαντα δὲ καὶ εἰ λανθανόντες.

Σπέρματος ὁ φλαβίστατος μοναχός καὶ βιβλιο-
φύλαξ τὸ δέσμος ταπεινορχίας είναι : ἐπὶ μη-
χέρας ἔχομεν ἰωανδας τὸ θέμα αγίους παῖδες πη-
μῶν Βασιλείου τείχη τῆς προρρήθεισας Κανθίστεως,
εἰς δικτύον τούτην ἵρωντες οἱ ἐκ τῆς αἰράντος
ἐκτιρώντες. καὶ εἰ καθέλει, αἴτιος ἀλαγονδί-
παντα.

Η ἀγία σύνοδος ἔτεσον ἀντηγωνιστήσασα.

Στρέψαθός μοναχός καὶ βιβλιοφύλαξ ἀνέρων ἐκ
τῆς φρεσὸς Αμφιλόχου κανονικῆς φροντίσεως ἐπιστάλης
τὸ θέμα ἀγίοις πετράσι τοῦ Βασιλείου.

Τὸ δὲ τὸ Εὐκρητικὸν κακίρυμα κατέστη ἡμές
δέ, ὅτι ἴνα ἀποσδίκετος αὐτὸς τοιητωτι τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, ἐπεχειρησαν λοιπόν ἰδεῖ φρονταπαλαιμβά-
νον βαπτισμάτι. Ὁσην οὐ τούτη συνήθεσαν τὰ
ιαυτῶν παρεχάρχειν. γομίζω τάπιν, ὅτι ἐπενδύ-
θεῖσται τείχη αὐτῷ φανερὸς διηγορθόμενος, ἡμᾶς
φροντίσκον αἰτεῖσθαι αὐτῷ τὸ βαπτίσμας· καντίς ἡ
περαῖς εἰληφός, φροντίστη τῇ ἐκκλησίᾳ βα-
πτίζειν· τὰς μάρτυν μέλλει τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ
ἡ αἰκανομία ἐμπεδοῖσι τεῖχας, τέττρα πάλαι τῷ
τοῦ χριστού, καὶ τῆς αἰκανομίας τῷ καθ' ἡμᾶς
πατέρῳ εἰκόνῃσιν, ὑφορδμαὶ γάρ, μήποτε
οἱ Σερδομέθοι ὄχηροις αὐτὸς περὶ τὸ βαπτίζειν πο-
ῆσαι ἐμποδίσωμεν τῆς σελεύμονος δῆλο τὸ τῆς
φροντίσεως αὐτούρν. εἰ δὲ ἔχεινοι φυλακνούτοι πά-
μετρον Σάπτισμα, τύπος μάς μη δυστοπεῖν. ἢ
χαρ' ἀντιδίδοντος αὐτὸς ὅπλων χάρεν ἴστρο, το-
λλά διλέπειν ακεφάλητον κανόνα.

Πάγτι δὲ λογικόν τυπωθέντα, τὸς ἐπὶ τῷ Σε-
ρδομέθοι ἔκεντον φροντορχομένος χειμάσι, ἐπὶ τῷ
πιστῷ δηλοντί, καὶ ὑπὸ φροντίσας τοῦ μαρτυρεῖ-
σίδα δέ, ὅτι τὰ αἰδεῖτον περὶ * Ἰσόλι καὶ Σε-
πτερίνον απ' ἔκεινον ὄντας τῆς τοξεύς φροντιδέκα-
μεθα τῷ καθεδραν τῷ ἐπιστόκων. ὥστε τῆς το-
πογραφίας ἔκεντον συτημόμενος ἐκ ἑταῖρων ἀπο-
χεῖνεν αὐτὸς τῆς ἐκκλησίας, οἵτινες τινά τῆς
φροντὸς αὐτὸς κανονιας ἐνθέμηνος δῆλο τῆς τοῦ ἐπί-
σκόπουν παραδοχῆς.

Οἱ ἀλεξανδρεῖτοι μοναχοὶ ἔποι τοιαύτης, ἡ-
τα κομιδὴ τοῦ αγίου Αθανασίου φροντίσεων
τοῦτον εἶπον.

Η ἀγία σύνοδος ἔτεσον ἡμέρα κατὰ τῶν αἰ-
τητῶν τῷ ἀλεξανδρεῖτοι μοναχοῖς.

Ἐν δὲ τῷ μετέπειτα Διοντίῳ ὁ Σερδομέθοις
απορήστης ἔπειτα· σὺ τῷ πάντας ἀντηγωνιστήσασαν αι-
λογεῖται τῷ αγίου Βασιλείου ἐπιστάλη.

Σπέρματος ὁ ἀλεξανδρεῖτοι μοναχός καὶ βιβλιοφύ-
λαξ απογράψαν. τῷ αἰτίου ταῦτας μάρτυν Βασιλείου
ἐκ τῆς φροντὸς Εὐφρατούς ἐπιστάλης· ὃς δὲ πάροις
ἐκ τῆς Γαλαῖς ματεσίλαντο, οἷς δὲ αὐτῷ δύ-

Acitatis sunt, a Nestorio, & his qui cum
eo erant, inibitunt sacerdotio, quod re-
cipere facimus; * eos videlicet clericos qui
cum universalis & orthodoxa synodo sentiunt
vel sensi sunt, sive nunc, sive post hac
in quocumque tempore, nec hos episco-
pis qui recesserunt vel recesserint, aut pre-
varicantur tam sanctos canones, quam or-
thodoxam fidem, jubemus quoquomodo sub-
jici.

Taralus sanctissimus patriarcha dixit: E-
videntior canon est capitulo quod queritur.

Legantur autem & reliqui canonēs.

Stephanus reverendissimus monachus & * bibliophylax venerabilis patriarcha dixit: Ad-
huc pre manibus habemus epistolās sancte
memoriae patris nostri Basili de predicta
causa, si recipiendi sint in sacerdotium, qui
ex heresi convertuntur: & si justitiae legi,
legantur.

Sancta synodus dixit: Legantur.

Stephanus monachus legit. Ex prima ca-
nonica epistola patris nostri Basili ad Am-
philochium /

Encratitarum autem malignitatem intelli-
gere nos oportet: quia ut indigni receptione
judicarent ab ecclesia, conati sunt jam pro-
prio præoccupare baptisme. Unde & con-
suetudinem suam adulteraverunt. Existimo
ergo, quia cum nihil sit de illis manife-
stius promulgatum, nos conveniat eorum
improbare baptisma. Et si quispiam sue-
rit ab illis receptus, hunc, cum adierit ec-
clesiam, baptizemus. Sane, si futurum est
ut universali dispensationi fiat impedimen-
tum, pristino more utamur, & patres qui
nostra queque dispensavere, sequamur. Ve-
reor enim, ne forte cum voluerimus pigros
illos ad baptizandum facere, impedimento
simus his qui salvandi essent, ob * proli-
xi percontacionis mysterium: quod si illi
custodiunt baptisma nostrum, * hoc a no-
bis non fugietur. Non enim illis ad pre-
standum gratiam debitores sumus, sed ser-
viendi censurē canonices.

* Omni præterea ratione forma teneatur,
ut eos qui ad illorum accessione baptismata
probantur, a fidelibus proculdubio primitus
ungantur; & ita demum sanctis mysteriis di-
gni efficiantur. Novi autem, quia fratres qui
circa Izem & Saturninum erant, cum el-
lent ex illa ordinatione, in cathedram epi-
scoporum suscepimus. Itaque eos qui illo-
rum sunt ordini sociati, iam non possumus
ab ecclesia sequestrare; utpote qui regulam
quamdam de communione nostra ad illos
constituerimus per episcoporum receptionem.

E Reverendissimi monachi dixerunt: Peti-
mus, ut deferatur sancti Athanasi ad Ru-
finianum epistola.

Sancta synodus dixit: Fiat secundum pe-
nititionem reverendissimorum monachorum.

Interea Leontius gloriissimus a secretis
dixit: Interim legantur reliqua sancti Basili
epistole.

Stephanus reverendissimus monachus &
bibliothecarius legit. Sancti patris nostri Ba-
sili ex epistola ad Evaglenos missa. Hi au-
tem quos priori anno de Galatia accer-
tunt, quo per eos possent fiduciam episcop-
patus

1025
 patus accipere, tales sunt, quales noverunt. **A**c^{to} illi, qui ad modicum quidem extiterunt cum illis. Et post pauca: Si vero dicunt, quia p^{re}nitentiam egerunt, ostendant in scriptis p^{re}nitentiam suam, & anathematismum Constantiopolitanum fidei, & separationem sui ab hereticis: & non decipiunt quosque similes. Evidem ex epistola ad occidentales directa: Est igitur unus eorum, qui multam nobis tristitiam fabricaverunt, Eustathius videlicet ex Sebastia minoris Armeniae proditus; qui olim ab Ario doctus, quando proficiebat in Alexandria, malignas contra Unigenitum componebat blasphemias, sequerat illum, & us, qui illi intima germandate coherabant, discipulis ejus connumeratus. Denique ad conscientiam rediens, beatissimo episcopo Hermogeni Cefalensis, a quo super maligna opinione sua judicabatur, professionem fecit sanz fidei: & ita consecratione ab ipso suscepta, Eustathius post illius dormitionem mos ad Constantiopolitanum cucurrit Eusebium, nihil minus & ipsum impium dogma Arii predicanter. Deinde illinc ob aliquam causam proculius, cum venisset ad compatriotas suos, se interim excusat, & impium quidem sensum occultans, verborum quorundam restitudinem ostendebat: & utcumque perceptio episcopatu, protinus apparuit, anathematizatum Homoulii in collegio quod ab eis apud Ancyram factum est, concirissee. Deinde cum Seleuciam pervenisset, scripsit una cum contentaneis suis, que cundi norunt Constantiopolii autem iterum his que prætererant heretici, contentur, & taliter ac episcopatu propulsus, pro eo quod Melitenas antea depositus fuerat, sibi iter restitutions excoxitavit, quasi ad vos proficiens: & que sunt, que illi a beatissimo episcopo Libero intenta sunt, & que ea, que ipse spopondit, ignoramus, nisi quia epistolam deinceps restituentem fieri quam ostendens iuncto apud Tyram congregata, suo restitutus est loco.

Lepta est autem & ad Terentium comitem ejusdem patris nostri epistola, in qua significavit idem pater Eustathiu communio. & receptionem ab heresi conversi.

Stephanus reverendissimus diaconus & notarius venerabilis patriarchi secreti legit.

Ex definitione sancte ac universalis tertie synodi contra impios Massalianos, id est, Euchitas.

Placuit omnibus nobis, ac Deo amabilibus episcopis Valeriano & Amphiliacho, & eundis Pamphylianis & Lycaonientis provinciarum reverendissimus episcopus, quo univera que in synodica chartula statuta sunt, teneantur, & prævaricari nullo modo præfuerint, nemis videlicet existentibus etiam his que gella sunt Alexandrinae. Itaque qui sunt per omnem provinciam ex Massalianorum, id est, suriotorum heretici, aut si tulperci habentur, quod hujusmodi languoris existant, sive clerici sive laici, remeantes, & anathematizantes in scriptis secundum ea quae in iam memorata synodica charta promulgata sunt, maneant clerici quidem in clero, laici vero in communione ecclesie.

1026
 πατρι τοισι, ανειστοι μηδ, οι φρες ολιγος **A**NNO CHRISTI συγγραφων αποτεσταν, δεκαποσαν αυτην εγραφου την μετονομασην την ειν Κωνσταντινοπολην την, και χωρισμος ηδη αιρετικην. και μη εξεταστωσαν την απλυτην. Τε αυτη ητοις φρες δυτικης επιστολης. Εστι των αυτην την τοπικην καπιτονιαζοντων λογιων, Ευσταθιος ο ει της Σιβαστεως την κατη την μικραν Αρμενιαν, οι παλαι ιαπωνικης Ιηδ Αρεων, επι πηματος επι της Αλεξανδρειας, την ποντιακην κατη τη μονογραφην συνθετη βλασφημιας, απολυτην θεον οκενην, και της γηραιωποιος αποτελη πην μαθητην ειανημεμβριον, επειδη επαιπλωθει εις την ειστη, την μακαριωτην επισκοπην Ερμογην την Καισαρειας, κεινοις αυτοι ησι την κακοδοξιαν, ο μελοφοριαν ιδωντες πιστων ιχνων. και διο την χειροποιηαν ιτε αυτην διαβασμον, Ευσταθιος μηδη την εκεινην κοιμησιν ηδη φρες πην επισκοπην την Κωνσταντινοπολεων Ευσταθιον ιδρυμε, εδωλος ελαττων ηδη τη διεκπεραση δογμα τη Αρειανοστιβανιτη. επιτι εκεινη δι οιας εγκροτη αιτησ απελαθεις, ελαθων πης εισι της απειληθει απελογησαν παλιν, τη μηδη δικαιεις επικυρωτημβριον φρειημα, ηματια δειπνη διθοτης φωβανδιμβριον. και την αυτην ομοδοξιαν, απ παιτης ισχασι. Ει δη μη Κωνσταντινοπολει συνεθετο παλιν της απο την αιστικην αποφθεσι. και επιτης απειλαθεις της επισκοπης διατη ην τη Μελιγουν φρειαθηρηθαι, οδον επιτης της αποκαπτεστως επισκοπης την οις υμας αποφειν. και την μηδη εισι απ φρειην αυτων παρτη μακαριωτητη επισκοπη Λιβηρη, και την αποτη συνθετη, απγοδιμη πλειν οιν επισκοπη εκπιστωσαν αιτην, λιγη επιδειξης τη κατη Τινανα συνοδω, αποκατην τη πετω.

Αγηθων δε και η φρες Τερεστον κομπητη τη αιτη ταξιδιος επισκοπη, οντη εισημαση ο πατηρ της φρεος Ευσταθιον κομωνιαν και αποδοχησει της αιρετων επιστολης.

Σπέρανος ει Δλαβιστης διαχοθει και νοτιοφεις τη δελεγη πατειλαρχης αιτην.

Εγ τη επη της αγιας Ειπη συνοδης κατη την διαντην Μασαλιων, οινει Ειχιτη.

Ηριστος απασιν ημιν, και την Θεοφιλισαντης επισκοπης Οιαλειμην και Αμφιλοχη, και πασι τηις παμειλων και Λυκασια επαρχην Δλαβιστης επισκοπης, τη οντη την αινοδικην χαρτην τυπωθεστα κρατην απαυτη, και κατη μιλων θοπο παραστηθει απο την βεβαιων οντην αυτην δηλαδη, και την πιστηγημβριον οντη Αλεξανδρειαν οντης οντης κατη την παμειλων θεστη συνοδης διηροδιμην, εγγραφων, μεσημβριον, μεσημβριον την και λαζηρη, την δι λαζηρη οντη την κομωνιαν την επελησης.

1027

N I C A N U M II.

1028

ANNO
CHRISTI
1027

Πέτρος ὁ ἀλαζίστος ἀγαπώντις οὐ νομίζει τὸν
διάβολον πατριαρχικὴν εὐρίτην, ἵνα εἴτε χέρξει,
ἀπέγω.

Τὸν αὐτὸν πατέρα ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου
Αἰλεξανδρείας Μαζί μηδ διαχόνη Αντιοχείας ἐπο-
μπικού.

Εμεῖνον παρὰ τῷ ἀρχαπτῷ μονάχοντος Πλούτου
ὅτι παρεγένεται οὐ στὸ Θεοτοκίου μέρχει σύμμερον
τῶν κοινωνιῶν τῶν ἀρχών τὸν ἀλαζίστον ἐπίσκοπον
Ιωαννίνων, διάτητας δὲ τῷ Αντιοχείων ἐκκλη-
σίᾳ ἢ φροντίνεται ἔτι τῷ τῷ Νισάρι, οὐ τερροφό-
κοτος μόνον, αποχορήματος δὲ ἴστος. δοκιμαστάποντί
καὶ τὸ σὸν ἐπίσκοπον, πέπρωτον ποτε οὐ λεγόμενον
συνάρχοντα, γυμνοῦ καὶ αναγκαῖον * τῷ Νισάρι
εἰς φροντίνεται ἢ λαλεῖσθαι ἐπίσκοπον. ἡ κακωτηρια-
μένη μόνη ἐργάσιτον τῶν συμετεπιπλούντων συνά-
ρχοντος δὲ μόνη μητρικαλθύσατος ἐφ' οὐσίας φωνητά-
ζοντος, αἰγάλωμάνδιτος ἰσος ὄμολογόντεπιπλούμενος.
Εἰναις Γαρίπτα ποιῶντα περι τὸν ἀπατηθέσαντα γι-
νεθεῖσαν. καὶ τὸν συνέβιβοντα τῷ ὄρδῃ τίσει, α-
μυντηριακόν περ τῷ τῷ παραδόσιον. βαλόμενα γαρ
μᾶλλον ἀργούμενα αὐτὸς ἥρην, οὐ αναγκαῖον γνω-
μην τοντούμενας σύρδατα περι τὸν μητρικαλθύσα-
τος. εἰκονομίας γάρ, οὐ ἕρως, δέται τὸ φρά-
μα τοῦτον.

Τὸν αὐτὸν πατέρα Γεράσιμον περιστερόν
οὐ ἀρχιμανδρεῖτων.

Τὸ μόνον εἰς ἀλαζίστον τῆς σῆς Θεοτο-
βείας καὶ τῷ ἐγγενεῖ, ἀλλὰ οὐδὲν ἐκταθεῖ. οὐ ἐπικα-
γε σφράγει μηδὲ πιείτε αἰρεθεῖτο Θεοτοκίζητο.
αἵλλα οἰκονομίας πραγμάτων ἐνδὲ οὐ παραβιάζον-
ται Σραγὶ τοῦ διόπτρος ἵξεν φέρεθαι τίνας, οὐ το-
μῆσον καρδιανούσπιτο. θεωρεῖ Γάρ οἱ τοιοῦ Σάλαστην
ταυτολόμημαν χειμῶνος ἐπικεκλίμενον, οὐ κακιδιαδέσπο-
την νεώς, ἀλλούτερος ἀποφράγματος τοιοῦτον, τοῦ σώσασθαι
λοιπά· οὐτα καὶ ημεῖς δὲ τοὺς πραγμάτων, διποτε
μηδὲ οὐτὸν λιγανά αἰρεθεῖτο, παρθέμιτε-
να, οὐ μόνον ταῦτα παθεῖμεν ζητιαίν, οὐ πο-
τα γράψει μαθαίνων, οὐτεὶ οὐ στὸ Θεοφίτειον λιθόπτη-
παι τὸν ὄστρατον τὸν οἰκοφίλεστον αἰδελφὸν ἡ-
μῶν οὐ ταύλεστηρούν ἐπίσκοπον Προκλον, οὐ λα-
ζόντες ποτε κοινωνίαν τοῦ τῆς Αἰγαίου· οὐ οἱ μόνοι
τῆς ἱκανοποίες Θεομοι τῆς Παλαιστίνης οὐδὲμοιο
οὐ ἴστοι, ἐγένετο δὲ πρὸς αὐχλίστον τὸ πραγ-
μάτων ἐπιθυμηταν φιλοδέξια διάκενος πιερόν·
χρηστὸν τὸν τέλον· οὐτεὶ προθύγατον τοιοῦτο οὐ στὸ
Θεοφίτειον τῶν ἀρχών τοῦ οἰκοφίλεστον οὐ Θεοφίλεστον
ἐπίσκοπον Προκλον κοινωνίαν. μιαρ γάρ γι-
ρουσαν ἢ φροντίς ἐμπάτει οὐτεὶ τῇ ἐστόρτῃ αὐτῷ· οὐ
οὐ τῆς οἰκονομίας οὐτοῦ οὐδὲν τῷ συνέπειτο α-
πίρροτο.

Τόπον διεπωνθεῖστον, οὐ ἀλαζίστον μοναχοῖς
εἶπον· οὐ καλέσει οὐτεὶ σύνοδον, κομιδήσει οὐ
πρὸς Ρηγικανὸν τὸ αὐτὸν Αθανασίον εἰσελθεῖ, οὐ
αἰγαλυνθήσει.

Η αὐτὴ σύνοδος οὐκέτο. γνωσθεῖσα οὐ αἴτιος
τῷ αλαζίστον μοναχοῖς.

Σπέρων· οὐ προσφρίμον μοναχός οὐχι μηδὲ
χέρξει τῷ βίστον αἴτιον.

Council. General. Tom. XII.

Petrus reverendissimus lector & notarius
venerabilis patriarchi secreti legit.

A C T U O
P R I M A

Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi
Alexandrie Maximo diacono Antiocheno
commonitorium.

Didici a diligendo mihi Paulo monacho,
quia recusat pietas tua usque hodie commu-
nioneum reverendissimi episcopi Joannis am-
pli, pro eo quod quidam in Antiochena
ecclasia male adhuc cum Nestorio vel sen-
tiant, vel iam sentierant quidem, sed forsi-
tan resipuerint. Probet igitur modestia tua,
utrum (aliquando) hi qui dicuntur colligi,
enude ac irreverenter cum Nestorio sentiant,
& invicem colloquuntur; vel aliquando cau-
teriatam habuerint conscientiam, colligun-
tur autem nunc acta penitentia super his,
in quibus subrepti sunt, quamvis confite-
ri fortasse reverentur excellentum. Accident
enim quedam hujusmodi fieri circa dece-
ptos. Ac si eos videas nuoce ad rectam con-
currete fidem, ne succenseas eis super his
qua transierunt. Volumus enim eos magis
illorum abnegatores videre, quam irreveren-
tiente advocates nequitiarum esse Nesto-
rii. Ut autem non negligemur amare con-
tentionem, amplectamur reverendissimi Joan-
nis communionem, indulgentes ei & causa
dispensationis, ut non subtilius vel distri-
bius seu vehementius erga se recognolcen-
tes agatur dispensatione enim, sicut dixi,
eget negotium multa.

Ejusdem patris ad Gennadium presbytero-
rum & archimandritarum.

Intentionem quidem reverentię tuę, quam
circa divinum pōtides cultum, non nunc
tantum agnovi, sed ab oīm sciebam & lau-
dūq; vehementer eam cum tanta volentem di-
striaōne diligentia vivere. Sed dispensatio-
nes rerum nonnunquam cogunt parum quid
a debito quoddam foras exire, ut maius ali-
quid lucrificiant. Sicut enim hi qui mare
navigant, tempestate urgente, navique peri-
clitante, anxiati quedam exonerant, ut ca-
tera salva permaneant: ita & nos, cum non
habemus salvandorum omnium negotiorum
penitus certitudinem, despiciimus ex his que-
dam, ne cunctorum patiamur dispendia. Et
hac scribo cognoscens, quod pietas tua tri-
stetur in sanctissimum & Deo amantissimi Pro-
cli episcopi communionem: una enim fuit
cura mihi & sanctitati ejus; & dispensatio-
nis modus nulli sapientium displicuit.

His letis monachi dixerunt: Si jubet san-
cta synodus, alferatur ad Rufinianum desi-
nata sancti Athanasi epistola, & legatur.

Santa synodus dixit: Fiat petitio rever-
endissimorum monachorum.

Stephanus prediōsus monachus, habens p̄z
manibus librum, legit.

T i t

San-

A C T U O **P R I M A.** Sancti Athanasii epistola ad Rufinianum. A
Domino dilecto & amantissimo communi-
stro Rufiniano Athanasius in Domino salutem
Et post alia.

Quoniam amore bonitatis & ecclesiasticae
institutionis (hoc enim revera decet reve-
rentiam tuam) interrogasti de his, qui pro-
pter necessitatem abstrahi non tam in fide
mala corrupti sunt ; & volvilli tembere me
que visa sunt synodis & ubique de illis.
Scito, domine mi amantissime, quia in pri-
mordio quidem cessante vi, quae iusta exti-
terat, celebrata est synodus presentibus et
curia aquilam & episcopis, qui partum erant eorum
qui toris sunt. Facta est autem & pe-
nes communis, qui Graeciam habitant ;
potro nihil minus & ab his qui in Hispania & Gallia sunt ; & quod hic placuit, &
ubique : ita ut his qui cadunt & pralunt
impietati, ignoscatur quidem cum peniten-
tiam gesserint, non autem ulterius eis lo-
cus detur in clero : his autem qui autores
non fuerint impietatis, sed per necessitatem
& vim abstrahuntur, placuit ut venia detur,
& habeant cleri locum ; maxime cum
excusationem peruersiorum dederint ; & pla-
cuit id dispensatori fieri. Firmaverunt enim
quod non migrassent ad impietatem ; ne au-
tem ordinati quidam impiissimi ecclesias cor-
rumperent, elegerunt potius concurrere vio-
lentia, & portare pondus, quam perdere
populos. Hoc autem prosequentes, vili sunt
etiam nobis peruersiori fari, pro eo quod
exculcentur dientes, & Aaron Moysi fra-
trem in eremo concurresse quidem prava-
cationi plebis, habuisse tamen defensionem :
ne videlicet populus in Egyptum reversus,
in idolatria permanueret. Nam & ratio evi-
dens apparebat, quoniam manentes in ere-
mo cessare ab idolatria possent : si au-
tem Egyptum ingressi essent, moram face-
rent & incrementum impietatis. Propterea
igitur dispensatio circa clerum effecta est,
atque his qui decepti & vim perpessi fue-
rant, indulgentia tributa consilii. **Hec & D**
Rome scripta, & a Romanorum ecclesia sunt
recepta : huc & reverentia tua significo fi-
dens, quod ea que approbata sunt, pietas
tua sufficiet.

Sabbas & qui cum ipso reverendissimi moni
nach dixerunt: Non est vox Athanasii tan-
tum, sed & synodorum. Nam idem pater
dicit, quia & Romani & Graeci recuperunt:
& definit, ut ex heresi conversi recipiantur
quidem ad penitentiam, non tamen ad la-
cerdorium admittantur.

Tarsius sanctissimus patriarcha dixit: non
de omni convertere heretico idem pater min-
ime fulcipro denunciat, sed de principiis
hareticis, & his qui vitiole atque af-
fetuole verbis quidem simulant veritatem
in praesentia orthodoxorum, in mente au-
tem nequier operantur. Verum legatur ite-
rum eadem ad Rufinianum missa ejusdem
patris epistola. Cumque legeretur locus qui
dicit: Ita ut his qui cadunt & pralunt im-
pietati, ignoscatur quidem cum penitentiam
gesserint; non autem ulterius locus eis lo-
cus detur in clero. His autem qui autores non
fuerint impietatis, sed per necessitatem &
vim abstrahuntur, placuit ut venia detur,

Tοις αγίοις Αθανασίοις πρὸς Ρουφίνιανόν.
Κυρώ σύγκλητος καὶ ποδεποτάμῳ συλλειτουργῷ
Ρουφίνιον Αθανάσιον οὐ μετ' χαιρεῖται.

ANNO
CHRISTI

Καὶ μετ' ὀλίγῳ.

Ἐπειδὴ φιλοκαλῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς τὸν Γάρ-
τζίλιον φέρεται τῇ σῇ Ἀλαβεῖᾳ. πρωτητας ἦν
τῇ δὲ ἀπόχειρις Ἰωαννός, μὴ φερόστον δὲ
σὺ τῇ κακοεστίᾳ. καὶ πήδιλτας φράσσωμέ πι δό-
κιμος. Σὺ τοις συνέδοις καὶ παντοχεῖ πιεῖ αὐτῷ. ·
γίνοσθε πλεύ μη ποδεποτάμῳ, ὅτι οὐ ἄρχει μῆν
πανταρθίου τῆς γεγραμμένης Κίας, γίγνεται σύνο-
δος παρόντων καὶ τῷ εἰδότι τῷ ἔξο μηροῖς ἕπο-
χοτων, γίγνονται δὲ καὶ παρὰ τοῖς Έλλαδάς κα-
τακόσται συλλειτουργοῖς, μᾶλλον δὲ πτονοῖς καὶ τοῖς
Ιστανίαις καὶ Γαλλίαις καὶ πρεστοῖς ὅπερι μὲν, καὶ παν-
τοῦ. ὅτε τοις μέλιτας παντεπιποκοσίς Επεισαμμάριος
τῆς ἀστερίας συγχρόσθει μέν μετανοεῖ, μὴ
διδόντας δὲ αὐτοῖς ἐπει τοῖς κληροῖς. τοῖς δὲ μη
ανθετοῦσται μῆν τῆς ἀστερίας, οὐαστρεῖσται δὲ εἰ
ἀπόχειρις καὶ θάνατος, ἔδοξε διδούσθαι μέν συγχρώ-
μενος, ἔχοντας δὲ καὶ τὸν πόνον τῷ κληρῷ, μάλιστα
δὲ ὅτι απολογίαν πειθαρτίᾳ προερχεται· καὶ ἴδετε
τοῦ τοις οἰκειωντας γεγονόθεα. διθεβανισταντο
γάρ μη μετεβλῆσθαι μέν εἰς ἀστερίαν, οὐα δὲ
μη κατατασθεῖσι τοῖς ἀστερίσαλοις δροφθήσοις
τῆς ἐκκλησίας, ἐλπίο μελλον συδραμεῖν τῷ βίᾳ.
C Οι Γατάκοις τῷ Κάροι, & λαοὶ ἀσθετιδαι : τοῖς
δὲ λίγοντις, ἴδεται καὶ ἡμῖν πιθανός λιγέστη, διά
το Επεισαμμάριος αὐτοῖς τῷ Αστρον τῷ Μαΐ-
στος ἀπόδιψος. Σὺ τῇ ἑρήμῃ συδραμεῖν μέν τῷ τῷ
λαοῖς παραβάσαι, απολογίαν δὲ ἐρχονται. οὐα μη
εἰ λαοὶ οὐαστρεῖσται εἰς Αἴγυπτον ἐπειτέ-
βολο, Επει τοῖς δὲ απαπτέσται καὶ Κιαν παθεῖσι συγ-
χρώμενος διδόναις. παῦτον καὶ τῷ Ρόμην ἐπειράσθη, καὶ
αποδίζετο η Ρωμαίοις ἐκκλησίᾳ. παῦτον καὶ τῇ σῇ
Ἀλαβεῖᾳ δηλῶ Θερόν, ὅτι τὰ δοξαντα αποδέξ-
ται τοις η Ιστιγίταις.

Τάτου σιγηρωθεσίαν, Σαθέτος ὁ Αλαβιστας
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μανσχοὶ τίκτον. ὃν ἔστιν αὐτὸν η
οντι τῷ αγίῳ Αθανασίοις μονον, ἀλλα καὶ συνοδον,
διά το λέγετον τῷ αὐτὸν πατέρα, ὅτι καὶ Ρωμαῖοι,
καὶ οἱ τῷ Ελαδοῖ οπεδίζετο. καὶ οὐδέτερος τοις εἰς
αρίστους ιερείστωσαν δέχονται μέσα εἰς μετανοεῖ,
τοις ιερούσαν δὲ μη ἀπολεμβανεῖται.

Τεράστιος ὁ σιγηρότατε πατεράρχης ἀποτοτοῦ ἐπει
καντος αιρετος ἐπιστρέφοντος ἀποφανεῖται ὁ πατέρης μὲν
δεχθείσας, ἀλλα τοις δὲ τῇ πειθαρχων τῆς αιρεσεως, καὶ
τῷ εἰπετοῦ ιερείστωσαν. καὶ ἥμαστι μέσα χηματίζο-
μενοι ήντι λαθεσαν εἰπει παρεστι ὄρθοδοξον, πει δὲ
τον νῦν κακηρυχτόν. θρος Επειδισ αιρετωθότην
αὐτον προφανεῖται τῷ κληρῷ τῷ λίγοντος. οὐα
τοῖς μέσα καταπεπτωκοσίς Επεισαμμάριος τῆς ἀσ-
τερίας συγχρόσθει μέσα μετανοεῖ, μὴ διδόντας δὲ
αὐτοῖς ἐπει τοῖς κληροῖς. τοῖς δὲ μη ανθετοῦσι
μέσα τῆς ἀστερίας, οὐαστρεῖσται δὲ διαπόχων τῷ
Κιαν, ιδεται διδούσθαι μέσα συγχρώμενος, ἔχοντας δὲ

ANNO
CHRISTI 1887. OI CLARISATORI

*απροέφημδυ, ὁ πατήρ
όξε μιρέστης ἐπιγρέψ*

Ταράσσεις ὁ ἀγωγότος πατεράρχης εἴπει· οὐκ

εἰς ὃντος, καθὼς νοεῖ: ὅμοιος γέρε πεπάτηρ τὸς μὲν αὐθετούσας τὰς αἴρουσας, ἀλλὰ συνεργατεῖν
βίαν ταῦθιστας ἀπόδεκτας εἰς ἴρωσιν. μόνον
δὲ τὰς αἴρουσας οὐ δημιουργέσθαι τῷ αἴρουσαν,
αὐτὸς εἰς ἴρωσιν εἰς προστέλλεται, ἀντὶ τοῦ καλῶ
η, δικαίως τόπον ἀποφεύγειν^Θ. οὐ μέντοι, τις πά
θλον οὐδὲ τὸ ἄγνωτον Αθανάσιον η ἐκκλησία, νό^Θ
διωχθεῖσα τὸν Ρώμην διάφορον, οὐ ἀτίμῳ φυγή^Θ
ἔκβασθε τὸν τῷ αἴρουσαν μέντοι Αριανού
αἴρουσαν. Ἀντέρρωπος δὲ αὐτῷ η τετραγωνικὴ^Θ
ἡ ἐκκλησία, οἱ ἀττικαὶς αὐτῷ ἵπποι καλλιτε^Θ
χατὸς τὸς κηρύκος μεταβασθεῖμεν. διὸ δὲ ταφρύσια
ἐλαύμβανον ἐκεῖνον ἀπεχθῆντο, εἰς τὰς αἴρουσα^Θ
αἴρουσαν ἐπανήρχοντο, η διωγμόνα κατὰ τὴν Στρ^Θ
βεντὸν ἔκτισαν. διὸ τόπος οὗτος τὴν πεπάτηρ λίγον
μη δέχεται τὸν πονητὸν εἰς ἴρωσιν, οὐτε πά
μεναται αὐτὸν τοι τὸν ἐρθρόδοξον οὐτὸν πο
χαλεπά.

Σοββάς ὁ Κλαθέτας μοναχός είπε· αμη-
σικκός είναι ἡ πατήρ.

Ταράσ^ος ὁ ἀγύπτιος πατέραρχος εἶσεν· προ
δηλον τότε· οὐδὲ γέρω καὶν ἀντί κακοῦ αἰτιῶντι
νι· διὰ δὲ τὸν Τόθον ζῆλον εὑρίσκεται τόπος
επιλογῆς· αἰτιῶντος χρηστότητα τὸν Ηδίλιον
επιδιώκει, ἀλλὰ τὸ πρός εκδίκησην τὸ Θεῖον προ-
τιμάτο.

Ιωάννης ὁ Αλαβεστατός μοναχός τοῦ παπατηρίου τῆς Τήνου αναπολικεύει ἀρχηγέων εἴπει· καλῶς αὐγεῖτε· οὗτος ὁ ὄρθος διατάσσει τοὺς εἰς ασφαλεῖαν Τήνου αἰχμόντων.

Οι μοναχοί αναλεβότιν τέλον· οὐλά τὸς παραγορότας καὶ Σίαν παθόντας ἐπιτήρησον· εἰπαθώσας δὲ, εἰ παρεσθρόσαν, ηδύναι υπεμένειν, ὅτι ἀπειστην τῆς αἰλούρειας.

Τάταρος κ. οι σὺν αὐτῷ ἐπίσκοποι ἔσθε· ὅτι
ἡμῖς ἔτε βίαν ὑπερέμεναρμόν, οὐδὲ ταρισύρημόν,
ἀλλ' ὃ τι πούρ. Τῇ αἱρέσει ἥμαν γεννηθέσταις ἀνε-
βάσημόν εἰ περιθωρήμόν.

Θεοδωρό^θ ο Θεοφίλεστας εἰσικον^θ Καπ-
ηνς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὄντες τις τοῖς Σικε-
λίας, μὲν Επιφανίς διεκόπει Κατάβητι τὸν πόνον
εἰσχόντες Θωμᾶ^θ εἰσικον^θ Σαρδηνίας, ἀπονο^θ οἱ
οἱ αναγνωρίσαντες ταῦτα τῷ ἀγίῳ πατέρι πε-
ρεῖται Ναυαρινῶν, καὶ Ευχρατίου^θ, καὶ Αρεανῶν
εὑρίσκονται. πάντες δὲ τῆς αἱρέσεως θεούς ηγήτορες
μὲν τίνει τεχοῦσι;

Ταράσος ὁ αγνότατος πατεριάρχης εἰπε. δεί-
σκοδόμον καὶ Μανιχαῖον μηδέξαμέν εἰκόνας, καὶ
Μαρκιωνίστας, καὶ τὸ συγχωτικὸν τῶν Χειρῶν εὐ-
στον. ὃν Πίθος ἡ Κραφός, οἱ Σοσσίαις ὁ Ιερά-
τολέως, οἱ αιρετικοί, οἵτα καὶ Σιενῆς.

Επιφανείς διάκονος τῆς ἐκκλησίας Κατούμ,
κ. τοποτρίπολις Θωμᾶς ἐπίσκοπος Σαρδηνίας, εἶτι
έλαπτως ἔσι τύν παροχεθμηθών αἰρέσιν ή κανι
κηρυγματίζεσσα, ή ἀπερίπτα;

Ταφεσθ ο αγιωτάτος πατέραρχης είτε . τὸ
κακὸν ἡδη κακόν εἰτε , καὶ μάλιστα ἐκκλησιαστικῶν
πραγμάτων . το γερ τί εἴτε δεγμαστον είτε μικροῖς

& habeant cleri locum ; maxime cum excusationem perlausoriam dederint.

Reverendissimi monachi dixerunt: Ecce sicut prædictus, hic sanctus pater non suscepit in sacerdotium eos qui ab heretici convertuntur.

Taralus fandissimus patriarcha dixit: Non est ita, ut intelligitis: deinceps patet eos qui auctores minime fuerint impietatis, quique trahi & vim passi sunt, recipit in sacerdotium: praelatos vel genitores herefereos in sacerdotium nono admittit; bene hoc & optimè atque iustissime proferens. Et certo quinques victorem fandum Athanaliū novit ecclesia, quoniam & Romam frequenter impulsus, & ignobilis fuit a prepositis Ariana hereticos est abactus: & cum revertitus ecclesiis obnubillet, hostes ei adiungebant, secundum tempora commutati. Quando autem accipiebant fiduciam illo abidente, ad priorem hærem redibant, & persecutionem contra pios commovebant. Et idcirco eundem ultimo dicere patrem, ne hujusmodi recipetur in sacerdotium. Nani perceperat tam spile, quam cœteri orthodoxi ab illis favoritissima.

Sabbas reverendissimus monachus dixit :
Injuriarum immemor eis pater.

C Tarius sandusimus patriarcha dixit: Mansum est hoc : neque enim malum promalo reddebat aliqui : propter benum autem Dei & munitionem ecclesie , benignitatem sine disciplina non poterat pollicere ; sed in his ea qua ad vindictam Dei sunt , prese- rebat .

Joannes reverendissimus presbyter, monachus & vicarius orientalis dicteceos dixit:
• **Benedicta est definitio illa ad cautelam audiendum.**

Hypatius, & qui cum eo erant episcopi dixerunt: Quia nos neque vim sustinuimus, neque abstrahi sumus, sed in hac nostra hystesi pati & educari sumus & crevimus.

Theodorus Deo amabilis episcopus Catane, & qui cum eo sanctissimi episcopi Sicilie, una cum Epiphanio diacono civitatis Catane, & locum retinente Thoma episcopo Sardinie, dixerunt: Quia canones sanctorum patrum qui lechi sunt, tam de Novatianis & Encratitibus, quam de Arianiis dicti sunt, hujus haerecos censore cum quibus taxabimus?

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: In-
venimus & Manichaeos non recipientes ico-
nas, & Marcionistas, & eos qui confundunt
Christi naturas; quorum "primus est Pe-
trus Gnapheus, & Xenias Hieropolitanus,
heretici; sed & Severus."

Epiphanius diaconus sanctissime ac magna ecclesiae Catane, & locum retinens Thome sanctissimi archiepiscopi Sardinie, dixit: Minor est prioribus heresibus novitas profusa, an maior?

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit :
Quod malum est, jam utique malum est,
& maxime in negotiis ecclesiasticis . In do-

— — — gmatum quippe causa , sive in parva , sive
ACTIONI magna peccare , id ipsum est : ex utrisque
PRIMA enim lex Dei improbatur .

Joannes reverendissimus monachus & vicarius orientalium sedium dixit : Hæresis hec pejor omnibus hæresibus, * & malarum pestisima est, veluti quæ dispensationem Salvatoris subvergit.

Taratus fauissimus patriarcha dixit: Docer nos dictum patriarche nostri Athanasii, ut reverendissimi episcopi recipiantur, nisi alia qualibet eorum culpa facta sit.

Sancta synodus dixit: Legantur autem certa regularium testimoniorum.

**Aduic Constantinus diaconus & notarius B
venerabilis patriarchii legit : De gestis san-
cte & univertalis synodi quartæ Chalcedone
celebratae.**

Orientales & qui cum ipsis reverendissimi
episcopi clamaverunt: Omnes peccavimus,
omnes veniam postulamus.

Et rursus Thalassius, Eusebius & Eustathius reverendissimi episcopi dixerunt: Omnes peccavimus, omnes veniam postulamus: & post alia.

Et surgens reverendissimus episcopus Ju-
venalis una cum eis contulit se ad alteram
partem : & clamaverunt orientales , & qui
cum ipsis reverendissimi episcopi : Deus be-
ne adduxit te orthodoxe ; bene venisti .

Et post alia plura, Illyriciani reverendissimi episcopi dixerunt: Omnes excessimus, omnes veniam postulamus.

Sabbas reverendissimus monachus & hegumenus monasterii Studii dixit : Si placet sanctæ synodo, videamus, si ordinaciones eorum qui recepti sunt, ab hereticis fuerint, an non.

Sancta synodus dixit : Quærite deinceps etiam de ordinatione.

*De ecclesiastica historiâ Rafini presbyteri
Romani.*

Pergit interea Eusebius Alexandriam, ibique confessorum concilio congregato (pauci numero, sed fide integri & meritis multi) alii videbatur calore ferventibus fideli, nullum debere ultra in sacerdotium recipi, qui se utcumque hereticae communonis contagione maculasset. Sed qui imitantes apostolum, quarebant non quod sibi utile esset, sed quod pluribus; vel qui imitarentur Christum, qui cum esset omnium vita pro salute cunctorum humilians se decedunt in mortem, quo scilicet inveniretur & in mortuis vita dicebant, melius esse humiliari se paululum propter dejetos, & inclinari propter elios, ut eos rufum erigerent. Nec sibimet solis puritatis merito celorum regna defendere; sed esse gloriiosius, si cum pluribus illuc mererentur intrare: & ideo reatum sibi videri, ut tantum perfidiae auditoribus amputatis, reliquis sacerdotibus daretur optio, si forte velint abjurato errore perfidiae ad fidem patrum statutaque converti; nec negare adiutum redentibus, quin potius de eorum confessione gaudere: quia & ille evangelicus junior filius paternæ depopulator substantie, in

Ι L I U M 103+
εἴπε μηγάλως ἀμαρτάκειν, ταυτώσιγν, ὃς ἀμφο-
τέρων γαρ οὐ νόμος τὸ Θεῖον φέπεται, ANNO
CHRISTI

Ιωάννης ὁ Αλαβερδίτης μοναχὸς καὶ τεκτοπηγῆς
τῶν αναγειλθέντων αρχείων εἴσεστιν· ἡ αἵρεσις αὐτῷ
χρόνος πάπτων τῷ αἰρέσιον κακῷ· καὶ τοῖς εἰκο-
νιζαῖς καὶ τῷ εἰκόνων στολῇ σώματι· τῷ σω. Λούκῳ
τῷ ανατέτισθαι.

Τεράστιος ὁ σχηματίστας ταξιάρχης είπεν. οδηγεῖς ήμας τὸ βῆτον τῷ ταξίδιον ήμεις Αθωνίου, εἴ τι εἴναι ἀλλι αἰτίατις οὐ ἐφύπτει ποὺ μέλαζεσάντας ἔστισκότων, ἵνα δερθεῖσι.

Ἡ ἀγία σύνοδος ἦτε· ἀναγνωσθήσεται τὸ λοιπόν μὲν χρήσεων.

Εἳ Κονσταντίνος ὁ ἀλεξανδρεῖας διάκονος τῷ νοτίοις τῷ Δαχτύλῳ πατέρεωρχεών ανίγνω εἰς τὸν πεπεριγμένον τῆς σγιας καὶ αὐτοχθόνικῆς πεπάτης συνόδος τῆς τοῦ Χαλκηδόνος.

Οι ανατολικοί καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς Αλαχθίσαται
εἰσικοτοι ἐξέβοσαν. πάντες ιδύρτομψ, πάντες
συγγριμένοι αἴσθημψ.

Καὶ ἀνθεῖ Θελάσιος, Εὐστίβιος καὶ Εὐστήιος
οἱ Κλεβέσται τὸ πάντα εἶπον· πάντες ἡμέρα-
μην, τάπις συγχώνειται μὲν, καὶ μετ' ἐπει-

Καὶ αὐταῖς ὁ ἀλεξανδρεῖος εὐτόκιος· τοῦτον
γαλῆθα· σὰν αὐτὸς μετάλλους εἰς τὸ άλλο μέρος·
καὶ αντίστοιχα εἰς αἴνατοληῖς καὶ εἰς σιναῖς αὐτοῖς δι-
λαβεῖσται επίσκοποι· ὃ Θεος καλῶς λύγει σε
σφρόδοξε, καλῶς πᾶλις. καὶ μετ' ἄπερ τελείστα.

Οι Ινδοελλαῖοι ἀλλαζόστοι ἐπίσκοποι εἰπον· πάντες ἴσφελποι, πάντες συγγάνων αἰτέομεν.

Σασσες ὁ Αλαβίσιππος μοναχὸς καὶ ἡγιαμφί¹⁰
μονῆς Καὶ Στυδίου εἰνέκει· εἰ δοκεῖ τῇ αγίᾳ συ-
νόδῳ, ἴδωμεν τὰς χειροτονίας τῆς δεκάθεστων, εἰ
αὐτὸς αἱρετικῶν ἥταν, ή δι.

Αντίστοιχα ή **Αλλεξίστοιχα** μορφών σύγχρονων.

Ex της ἔκθληπασικῆς ισούσιας Ρυρίτεω *
αφρεσβετέρου Ρωμανοῦ.

* Svidas affe-
rit Ruthen
historia ec-
clesiasticae
libros duos
fuisse in lin-
guam Gra-
cam conver-
sus.

A N N O CHRISTI
1717. τῶν Αἰείοι μὲν οὐ φύσης κατὰ τὴν ἀνθρώπινήν
ἐκκλησίας περὶ τέτοντος φρεσβόλετον. Εὐσέβειον δὲ
τοῦς εἴη τῆς δύστως. φρεσβόλον δὲ κατὰ τὴν δύστως
τοῦ σύνδεος έτι περὶ τῆς ἀγίας πνεύματος, διά
τον ἀναρχεῖαι ταῦτα πετροχελοντας αὐτὸν τῆς δο-
χαλούσας.

εραντι, οριστινον injangitur procuratio; occidentis vero Eusebio decernitur. Additur sane in illo conci-
lī decreto etiam de Spiritu sancto plenior disputatio, ut eiusdem substantiæ & divinitatis, cuius Pa-
ter & Filius, etiam Spiritus sanctus crederebatur, eo quod pullarent denuo, qui eundem Spiritum
sanctum a glorificatione Patris & Filii separarent.

Konstantinos ὁ ἀλαζερετος διάκονος καὶ νοτά-
ρος αὐτοῦ.

Ex τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἴσοις Σωκράτους.

Φωτινὸς ὁ τῷ Σιρμίῳ θρόνοις ἐπίσκοπος μα-
στρὸς τῷ Μαρκελλῷ τῷ Ἀγίῳ, καὶ αὐτὸς φιλό-
ἀνθρώπων τῷ πλευρᾷ ἔλεγεν, ως ὁ Μαρκελλος.

Καὶ αὐτὸς ὁ ἀντὶς αὐτούς ἐκ τῆς αὐτῆς ἴσο-
εξ.: οἱ δὲ Ιησοῦς Σαρδηνίου ἐρήμῳ κατεδί-
πτον, ὅποι δὲ τίτελος ήτο οὐ Νικίης εἰκόνων, α-
λλα αὐτομάνιον ἐκβάλλεται καὶ αὐτοδεμάζεται. α-
ποδίδοσσι δὲ τὸν Θρόνον Παύλῳ καὶ Αθανασίῳ,
ἐπιτροπῇ μὲν καὶ Μαρκελλῷ τῷ Ἀγίῳ πάτολογο-
μένῳ καὶ λεγοντι, ως εἰς ἐπονθόσταν ἄπειρον τοῦ βί-
βλους Ἑξαθέσθοντος· εἶτα καὶ αὐτὸς τοῖς λεγοντας φί-
λοὺς ἀνθρώπων τῷ πλευρᾷ ἀποστρέψατο.

Ταράστος ὁ ἀγιώποτος πατεροχρήστης ἔπειτα. ἐδί-
πλέσσει κανονισμούς βίβλους, καὶ σποδιάσθη, καὶ παθε-
τηρὶ ἀπεγνωσθεῖσαν· καὶ τὸν ἑξαγενότονον πατεροχρήστον
τοῦ διδάσκαλον ἡμᾶς δέχεται, εἴτε αὐτὸς τοπρά
εἴτε ἐξ αὐτοῦ οὐδὲν.

Η' ἀγία σύνοδος ἔπειτα καλῶς ἐποίησε δέσ-
ποτε, διάτετο πατεροχρήστην Κανονισμὸν συγχρηματι-
κούς διδάσκαλον ἡμᾶς τοῦ ήτο αἰρετικῶν αποδοχῶν
ἐπιγνωσθεῖσαν.

Ταράστος ὁ ἀγιώποτος πατεροχρήστης ἔπειτα· τοῦ
ἀγίου Αθανασίου τῷ ἀπαγγιώσθει καὶ πάλιν ἀν-
αγνωσθεῖσαν.

Η' ἀγία σύνοδος ἔπειτα· ἀπεγνωσθεῖσα κατὰ τὴν
κίλδον τὴν ἀγίαν πατέρος ἡμῶν.

Ταράστος ὁ ἀγιώποτος πατεροχρήστης ἔπειτα. Εἰ-
απίτησεν τὴν Κλαδεστάτων μοναχῶν ἀπαγνωσθήσατο.

Στίφανος ὁ ἀλαζερετος μοναχὸς καὶ βεβλιοφύ-
λαξ ἀντίγνωστος τῆς ἀγίας Αθανασίου φροντίδος.
ως φροντίδος της πατεροχρήστου.

Ταράστος ὁ ἀγιώποτος πατεροχρήστης ἔπειτα· κα-
θὼς φροντίδος της πατεροχρήστου, ἦντος εἰσὶν ὁ νόος τοῦ πατέρος
ἡμῶν.

Οἱ ἀλαζερετος μοναχοὶ εἶπον· ὑμεῖς καὶ τροποῦ
ἔπεισμον οἱ αναξιοί δόλοι τῆς ἀγιώποτος ὑμῶν,
ὅτι ἐτίνα δέχονται αἱ ἀγίαις καὶ σικελμύνται σύνο-
δοι, εἰ μάτιτεσι τὸ ἀγιώποτον, δέχομεθα.

Πίτερος ὁ Θεοφιλίστας πατεροχρήστος καὶ τὸν
πάπτωτον ἔπιχριστὸν τῆς ἀποστολικῆς καθεδρᾶς, Αδειανὸς
πάτα Ρωμαίος ἔπειτα τὸν Δημόδοντεστον. καὶ γαρ οὐ
Ρόμη ὀφελεστος τῷ Μακαρεος ὁ αἰρετικὸς ἔπει-
τας αἵλιας ἔπιχριστος καὶ παναρεκνοτα τὴν μέρην
ἴδωντο αὐτῷ διανέκεν ὁ ἀγίος πατέρος ἡμῶν
πατέρας Βασιλείτος, καὶ καθ' ἡμέραν ἀπίλιας πρὸς
αὐτὸν Βοηφάτου τῷ κονσιλιαριον αὐτῷ, καὶ γενε-

A semetipsum reversus non solum suscipit meruit, —
sed & dignus paternis amplexibus deputatur, **A C T I O**
& annulum fidei recipit, & stola circumdatur, **P R I M A .**
per quam quid aliud quam sacerdotii declaran-
tur insignia? Cum igitur hujuscemodi senten-
tias ex evangelica autoritate prolatas ordo ille
sacerdotalis & apostolicus approbasset, ex con-
cilio decreto Alterio ceteraque qui cum ipsis
erant, orientis injangitur procuratio; occidentis vero Eusebio decernitur. Additur sane in illo conci-
lī decreto etiam de Spiritu sancto plenior disputatio, ut eiusdem substantiæ & divinitatis, cuius Pa-
ter & Filius, etiam Spiritus sanctus crederebatur, eo quod pullarent denuo, qui eundem Spiritum
sanctum a glorificatione Patris & Filii separarent.

Constantinus reverendissimus diaconus &
notarius legit.

B

De ecclæsticæ historia Socratis.

Photinus Sirmii quondam episcopus disci-
pulus erat Marcelli Ancyranæ; & ipse pu-
rissimum hominem dicebat Dominum, sicut &
Marcellus.

Rufus ipse legit de ecclæsticæ historia Socratis. **Socrat. 1.**
Socratis: Qui autem in Sardice convenerant, **18 & 19.**
primum quidem hōrum damnare vela-
niam; & terminum fidei Nicēnam corroboran-
tes, iniquitatem relpūunt & anathema-
tizant. Reddiderunt autem thronos Paulo
& Athanasio, nec non & Marcello Ancyra-
rationem reddentes ad dicentes, quod non fuerint
intellecta quæcumque in libris expou-
rit; præfertim cum ipse eos qui dicebant
Dominum purum hominem, averterit.

Taralius sanctissimus patriarcha dixit: Jam
plurimi canonici libri & synodici atque pa-
terni relecti sunt: & ex heresi convertos do-
cuerunt nos recipere, nisi forte maligna in
eis fuerit noxa reperta.

Sancta synodus dixit: Bene fecisti, Domi-
ne, tam per epistolulas, quam per synodica
conscripta docendo nos hereticorum agno-
scendam receptionem.

Taralius sanctissimus patriarcha dixit: San-
cta Athanasii denuo legatur quod lectum est.

Sancta synodus dixit: Legatur secundum
junctionem sancti patris nostri.

Taralius sanctissimus patriarcha dixit: Ad
petitum reverendissimorum monachorum le-
gatur.

Stephanus reverendissimus monachus & li-
brorum cultus legit, sancti Athanasii ad Ru-
finianum, sicut scriptum est.

Taralius sanctissimus patriarcha dixit: Quemadmodum prædictimus, ita est sensus
patris nostri.

Reverendissimi monachi dixerunt: Nos &
prius diximus indigni servi sanctitatis ve-
litræ, quia quidquid recipiunt sanctæ & uni-
versales synodi, recipimus; nisi fuerit ali-
quid, quod obstat.

Petrus Deo amabilis presbyter & locum
retinens apostolicæ cathedræ Hadriani papæ
Rome dixit: Hoc perspicuum est: etenim
Rome in exilio erat Macarius hereticus a
sexta synodo missus; & quadraginta dies de-
dit ei spatium sanctæ memorie pater noster
papa Benedictus, & per singulos dies mitte-
bat ad eum Bonifacium consiliarium suum,
& commonitorii verbis docebat eum ex di-
vina

vina scriptura : & nunquam voluit corrigi :
Actio hoc autem faciebat, ut persuaderet & reci-
PERMISSE perer cum.

Sancta synodus dixit: Si foto animo con-
sentiant qui examinantur episcopi, gratias
Deo & ipsi. Si vero dolositatem habent,
judicet Deus super iulos, quemadmodum su-
per Arium & Nestorium.

Episcopi qui discutiebantur, anathemati-
zavebant se, dicentes: Quia non sumus sub-
dolo; sed si non confessi fuerimus, sicut ca-
tholica ecclesia, anathema habeamus a Pa-
tre & Filio & Spiritu sancto.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Pro B.
polita prosequamur.

Petrus Deo amabilis presbyter & locum
retinens sanctissimi pape Romani, dixit:
Ut ajunt historiographi, sanctus Melarius
ab Arianis est ordinatus, & ascendit super
ambonem, & praedicavit homousion. Ordina-
tio autem eius non est repudiata.

Theodorus sanctissimus episcopus Cataene,
& qui cum eo erant episcopi Sicilia, dixe-
runt: Verum dicit archipresbyter apostoli-
ce cathedralae.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: In
nullo sanctos patres inventimus dissonare,
sed ut eisdem spiritus omnes existentes,
idem ipsum docent & praedicant. Sed veluti
ti quoddam dispensationem excogitans san-
ctus pater Athanasius ita expoluit. Unde ju-
dicavit illos in clero falso, qui non essent
magistri heretico.

Reverendissimi monachi dixerunt: Quid-
quid iudicatum est in medio vestre sancte
synodi, falso.

Sancta synodus dixit: Speramus quia post
synodum nemo pervertetur, juxta quod in
condectionibus suis temetipisci anathema-
tizaverunt: quia si reversi fuerimus ad prior-
em heresim, depositi simus.

Constantinus Deo amabilis episcopus Con-
stantinopolitanae Cyprī dixit:

Habent libellos suos præ manibus, &
parati sunt dare.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: In
terim reliqua de proposita tandemrum que-
stione canonum legantur.

Cosmas reverendissimus diaconus & nota-
tus est ab aliis libellos parato, & data
sunt illis.

Gloriosissimus primus presbyter & nota-

tus est ab aliis libellos parato, & data

sunt illis.

De vita sancti patris nostri Sabba.

Sanctus venerabilis quintus synodi, que
Constantinopoli congregata est, communis

et universalis summum iunt anathemati Ori-
genes & Theodorus Mopsuestiæ, & ea que

ab Evagno & Didymo dicta sunt, de eo

Αγίοις ἡμασιν ἰδίασκε αὐτὸν ἵνα θεος
γραφής καὶ εἰποτε πάθηται διορθώσανται. τέτο ANNO
δὲ εἶναι πρὸ τὸ πεῖσμα αὐτὸν καὶ διχασθαι.

Η ἀγία συνόδος εἶπε. εἰ μὴ ἐλαύχως κα-
τιθέντο εἰ ἔχετο βόμβην ἐπίσκοποι, χάρις τῷ
Θεῷ καὶ αὐτοῖς. εἰ δὲ ἐπωλεῖται ἵχνος, χριστῆς
ἐπὶ αὐτὸν οὐ Θεός, οὐτε ἴησος καὶ Νεστός, καὶ
τοῦ ὄμοιον αὐτοῖς.

Οἱ ἔχετο βόμβην ἐπίσκοποι εἰναθεμάτισαν οὐσί-
τος λίγοντος ὅτι εἰ ἐσμὲν οὐ τὸ ἐπωλεῖται· αλλ'
ἴσαι μηδεὶς βόμβην, καθότι τὸ παθολικὴν ἐκλη-
σία, αὐτὸς ἐχωρᾶται απὸ τὸ πατέρα. Εἰ τὸ νῦν
εἰ τὸ στόιχον τυθήματο.

Ταρασσός ὁ ἀγίωτας πατεράρχης εἶπε· ἐ-
χώμεθα τὸν προκειμένον.

Πέτρος ὁ θεοφιλέστας προσβύπρος καὶ πο-
τοπότης Αἰδεαντος τῆς αγίωτας κατάπολης Ρώμης, εἰ-
πει, οὐτεπει φασίν οἱ εἰσερχοι, οἱ ἄγιοι Μελέ-
τιος ὃντες τῷ Αἰρετανῳ ἐχειροτονήθη, καὶ αὐτῆς
τοι εἰτὶ τὸ ἀμένων, καὶ ἐκηρύξει τὸ ὄμοστον·
η δὲ χειροτονία ἡ επειδοκιμασθη.

Θοδὼρος ἡ σπουδαῖος ἐπίσκοπος Κατηνῆς, καὶ
οἱ σὺν αὐτῷ ἐπίσκοποι. Σκιλλίας ἐπίσκοπος εἰ-
ρηναῖος ἡ πρωτοψαρεύπρος τῆς ἀποστολικῆς πα-
τριδόσας.

Ταρασσός ὁ ἀγίωτας πατεράρχης εἶπε. κατ'
εἶδος τὰς πατέρας Λεύκομόν τοι διδασκάντας, αλλ'
ως τὰ αὐτὰ τυθήματος ὄντες πάντες τὸ αὐτόπειρα-
τος εἰδασκόντας εἰδασκόντας οἱ επίσκοποι αὐτούς
οἱ πατέρες ἥμαντο Αἴρετανος, ὃντας ἐξίθετο. οὗτοι
έκεινοι αὐτοῖς διέθεσαν εἰς τὸν κληρονόμον
εἰσὶ διδάσκαλοι τῆς αἵρεσιος.

Οἱ Δλαβίσατοι μοναχοὶ εἰπον. * ἐτί ἐκεῖθον· ἐτί^{οντος}
αναμένοντες τὴς αγίας ψυχῶν σωθέον, διχομένα.

Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἐλπίζομεν, ὅτι μή
την σύνοδον ὀδεῖς διγραφήσεται, καθότι οὐ ποτέ
καταθίσεσθαι αὐτὴν ἔντονες οἱ επίσκοποι αὐτούς
οἱ πατέρες εἰστρέψαμεν εἰπὲ τὸν προτερανού-
ρον, αὐτοματοπόμοι καὶ καθηρηρύμοι εἰσμὲν.

Κωνσταντίνος ὁ θεοφιλέστας επίσκοπος Κωνστα-
ντίνου τῆς Κύπρου εἶπε· παντερά διδοτοντα, εἰ μὲν
ἐπιφέρονται λιβύης, εἰποτεσταν. εἰ δὲ μὴ, ποτη-
ποταν. καὶ εἴθεται καρνατος η αἴσια σύνοδος εἰς αὐτοῖς.

Οἱ διάφοροι ἔχομέν τοις λιβύης εἰσαίμενοι,
καὶ διώτομοι αὐτοῖς.

Οἱ εὐδέσποτοι ἀρχοντες εἰπον. ἵχνοι τοις
λιβύης αὐτῷ μητερά χαράσσει, καὶ εἴτοιμοι εἰστο τοῦ
πτερόντος.

Ταρασσός ὁ ἀγίωτας πατεράρχης εἶπε· Καὶ
τὸ πέπον τὰ ὑπόλοιπα περὶ τῆς προκειμένης ζη-
τησίου τῆς καρνατος σκοτεινωθήτω.

Κοσμάς ἡ Δλαβίσατος διάκονος καὶ κοτύλεος *.^{οὐ κατεβαίνει}
τὸ πατεράρχειον αἴγινοι.

Ἐκ τῆς βίου τῆς σύντοικης ιμάντης Σαΐβε.

Τῆς τοινων αγίας καὶ οἰκυμενικῆς πέμπτης συ-
νόδου τῆς τοις Κωνσταντινούπολες συναθροισθέσις,
καὶ τοις καθολικοῖς καθυπετελεῖσθαι εἰναθεμάτι
Ωρέηστη, καὶ Θιόδωρος ἡ Μούσιγιας, οὐτι τοῦ

ANNO
CHRISTI
111.

πιει. φρεσέργεος ή ανακατασέως. Εἰσχρίψει. καὶ Διδύμην εὑρίσκει, παρεντὸν τῶν πατόρων τατεγάρ-
χον, καὶ τοὺς συλλαμβάνειν. τῷ μὲν τῷ Στορ-
λάκτῳ ἡμῶν βασιλίου ἀποστέλλεται. Καὶ Ιησοῦ-
μοις τῷ Στρῆμα τῷ σωδῷ φρεσέργεος, Καὶ ταῖς
τοῦ κατὰ Παλαιστίνην ἐποκόταν χρονὶ καὶ σόματι
τεῦται βιβλιστήται τοι παρούσαις, ταῖς Αλε-
ξανδρεῖ τῷ Αβδίλητον, καὶ δέ τοῦ τῆς ἐποκότας
εὐβλήθεσθαις, καὶ τῷ Βαζαρτίῳ τῷ σώματι
καπεργαδέσθαις· οἱ μὲν Νεολαζητοὶ τῆς καθολι-
κῆς ἵνας ἔχεσσαν κανονίας· οἱ δὲ παλαιορχής
Εἰσχρίψεις, οὐδοφόροις αὐτοῖς μεταχειρεύεσθαι. Καὶ
τοῖς ὅπου μίλας τῇ φρεσέργεος αὐτοῖς νεύσια καὶ πα-
ραδοσέες λησταρίψεις, καὶ μὴ πέποντος αὐτοῖς τῇ
καθολικῆς κανονίας εὐθλησθαι, βασιλικῆς καλε-
σιοῦ χρησταρίψεις, δι Αγαστού τῷ δικοῖ τῆς νίας
Λαζαρέας αὐτοῖς ἔχεσθαι, καὶ τίνις επαρχίας πάσσαν
τῆς αὐτῆς ἥλθερος λύμπις.

Ταράστος ὁ ἀγιωτός πατερερχῆς ἔπειτα ὄρατε
ἔτι ὅπου μίλας διπτίλεσθαι ὁ ἀρχιεπισκόπος παρα-
χαλῶν καὶ μακροθυμοῦ τοῖς αὐτοῖς καὶ τούτῳ εἴδος
αὐτοῖς πατερερχατισθέσταις. Καὶ τῷ σωδῷ ποιη-
γεῖται τὸν μιαντικόν τοῦς κανονίας διεπίζεις,
καὶ τοσοῦτα παραγγιλματίαι, τῷ δέ ἀγίῳ πατέρῳ
τοῦ πατερερχῆς· καὶ ταῖς φρεσέργοις τοῦς φρεσέργεμένοις
αὐτὸς αἵρεσες τῆς οἰασμοῦ ἀπέδιξαντο.

Η ἀγία σωδὸς ἔπειτα. ὅπου ἀληθές ἔχει,
εἰ τέρα κανονική αἵρεια ἔτιν η καλύπτεται.

Ταράστος ὁ ἀγιωτός πατερερχῆς ἔπειτα.
ὅπου εορχεῖ πάσιν, ἵνα δικαΐωται αὐτοῖς;

Η ἀγία σωδὸς ἔπειτα. εορχεῖ πάσιν.

Οἱ Δλαζεσταὶ μοναχοὶ ἔξεβόησαν· καὶ ἡμῖν
κρίσκει.

Ταράστος ὁ ἀγιωτός πατερερχῆς ἔπειτα. καὶ
ταῖς λίγοις, εἰς ἑταῖς κανονική αἵρεια η κα-
θαρότο τοῦ πατερερχοῦμον ἔτιν, δεχθεσ-
ται. πάντας γάρ τοῦς κανονίας διεπούσης
φυλάττειν.

Οἱ Δλαζεσταὶ μοναχοὶ ἔπειτα. ὅτι καπτὶ τοῖς
εἰς αγίας καὶ οἰκυμενικές σωδοῦς δέχεινται τοῖς
εἰς αἱρετούς εἰκατερούτοις, μὴ δόσται τοῖς αἵρειας
απηγορεύομέν τοῖς αὐτοῖς.

Ταράστος ὁ ἀγιωτός πατερερχῆς ἔπειτα. καὶ
ἡμῖν τάντας ὅπου οὐδεὶς διδαχθεότας παράτη-
σθειν πατέρων τῆς ἀγίας σωδοῦ μοναχοῖς, τί φει
αὐτὸν γίνεται;

Ταράστος ὁ ἀγιωτός πατερερχῆς ἔπειτα. πε-
σοῦμος αὐτοῖς ἔτιν φρεσέργεων μαθατούν κανονίων.
ὅμως τοῖς Σερένοις ἔτιν αἰκιστησαν τῇ αἴρεσι τοῦ
τῷ σωδῷ,

Σαρβᾶς ὁ Δλαζεσταὶ μοναχὸς ἔπειτα. ἐκ οἰ-
δα, οὐδὲ καθ' ἴαντος εἰσίν.

Εὐθύμιος ὁ Θεοφιλέστατος ἰωάννος. Σάρδιον
ἔπειτα. καθὼς ἥδη παρεκάλεσται, ἐλθέστησεν αἱ
μίλιαι, καὶ ἀνεγνωσθέντων· καὶ ὕδωρ, εἰ δέ
διχοθεῖ τοῖς αὖτοι αἱρετικῶν χειροτονοῦστοις.

Κωνσταντῖνος ὁ Δλαζεσταὶ διάκονος καὶ ιερ-
εὺς ἔπειτα. ἐπειδὴ εἰκαστατεῖ περὶ τοῦ χειρο-
τονοῦστον τοῖς αἱρετικῶν ἀνεγνωσθένταις χριστοῖς,
μηδὲ χεῖρας ἔχομέν τοις βιβλίας. Καὶ εἰ υἱός εἰσ-
εγνωσθήσεται.

A videlicet, quod ante substantiam sufficie-
hibebant, & quod de restitutione in statum A. c. 10
pristinum fatebantur, contentientibus & p̄t p̄t
sentibus quatuor patriarchis. Cum autem
Deo conservandū imperator noster milit-
set Hierosolymam ea quia in synodo gesta
sunt, & omnes episcopi Palæstinae manu &
ore confirmassent & roborsasset, praeter A-
lexandrum Abillium, qui ob hoc ab epi. ¹ Attale
scopatu projectus, & Byzantii a terramoto
obratus est: novi quidam Laurenses a ca. ² ecclias
tholice se separaverunt communione. At ve-
ro patriarcha Eustochius diversis modis eos
aggresus, & per odio ineniles admonitionem
fecit circa illos, & precebus suis cum non
valuisset eis persuadere, quo ecclias catho-
licas communicaret, imperialibus iustini-
bus ulti, per Anatolium ducem a nova il-
los Laura projecti, provinciamque totam ab
eorum pestilentia liberavit.

Taratus sanctissimus patriarcha dixit: Vi-
detis quia octo menses transegit archiepisco-
pus rogans & longanimer agens super il-
los, quamquam nosset eos prænathematiz-
atos in synodo. Igitur jam audivimus ca-
nonica præcepta & synodicas denunciationses
& fæciorum patrum censuras, quia omnes
uno tensu accedentes a qualibet heresi re-
cepserunt.

C Sancta synodus dixit: Sic se veritas ha-
bet, nisi alia canonica causa sit, quæ pro-
hibeat.

Taratus sanctissimus patriarcha dixit: Ita
placeat omnibus?

Sancta synodus dixit: Placeat omnibus.

Reverendissimi monachi dixerunt: Et no-
bis placet. ³ gratia ut
recipimus
eis, atque
hoc idem
fuit in mi-
turyano

Taratus sanctissimus patriarcha dixit: Et
iterum dicimus, si alia canonica causa, quæ
deponat accedente, non est, recipietur: si
ne dubio namque oportet canonica conser-
vari præcepta.

Reverendissimi monachi dixerunt: Quia
Diecundum lex sanctas & universales synodos
fæcimus eos qui ex heresi convertuuntur,
si non est illis aliqua causa nefaria.

Taratus sanctissimus patriarcha dixit: Et
nos ita definitus edocili a sanctis patribus ⁴ et ad os
nostris

Reverendissimi monachi dixerunt: Si ali-
qui monachi sanctæ synodo delunt, quid de
illis fit?

Taratus sanctissimus patriarcha dixit: Per-
suadebimus eis ex canonibus qui prædicti
sunt: attamen quamobrem non occurserunt
ad hanc sacram synodum?

Sabbas reverendissimus monachus dixit:
Nelio, sed teorum sunt.

Euthymius Deo amabilis episcopus ⁵ Sar- Sardorum
dinorum dixit: Quemadmodum rogavimus,
jam veniant libri, & legantur; & videamus,
si oportet suscipi eos qui ab hereticis ordi-
nati sunt.

Constantinus reverendissimus diaconus &
notarius dixit: Quoniam dixitlis de ordina-
tis ab hereticis legi exempla, p̄t manibus
habemus libros: & si iubetis, legantur.

A C T I O
P R A I M A
librorum custos legit.

Socratispo-
tius lib. c.
27. & 16.
Hanc

De ecclesiastica historia Ruffini.

Hanc quidem intestinam persecutionem, cum brevis esset, primum in episcopatum transiliens Macedonius creare fecit. Acacius autem & Patriphilus Maximum Hierosolymitanum expellentes, Cyriulum pro eo constituerunt. Et postea Colmas reverendissimus diaconus & cubicularius venerabilis patriarchii legit.

De ecclesiastica historia Theodori lectoris. libro quinto.

Dioscorus enim contra id quod regulis placet, sibi ordinationem Constantinopolitani episcopatus indulgens, provehit in eius praesulatum Anatolium quemdam Alexandrinorum ecclesiarum responsa Constantinopoli facientem, habens prelio & Eutychem commixtrantem. Ad quem Anatolius grato animo dixit, quod futurum erat ignorans: Quocumque ambulasti, sanctificasti. Agebantur autem haec contulatu Progenis & Asterii.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quid dicitis de Anatolio? nonne primas sanctae synodi fuit? & ecce a Dioscoro impi ordinatus est. Ergo & nos suscipiamus eos qui ab hereticis ordinati sunt, quemadmodum & Anatolius est receptus. Et rursus, vere vox Dei est, quia non morientur filii pro patribus, sed unusquisque suo peccato morietur: & quia ex Deo est consecratio. Quod si forte aliqui dubitant de Anatolio, legantur ea quae de ipso sunt.

Colmas diaconus & cubicularius venerabilis patriarchii legit.

Proarium Chalcedonensis sancte ac universalis synodi.

Conveniente autem etiam sancto & universalis concilio secundum sacram praeceptio nem in Chalcedonensi urbe congregato id est, Paschalino & Lucentio reverendissimis episcopis, & Bonitacio religiosissimo presbitero, tenentibus locum sanctissimi archiepiscopi senioris Romæ Leonis; & Anatolio sanctissimo episcopo magni nominis Constantiopolitano novæ Romæ.

Reverendissimi monachi dixerunt: Et hoc suscipimus.

Adhuc Constantinus diaconus & notarius venerabilis patriarchii legit.

De vita sancti patris nostri Sabba.

Flaviano igitur & Elia patriarchis Sido ne, ut dictum est, consistentibus, & interis blandis & dispensatoriis ad imperatorem utentibus, atque apud Sidonem aduersus regam fidem congregatam synodum destruentibus, nec non ad thronos pro-

A Η σύγια συνίστηται. Σπέρας ἐλαβεσάτος μοναχός καὶ βιβλοφύ λαξ ανίγνω.

Ex τῆς εκκλησιαστικῆς ἰσορίας Ρωμίου.

Τόπῳ μὴ ἢ τῷ ἐμφύλιῳ διαγέμει βραχὺν ὅπῃ αὐτόρων εἰς Τίμητον παραδόντα Μακεδόνος πήνοτος. Αχαΐας δὲ καὶ Πατέριος Μακεδονῶν Ιεροσολύμων ἀκτίσαντος, Κύελλων ἀντιπατέσσαν. καὶ μὴ τὸν Κορμᾶς ἐλαβεσάτος διάκονος καὶ νοτεροῦ καὶ χαρακτερίστος τὸ Λαζαρεῖον πατεράρχειαν ανίγνω.

B Ex τῆς εκκλησιαστικῆς ἰσορίας Θιοδώρου αναγνώστη, βιβλίον πέμπτην.

Διάσκοπος φύρι παρὰ τὸ τοῦ κανόσι τοκτηνιατρὸν τῶν χρυσοπινῶν ἴστεψατος κατὰ Κωνσταντινούπολις ἵστορος, προχειρίζεται εἰς τὴν αὐτῆς προσδέσιαν Αναπόλιν τον τὸν τῆς Αλιξανδρίαν ἐκκλησίας τοὺς ἀπαρτίους σὲ Κωνσταντινούπολες πονηρόματος, ἵνα παρθένος καὶ Εὐτυχῆ συλλειτηράντια. ποὺς ἐν Αιγαίῳ χαρεσίτως ἐφ' τῷ Γερμελίνον πήνεται ὅτι πειρατάκας, πηγακας-ιαράτης δὲ πιότα κατὰ τῶν ὑπατείαν Πρωτο-θέως, καὶ Αιγαίου.

Ταράστος οἱ αγώνιστοι πατεράρχης εἴπει. τί λέγετε περὶ Αιγαίου; ὥχι ἔχαρχος τῆς αἵας πεποτῆς σωσθεὶς ἐγίγνεται; καὶ ἵδη οὐαὶ Διοσκόρου τῷ δικασθεὶς χειροποιητῷ, παρότοι καὶ Εὐτυχῆς. καὶ ἡμεῖς Γενέθλια μετὰ τοὺς ἀπὸ αἰρετικοῦ χειροτονεύσατος, οἷς καὶ Αιγαίου ιδίχθη. καὶ οὐδεὶς εἰληθὼς φονὴ Θείας εἴη, ὅτι οὐκ αποθανόντας τίκνει ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἔχαστος τῷ ιδίᾳ ἀμαρτίᾳ αἰρεθανάτης. καὶ διτὸς εἰς τὸ Θεῖον οὐχὶ χειροτονία. ἵπτεδη δὲ τίνες τυχόντες αμφεβάλλουσι περὶ Αιγαίου, αναγνωσθῆντα περὶ αὐτῷ.

C Κορμᾶς μοναχός, διάκονος καὶ χαρακτερίστος τοῦ Λαζαρεῖου πατεράρχην, ανίγνω.

D Προσίμων τὸν σὲ Χαλκηδόνι τοῖς αγίας καὶ οἰκυμενικῆς συνέσι τὸν κατὰ Θεῖον θίστορον σὲ τὴν Χαλκηδόνεων πόλει συναθροισθέντος. τούτοις Παραστήνει καὶ Λαζαρεῖον τῷ θλαβεσάτον ἱστορότον, καὶ Βοιωτίον τὸ θλαβεσάτον φρεσβότρου, ἐπεχόντων τούτον τῷ θίστορων ἀρχιεπισκόπου τῆς φρεσβότρου Ρωμαϊκοῦ Λεοντοῦ. καὶ Αιγαίου τὸ θίστορων ἀρχιεπισκόπου τῆς μητροπόλεως Κωνσταντινούπολεως τοῦ Ρωμαϊκοῦ.

E Οι θλαβεσάτοι μοναχοὶ εἰποῦν οὐκ τούτο διχόνια.

F Ετι Κωνσταντῖνος διάκονος οὐκ νοτερός οὐδὲ γνω.

G Ex τῷ βίῳ τῷ θίστορι ταῦτα ημῶν Σάββα.

H Φλανιανὸν τοῖν τοῖς Ηλίᾳ τῷ πατεράρχῃ σὲ Σιδώνι, οἰς εἴρηται, γεγονότον, καὶ γράμμασι καταδεκτοῖς τῷ οἰκουμενικοῖς φρόντοις Σαροκία χρηστήν, οἱ τῶν σὲ Σιδώνι κατὰ τῆς ορθῆς πίστεως συναθροιζομένων συνέδεσι διελυσάντων, οὐκ εἰς

ANNO
CHRISTI
171.

1043

εἰς τὸν αἰώνιον θρόνος ἵστατος, ἀγανάκτη-
σαντος οἱ τοῦ Σωτῆρος καὶ Φιλέξεων, εἰς ὅρ-
γιον ἄρχοντος εἰνισταντος Ἰωάννου Καπτίου,
τοῦ τοῦ τῷ πατερικῷ συνεργίᾳ καὶ προ-
πονήσιος· καὶ λαβόντος λέπιδον ἔξωστον, οὐ χρι-
στος εἶπεν τῷ Αντοχέος δήμῳ οὐδείδοτε, καὶ
πολιθότος Θλίψαντος τῷ Φλαμανῶν, καὶ ἕστος
τινὰ ἀποτίχαντος, καὶ κατεναχασταντος τῷν. Καὶ
Χαλκηδόνι σύνδοτος αναθεματίσαντος, εἴπος αὐτὸν τῆς
ἐπισκοπῆς ἡμέσαντος, ὑπερούχη κατεδίκασαν. καὶ
γινόντος ἀρχαῖος, καὶ πειραρχηγίους, Σεβῆρον
τοῦ ἐξ Αιχαρίδων ἔκφραξον Αντοχέας
ἀπίστειλεν, ὃς οἱ Σεβῆρος τὴν πατηρικὴν διβα-
μόν, πολλὰ μὲν δεντά τοῖς μητροπολιτοῖς αὐτῷ
ἐπεδίκνυτο. αποστέλλετο τοῦ ἐωθίστη συνδικά τῷ ἀρ-
χιεπισκόπῳ Ηλίῳ· καὶ μὴ δεχθεῖς, καὶ εἰς ὅρμην
τοῦ Βαστούνα, καὶ ταῦτα πέτασεν τοῖς συνδικάσ-
τοις Ιεροτόλιμοι τῷ Ματέρι φλιών τῆς ἔκπτης ἴνδικιο-
νος, μετὰ τοντονικούς καὶ δυάριους Καστικάς.
καὶ τότε γινόντος ὁ οὐρανὸς πάτηρ ἡμῶν Σάββας,
ἀνελθὼν σὲ τῇ ἀγίᾳ πόλει μὲν τῷ ἡλιον τῆς
ιρηνῆς πήγανον, τοῖς μὲν ἐλαζούσις μὲν τῷ συ-
ιοδικάντοις Σεβῆρος τῇ ποιητῇ παραστάσι-
σιν, καὶ ἀρχόλιον, καὶ σρατιωτῷ ψάτη τοῦ Βαστού-
λίου αποστέλλεται. εἴπος γάρ οἱ Σεβῆρος ἀλαζο-
νεῖς δεῖπνον κρατηθῆναι, καὶ βασιλεὺη διωκεστιαὶ επε-
ριθόδημοις, τῶν σὲ Χαλκηδόνι συνδοτούσιοις
καθεύδεταί τοις αναθέμασι, καὶ τοῖς Εὐτοχῆς ἐπρο-
δοξαντούσι φιλονεκοῦν, μίαν τοῦ δεσπότου Χε-
στοῦ τὸν οὐρανὸν οὐρανὸν τοῦ παρθένου σύρκωσιν πε-
ρὶ Σταυροποτοῦ ἐκπρύτην φύσιν φαρπάτι. Εἰ φι-
λοτιραχοῖσιν, τολλαῖς πρωτοτομίαις απελασταντοῖς
τῷ ὄρθῳ τῆς ἑκλογίας δοματινοῖς καὶ Σεισμοῖς.
τοῖς γαρ απεβεβατωσί τοις λησμονοτοῖς σὲ Ερι-
σσαν διδηραντούσιον ἀποδέχεται, καὶ ὁμοιαντοῖς
λίγητι ταύτῃ τῷ φρόντον σὲ τῇ Ερισσῷ συλλα-
θεῖ· καὶ τούς εἰς διδασκαλίαν ἀποφαντικαί Κύ-
ρουν τὸν θεοφόρον τῷ Αλιξανδρίων ἀρχιεπισ-
κόπον, καὶ Διοτιροφόν τὸν εἰς κοινὸν ἰαντὸν διεξιδύων
Εὐτοχῆ τὸν αἵρικον τὸν ειρηνόροφον, καὶ τὸν αγιώ-
ταπον τῷ ὄρθοδοξοτάτῳ Φλαμανῶν τοῦ τῆς βασ-
ταλίδος πόλεως ἀρχιεπισκόποντος καθεδόντος καὶ κα-
πιτηγένειαν. καὶ τοῖς τοῦ αἰσθέματος ποιοτούσιν ὁ αι-
τος Σεβῆρος ἐκπονοῖ τοις βλασφημαῖς Θεοῦ τοῦ
ἴαντος γλώσσαν, καὶ διεῖλος τοῖς εἴσατο λόγοις
τοῖς εἰς Λειάδι μίαν καὶ σδικήρον θεοῖται. λέ-
γων γάρ καὶ διεργάσαμεν· οὐκοῦ τοῖς τοῦ υπόστον
φύσιν, καὶ τοῖς φύσιν ζωταῖς, καὶ μηδεμίᾳ δια-
φοράν σὲ τοῖς γλώσσαν τοῖς ὁμοιοῖ, τοῖς α-
γίαιν καὶ προσκυνητῶν καὶ ὁμοσποντοῖς τελάδαι τοῦ Θεοῦ
ζωταῖσιν, τελάδαι φύσεων καὶ θεοτηπῶν καὶ Θεοῦ
λίγητι πειθρήκε. τὸν τούτον τοῖνυν ψυχοφθόρον
καὶ λυμανόν εἰς βασιλεῖαν Αναστοτοῦ λειψάστο τῷ
ἀρχιεπισκόπῳ Ηλίῳν κανονικὸν εἰσδίκασθαι. τὸ
δέ μηδελώκτο τοῖς πρᾶξαις κατεδεῖμανοι, υπερβί-
στας τὸν Συμψόν τῷ βασιλεῖ ἀπίστειλεν Ολύμπιον
τινὰ Καστερίαν τὸ δεκάτον ἔχοντα Παλαιστίνην,
σωματοειδας αὐτῷ τοῖς αἴτοις Σεισμοῖς γραφεῖσται
εἰκονομάτιον εἴτε οὐλήν, καθημολογοῦσσα μητρο-

Concil. General. Tom. XII.

1044

prios redeuntibus, indignati hi qui circa
Soterichum & Philoxenum erant, in iram A. 171. o-
immentam commoverunt imperatorem, qua- P R I M A .
si deceptum a patriarcharum astutia & si-
mulatione. Et accepta potestate quam vo-
luerunt, & auro sufficiens Antiochiae vul-
go dato, multis modis tribulaverunt Fla-
vianum; & quodammodo suffocaverunt,
cogentes Chalcedonensem synodum ana-
therizare: taliter cum ab episcopatu repel-
lentes, exilio damnaverunt. Quo competo-
to imperator gravilis est, & Severus Ace-
phalorum principem Antiochenum episcopum misit. Qui Severus apprehenso patriar-
chatu, multa quidem atrox: sibi non com-
municabitis demonstravit; mittit autem
synodica sua Eliac archiepiscopo: & non
recepitus, commovet in iram imperatorem:
rufius destinat sua ipsius synodica Hiero-
soliyam Majō mense lexit iudicioris, cum
quibusdam clericis & virtute imperato-
ria. Et hoc agnito, pater nosier Sabbas fan-
tæ memoris ascendens in civitatem landam
una cum aliis eremiti hegumenis, eos qui-
dem qui venerantur cum synodis Sevari, a
sandæ inficiunt sunt civitate. Multitudi-
nem autem monachorum undique colligen-
tes, ante landam calvariam cum Hierolo-
lymitanis clamabant, dicentes: Anathema
Severo & his qui communicant ei: praen-
tibus & audientibus tam magistris, quam
principibus & militibus qui fuerant ab im-
peratore transmissi. Ille quippe Severus elatione
dira detentus, & imperiali potentia innixus,
Chalcedonensem synodum decies
millies summis anathematibus, & Eu-
tychitis externam opinionem confirmare con-
tendens, unam Domini Christi Filii Dei &
post ex virginē incarnationem & humana-
tē p̄d̄c̄bat naturam corruptam; &
amicus turbationis existens multas novita-
tes effinxit aduersus recta ecclesie dogma-
ta, leu leges: impissimam enim & la-
trocinosissimam Ephesinam secundam syno-
dum recipit, & similem dicit esse hanc il-
di, quia prius in eadem Ephesina urbe con-
venit. Et aequales in doctribus pronunciat
Cyrillum desiderum Alexandrinorum episco-
pum, & Diocorum qui in communionem
recepit Eutychetum hereticum, utpote con-
tentaneum suum, & sanctissimum & ortho-
doxissimum Flavianum regis urbis archie-
piscopum depoluit & interemit: & ita in
impia proficiens idem Severus, exauit
in blasphemiam Dei linguam suam, &
partitus est in suis sermonibus non
partibilem in Trinitate Divinitatem. Di-
icens enim & affirms "essentiam esse na-
turam, & naturam esse" essentiam, &
nullam differentiam in his nominib⁹ sciens, i. n. t.
E landam & adorandum & consubstantialem
Trinitatem divinarum "essentiarum, natu-
rarum & deitatum & deorum dicere Trini-
tatem ausus est: hujusmodi ergo anima-
rum corruptiōnē & depopulatōrem impera-
tor Anastasius coagit Archiepiscopum Eliam
communicatorem admittere. Qui cum nullatenus
hoc agere consenseret, effervens furo-
re imperator dixit Olympium quendam
Caesariensem, ducatum habentem Palæsti-
næ, mittens pariter cum eo & epistolam
universalem, quia a Sidone scripta est, pro-
ficiens non admittendam Chalcedonensem
V. v. syno

A C T I O
P R A M A

syndum, ut omnibus modis Eliam ab episcopatu repelleret. Quid Olympius cum potestate imperiali perveniens, & multis modis & machinamentis uultus, atque iam dictam epistolam manifestans, Eliam quidem ab episcopatu pepulit, & apud Ailam exilio relegavit: Joannem vero Marcianni filium spondentem & Severum communicatorem admirare, & syndum Chalcedonensem anathematizare, episcopum Hierosolymorum fecit primo die Septembres mensis, iustio decime iudicitionis. Cum autem cognovissent sanctificatus Sabbas & certi creui patres, haec spondonisse Joannem, colledi contestati sunt, ne Severum in communionem recipere, sed magis pro Chalcedonensi syndodo dicitrino incurret, cum profectos illos haberet omnes auxiliantes: & ita Joannes quoquot duci pollicitus est facere prevaricatus est, patres reveritus. Porro Anastasius imperator competens Joannem irritas sponsones fecisse, & infaniens aduersus Olympium qui fœrat fuga lapsus, mittit Anastatum Pamphili, qui ducatum habebat Palestina, ut aget, quo Joannes Severum in communionem tuliceret, & Chalcedonensem syndum anathematizaret, vel hunc ab episcopatu repelleret. Qui veniens Hierosolymam, subito caput archiepiscopum, & mutuit eum in custodiari publicam. Omnes autem sanctæ civitatis habitatores gratulati sunt, eo quod suerit iniciator & proditor Elie archiepiscopi. Zacharias autem quidam Cesariensem urbis principatum moderans, clam in munitionem ingressus, consilium dat Joanni, dicens: Si vix bene agere, & nullatenus episcopatu privari, nemo tibi suudat Severum in communionem recipere, sed quasi reprobuisse duci, & dic, quia & hic quidem, quis intendatur, facere non differo: sed ne fateantur quidam per necessitatem & violentiam me apere, dimittat hinc: & post duos dies dominica exiliente again alacriter quæcavobis jubentur: & hujuscemodi verbis credulus dux restrixit eum ecclesia. Archiepiscopus ergo dimissus per noctem, universum monachicum collegium ad sanctam accersivit civitatem, undique colligens. Ut autem quidam numeranter multitudinem numeraverunt, quis habebat congregatio decem milia monachorum, & quowam nec tota ecclesia poterat tantum capere populum, vi-

* iomiaicum
dies

* Epiparius

Ι Ι Ι Ι Ο Μ
Επίδει τὴν δὲ Χαλκιδὸν επώδον, πρὸς τὸ ταῦ-
την ξότον τὸν Ηλίου τὴν ἐποκεῖται θέσην· οὐ
τοὶ Ολύμπιοι μὲν διάφοροι Σειρῆνες περιγ-
έμενοι, οὐ τούτοις ξότον φοι μηχανῶσιν χρ-
εῖσθαι, οὐδὲ τὴν εργαζόμενην ιματίους,
Ηλίου μὲν τῆς ἐποκεῖται θέσην, οὐδὲ τὸν
Αἴλαν περισσότερον· Ιωνίου δὲ τὸν Μαραθονὸν ίστον,
ευθύδιμον τούτον Σειρῆνος περιγέμενον ιδεῖσθαι,
οὐ τὸν τούτον Χαλκιδὸν εἰδαθαίσιν, ιστί-
στον Ιεροτελούμονα περιόδου τῷ τετράτῳ Σεπτεμ-
βρίου μηδὲ, οὐρῆτῇ τῆς ἐποκεῖται ιδεῖσθαι· οὐ.
χρής δὲ δι', οὐ τήκηδιμον τὸν Ιωνί-
την, συνεχότενος δημητρίου αὐτῷ, Σειρῆνος
εἰς κατεπίκην μὴ δέξασθαι, αλλὰ οὐτέ της τὸ Χαλ-
κιδὸν στρατηγούσιον προσκενίου· οὐχοτας παρ-
μαχόντες. οὐδὲς οὐ Ιωνίτης οὐτε πείχει τὸ
δικήιον τούτον, παρέβη, τὸν πατέρας ὑφερβάλλον.
Αναστάτως δὲ οὐ βασιλεὺς γινόντες Ιωνίτης τὰς
ευθύδιμας ηὔστηστος, οὐ ἀποκανέις, τῷ Ολυμ-
πίῳ ἐποδῶν υπερβάτος, ἀποσίδεις Αναστάτως τὸν
Παρισίον τὸ δικαῖον ἔργον Πλαταιέων, ιστί-
την περιστάσας τὸν Ιωνίτην, Σειρῆνος εἰς κο-
νικὸν δικαῖον, οὐ τὸν τούτον Χαλκιδὸν αἴ-
δεισταίσιν, οὐ τὴν τούτον Ιεροτελούμονα αἴ-
δεισταίσιν. οὐδὲν εἰς Ιεροτελούμονα αἰρίθεται τὸν ἀρχητίσ-
κοτον, οὐ βάλλει αὐτὸν εἰς τὴν δημοσίαν προδόν, οὐτε
ἔτι φυλακή. τάπεις δὲ οὐ τὸν ἄγνοιας τολμεῖς
εἰσήπειρος ἐπεχρύσαται, διὸ τὸ θύμωντα αὐτὸν οἰτί-
βιλεν Ε προδότη τὸν ἀρχητίσκοτον Ηλία. Ζα-
χεούσης δὲ τοῦ τὸν Καστερίων ἀρχόλιον διετόν,
λαθραίος εἰς τὴν φράσην ιστελθεών, συμβιβλεῖται
Ιωνίτης λιτόν. οἱ θελεῖς καλέοντες τράχην, οὐτε πει-
κούσιοις δίκενται· αλλὰ δόξον συντίθεται τῷ
δικειον, οὐ λέγεται, οὐ δέ τοι οὐ σούτα θάμνοι τὸ προ-
τερόδιμον τούτον εἰς αἰνεῖσθαι· αλλὰ ίπαντα λέ-
γονταί τοι ταῦτα αὐτοῖς εἰς βέσι πιεραχίνειμε,
ἀπολυτὸν οὐτίθεν, οὐ μετὸ δύο ημέρας κυνεακτίς
διητον πρεθύμοις τὸ τεῖρον ὑμῶν μοι κιλιδε-
μόν. οὐ τούτοις λόγοις πιειώθεις οὐδὲς απο-
καθίσισται αὐτὸν τὸν ἐκκλησίαν. οὐ τὸν ἀρχητίσκο-
τον επελθεῖται οὐδὲ τοὺς πατέρες, οὐτον τὸν μονοχ-
ρόν τοι τὴν ἀγίαν μεταπλεύσειον αὐτῷ, τότο πε-
ιθεῖται ἀποταμέστης. οὐ δέ τοις σύνθησαντο τὸ
τελῆντον ἀπογένεται, διτε οὐχὶ τὸ οὐρανόν τοι
χιλιάδες μονεχοῦ, οὐ τοσοῦ τοσαὶ οὐκ εἰκόνοισι
τοι ποσοῦ οὐ ἔχοντες λαόν, οὐδὲς πιειλαόντες
ταῦτας κατεῖ τὴν κυριελλά οὐκ τοι οὐδὲ τοι σχέ-
ψιοτελείτος Σειρῆνος, ιστόν οὐτε τοις εἰς οὐδε-
χει τὸν πανούσιν τοι τὸν φαλιτόν τοι τον
μονοχρόντην στρεψεμόν οὐτοι, σπάλλεται δὲ, οὐ
Αναστάτως οὐδὲν, Ε Ζαχεούσης οὐτετάπεις. ζε-
ρεργούριδης δὲ τὸ Ιωνίτην, οὐ μὲν τάλαντος εἰς δι'
τοι πρεπητηρίους ποσοῦ εἰσελθεῖστος, πρεπο-
ντος τοῦ δακός τοι Θεούτοις τὸ βασιλίον ψηφί-
στατος, αὐτήργατος τοι ἀμφοτες δὲ ἀρχητίσκοτος,
γνωμὴν οὐτοῦ Θεούτοις οὐ Σειρῆνος τοι τὸν
μονοχρόνον πορευόμενος οὐ πήματος· οὐ τοις οἱ λατ-

**ANNO
CHRISTI
V.** Ετί τολλες τὸς ὄφες ἔρεχε λίρων· τὸς αἱρετικὸς εἰναιθμάτων, καὶ τὰς συνέδεις βαθύσιουν. αὐτοῦ οὐδὲ εἰ δῆται εἰ συμφένει αὐτῷ παλιῖζεται Νερόνος οὐ Εὐτυχίας, Σφράγη οὐ Σωτηρίας τοῦ Καππαρίδης Καταβάσεως, φησὶ περιτοῦ μη δεχόμενος τὴν συνέδεις Χελωπόντος.

Ταράποντος σύγχρονος πεπεμφής είσαι. τιώ
έκρεψην ἵτοντα μέτα τῷ πατέρων σπουδά-
τον. τι ἐν δε; δίχιοδε τὸς Ιησοῦ αἵρετον κατ-
φορθεῖστος;

Η αγία συνέδεσθαι τοι· καὶ διεσπερτα πάρεσται οὐκέτι, καὶ διεσθίεται.

Ταρατός ὁ ἀγαθότατος ταπεινήρχας οἶκοι· ἀλλὰ μὲν καὶ οἱ πλέων τῷ σετῷ εὐτράπεδοι συνόδοι συμβορεύονται, οὐδὲ Σεργίους, Πύρρας Πλατύλης, Πίτερος ἐπιχειρούσαις, τῷ πατριώτη τῆς αιρετούσης τῆς Μονοθελητῆς, ἵστοι ἀμεσαδότει ἵπποι των Κυριακοτελείων Θράσους εὐλαργούστοι. Εἰ δέ τοι τὸ ἔχειται αὐτῷ ταυτηγονιζόμενον τὸ θρόνον Καραϊστοπόλεως Πίτερος ἵππος τῆς ἑττής συνέδει, ἵππος ἡ πλέον διπλῆς ή δεκάποτε ἵππος εἰς τοῦ μετοποῦ χρήσιμος γνηθέδηκε, Θεομάρας, ή Ιωνίτης, ΕΚΟΝΙΩΤΙΝΟΣ αρχηγερός σε τῷ αρδειλαθεστέρῳ χρόνῳ, τῆς χωροποίες τῆς ὑπερασπίστης αιρετικανῆγονος, Εἴναις τοπεῖ ἡ αἰσθενεμαθόστοις εἰς πολιούχοις γερός σολωτός τῆς πλευρᾶς η εἰρηνικός διηρέωσεν. ἀλλ' οἵ τε ἑττής συνέδει ταπεινούσις τοις τεταρτας ἐνθεμάτιστοι, καὶ πτήρ χειροποίησις ἀντροῦ ὄντες.

Η σύγια σύνοδος ἦται προδόλω τόπο.
Κωνσταντίνος, ὁ ὀστιώτης ἐπίσκοπος Κωνσταντίνου τῆς Κομορέων πατέρων αποδείκνυει ἵκανον μυητοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοιούτου τούτου, ὅτι εἰ ἔχει αἱρεθεῖ προχρήματα δεσμοὶ εἰστον. Εάν δέ τις ἐπίσκοπος δειπνοὺς αἱρετικῶν προχωρήσῃ, καὶ λάβῃ χειροκόπια, ἀδελτος ἐστι.

Οι Δλαζέστας μοναχοί εἶτον ἔχομεν οὐκ
εἰ τόπον τὸν οὐδεὶς Βασιλεὺς εἴσεσθιν πρὸς Να
πολίτες, καὶ δεόμεται ἀναγνωσθῆναι αὐτοῖς.

Ταράστιος ὁ ογκωτάτος τατεμάρχης ήταν·
γηνέθη.

REFERENCES AND NOTES

Οὐκ εἶδε ἐπίσκοπον, μιδέ αὐθιμήσαις σύ-
ιερεῖς Χειρὸν τὴν περὰ τῷ βεβίωλῳ χειρὶ ἔτι
καποδίστη τῆς τίτσας εἰς προσαγόναν αφορεβάλ-
μψων. αὗτη εἴτις ἡ ἐμὴ γέρας. ὑμεῖς δὲ εἴτις
ἔχετε μεθ' ἡμῶν μαρτία, πάντα, ἢ μηδ ὄφοντες
διλόποιο; εἰ διὸ εἴσι ταῦτα βαλλεῖσθα, τῆς ἴδιας
γυναικὸς εἴτις μέρος. μηδέτοι εὖθεν ἀπὸ τοῦ
αἱματος τύπου πάντα διέγραψα, ὥχτινον ἀπέσχε,
ἀλλὰ τὸ ίδιον αἷμα βαλλεῖσθαι, εἰ τὸ γυναικεῖον
τέλος ἐματτὸν γνωμένον; οὐ μηδὲν αφορεψάπει τίνεις
εἰς τοντούσσαν, μιδέ τῆς χειρὸς αὐτῆς εἰπεισολί-
δεῖσθιμον, μηδὲ τοῦτα εργάσθης γνωμένον εἰπει-
σομένον τοῦ πράκτου πλούσιατι.

Οι Διαβίσταις μονάχοι εἶτον. ἵνα ὁ τετράποδός εἰσιται τῷ τῷ αἱρετικῷ χεροποιῷ, σὺ τῷ λέγειν· μηδὲ αὐθιμάταις τὸ ἴστρον Χειρὶ τῷ
Concil. General. Tom. XII.

**Actio
Prima**
nus ergo tres ex consensu assentiantur —
Nemorium, & Eutychetum, & Severum,
& Soterichum Calarez Cappadocia, & o-
moem qui non recipere synodus Chalcedo-
nensem.

Taratus sanctissimus patriarcha dixit: Auditioem fecimus paternorum mandatorum: quid ergo oportet? suscipitis ab hereticis. suscipere ordinatos.

Sancta synodus dixit : Etiam Domine audiimus, & oportet suscipere.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit :
Quin potius & phares eorum qui in sexta
synodo coadferunt , a Sergio , Pyr-
rho , Paulo , & Petro , praeceptoribus vi-
delicet hereticos unam voluntatem in Chri-
sto praedicantium , ordinati sunt ; quoniam
hi vicissim Constantinoeles thronum for-
titi sunt ; & a Petro , qui ex hi novissi-
mus eidem throno presedit , usque ad sex-
tam synodum , anni plus non transferunt
quam quindecim : & ipsi qui intra hoc tem-
pus fuerunt , Thomas & Joannes & Con-
stantinus pontifices in presbiterato tempore
id est , dum hi qui heretici nomina-
ti sunt , exitiisse noscuntur : & propterea
non sunt improbi : per quinquaginta enim
annos tunc heres perduravit . Sed sex-
ta synodi patres ipsos quatuor anathemati-
zaverunt , quamquam ordinatio eorum ef-
ficit .

Sancta synodus dixit: Clarum est.
Constantinus sanctissimus episcopus Cypri-
dixit: Sufficienter ostensum est honorabili-
simi fratres & de hoc , quia qui ab hereti-
cis accedunt , suscipiendo sunt . Si quis au-
tem studio ad hereticum jerit , & suscepit
ordinationem . sine receptione sit .

Reverendissimi monachi dixerunt : Habe-
mus & de hoc sancti Basillii epistolam ad
Nicopolitas ; & obsecramus legi .

D Taralus sandillimus patriarcha dixit: Legatur.

De epiphyle Sappho, Bacchus et Niceronius.

Nescio episcopum , nec connumeravimus

mis manibus in destructionem fidei ad prelationem proverbus est: hoc est iudicium meum. Vos autem si aliquam habetis nobiscum portionem, hanc nobiscum procul dubio festinet: at vero si a vobis ipsius consilium sumitis, unusquisque sua sententia dominus est. Nos autem insontes a sanguine isto Porro hunc scripsi, non de vobis diffidens, sed quorundam hesitacionem confirmans, ex ea quod notam faciam meam ipsius sententiam de non admittendis quibdam in communionem, neque illis qui manus eorum promotionem sumperferunt. Propterea pace facta, cogitate volmetiplos amorem fraternalis plenitudinem.

**Reverendissimi monachi dixerunt : Ecce
pater excruciat hereticorum ordinatioem,
dicendo : Neque connumeraverim inter in-**

A C T I O II. — **T**eruit veritas usque nunc? an ut notam ti-
bi hanc parvipendisti? & si ut ignota tibi
priestrii, ne confundaris rectum sermonem
edicare, quemadmodum non es consulus
perversum.

Gregorius reverendissimus episcopus Neocasariensis dixit: Crede, domine, ut ignota, peto autem discere, & ut iubet Dominus & sancta synodus.

Tarabus san&issimus patriarcha dixit: Dic,
quid vis discere?

Gregorius reverendissimus episcopus Neocasaria dixit: Cum tota haec caterva unum dicat & sapiat, & didici & certus sum, quia veritas haec est, quae nunc queritur & praedicatur: ac per hoc ego peto veniam priorum malorum meorum, & volo cum omnibus & illuminari & doceri. Delicta enim & peccata mea immensa sunt: & sicut Dominus ad compunctionem duxerit sacram synodus & sanctissimum dominum meum, ita fiat.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit :
Num forte quasi velamento astutis proprium
fensem adumbrare volens , verbis simulat
veritatem , mente autem malignanter ope-
ratus ?

Gregorius reverendissimus episcopus Neocesariorum dixit: Absit, veritatem confiteor, & non mentior, neque falsum faciam verbum meum.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: De-
bueras a prioribus annis aperire aures tuas
& Paulum divinum apostolum audire dicen-
tem: *Tene traditiones suas accipisti fove*
per sermonem, fove per epistolam nostram: &
rursum Timotheo & Tito scribentem: Pro-
fanas vocum novitatis dovitia. Quid enim pro-
fanius & magis vocum novitas est, quam
dicere Christianos idololatras esse?

Gregorius reverendissimus episcopus Neocesarie dicit: Malum erat : & confitemur, quia malum erat : sed ita gestum est , & ita gelissum ; & ideo postulamus veniam delectorum nostrorum . Confiteor domine coram honorificentia sanctitatis vestra , & omnium fratrum sancte synodi , quoniam peccavimus , & iniquitatem fecimus , & male patravimus ; & veniam postulamus super hoc .

Tarafus sanctissimus patriarcha dixit: Discimus, ut sequenti actione cum libello rursum convenienter, quæ illius sunt agnoscamus.

Sancta synodus dixit: Ut jubet sancta tua, episcopus qui astat, cum libello veniat & in sequenti actione, secundum quod placeuit, agetur.

Leontius inclitus & regius a secretis dixit: Meminit sacratissima & divinitus collecta synodus, quæsipter præcedentis conventu divina litera lecta sicut Deo conservatorum magnorum imperatorum nostrorum, in quibus continebatur memoria literarum, quæ synodice missa sunt a sanctissimo & beatissimo papa senioris Romæ, & venerabilibus summisque sacerdotibus orientis, in duobus quaterniobus: quibus & nunc allatis, fugerimus ad quod placuerit.

Santa synodus dixit : Legantur libelli sanctissimi & beatissimi papæ Hadriani seniores Rome.

Επειδής ἡ θεραπεία Νικοντεσσίνης στην Ελλάδα

Πρύγειος ἐπίτικος Νεαράτηρας εἴη· τι-
σθεντος διεσπότη, ὡς ἀγυντος· εἰ τῷ δὲ μαθεῖν,
καὶ ὡς πλάναι ἐδιεπότας καὶ ἀγία σύνεδος.

Ταράτσος ὁ αὐγούσταπες πατεράρχης εἶναι· λίγες,
τι θέλεις μαθήσαι;

Γραγόρειος ὁ Αλαβίσατος ἐπίσκοπος Νεαράτα-

ρητας επεισο- ιτικη τασση η δημόγειος αντη τη ένη
λαζης και φρονης, ομαδων και ιεραρχοφερηθησ, οηι
η αλληλεσσα αντη ιστιν, η παιδι ζητηθησε η απ-
ρισσοδηλη. Ε δει τοτε χριστος απο τουργομενος
της φρονησ μη κακην, η ζειλομενη σωτηρης η,
φωτισθησιας και διδαχθησαι. τη υαρ πλημμε-
ληματα και τη αμερικηναται μεμβρασισ. η ως
η θεος κατηκει την ιερανη συνοδον και τον πανα-
γιον διεσπειρη.

Ταράπος ὁ εὐγενεστάτος ταπειμέρχης είπε... μή
τους ως παραπετόμενα: τακτήρων τὸ σὸν φρόντιμα
συσκιάσαις Σίλεων, ρύματος χρυσατίζει τὴν ἀλη-
θινα, τε) δὲ τὸ νῦν πακιρύνει;

Ιριδίος ο Δαλδεστάτης επέσκοπος Γνωστερών
είπε· μή γέμιστο. τὴν αἰλίθεαν ὄμολογή, καὶ ε μή
ψύσκωμε, εδό μη ράδιοργήσεωτὸν λίγω μα.

Ταράτσος ὁ σύγιωπτος τετελεχρής είσιν· ὥφελος οὐ τῷ αἰσκαθεῖ χρόνῳ μνᾶξαι στὸ ωτό, οὐ Παύλος τὸ θεὸν αποστόλον ακούσαι λέγοντος κρατεῖτε τὸς ταραδόσεις, ἃς ταραλέψει εἰπεὶ δύσαλον, ἐπεὶ δὲ ἵππαλην πάντα. Εἰ τολμή Τιμόδιον τὴν Γίτιν ψρέφεσσον· πτὸς βιβλίους κυριοφάνειας ταραπέδωμα. Τι βεβιλότερον, ή τὶ κυριοφάνειον τῷ λέγειν Χειρίστης εἰδώλολατρότερος;

Γράφεσθαι δὲ οὐκέτι τούτοις παραπληνήτων εἰσίστετο. Νομογράφοις
ρέονται εἴτε πακόνισι, οὐδὲ ὀμαλογυμνοῖσι, καὶ οὐδὲ
λίσταις. ἀλλὰ τὸν εὐτελέστερον, οὐ ποτὲ εὐτελέστερον
καὶ δῆλον τοῦτο αἰτεῖμενον συμχωνίους τῆς πλατινί-
ληπτοτούς ημών. ὀμαλοῦ δέσποτον εἰμιρρέπετο
τιμιωτάτης ἀγωνιστής ὑμῶν, καὶ πάντων τῆς ἀδελφ-
τικῆς τοῦ εἵλετο σπουδὴν, ὅτι ἡ μάρτυρις μόνη, καὶ λίστος
μητροφύλη, καὶ πακόνης εὐτελέστερον· καὶ συμχωνίους
αἰτεῖμεν τούτῳ τάστι.

Τεράστιος ὁ αἰγιώτατος πατεράρχης εἶτε· λίγοι
μὲν, ἵνα τὴν ἐξηγήσει αἱρέσσαι μόνοι λιβύλλοι πάλι
τα κατ' αὐτὸν γραμμοῦ.

Η αγεια συνοδος είπε πως καλεῖται η αγεια συνοδος, ο προσειώς επίσκοπος μή λιβέλλα είλειν σά τη εξης πράξην· κατά το παρεγάμενον πράξην θέργασται.

Λεπτός[¶] ὁ Σελιδίας Σαστιλίκος αὐτηράτη
πώς μέμνηται ἡ πανίερος[¶] καὶ θεούλλεκτος συ-
νιός, ως τὴν προφοράν ειπελάσσεις θεῖα γράμμα-
ματα ανεγνωμένα τῷ θεούλλεκτην μεταβολήν
σπλιών πρῶτον· οὐ οὐδὲ Σπειρίδη μήτη τῇ σημε-
δίκως επονελάσσου γράμματαν επάρει τῇ αἴσθη-
τῳ κακοεισπάται πάτα τῆς προεισπίτας Ψάμμι-
τος τῇ διαγεγεγόνην ἀρχιερέων Τίτος αναπλήσι, σεδί-
σι πεζάδιοι· ων η νησί προφορικόις δέσποιν, οὐ
αριθμός· τοι τοι πεζάδιοι.

Βαθμούντι προ; το τελεῖα μέρον.
Η σύγια σπάσθε οὖτος. αναγνωρίζεται
λιβελλοί το ὀπωτίτη κακοποιού τάχι A
δεκατή τῆς πρεβυτηρίας Ρόμπης.

ANNO
CHRISTI
187.

Καὶ ἀνέγειρε Νικηφόρος ὁ Δικαιάτας τον Αλεξανδρεῖτα.

Et legit Nicæphorus inctitus & regius a —
secretis interpretationem literarum Latinarum A c t i o
Hadriani papa Romani. II.

Εργασίες υφασμάτων Ρωμαϊκής Αρχαιότητος της αναστάτωσης της πόλης της Αριστούρας Ρώμης.

HADRIANUS EPISCOPUS
servus servorum Dei.

• ፲፭፻፭

Δοκίμας Λειτουργίας της γελάσιωσής, παρτίδας,
Επανόρθωσης, πάνω στην απαγόρευση της Σέλης και παρέ-
πομβού Γης της Χερσονήσου, Καρπαθίου και Ειρίου Αι-
γαίου Α' δευτεράδας @ της δύλωσης της Θεού.

*Dominis pugnans & servans imperato-
bus ac triumphatoribus, filius diligendus in
Deo & domino nostro Iesu Christo, Constan-
tino & Irene Augstis.*

Ο Θεός ὁ εὐσέν εἰς σπέτος φας λάμψει, ὁ
λυκωτάρμυνος ἡμεῖς τῆς ἔξεστος τὸ σπέτος
διὰ τῆς εφαρμοστού τοῦ μὲν αὐτῷ τὸ ἀληθῶν φωτός,
εἰς γένος ἴδιαν τοῦ πλήρους τῆς θεότητος κε-
ντητούσας, οὐ διὸ τὸ σάματος τὸ εἴσιρον αὐτῷ τῷ
τοῦ ἑραρχὸς οὐ τὸ οὐτὸν τὸ γέροντα, διὸ τὸ πλή-
ρος τοῦ πληροῦ τῆς ἀγριδότητος αὐτῷ, ἐπιβλίψας
εἰς τὸ πρόσωπον τῆς εἰκόνος αὐτοῦ, τῷ μάτηρα
διοίκειν καὶ προσελθόμενος Γαλινούτην τὸν τεκνίσαν
εἰς τόπον πλούτητον τῆς εἰσίν τοις καλέσιν βασιλεῖταις
κατέβησθος· ἵνα ταῦτα τών φωλότητα τῷ ψεύ-
δος δὲ ὄμοιν καλύψῃ, ηγούμενος τὴν φωτιστὴν τῶν αἱλίδην.
μαθέντος γάρ τὸ περὶ τῆς ὑμέτερης γαλινότη-
τος ηγούμενος καταπιεφθάστη ἡμῖν Γραμματα,
λίστα πυρράθη οὐ καρδία ἡμῶν, οὐ τοπτήτης εἰ-
γαλλιστος οὐδὲ χαρᾶς Συντάτημος, δύσις ἀ-
δραντική γλωττας εἰπεῖν οὐ δύορει. πικάτη γάρ
χαρά ἡμῖν ἀντεῖλε διὸ τῆς ὑμέτερης πελμάτου,
εἰσει τοις τῷ φρέων χρυσάποντας τῆς αἵρεσις πλη-
ξη τούχαμδρ. πειρὶ δὲ τῷ οὐ τῇ θεούτειν ἡμῶν κα-
λότοις ἴμερομηρον τῷ φρέων ψυχούμενος σὸ τῷ
ὑμέτερος βαπτίλοι τοῖς εἰκόνεσι τῷ στενούμενον ει-
κόνιον, τὸ θώμα οἱ προβούσιοι πλούτοποτες ὑμῶν κατί-
σρψαν, οὐ δὲ ἀτίμια ηδρει κατέθηκεν ἰεωτές
καὶ αὐτοίς. ἀλλοὶ μὴ λογισθέαν αὐτοῖς οὐ ἀμερτίας
ἐποιούντο· πρέπτον γάρ οὐ πάντοις μηδὲβαλεῖν χει-
ρας αὐτῶν τοῖς πλειστοποτες. οὐτὶ ταῖς οὐ λαζα-
οῖσι οὐδὲπλοκαῖς μέρους ἴδελποτεστος, οὐ
σὸ τῷ ιδίᾳ βαθύτοις, οὐ ἕδεστροι ἕπεστρ, ἐγκρ-
οτοι αὐτοῖς, οὐτὶ δὲ θεός πλέοντος ὑμᾶς Σωτ-
ηλαντα, τὸ σὸν ἀληθῆτες ζητάντος Πλει δόξαν αι-
τοῦ, οὐ τὸ περιστρέψαντο περὶ τῷ ἀγνοίαν ἀπο-
λοντει καὶ τάπιον διδεσπολιτον πρετεῖ, οὐ τιμῆς πο-
στεβομέσις μένοντας, τὸς δια τῆς εἰσίτος τῷ περι-
τοιον κατεστρέπεταις. αρτίον δὲ διὰ τῆς Σωτῆς
ὑμῶν πλειστούς δρόντος τὸ Θέλημα ὑμῶν σὸ τό-
πος, τὸ ταυτοδημαρτυρίαν ὑπὲρ
τοῦ ὑμέτερου κράτους, δόξαν καὶ οἰκεῖοτες αἰτεῖται
ψεύδεμ. τοῦ δὲ τοῦ πληροφορητοῦ οὐμῶν βασιλείας,
οὐτὶ τὸ μίσα ἴργον τόπο, δὲ πτεροφεστη, οὐ π-
λαιοῦ διὰ τῆς μετατένες ὑμῶν, οὐ στοντας αερό-
νη ἀρχαῖον ὄρδονδεξιον σὸ τῷ μέρεσιν εἰσίτος, οὐ
τοδεστον αι στεφανικας εἰσόντες σὸ τῷ ἀρχαῖον εἰ-
σίν επανοποεῖταις, μετοχοι οὐκιστοτες τοῦ Σωτῆρος
τὴ λάζει τοῖς πειλατον πρὸς Κονταρίνην, προ-

Deus, qui dixit de tenebris lucem splen-^{s. Cn. 4.}
descere, qui eripuit nos de potestate te-
nebrarum per incarnationem Filii sui veri
luminis, in quo complacuit omnino plenitudo Cels.^{1.}
nem deitatis habitate, & per eum renovare
omnia, & in ipso pacificans per sanguinem
crucis ejus hoc quo in calis, hoc quo in ter-
ris sunt; per multiplices divitias bonitatis
sue, in faciem ecclesie suae respiciens, ve-
stram praeficit & praedestinatam serenissi-
mam & imperiale clementiam ad fidem nunc
integritatem vocare dignatus est: ita ut omni
salutis nubilo procul exploso per vos, vi-
tatem faciat veritatem. **Quatuor** ^{er. relat.} **relac-**
nibus vestra piissima tranquillitatis ad nos
venientium didicimus, etiam ipso auditu ni-
mis nostris exultans relevatus est animus, &
tantum iucunditatis gaudium in cor nostrum
ascendit, ut lingua humana explicare nullus
sufficiat sermo. Quia nimur magis nobis
letitia de vestris iussiobus nunc orta est,
quam dudum pro schismatiorum heresi me-
ror affecterit. De his quippe in ipsis vene-
randis iussiobus vestris referebatur, que
pridem facta sunt in vestra regali civitate
propter venerabiles imagines, qualiter qui an-
te vos regnaverunt, eas deltruxerint, & in
inhonestate atque injuria posuerint. Utinam
non illis impunetur: melius enim illis fu-
set non mittere manus eorum in ecclesiis:
& quia omnis populus qui est in orientalibus
partibus, erraverunt, & pro sua volun-
tate usi sunt illis, usquequo Deus erexit vos
regnare, qui in veritate queritis gloriam
ejus, & que tradita sunt a sanctorum apo-
stolorum & omnium simul sanctorum magi-
sterio tenere: quas referantes, & venerabili-
les imagines ad vestrum piissimum imperium
laudabiliter exaratas reperientes, atque ha-
reticorum abjectientes velaniam, seu in divi-
na examinationis judicio principum, qui ma-
nus miserunt in ecclesiam, jaculum deputan-
tes, vestram promotam in triumphis
imperiale potestiam infontem esse ab eo-
rum levitatem procul credimus. Uade omni-
potentis Dei clementiam exorantes, referi-
mus grates hinc; tenentesque ea quae
vestra sanxit &cepit serenitas perficere,
constantes esto. Quod si perseverantes per-
manenteris in ea quam cepisti, orthodoxa
fide; & per vos in partibus illis in pristino
statu credas fuerint sacra ac veneranda ima-
gines, sicut pia memoriam dominum Constan-
tinum imperatorem & beatam Helenam, qui
fidem orthodoxam promulgaverunt, atque
sanctam catholicam & apostolicam spiritua-
lem matrem vestram Romanam ecclesiam
exalaverunt, & cum ceteris orthodoxis im-
peratoribus, utpote caput omnium ecclesia-
rum venerantur, ita vestrum a Deo pro-
tecum

C O N C I L I U M

1057

Actio II. **C**onsternatum, & novam Helenam habentes, per quos in primordiis sancte catholicæ & apostolica ecclesiæ robur fidei sumpsit, & ad quorum instar vibrantissima, ac in toto orbe terrarum vestra opinatissima in triumphis imperialis fama laudabiliter divulgatur. Magis autem si orthodoxæ fidei sequentes traditiones ecclesiæ beati Petri apostolorum principis amplexi fueritis censuram, & sicut antiquitus vestri predecessores sancti imperatores egereunt, ita & vos eam honorifice venerantes, ejus vicarium ex intimo dilexeritis corde; potiusque vestrum a Deo concessum imperium eorum secutum fuerit orthodoxam, secundum sanctam Romanam nostram ecclesiam, fidem. Ipse princeps apostolorum, cui a Domino Deo ligandi solvendique peccata in celo & in terra potestas data est, crebro vobis protector existens, omnisque barbaras nationes sub vestris profectis pedibus, ubique vos victores ostendat. Et enim ejus insignia dignitatis sacra pandat auctoritas, quantoque veneratio ejus summæ sedi exhibenda sit a fidelibus cunctis per orbem. Dominus enim eundem clavigerum regni celorum cunctis praefulsi principem; & hoc ab ipso honoratur privilegio, quo ei claves collatae sunt regni celorum. Iste itaque tam præcelio prelatus honore promeruit confiteri fidem, supra quam fundatur ecclesia Christi. Beatam confessionem beatitudinem secuta est præriorum, cuius prædicatione sancta universalis illustrata est ecclesia, & ex ea ceteræ Dei ecclesias fidei documenta sumferunt. Nam ipse princeps apostolorum beatus Petrus, qui apostolice sedi primitus presedit, sui apostolatus principatum ac pastoralis cursus successoribus suis, qui in ejus sacratissima fede perenniter fessuri sunt, dereliquit; quibus & auctoritate potestatem, quemadmodum a Salvatore nostro Domino Deo ei concessa est, & ipse quoque suis vultulis ac tradidit divino iussu successoribus pontificibus, quorum traditione Christi sacram effigiem sanctæque ejus genitricis, apostolorumque vel omnium sanctorum veneramus imagines. Ex eo enim quo Christi Dei nostri ecclesiæ quietis & pacis aperte sunt fores, hactenusque depictæ ecclesiæ imaginibus sunt ornatae, beato atque tandem papa Silvestre testante. In ipsius enim exordiis Christianorum, cum ad fidem converteretur plus imperator Constantinus, sic legitur. Transfacta die, nocturno regi saeculo silento, somni tempus advenit, & ecce adiuncti sancti apostoli Petrus & Paulus dicentes: Quoniam flagitiis tuis posuisti terminum, & effusionem innocentium sanguinis horruisti, miseri sumus a Christo Iesu Domino dare tibi sanitatis recuperandæ consilium. Audi ergo monita nostra, & fac omnia quæcumque indicabimus tibi. Silvester episcopus civitatis Romanae ad montem Soractem, persecutiones tuas fugiens, in cavernis petrarum cum suis clericis latebras foget: hunc cum ad te adduxeris, ipse tibi pescinam ostenderit, in quam dum tertio menses, omnis te valetudo deseret lepros. Quod dum factum fuerit, hanc vicissitudinem salvatori tuo compensa, ut omnes iussu tuo per orbem totum Romanum ecclesiæ restaurentur. Tu autem in hac parte purifica te, ut religia omni superstitione idolorum, Deum u-

1058

Aμῶν εἰ κριτούσιν· η̄ ὅπες ἀναδεκχόνται τη̄ οὐράνιον διαβόλουν & θεούρων ὄντα τη̄ τοῦ χριστοῦ αγίου Ελαῖον, σε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἐκποτὲ διαφυλέμφον, διὸν η̄ αὐγή τη̄ θεούρων εἴσοδοιν ἡλιακὴν ἀναποίζεται· η̄ μάλιστα ἑνὶ τῇ παραδόσει τῆς ὁρθοδοξίας τίσις τῆς ἐκκλησίας τῷ ἀγρίῳ Πίστει η̄ Παῦλος τῷ κορυφαῖον εἰσοδοιν ἔχειον διέπητε, η̄ ἐνεκλιστητι τῷ βασιλέων αἵτιν, καθὼς εἴη οἱ ἀρχαὶ εἰσοδοιν, οἱ ἀρχαὶ τῷ θεούρῳ πρατει, η̄ πάντα τὰ βαρβαρά ἢ τη̄ τῆς ἡχητοῦ οὐμάνει φανταγόντει. η̄ ἐπειδὴν τὸν προθέτην, νικήτην οὐμάνει ἀναδεκχόντιν. αὐτοὶ Γάρ οἱ ἄγιοι η̄ κορυφαῖον τὸν εἰσοδοιν, οἱ τὴν καθολικὴν η̄ ὁρθοδοξίαν εἰσενερχόμενοι, οὐγράφοις ἐπειδοτείσαντα τὸν αὐτῶν πίστιν κρατεῖν ταῦτα τοῖς μετ' αὐτὸς διαδόχος μιλλοντας γινεῖται τὸν Θρόνον αἵτιν, οἱ αὐτὴν διαμένειν τοῖς τῆς σωτηρίας. η̄ ὅπες κρατεῖ η̄ ημετέρα ἐκκλησία, η̄ τιμῆς τοῖς αἵτινες χαρακτηραῖς αἵτιν. ὅδοις η̄ οἱ τῆς σημερόντος περικοσμημέναι η̄ κακάδων ποιημέναι αἱ ἐκκλησίαι τοιμανεῖσαν εἰς τὸν σεβασμὸν τοῖς εἰσόδοις αἵτιν, η̄ καθὼς η̄ μακαριώτερος η̄ σύγιωτος πάτερ Σιλεσίας μαρτυρεῖ σε προφήτη τῆς ὁρθοδοξίας η̄ μῶν τῷ Χειρισμῷ, διὸ οἱ οἱ θεοί τὴν ληξιν πάλαι Κονσταντίνος οἱ βασιλέως εἰς τὴν τίσιν ἐπιστρέψαν. ημέρας γαρ περιλαβόντες, η̄ νικήτης ἥδη γενομένης, ἐπειδὴν τοικανήν γενομένην, η̄ κοινωμένης αὐτοῦ, ιδοὺ περιστησαν αὐτῷ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι, οἱ Πέτρος η̄ Παῦλος λειχόποιοι εἰπεδή * ἐπέτρεψαν Καστρινού μητρὸν αἰματηρούσιαν γενεθλίας πειραιαῖς τῷ νοσητῷ εἰς ἔχεις, οἱδὲ πεπολημένοι παρὰ Χειροτονίας δομαῖσι συστημένοι. άποκοντανάσιοι συντεταγμένοις η̄ ποιήσαν πάντα δοσαὶ τοποθεμέσθαισι. η̄ πειμάρια μετοχάλισαν Σιλεσίαρον τὸν ἐπίσκοπον τῷ ἐκφυγόντι ἐκ τοῦ δικαιοῦ μόνον ὃν ἔχεις, η̄ σημερά δοτά εἰν τῷ δρει Σωράκτεις κακρυμένοις οὐ σπλαντίσαν πλέον μὲν τὸ κλήρον αὐτοῦ, αὐτοῖς σοι περιστημένοις καλυμβθείσιν διστριξίας, σε πατερίσασι, η̄ γενεσίτεις οὐσοὶ Ιασοῖς τῆς Διονισίου η̄ πάντα τὸν νοσημάτου, η̄ τούτη τῷ ἀγράδῳ γενομένη εἰς σι, οὐθίσις εἰπεῖσθαι κατὰ πάντα τὸν τὸν Ρωμαϊκὸν ἐκκλησίας αἰτηματοδηλῶναι. οὐ δὲ οἰωτάνα καθάρεσσον, στολίματος πεταστῶν τῶν εἰδώλων λεβέναι, η̄ θεοὶ μόνη τῷ αληθινῷ προσκύνουσι, η̄ κατὰ τὸ Θίλημα αὐτῷ πορεύονται. δημητρίδης δὲ ἐκ τῷ ὅπερες παραγγήματα συνῆσε πάντας τη̄ τὴν παλατίνην αὐτοῦ, η̄ τον σκεπόν τη̄ οἰωτάναν αὐτοῦ ἐξηγήσασιον αὐτοῖς, η̄ Αἴδίος απίστελος σε τῷ δρει Σωράκτεις, οὐ γάλιον οὐδὲ Σιλεσίας κακρυμένος μὲν τὸ κλήρον αὐτοῦ, χαλαζίου οὐδὲ αναγυνώσεις βιβλῶν. η̄ ιδοὺ κυκλωθεῖσαν εἰπεῖσθαι, ἐπειδὴ τὸ κλήρον αὐτοῦ· ιδὲ τὸν πυρος διπροσδεκτός, ιδοὺ τὸν ημέρα πατηρίας. η̄ ἐξαλθόντες ἐρρέθη αὐτῷ περὶ τὸν γρεβανόν, περὶ τὸ ζητεῖσθαι καφαλαῖς· η̄ ἀλλού πρὸν τὸν βασιλεῖαν μὲν τελῶν προσβυτήρου η̄ διονύσιον κακόν, η̄ τὸν

αὐτὸν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ὄφρου Λ
αζαρέως, καὶ πάτερ. ὁ ἦν βασιλεὺς ἀλεύθερος ὅμητος;
εὐτέλης ἢ περίπολος διέβασεν τὸν λόγον αὐτοῦ,
πάντα δέντα εἰπαλλήθησεν αὐτῷ, ὑψηλότατον τὸ
ἄγνυ Σλαβίστρον. μὴ γὰρ τίνι τέλον οὐκέποντο προτα-
σσον αὐτὸν ὁ βασιλεὺς λόγος· ὃς εἶδεν Πίξιον καὶ
Πλάσιον, τοὺς Θεοὺς αὐτούς; οὐ δὲ σχυτίσας Σλα-
βίστρον ἀπέστειλεν αὐτὸν αὐτῷ· επειδὴ θεοί οἱ
οὗτοι, δὲλαν δὲὶ καὶ μαρτυροῦσιν τούτην τὴν κυ-
ριακὴν ἡμέραν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ ξελιγνώτου εἰς τὸ έπι-
γρίψαν τάντα τὸ Εὐαγγέλιον τὸ αὐτόν· ὃ δὲ
αἰσχυνεῖ τοὺς πάπις, φάλιον πρότυπον αὐτούν, εἰ ἀρε-
τοῖς τοῦ ποτὸς αἱ ἱεραρχίαι αὐτούν· τόπον ὃ ἐίστι Σλα-
βίστρος ἀπογένελες διάκονος, ἐπιτίθεται αὐτῷ σαΐτης· Β
ασιλεὺς τούτος ἔργοντας ἀπεστέλλει εἰκόνας· εἰς διόπτραν ὁ
βασιλεὺς μηχαλέοντας ἐκρύπτεται· ὅταν εἰσέπιῃ ἐς εἰ-
δον τὸ σρόμετον, καὶ υπάρχει διατεταμένος· χρυσίον κο-
λυμβήθειρε, τὰς εὐτοπείας μι· καὶ χρυσόμυτον πο-
λυλθόθεατον, ἵσταται, καὶ περιχρυσμόν· εἰς διάδοχος
τὸν ἀπεστέλλειν ἐπιτρέπει, τὸν πάντας αὐτῶντας α-
γρεματικόντας καὶ μηδὲνεδίκιον εἰκόναντας. Επει-
ρεν τὸς Σεργιουλάκεως ἴσονεσται, καὶ δὲ αὐτὸν ἀνα-
γεῖται πρὸς δέσμον καὶ απαρτοῦται Τῆς Κρήτης εἰ-
κονομίας τὸ πλευραῖς καὶ δεσπότος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
πάπιτος εἰς ὄρθροδοκεῖν καὶ χρηστικότερον· ευστο-
λέας εἷλι ταῖς πατεροῦ καὶ στοιχίων εἰδράσται
τὸν Θεραπευτὸν τὸν Θεόν ἀμέρι πάπιτον τὸν Χριστο-
καπετάτοντα πλευρά, κατὰ τὰς ἀρχαίας παραδόσους τὸν
ἀγίου πατέραν καὶ ἰδεῖσθαι, καὶ ἐκράτεσσαν, καὶ
ἴχρει τὸς αὐτὸς εὐθεμίας εἰκόνας εἰς αἵματοντο
καὶ κατέπιξην παρδίας, καὶ μέχρι τοῦ περόνης σι-
βονται αὐτοί, καὶ σὸν πάπιτον δὲ αὐτοῖς ἔστι τὸ
προτεττόν ὑμῶν ὄρθροδοκεῖον εἰσερχόμενον. οὐλά-
πτος ἢ προπατότερος· ὑμῶν δὲ καὶ σπελοχῆς πάπι-
τον κατέπιγκεν σὲ τὸ περιόδεον τοῦ ἡρακλείου εἰ-
κόνας· καὶ ἀπεπλάνα μηχαλέον τοῖς αὐτοῖς μίρεσ-
της Γραπτίας πολύποτη, καὶ μίχρι επανδαλον Σύ-
δηρον τὸν κορμόν γένεται. οὐλάπτος δὲ τὸν πάπιτον
τοῦ σπελοχῆς εἰς τὸ κομματίον πατέρα, καθεδεῖ αὐ-
τὸν, καὶ ἀπίστενον, μαρτυροῦ. ὅπος δὲ μηχαλέον
Ἐλίστρον γεγονότος Γρυπέδον καὶ Γρυπέδον· οὐ
μακαριώτερον ἀρχήρες τὸ καθόπιτος Ρομαϊκοῖς
Ὄροις, καὶ τοῖς σὲ τοὺς περούς εἰκόνοις πάσοις, καὶ
πολλάκις τὸν προπατεττόν της ὑματίας διστῆσες Γα-
λλίας ἀποστόλου, ἵνα εἰς αὐτὸν σπέσσωμεν εἰ-
κόνας· σὲ τὸ δέσμον γάρον απαπειπανύσσου· οὐλά-
πτος, θεαμαῖς οὖτις τοῖς αὐτοῖς εὐτοπεμπόδοις· δεόπτες ἐκ-
λίπτει. καὶ μὲν πάπιτον ὡς κύριος Ζευχεύς, καὶ Σπί-
φερος, καὶ Πλατούς, καὶ ἵππος Σπόρετος, καὶ αἰωνί-
τηνεύμονα πάπιτον ἀρχήρετος· τοι τετά-
τον δὲ τὸ πετρετόν της ὑματίας Δούσιος βασιλεὺς τοῦ
περὶ τῆς ἀποταπεσθεντοῦ πάπιτον εἰρών εἰσθεν-
τος πατέρα. ἡμίαν δὲ καὶ τὴν πατέρα Διπλέα μη-
μαχαλέα πεπονθοργείας της ὑματίας Βασιλείας

num, qui verus & solus est, adores & ex-
colas, & ad eum voluntatem attingas. E. A. C. 11.
xurgens itaque a somno statim convocat eos
qui observabant palatium; & secundum te-
norem somni sui misit ad montem Sora-
ensem, ubi sanctus Silvester in coquidam
Christiani agro perfectionis caula cum
suis clericis recepius, legionibus & oratio-
nibus insisteret. At ubi a militibus se con-
ventum vidi, credidit se ad martyrii coro-
nam evocari; & conversus ad clerum om-
nem qui cum eo erat, dixit: Ecce nunc
tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis.
Protectus itaque, ut dictum est, perenit
ad regem, cui nunciatus, cum tribus pres-
byteris & duobus diaconis introivit. In-
gressus dixit: Pax tibi & victoriam de ce-
lo ministrentur. Quem cum rex alaci ani-
mo & vultu placidissimo suscepit, omnia
illia quae facta, quae dicta sunt, quae
etiam relevata sunt, secundum textum su-
perius comprehensum exposuit. Post finem
vero narrationis sua percundabatur, qui
erant isti dii Petrus & Paulus, qui illum
visitarent ob causam salutis suæ, & ejus
latebras detinissent. Silvester respondit:
Hi quidem dii non sunt, sed idonei ser-
vi Christi, & apostoli electi ab eo, & mis-
si ad invitationem gentium, ut credentes
salutem consequantur. Cumque haec & his
similiter Augusto diceret papa, interroga-
re cepit Augustus, utrumnam istos ap-
stolos haberet aliqua imago expressio, ut
ex pictura diceret hos esse quos revelatio
docuerat. Tunc sanctus Silvester missio dia-
cone imaginem apostolorum sibi exhiberi
precipit: quam imperator aspiciebat, ingen-
ti clamore cepit dicere, ipsos esse quos
viderat, nec debere jam differre per Spi-
ritum sanctum factam ostensionem pilicinis,
quam istos promisisse sue saluti memoria-
bat. Ecce, ut præmissum est, sanctorum
figuræ ab ipso sanctis fidei nostræ rudi-
mentis apud omnes fuerunt Christianos,
atque in ecclesiis sanctorum sacrae figuræ
expressæ atque depictæ hactenus fuerunt:
quatenus gentilitas paganorum, conspicata
divina scriptura depicta historia, ab ido-
lorum cultura & dæmonum simulacris ad
verum Christianitatis lumen atque amoris
Dei culturam verti debet: sicut & pre-
cipiuss pater atque idoneus prædicator bea-
tus Gregorius hujus apostolicæ sedis pre-
ful sit, ut hi qui literas deficit, sal-
tem in parietibus videndo legant, que le-
gere in codicibus non valent. Ob hoc
quippe sancti probatissimi patres ipsas ima-
gines atque picturas divinae scripturae &
gesta sanctorum in ecclesiis depingi statue-
runt, & cuncti orthodoxi atque Christia-
nissimi imperatores, & omnes sacerdotes ac
religiosi Dei famuli, atque universus Chris-
tianorum cœtus, sicut a primordio tradi-
tionem a sanctis patribus suscepserunt, eas-
dem imagines atque picturas ob amorem
piæ compunctionis venerantes observaverunt,
& in partibus illis usque ad tempora pro-
vi serenitatis vestrae orthodoxe coluerunt.
Sed ipse vester præonus, per quorundam
impiorum immissiones, eisdem depositis sa-
cras imagines; & ex hoc error magnus in
ipsis Graecie partibus accrevit, & ingens
scandalum in universum mundum devenit.

XXX Sed

Sed ut illi per quem scandala in universum mundum reveruerat, sicut ipsa veritas restituitur. Unde magno dolore confititi dominus Gregorius, siue item Gregorius beatissimi pontifices qui illo tempore existebant, cumdem vestra tranquillissima pietatis proavum suis apostolicis exortacionum apicibus deprecati sunt, ut ab eadem nova presumptionis temeritate resipisceret, eisdemque imagines in pristino statu restituere. Sed nullo modo eorum fabuberrimis deprecationibus inclinatus est. Et postmodum dominus Zacharias, & Stephanus, siue item Stephanus, predecessores nostri sancti pontifices, saepe avum & genitorem vestrum serenissimum tranquillitatem pro statuendis ipsis imaginibus sacris deprecati sunt: simulque & nostra pulsilitas cum magis humilitate vestram studuit clementissimam imperialem potentiam contulerat postulare. Et demum subnixius quæsumus, ut huc a sanctis patribus & predecessoribus nostris probatissimis pontificibus suscepimus, divina historia scripturam in ecclesiis pro memoria pie operationis & doctrinae imperitorum depingimus, & sacram imaginem Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi secundum incarnatam ejus humanam formam in aura Dei constituiam, simulque & sanctam ejus genitricis, atque beatorum apostolorum, prophetarum, martyrum, & confessorum, ob eorum amorem designantes veneramus; ita & vestra clementissima imperialis potentia partibus ejusdem Græcie faciat vestra orthodoxæ fidei conquirari, ut sicut scriptum est, *fiat unus grecus & unus ovis*: quia in universo mundo, ubi Christianitas est, ipsæ sacre imagines permanentes, ab omnibus fidelibus honorantur; ut per visibilium vultum ad invisibilium divinitatis maiestatem mens nostra rapiat spirituali affectu per contemplationem figuratae imagines secundum carnem, quam Filius Dei pro nostra salute suscepere dignatus est: cumdem redemptorem nostrum qui in celis est, adoremus, & in spiritu glorificantes collaudemus: quoniam iuxta scriptum est, *Dous spiritus est*: & ob hoc spiritualiter divinitatem ejus adoramus. Nam absit a nobis, ut ipsas imagines, (sicut quidam greci videntur) deicemus; sed assiduum & dilectionem nostram, quam in Dei amore & sancto eum habemus, omni modo praferimus. Et sicut divine scriptura librot, ipsas imagines ob memoriam veneratiovis habemus, non sibi fiduci puritatem servantes. Nam creator noster Dominus Deus, dum ad imaginem & similitudinem suam de limo terra plasmans hominem, sagacitatis industria illustrans, in proprio considerationis arbitrio eum constituit. Et ipse primus homo ex proprio arbitrio divina inspiratione cuncta animantia, & universa volantilia celi, & omnes bestias terre propriis nominibus appellavit, & in ipsa appellatione permisit animalia permanere. Etiam & Abel divino ignitus Spiritu, de primogenito gregis sui munera ex proprio considerationis arbitrio Domino obtulit. Pro quo legimus, quod respexit Deus ad Abel & ad munera ejus. Porro

λανθανόπει, ήταν καθός εἰς τοῦ σχύλων πολὺ αραιό-
γητα μέρος τὸ δικαιοσύνης ἀρχήν εἶδο-
καμενός. Σὸν τὸν δικαιοσύνην δῆλον μάλις τὸς εἰ-
σορίας αποτελεσμάνην, καὶ τόλμαν εἰκόνα τοῦ
κυρίου τῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν σάρκαντο τῆς
αυτῆς οὐρανομορφίας. Καὶ τὴν αὐλήν τοῦ Θεοῦ γε-
τοτούσιμην, οὐαὶ τῷ τοῖς ἄγνοις αὐτῷ μηδέσι, καὶ
τῷ σύντομῷ τῷ μακερών επεσθίᾳ, φροντίζει τὸν
μαρτυρόν, καὶ ὑμελόποιόν, καὶ δῆλον τὸν εἰ-
σιμόν. Δικαιόν μονονομάτην τὸν εἰσιτόντα βα-
σιλέαν δικαιοσύνην τὸν μέρος τοῦ αὐτῆς Γρα-
κιας πολυπονούσην καλέσσῃ, καὶ τιὰν ἐφέδεξαν τοῖν
ἔχοντασσυ. Ήτο, καθός γέγραπτο, γνωστοὶ μία
τοιμήν Εἰς τοῖς τοιμαῖς εἰσεδίνη οὐδὲν τῷρις καθο-
μη, τοις ἔτιν ὁ χειροποιός, αἱ σύντομοὶ σιβετ-
μικοὶ εἰκόνες περὰ πάντων τοῦ εἰσιτοῦντον τιμώντων.
ὅπος διὰ τὸ φραγὸν χαρακτήρας εἰς τὴν εὐ-
ρατον θείαν μηδελούσθησεν αὐτῷ ηδίαντος
κηρύκων αρτοποιού τυμπανική πολέμου τοῦ σόρκε,
λινὸς οὐδὲ τοῦ Θεοῦ διὰ πάνη μηδεπτραν στεγανούντος
καθαίτηντο. καὶ τὸν λυθροῦτον πόμον τὸν
τοις ἄριστοις οὐτάρχοντο φροντισμένον, καὶ τοῦ
πυκκατοι διδάσκοντας εἰνόμην· διτοι καθός. Γέ-
γραπται, οὐ Θεός πικαματεῖ· καὶ κατὰ τόπον δι-
εξάγοντος τοῦ διαμετέκτονος φροντισμένον τοῦ αὐ-
τοῦ θεοτοπίαν. εἰτε μὴ εὔσαντο πάντα, ήταν τοις
αὐτοῖς εἰκόνας, καθός φλαμμαρίστην, θεωτού-
σαρμόν· οὐ γάρ μόχιστος οὐδὲ τόπος οὐδὲν, ὃν ἔχο-
μην, εἰς τὸν τόπον τοῦ Θεοῦ ηδίαν εἰτε εἴσι·
καὶ καθός ηθεῖς γραφὴν πάνταν ἔχει, τὸς αὐτοῖς
εἰκόνας εἰς μηδεποστον τὸ σύβασματος ημῶν ἔχο-
μην, φυλαποντες πάντακαρπάτητα τοῖς εἰσιστούμοιον
εἰτε οὐ πλάστες οὐ δημιουργοὶ πάνταν κύριον οὐ Θεός,
οὐ κατὰ τῶν ιδίων εἰκόνα καὶ ἐμερτόπτει εἰς τῆς
ὑλῆς τῆς γῆς πλάστας τὸν αὐτόρων, καὶ φωτί-
σσας αὐτῷ, αὐτούσιον κατεπιστούσαν αὐτῷ· αὐτοὶ αὐτοῖς
οὐ φροτον οὐρανού· αὐτέσσοντο εἰσαρχού, θεῖα
εἰπούσιοι τάντα τοις ἥρασκε, καὶ ταπεινά τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ ταύτα τοις εἰκόνας τῆς γῆς ιδίων ὑφέ-
στηκατέστησαν. οὐ δέ Αβελ εἰς τὸν φροντισμόν τοῦ
ποιμένος αὐτοῦ δύρα φροντιστήν ιδίαν Συλλόην κυ-
ρέει τὸ Θεόν· ποτε οὐ εἰναγονταστομόν, διτοι εἰ-
βλεψιν ποτε· εἰσὶ Αβελ οὐ εἰτοις δύρας αὐτοῖς
τοις οὐδὲ οὐ Νέα μηδὲ τὸν κατεπιστομόν ιδίαν Βαλή-
στην καποπλάστας θυσιαστηρού εἴκισται, οὐ εἰταί-
τον τῷ πάντων, οὐ πάντον καθαρά δύρα εἰπει τὸ
αὐτὸν θυσιαστελον τῷ Θεῷ φροντισθῆσθαι. ομοίως
καὶ Αβραμ, καθός γέγραπται, ιδίαν Συλλόην
θυσιαστηρού εἴκισται πρὸς τούμπαν Εἰδήστω θεῖον,
καθός οὐεποτελεσται. οὐ δέ Ιακώβ δὲ φυγούσι εἰς
φροντιστα τὸν εἰδήσθηντον, εἰς ὑπερις τοις ἀγγε-
λοις τοῦ Θεοῦ ηδίαν ἀναβαστοπις Εἰς κατεπιστομέ-
δύει αὐλίμαχον, καὶ ἵνα αὐτοῖς πάντα κύριον λαλῶστα-
σθος αὐτῶν· οὐ δικαστας, ιδίαν Συλλόην εἴπει τοι
Αἴθον οὐ ἔχει φρόντις πάντα καθαρωτάντες· οὐ σήπτας
αὐτῶν, καὶ δικαστας πάντας πάντας αὐτῶν, εἰκάστος τῶν
πάντων Βαλῆλη, διγάνω· οὐ εἴσιν ἐπρόντι, οὐ μη
εἰσει· Τοις ποτε οὐ πάντας οὐ Θεός οὐργίδην αὐ-
τῶν. δοπτοι τοι Λίθον εἴστεοι ιδίας Συλλόης. διό
μη μηδέποτε τῆς ιεροποιίας οὐεστοι· οὐάντι εἰμι Θεός
Βαλῆλη, διχαστας πάντας πάντας πάντας αὐτῶν
αὐτῶν. οὐ γάρ καθαρωτάπινα, μεγάλος ἀρχη-
γος οὐ φροντίζειο Συλλόης, πάντας δεικτας εἰς τῶν

ANNO
CHRISTI
189.

L. S. W.
SP. 6105

• L. M.
mōrpho

1063 Ν Ι Σ Λ Ν
αρθροτίκων πεπιστόπτη πρὸς δάσκαλον Θεοῦ ἀπίκαιον εἶναι, ἀρτὰ Γένους τῆς Θεοῦ. καὶ πάλιν ἐστὸς Ιερᾶς ἐπὶ τὸ σύρον τῆς γῆς εἰπεῖν εὐτὸς φρεσκώμενος, τίσει τῆς ἀγαπήσασκος τοῦ πονίας· ποὺ ἡς εἰς ὁ μακεδόν^{ος} Πανταχό^ς ὁ ἀστόρο^{ος} οὐ τῷ πρὸς Εβραϊκὸν εὐποδῆ φασι, ὅτι ἡ τούτη ψάλτης, αἰλανὴ τὸν πρατύπον τούτῳ, σόλως οὐκαπάτησε πονίας, προτεινάσκει. ἔπει τοι ἡ φύσις κατέθεσεν καὶ μέλαντον λῶ πρὸς τὸν πονόν της ἄγνως ἔχομέν, τις χαρακτήρας οὐ ταῦτον ἴσεργαμον. εἰς τοι σανίδην εἰς χρύσων τῶν τούτων ἔχειπε, ἀλλὰ τοι εἴπων, οὐ τούτη ὑπεριστάτης εἰς εἰσόπτην φέρει. πάλιν δὲ ἀγαπητούμενον φρεσκώμενον τῷ Μωϋσῇ γενιέσθαι ταῦτα καρίς Αλφρέδον· ποιητὴς ἀλεπούνον ἐκ χρυσοῦ πελεκῆς δέοντα πίγκην^{ον}, καὶ μικρὸν πήνετο^{ον} πίγκην τοῦ πελεκάς· καὶ διος χρυσίμην χρυσᾶν ἀλατόν, εἰς αἱρετούμενον τὸν προτεινόντα· καὶ μικρόν· ἐπιτέλεστο τὸ παρτοῦσθαι, ἢ δύστον σὺν, φρέσι τοῦ καλύπτου τούτου κιβωτοῦ· καὶ λαλήσαι τοι πελεκῆς τοῦ ἀλεπούρην. πατέρι μετανοῶν τοῦ χρυσίμου πάντοις διετοπάται· Καί τέλειον, μηγάλοις ἀρχηγοῖς, ὅπιτερ ὁ πατερινόν^{ον} πελεκόν^{ον}· καὶ Θεός πάντων μέσον τοῦ χρυσίμου χρεωταῖσθαι πολλαχούποντος, ὑπὲρ συντελεῖσθαι τὸ λαός λαλήσαι κατηκόντες. διος ἀδιστονίστι, τάντα τὸ οὐ τούτης ἀκλανίεις τῷ Θεῷ πρὸς ἵστασεν οὐδὲ βρέπειν τὸ οὐκαντίστα, καὶ σήμερον τοῦ πονού αὐτῷ συναπεστά, καὶ σήμερον τοῦ πονού αὐτῷ συναπεστάται· προδιπέντε δέοντας τοῦτο, γαλλωποτά διετοπάται, πρὸς τούτου δέοντας πληροφορεῖσθαι, καὶ διόρθωστον τε πελεκημένων, διπέρ ὁ Θεός της Θεραποντῆς αὐτῷ Μωϋσῇ φρεσκώμενος, καθὼς δὲ τῇ βίβλῳ τοῦ αὐτοῦ μαρτυρεῖται, διος^{ον} Τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπιτέλεστο αὐτούς, λίγων· τοπούσι οὐδέν, καὶ θεῖς αὐτούς εἰς σπηλαῖς· καὶ διεις πρωτό, καὶ ἔδη αὐτούς ζητεῖσθαι· ἐποιητεῖσθαι Μωϋσῆς φρόνιμον χαλκοῖς, καὶ ἔδει αὐτούς εἰς σπηλαῖς· καὶ πάστες οἱ πρεδόμενοι Καί θεραποντεῖσθαι· ιὔποντο. ὃ τοις ἀγνάσταις τοῖς φριαστούμενον κατέτορπίσθαις καὶ Θρησκευταῖς τοῖς Χειροτονοῦσι· ὅτι συνειδητοῖσι μη σινεδεῖσθαι τοῖς οἰνοθεμαῖσιν εἰκόνεσσι, οὐτοὶ εἰσομένοι τὸ σωτήριόν^{ον} πάντων, καὶ τῆς πατριῆς τούτης, καὶ πάστων τοῦ ἀγίου, ὃν η δικαιείη σωτηρία· καὶ τούτο τὸ ἀνθρώπειον γένος. ιάδειρ τῷ Ιερεῖ λίτιν λαὸν τοῖς δικαιούμενοι διος τῆς ἀράσιος τοῦ χαλκοῦ ἄφεις σολιδῶν, μη δικαιούσι ημῖν διεσαρξει μηδὲ αἰστότωνται ἐπὶ τοῖς παραδόσεσσιν τῶν ἀργιῶν ταῖρον, μηδὲ ἐπὶ τοῖς διδαχοῖς αὐτῶν ἱκαλητοῖς. καὶ Σαλομῶν δὲ ὁ βασιλεὺς εἰπεῖ τοῦ πελεκοῦ εἰπεῖσθαι τῷ Θεῷ χρυσίμην εἰς δόξαν Θεοῦ εἰπαντος, καὶ ἐκ διεργοροφορητῶν πρατύποντος αὐτούς· λοιπόν δὲ τοῦ μηνὸς Καί πάντες οἱ ὄρθεδοις τοῦ πελεκοῦ παραποτάται τῆς πάτερος τοῦ μηνὸς, καὶ τοῖς πρεσβυτοῖς τοῦ οὐκετοῦ τοῦ πελεκοῦ εἰπεῖσθαι πρατύποντος αὐτούς· καὶ εἰπεῖ εἰς επικίοντος Καί εἰς μαρτύριον πελεκοῦ τῷ Θεῷ οὐ, γῆ Αἰγαίουτο. Σακόνιστι δὲ προσειλογεῖσθαι τοῦ προστάτου Αἰγαίουτον, καὶ αἰτογεῖσθαι αὐτοῦ.

A & Noe post diluvium inundationem & ipse superba inspiratione suo arbitrio propriis adinventionis considerationis altare Domini adificavit, & de cunctis pecoribus & volucribus mundis holocausta super eodem altare Domino obtulit. Simili modo Abraham (sicut scriptum est) suo arbitrio altare adificavit ad honorem & gloriam Dei qui apparuit ei. Sic Jacob fugiens Etsam trahit suum, dum in somnis angelos Dei ascendentis in celum & descendentes per scalam, atque innoxium ipsi scalas loquentem sibi Dominum aspiceret, surgens protinus suo arbitrio tulit lapidem quem suppulerat capiti suo, erexitque in titulum, fundens oleum desuper: appellavitque locum illum Bethel, dicens: Non sis nisi hic aliud nisi nomen Dei, & porta caeli. Pro quo nequam omnipotens Deus iratus est, quod lapidem illum erexit in titulum suo arbitrio & consideratione. Unde post paululum in historia Genesios fertur dictum illi fuisse: Ego sum Deus Bethel, ubi unxi filii lapidem, & votum vobis mihi. Ecce serenissimi domini filii magni principes, omnia que humana consideratione ad laudem Dei parantur, non sunt prohibenda, potius autem omnino creatori nostro Domino constat esse placabilia. Nam idem ipse Jacob proprio deum arbitrio summitem virge filii sui Ioseph desculpat est, fidei dilectione hoc agens, sicut beatus Paulus in epistola ad Hebreos testatur: non virginis, sed tenetem eam honoris ac dilectionis exhibuit affectum. Sic & nos pro amore & dilectione quam apud Dominum & sanctos ejus habemus, honorabiles eorum effigies imaginibus depingentes, non tabulis & coloribus honorem exhibemus, sed illis pro quorum honore consistunt. Rursumque legimus praeceptum fuisse Moysi a Domino Deo nostro, cum dicitur: Facies & dimidiis erit longitudo ejus, semis & cubiti latitudo. Duos quoque cherubim auro & productis facies ex utraque parte oraculi; & post paululum, ad cooperiendum arcam, in qua pones testimonium, quod dabo tibi: inde praecipiam & ei quod ad te super propitiatorium scilicet, ac medios cherubim, qui erant super arcam testimonii. Sed & in cortinis atque operorio tabernaculi cherubim textrino opere diversis coloribus fieri praeceptum est. Considerandum quippe est, tranquillissimi domini filii magni principes, quod omnipotens Dominus noster inter eosdem cherubim manu sanctos existentes, ob salutem populi sui loqui dignatus est. Pro quo dubium non est, E quod omnia que in ecclesiis Dei ad laudem & decorum ipsius constituta sunt, sancta ac veneranda esse noscantur. Etiam hoc serenissimi filii addendum est ad incredulorum satisfactionem, & directionem errantium, quod Deus famulo suo Moysi precepit (sicut in libro enim Numerorum legitur contra pestem quam in eos irruerat:) Pac serpente, & pone eum pro serpente: qui percussus aspernabit eum, vivet. Fecit ergo Moses serpente anatum, & posuit pro figura: quem cum percussi aspicerent, sanabantur. O infans tremulentum contra si-

dem & religionem Christianam, ut afferant A n̄is συνῆρε καὶ ὑπέμαχος τὸν λυθρόντας· —
 Actio non colere aut venerari imagines, in quibus figurata sunt Salvatoris effigies, & eius genitricis, vel sanctorum, quorum virtute sublūstis orbis, atque potitur humanum genus salute! Μαιi serpentes inspeccioνē credimus Israëliticum populum a calamitate iudea liberari, & Christi Domini nostri & sanctorum effigies aspicientes atque venerantes dubitamus salvari? Absit tali nefarī temeritati cedere afflentum. Patrum prīcas sequamur traditiones, & ab eorum doctrina nulla declinemus ratione. At vero & Salomonem regem in templo quod adificavit, cherubim ad gloriam Dei fecisse legimus, & diversis coloribus idem adornavit templum. Ob hoc quippe nos & omnes orthodoxi ob confessionem fidei nostrae, & pulchritudinem domus Dei varietate colorum atque ornamenti pīcturam exhibemus, quemadmodum Isaías propheta vaticinatus ait: *In die illa erit altare Domini in medio terra Aegypti, & titulus iudea terminans ejus: Domini, eritque in signum & in testimonium Domino exercituum in terra Aegypti. Clamabunt etenim ad Dominum a facie tribulantis, & mittet eis salvatorem & propagatorem, qui liberet eos.* Sicut eximius prophetarum beatus David cecinit dicens: *Confessus & pulchritudo in conspectu ejus: & idem ipse: Domine dilexi decorum domus tua, & locum tabernaculi gloria tua.* Et iterum adventum redemptoris nostri atque incarnationem ipsius Filii Dei annuncians, magnopere vultum ejus secundum humanitatis ipsius dispensationem adorari premonuit, inquit: *Vultum tuum Domine regnare. Et post: Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plabi.* Et rufus: *Signature est super nos Iamen vultus tui, Domine. Hinc & beatus Augustinus pricipius pater & optimus doctoř in suis admonitionib⁹ sermonib⁹ ait: Quid est imago Dei, nisi vultus Dei, in quo signatus est populus Dei?* Interēa & beatus Gregorius Nyssenus episcopus inter plura que in sermone, quem de Abraham instituit, ita dixit. Vidi multoties conscriptiōnem imaginis passionis, & non sine lacrymis visionem præterii, opere artis ad faciem afferentes historiam, & cetera de interpretatione ejus in cantica cantorum, sicut conscripta doctrina dicit: *Materia quædam est omnino in diversis tinturis, quæ complete animantis imitationem. Qui enim id imaginem conficit ex eadem arte per colores completam tabulam, non tinturis præferit contemplationem, sed ad visionem prædictam conficit tantummodo, quam per colores magister demonstravit.* In epistola beati Basili ad Julianum transgressorem missa resurſt: *Secundum id quod a Deo hereditate possidemus nostram immaculatam fidem Christianorum, confiteor, sequor, & credo in unum Deum patrem omnipotentem, Deum Filium, Deum Spiritum sanctum; unum Deum hæc tria adoro & glorifico. Confiteor autem & Filii incarnationem, & Dei genitricem que secundum carnem eum genuit, sanctam Mariam. Suscipio vero & sanctos apostolos,*

ANNO CHRISTI
1712.

L. 14. p. 4.
L. 14. p. 5.
L. 14. p. 6.
L. 14. p. 7.
L. 14. p. 8.
L. 14. p. 9.
L. 14. p. 10.
L. 14. p. 11.
L. 14. p. 12.
L. 14. p. 13.
L. 14. p. 14.
L. 14. p. 15.
L. 14. p. 16.
L. 14. p. 17.
L. 14. p. 18.
L. 14. p. 19.
L. 14. p. 20.
L. 14. p. 21.
L. 14. p. 22.
L. 14. p. 23.
L. 14. p. 24.
L. 14. p. 25.
L. 14. p. 26.
L. 14. p. 27.
L. 14. p. 28.
L. 14. p. 29.
L. 14. p. 30.
L. 14. p. 31.
L. 14. p. 32.
L. 14. p. 33.
L. 14. p. 34.
L. 14. p. 35.
L. 14. p. 36.
L. 14. p. 37.
L. 14. p. 38.
L. 14. p. 39.
L. 14. p. 40.
L. 14. p. 41.
L. 14. p. 42.
L. 14. p. 43.
L. 14. p. 44.
L. 14. p. 45.
L. 14. p. 46.
L. 14. p. 47.
L. 14. p. 48.
L. 14. p. 49.
L. 14. p. 50.
L. 14. p. 51.
L. 14. p. 52.
L. 14. p. 53.
L. 14. p. 54.
L. 14. p. 55.
L. 14. p. 56.
L. 14. p. 57.
L. 14. p. 58.
L. 14. p. 59.
L. 14. p. 60.
L. 14. p. 61.
L. 14. p. 62.
L. 14. p. 63.
L. 14. p. 64.
L. 14. p. 65.
L. 14. p. 66.
L. 14. p. 67.
L. 14. p. 68.
L. 14. p. 69.
L. 14. p. 70.
L. 14. p. 71.
L. 14. p. 72.
L. 14. p. 73.
L. 14. p. 74.
L. 14. p. 75.
L. 14. p. 76.
L. 14. p. 77.
L. 14. p. 78.
L. 14. p. 79.
L. 14. p. 80.
L. 14. p. 81.
L. 14. p. 82.
L. 14. p. 83.
L. 14. p. 84.
L. 14. p. 85.
L. 14. p. 86.
L. 14. p. 87.
L. 14. p. 88.
L. 14. p. 89.
L. 14. p. 90.
L. 14. p. 91.
L. 14. p. 92.
L. 14. p. 93.
L. 14. p. 94.
L. 14. p. 95.
L. 14. p. 96.
L. 14. p. 97.
L. 14. p. 98.
L. 14. p. 99.
L. 14. p. 100.
L. 14. p. 101.
L. 14. p. 102.
L. 14. p. 103.
L. 14. p. 104.
L. 14. p. 105.
L. 14. p. 106.
L. 14. p. 107.
L. 14. p. 108.
L. 14. p. 109.
L. 14. p. 110.
L. 14. p. 111.
L. 14. p. 112.
L. 14. p. 113.
L. 14. p. 114.
L. 14. p. 115.
L. 14. p. 116.
L. 14. p. 117.
L. 14. p. 118.
L. 14. p. 119.
L. 14. p. 120.
L. 14. p. 121.
L. 14. p. 122.
L. 14. p. 123.
L. 14. p. 124.
L. 14. p. 125.
L. 14. p. 126.
L. 14. p. 127.
L. 14. p. 128.
L. 14. p. 129.
L. 14. p. 130.
L. 14. p. 131.
L. 14. p. 132.
L. 14. p. 133.
L. 14. p. 134.
L. 14. p. 135.
L. 14. p. 136.
L. 14. p. 137.
L. 14. p. 138.
L. 14. p. 139.
L. 14. p. 140.
L. 14. p. 141.
L. 14. p. 142.
L. 14. p. 143.
L. 14. p. 144.
L. 14. p. 145.
L. 14. p. 146.
L. 14. p. 147.
L. 14. p. 148.
L. 14. p. 149.
L. 14. p. 150.
L. 14. p. 151.
L. 14. p. 152.
L. 14. p. 153.
L. 14. p. 154.
L. 14. p. 155.
L. 14. p. 156.
L. 14. p. 157.
L. 14. p. 158.
L. 14. p. 159.
L. 14. p. 160.
L. 14. p. 161.
L. 14. p. 162.
L. 14. p. 163.
L. 14. p. 164.
L. 14. p. 165.
L. 14. p. 166.
L. 14. p. 167.
L. 14. p. 168.
L. 14. p. 169.
L. 14. p. 170.
L. 14. p. 171.
L. 14. p. 172.
L. 14. p. 173.
L. 14. p. 174.
L. 14. p. 175.
L. 14. p. 176.
L. 14. p. 177.
L. 14. p. 178.
L. 14. p. 179.
L. 14. p. 180.
L. 14. p. 181.
L. 14. p. 182.
L. 14. p. 183.
L. 14. p. 184.
L. 14. p. 185.
L. 14. p. 186.
L. 14. p. 187.
L. 14. p. 188.
L. 14. p. 189.
L. 14. p. 190.
L. 14. p. 191.
L. 14. p. 192.
L. 14. p. 193.
L. 14. p. 194.
L. 14. p. 195.
L. 14. p. 196.
L. 14. p. 197.
L. 14. p. 198.
L. 14. p. 199.
L. 14. p. 200.
L. 14. p. 201.
L. 14. p. 202.
L. 14. p. 203.
L. 14. p. 204.
L. 14. p. 205.
L. 14. p. 206.
L. 14. p. 207.
L. 14. p. 208.
L. 14. p. 209.
L. 14. p. 210.
L. 14. p. 211.
L. 14. p. 212.
L. 14. p. 213.
L. 14. p. 214.
L. 14. p. 215.
L. 14. p. 216.
L. 14. p. 217.
L. 14. p. 218.
L. 14. p. 219.
L. 14. p. 220.
L. 14. p. 221.
L. 14. p. 222.
L. 14. p. 223.
L. 14. p. 224.
L. 14. p. 225.
L. 14. p. 226.
L. 14. p. 227.
L. 14. p. 228.
L. 14. p. 229.
L. 14. p. 230.
L. 14. p. 231.
L. 14. p. 232.
L. 14. p. 233.
L. 14. p. 234.
L. 14. p. 235.
L. 14. p. 236.
L. 14. p. 237.
L. 14. p. 238.
L. 14. p. 239.
L. 14. p. 240.
L. 14. p. 241.
L. 14. p. 242.
L. 14. p. 243.
L. 14. p. 244.
L. 14. p. 245.
L. 14. p. 246.
L. 14. p. 247.
L. 14. p. 248.
L. 14. p. 249.
L. 14. p. 250.
L. 14. p. 251.
L. 14. p. 252.
L. 14. p. 253.
L. 14. p. 254.
L. 14. p. 255.
L. 14. p. 256.
L. 14. p. 257.
L. 14. p. 258.
L. 14. p. 259.
L. 14. p. 260.
L. 14. p. 261.
L. 14. p. 262.
L. 14. p. 263.
L. 14. p. 264.
L. 14. p. 265.
L. 14. p. 266.
L. 14. p. 267.
L. 14. p. 268.
L. 14. p. 269.
L. 14. p. 270.
L. 14. p. 271.
L. 14. p. 272.
L. 14. p. 273.
L. 14. p. 274.
L. 14. p. 275.
L. 14. p. 276.
L. 14. p. 277.
L. 14. p. 278.
L. 14. p. 279.
L. 14. p. 280.
L. 14. p. 281.
L. 14. p. 282.
L. 14. p. 283.
L. 14. p. 284.
L. 14. p. 285.
L. 14. p. 286.
L. 14. p. 287.
L. 14. p. 288.
L. 14. p. 289.
L. 14. p. 290.
L. 14. p. 291.
L. 14. p. 292.
L. 14. p. 293.
L. 14. p. 294.
L. 14. p. 295.
L. 14. p. 296.
L. 14. p. 297.
L. 14. p. 298.
L. 14. p. 299.
L. 14. p. 300.
L. 14. p. 301.
L. 14. p. 302.
L. 14. p. 303.
L. 14. p. 304.
L. 14. p. 305.
L. 14. p. 306.
L. 14. p. 307.
L. 14. p. 308.
L. 14. p. 309.
L. 14. p. 310.
L. 14. p. 311.
L. 14. p. 312.
L. 14. p. 313.
L. 14. p. 314.
L. 14. p. 315.
L. 14. p. 316.
L. 14. p. 317.
L. 14. p. 318.
L. 14. p. 319.
L. 14. p. 320.
L. 14. p. 321.
L. 14. p. 322.
L. 14. p. 323.
L. 14. p. 324.
L. 14. p. 325.
L. 14. p. 326.
L. 14. p. 327.
L. 14. p. 328.
L. 14. p. 329.
L. 14. p. 330.
L. 14. p. 331.
L. 14. p. 332.
L. 14. p. 333.
L. 14. p. 334.
L. 14. p. 335.
L. 14. p. 336.
L. 14. p. 337.
L. 14. p. 338.
L. 14. p. 339.
L. 14. p. 340.
L. 14. p. 341.
L. 14. p. 342.
L. 14. p. 343.
L. 14. p. 344.
L. 14. p. 345.
L. 14. p. 346.
L. 14. p. 347.
L. 14. p. 348.
L. 14. p. 349.
L. 14. p. 350.
L. 14. p. 351.
L. 14. p. 352.
L. 14. p. 353.
L. 14. p. 354.
L. 14. p. 355.
L. 14. p. 356.
L. 14. p. 357.
L. 14. p. 358.
L. 14. p. 359.
L. 14. p. 360.
L. 14. p. 361.
L. 14. p. 362.
L. 14. p. 363.
L. 14. p. 364.
L. 14. p. 365.
L. 14. p. 366.
L. 14. p. 367.
L. 14. p. 368.
L. 14. p. 369.
L. 14. p. 370.
L. 14. p. 371.
L. 14. p. 372.
L. 14. p. 373.
L. 14. p. 374.
L. 14. p. 375.
L. 14. p. 376.
L. 14. p. 377.
L. 14. p. 378.
L. 14. p. 379.
L. 14. p. 380.
L. 14. p. 381.
L. 14. p. 382.
L. 14. p. 383.
L. 14. p. 384.
L. 14. p. 385.
L. 14. p. 386.
L. 14. p. 387.
L. 14. p. 388.
L. 14. p. 389.
L. 14. p. 390.
L. 14. p. 391.
L. 14. p. 392.
L. 14. p. 393.
L. 14. p. 394.
L. 14. p. 395.
L. 14. p. 396.
L. 14. p. 397.
L. 14. p. 398.
L. 14. p. 399.
L. 14. p. 400.
L. 14. p. 401.
L. 14. p. 402.
L. 14. p. 403.
L. 14. p. 404.
L. 14. p. 405.
L. 14. p. 406.
L. 14. p. 407.
L. 14. p. 408.
L. 14. p. 409.
L. 14. p. 410.
L. 14. p. 411.
L. 14. p. 412.
L. 14. p. 413.
L. 14. p. 414.
L. 14. p. 415.
L. 14. p. 416.
L. 14. p. 417.
L. 14. p. 418.
L. 14. p. 419.
L. 14. p. 420.
L. 14. p. 421.
L. 14. p. 422.
L. 14. p. 423.
L. 14. p. 424.
L. 14. p. 425.
L. 14. p. 426.
L. 14. p. 427.
L. 14. p. 428.
L. 14. p. 429.
L. 14. p. 430.
L. 14. p. 431.
L. 14. p. 432.
L. 14. p. 433.
L. 14. p. 434.
L. 14. p. 435.
L. 14. p. 436.
L. 14. p. 437.
L. 14. p. 438.
L. 14. p. 439.
L. 14. p. 440.
L. 14. p. 441.
L. 14. p. 442.
L. 14. p. 443.
L. 14. p. 444.
L. 14. p. 445.
L. 14. p. 446.
L. 14. p. 447.
L. 14. p. 448.
L. 14. p. 449.
L. 14. p. 450.
L. 14. p. 451.
L. 14. p. 452.
L. 14. p. 453.
L. 14. p. 454.
L. 14. p. 455.
L. 14. p. 456.
L. 14. p. 457.
L. 14. p. 458.
L. 14. p. 459.
L. 14. p. 460.
L. 14. p. 461.
L. 14. p. 462.
L. 14. p. 463.
L. 14. p. 464.
L. 14. p. 465.
L. 14. p. 466.
L. 14. p. 467.
L. 14. p. 468.
L. 14. p. 469.
L. 14. p. 470.
L. 14. p. 471.
L. 14. p. 472.
L. 14. p. 473.
L. 14. p. 474.
L. 14. p. 475.
L. 14. p. 476.
L. 14. p. 477.
L. 14. p. 478.
L. 14. p. 479.
L. 14. p. 480.
L. 14. p. 481.
L. 14. p. 482.
L. 14. p. 483.
L. 14. p. 484.
L. 14. p. 485.
L. 14. p. 486.
L. 14. p. 487.
L. 14. p. 488.
L. 14. p. 489.
L. 14. p. 490.
L. 14. p. 491.
L. 14. p. 492.
L. 14. p. 493.
L. 14. p. 494.
L. 14. p. 495.
L. 14. p. 496.
L. 14. p. 497.
L. 14. p. 498.
L. 14. p. 499.
L. 14. p. 500.
L. 14. p. 501.
L. 14. p. 502.
L. 14. p. 503.
L. 14. p. 504.
L. 14. p. 505.
L. 14. p. 506.
L. 14. p. 507.
L. 14. p. 508.
L. 14. p. 509.
L. 14. p. 510.
L. 14. p. 511.
L. 14. p. 512.
L. 14. p. 513.
L. 14. p. 514.
L. 14. p. 515.
L. 14. p. 516.
L. 14. p. 517.
L. 14. p. 518.
L. 14. p. 519.
L. 14. p. 520.
L. 14. p. 521.
L. 14. p. 522.
L. 14. p. 523.
L. 14. p. 524.
L. 14. p. 525.
L. 14. p. 526.
L. 14. p. 527.
L. 14. p. 528.
L. 14. p. 529.
L. 14. p. 530.
L. 14. p. 531.
L. 14. p. 532.
L. 14. p. 533.
L. 14. p. 534.
L. 14. p. 535.
L. 14. p. 536.
L. 14. p. 537.
L. 14. p. 538.
L. 14. p. 539.
L. 14. p. 540.
L. 14. p. 541.
L. 14. p. 542.
L. 14. p. 543.
L. 14. p. 544.
L. 14. p. 545.
L. 14. p. 546.
L. 14. p. 547.
L. 14. p. 548.
L. 14. p. 549.
L. 14. p. 550.
L. 14. p. 551.
L. 14. p. 552.
L. 14. p. 553.
L. 14. p. 554.
L. 14. p. 555.
L. 14. p. 556.
L. 14. p. 557.
L. 14. p. 558.
L. 14. p. 559.
L. 14. p. 560.
L. 14. p. 561.
L. 14. p. 562.
L. 14. p. 563.
L. 14. p. 564.
L. 14. p. 565.
L. 14. p. 566.
L. 14. p. 567.
L. 14. p. 568.
L. 14. p. 569.
L. 14. p. 570.
L. 14. p. 571.
L. 14. p. 572.
L. 14. p. 573.
L. 14. p. 574.
L. 14. p. 575.
L. 14. p. 576.
L. 14. p. 577.
L. 14. p. 578.
L. 14. p. 579.
L. 14. p. 580.
L. 14. p. 581.
L. 14. p. 582.
L. 14. p. 583.
L. 14. p. 584.
L. 14. p. 585.
L. 14. p. 586.
L. 14. p. 587.
L. 14. p. 588.
L. 14. p. 589.
L. 14. p. 590.
L. 14. p. 591.
L. 14. p. 592.
L. 14. p. 593.
L. 14. p. 594.
L. 14. p. 595.
L. 14. p. 596.
L. 14. p. 597.
L. 14. p. 598.
L. 14. p. 599.
L. 14. p. 600.
L. 14. p. 601.
L. 14. p. 602.
L. 14. p. 603.
L. 14. p. 604.
L. 14. p. 605.
L. 14. p. 606.
L. 14. p. 607.
L. 14. p. 608.
L. 14. p. 609.
L. 14. p. 610.
L. 14. p. 611.
L. 14. p. 612.
L. 14. p. 613.
L. 14. p. 614.
L. 14. p. 615.
L. 14. p. 616.
L. 14. p. 617.
L. 14. p. 618.
L. 14. p. 619.
L. 14. p. 620.
L. 14. p. 621.
L. 14. p. 622.
L. 14. p. 623.
L. 14. p. 624.
L. 14. p. 625.
L. 14. p. 626.
L. 14. p. 627.
L. 14. p. 628.
L. 14. p. 629.
L. 14. p. 630.
L. 14. p. 631.
L. 14. p. 632.
L. 14. p. 633.
L. 14. p. 634.
L. 14. p. 635.
L. 14. p. 636.
L. 14. p. 637.
L. 14. p. 638.
L. 14. p. 639.
L. 14. p. 640.
L. 14. p. 641.
L. 14. p. 642.
L. 14. p. 643.
L. 14. p. 644.
L. 14. p. 645.
L. 14. p. 646.
L. 14. p. 647.
L. 14. p. 648.
L. 14. p. 649.
L. 14. p. 650.
L. 14. p. 651.
L. 14. p. 652.
L. 14. p. 653.
L. 14. p. 654.
L. 14. p. 655.
L. 14. p. 656.
L. 14. p. 657.
L. 14. p. 658.
L. 14. p. 659.
L. 14. p. 660.
L. 14. p. 661.
L. 14. p. 662.
L. 14. p. 663.
L. 14. p. 664.
L. 14. p. 665.
L. 14. p. 666.
L. 14. p. 667.
L. 14. p. 668.
L. 14. p. 669.
L. 14. p. 670.
L. 14. p. 671.
L. 14. p. 672.
L. 14. p. 673.
L. 14. p. 674.
L. 14. p. 675.
L. 14. p

— Λίσα; δικαῖος γέρε τῷ Σωτῆρι φροντίζει τὰ
ANNO θέματα. Εἰ πάλι εἰ τὸ λόγον τὸ αὐτὸν πειθόει, τὸ
CHRISTI
185. οὐκ τίποτα σύγκριτα τοῦτον τούτους. πάλιν

• L. 76
• ३५०४

• 78.

• 44 •

prophetas, & martyres, qui ad Deum depre-
cationem faciunt; quia per eorum interventionem propitiis ^{mild} efficiunt misericordissimus Dominus, & remissionem mihi sanctorum donat; pro quo & figuris imaginum eorum honoro, & adoro, & venero specialiter; hoc enim traditum est a sanctis apostolis, nec est prohibendum: ac ideo in omniis ecclesiis nostris eorum designamus historiam. Item ejusdem de sermoni in sanctos quadraginta martyres: Nam & bellorum triumphos ac victorias & sermonum conscriptores multoties & pictores significant, quidam quidem verbo adornantes, quidam vero tabulis praesignantes; & multos utique ad virilitatem excitarunt. Quia enim sermo historias per auditum depinxit, haec conscripta silens admonitio per imitationem demonstrat. Item beati Joannis archiepiscopi Constantinopolitanus, qui & Chrysostomus, de parabola seminis: Indumentum imperiale si consumellet afficeris, nonne eti qui induitur, contumelias irrogas? Necis quia si quis imaginis imperatoris injuriam infert, ad ipsum imperatorem, id est, ad ipsum principalem & ad ejus dignitatem referat injuriam? Necis quod si quis imaginis que ex ligno & coloribus est, male dicit, non iudicatur veluti si contra inanimatum quiddam presumptuose se gescerit, sed tamquam is qui contra imperatorem egerit? Dupliciter enim imperatori contumeliam infert. Et iterum de sermone ejusdem patris habito in quinta feria paschae: Omnia facta sunt propter gloriam Dei & usum nostrum: nubes ad imbrum ministerium, terra ad fructuum abundantiam, mare navigantibus abinde invidia est: omnia famularius homini, magis autem imagini Dei: neque enim quando imperiales vultus & imagines in civitates introducuntur, & obviant judices & plebes cum laudibus, tabulam honorant, vel supererfusam cera scripturnar, sed figuram imperatoris. Sic & creatura non terrenam speciem honorat, sed caelestem ipsam figuram reveretur. Similiter & beati Cyrilii ex interpretatione sancti evangelii secundum Mattheum sermonem proferimus: Depingit enim fides quod in forma Dei existit verbum, sicut & nostra vita redemptio oblata est Deo, secundum nos carne indutus, & factus homo. Et item ipse post pauca: Imaginum nobis explent opus parabolæ, significantes virtutem; ac si oculorum adhitione, & palpatu manus suggestar etiam ea qua in extilibus cogitationibus invisibiliter habent contemplationem. Item sancti Athanassii episcopi Alexandrie de humanatione Domini, cuius initium est: Sufficienter quidem de multis pauca sumentes, iatimavimus: & post: Et ipsa quæ scribuntur in lignis, abolita forma per extiores lordes, iterum idipsum necesse est in omnibus resumere & unire, cuius est forma, renovari possit: imago in eadem materia & elementio. * Per eandem enim formam & materiam, ubi & coascribitur, non dejicitur, sed in ea ipsa configuratur: & cetera. Item beati Ambrosii ad Gratianum imperatorem ex libro tertio, capite nono: Numquidnam quando & deitatem & carnem adoramus, dividimus Christum? aut quando in ipso & Dei imaginem

— & crucem adoramus , dividimus eum ? Ab
Actio II. sit . Item sancti Epiphanius Constantius Cy-
pri : Numquid enim & imperator pro eo
quod habet imaginem , duo sunt imperato-
res ? non sane ; sed imperator unus . Et etiam
cum imagine . Item sancti episcopi Stephanus
Bostoniensis de imagine sacerdotium : De ima-
ginibus vero sacerdotum coquitemur , quo-
niam omne opus quod sit in Dei nomine ,
bonum est & sanctum : aliud enim est ima-
gen , & aliud simulacrum , id est , statu-
lum . Quando enim Deus Adam pslamavit ,
id est , condidit , dicebat : *Pecassem bonitatem*
ad imaginem & similitudinem nostram . Et fecit
hominem ad imaginem Dei . Numquid enim
quia imago Dei est homo , ideo simulacrum ,
id est , idolorum cultura est & impietas ?
Nequaquam sit . Si enim Adam imago de-
monum esset , abjectus utique & inaccepta-
bilis esset . Sed quia imago Dei est , ho-
norabilis & acceptabilis est . Omnis enim
imago in nomine Domini , aut angelorum ,
aut prophatarum , aut apostolorum ,
aut iustorum sanctorum , sancta est . Non enim li-
gnum adoratur , sed id quod in ligno con-
spicitur & memoratur , honorificatur . Omnes enim nos adoramus principes , & saluta-
mus , licet peccatores sint . Cur ergo non
debemus adorare sanctos Dei servos , & in
memoriam eorum constitutae imagines eorū ,
ne obliovione tradantur ? Sed dicitis ,
quia ipse Deus interdicti adorare manufac-
ta . Dic itaque o Judae , quid est super
terram , quod non sit manufactum , cum
a Deo sit factum ? Numquid arca Dei ,
qua ex lignis Iethim fabricata arque con-
struxa fuit , manufacta non est ? & altare ,
& propitiatorium , & urna in qua erat
manna , & menia , & candelabrum , & ta-
bernaculum interius & exteriorius , non fue-
runt ex hominum operibus manuum , que
Salomon fecit ? Et cur sancta sacerdotum
vocantur , manufacta existentia ? Numquid
cherubim & seraphim alarum animalia , que
in circuitu altaris erant , non fuerunt ima-
gines angelorum , opus manuum hominum ?
& quomodo non abiciuntur ? quia vero
per praeceptum Dei imagines facte sunt
angelorum , sanctae sunt ; & hæc animalia
erant . Etenim idola gentium , quia ima-
gines fuerunt demnonum , Deus depoluit
& condemnavit ea . Nos autem ad me-
moriam sacerdotum imagines facimus , Abra-
ham videlicet , Moysi , Elie , Iesse , Za-
charie , & reliquo prophetae , apo-
stolorum , & martyrum sacerdotum , qui
propter Dominum interempti sunt ; ut omnes
qui vident eos in imagine , memorae-
tur eorum , & glorificant Dominum qui glo-
rificavist eos . Decet enim eos honor & ado-
ratio , & commendatio nostra secundum ju-
stitiam eorum , ut omnes qui vident eos , fe-
scent & ipsi imitatores effici actionis eorum .
Qualis enim est adorationis honora-
tio , nisi tantum quemadmodum & nos
peccatores adoramus & salutamus alterutrum
per honorem & dilectionem ? Ita & imagi-
nem Domini nostri non aliter adoramus &
glorificamus & contremiscimus , quia imago
est similitudinis ejus . & in ea ipse depic-
tus

πλοίοι στοι. Ήρε τι λατεῖνος ἐκ δραμοῦ προ-
σκαθέσει τὸς αὐγῆς τῷ Θεῷ δύλικ, εἰς μη-
μενων αὐτῶν συγκόνια τῷ ἕγκριπτος τὸς εὐαγέ-
στοῦ, ὃν μὲν λαζαράθεντος; ἀλλὰ λίγος,
οὐδὲν ἡ Θεὸς προσκυνήσας χρηστότατα εἴπε-
γέρατο. εἰσὶν δὲ λατεῖνοι, τι ἔτι τὸ εἰάτρον τῆς γῆς
μὴ ἡχροποιεῖται μὲν τὸ ταυτότερον τὸν τὸν;
τι λατεῖνος; εἰ κιβωτίος τῷ Θεῷ οὐδὲ τὸς Διὸς Σε-
Ωτῆρος κτισθέντος τῷ καταπλακαθέντος, οὐδὲ ἡχ-
ροποιεῖται; εἰ δὲ θυσιαστέον, οὐδὲ τὸ διάκη-
νον, οὐδὲ τὸ στόμα· διὸς λατεῖνος μάτιον, εἰ δέ-
τελε, εἰ δὲ λυχνία, εἰ δὲ σκιάσμα τὸ φεύγοντον
εἰς τὸ οὐρανόν, εἰ εἰσὶν δέξιοι γραῦς χρηστοί τοις.
Επειδὴ Σαλογόνος ἰστοις; εἰ δέ τι αὐτοῖς τῷ αἵτιον
καλεσθεῖται, ισερχόμενος χροποιεῖται; τι γέρε; τό
χρηστόν, εἰ ἱεροτελεῖται πάλιν τὸ θυσιαστρίον
οὐ πάντα ζῶα εἰς αὐτὸν τῷ σύρραγμα, ἥργα
χρηστοῦ ἀνθρώπων; εἰ δὲς οὐκ εἰσιβλητοί; διὸ
δέ τοι προσέρχεται Θεός εἰσόπτερος τῷ ἀγ-
γιλόν, ἀγγειοῖσι, εἰ ποτὲ ζῶα πέσεται. εἰ γέρε
τα εἰδεῖται τῷ Ιησού, διὸ εἰκόνες βασικούν
ποστού, εἰ Θεός κατιβαίνει εἰς κατέκεραστον αὐτόν. ημεῖς
δὲ πρέπει μηδεποτε τὸν ἄγιον εἰκόναν ποιεῖν,
ήγουν Λεβαντίον, Μαρτίον, Ηλιον, Ηραίον, Ζα-
χαρίου, εἰ πάντα λατεῖνον τροφιμούν, στόσιοισι, εἰ
μαρτυρῶν ἀγίουν περιδιά τὸν κύριον συντελεσθεῖσαν.
Ἴνα τέτοις ἡ θυσιαστὴ αὐτὸς οὐδὲν εἰσόπτερος μηδεποτε
αὐτὸν, εἰ δοκεῖται τὸν κατέπιτον δοξοποιεῖται εἰλίτε-
σπρετοί γέρεις τοῖς τιμῇ εἰς προσκυνήσασι, εἰ διε-
τίθενται τοις ημίπερα φθόνος αὐτοῖς κατέπιτον δι-
κηροτάσσων αὐτὸν. ἵνα τάπεις εἰ θυσιαστὴς αὐτοῖς
στένεσσι οὐδὲν μηδιτταί γενέσθαι τῆς προ-
ξεων: αὐτὸν τοις γέρεισι εἰ τὰς προσκυνήσασιν τοις
εἰδοῖς μόνον καθέδραι τῷ θυμῷ οὐ εἰμερτυλαν-
θρογενέσθαι μὲν εἰσταζόμενος εἰλίτης κατέπιτον τι-
μῶνται καὶ στρατηποτεῖς; εἰ δέ γέρεις τὸν κύριον ήμῶν οὐ
ἄλλος προσκυνήσας, δοξαζόντος μόντον εἰς τρί-
μορφον. εἰκὼν δὲ εἰσιν ὁμοιωτος αὐτῷ, διὸ οὐ αὐτό-
τοι γέραφοι. μάστιξ δὲ οἱ τὸν ἄγιοντὸν μὴ πρέ-
ποντος, εἰ δέ τοι σύρραγμα μηδεποτε, μηδὲ καλυψό-
νος τὸν καλεσθεῖσαν τοντόν, μηδὲ σπασταλέζισθαι
τοις τημένοις τοις ἀγίοις καὶ δύλιξ τῷ Θεῷ, εἰ μη-
μενοδοτεῖς αὐτὸν. μαδοὶ γέρεις ἀγάδον τῆς καλῆς
πράξεως ληφθοῦσι· οἱ δὲ ασθεῖς, καθέδραι διπλο-
γίσαντο, ἔστιν τοις κατάτιτυν τῆς ἀγίματος, κα-
θέδραι τοις διπλαῖς ημέλησαν, ἀποσάττες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
διὸ δὲ τὸ μηδεποτε τῷ ἄγιον εἰκόνες Γράφε-
ται, εἰ τιμοῦνται, καὶ προσκυνήσασι, οὐ δύλιξ
τῷ Θεῷ, εἰ ὑπὲρ ήμῶν. τοις θεότητα ληπτοδότον
καὶ δυστυπάνταν. αἴτιον δέ εἶται μηδουδεῖται τῷ πή-
μαντος ήμῶν, καὶ ἀγάδοις γέραφοι προσφέρεται τῷ Θεῷ.
Ἐπειδὴ τὸ λόγον τὸ μοκάσιον Ιερουάνθη προσβάθιτο Ιε-
ροσολύμων. Καὶ γέρεις συνέχορστος οὐ Θεὸς προ-
κυπνεῖν τῶν Ἰουδαίων τὴν χρηστοῦτην, Ιερατεῖς δὲ τοις
πλάκας εἰκόνας Σδερούσας, ἀς ἐλεπικυνοῦσα οἱ Μαϊ-
στροί, Καὶ τὸ διό υγρόν τῷ χρυσῷ· διὸ τοις ημίν
τοις Χειράνθεοις ἴδιωτατο τοις σταροῖς καὶ εἰ-
γαδοῦν ἥργα τοις εἰκόνας υγρόφεντες προστατεῖν.
Καὶ διέταξεν τοις ἕργον ημῶν. λοιπόν τινας αὐτοῖς,
διειβάσαντες καὶ γελασιώποτον δεσπότατον οὐδὲ τέκνα,
τοις προειρημένας χρήσαντες τοὺς ἀγίους πατέρων πε-
πάντας ταῦλας τοις γενέσιοις διαδόκησαν οὐδὲ σομένεις
ἔτι ταὶ πρὸς ἐπανον τῷ Θεῷ οὐ τοῖς εἰκασίαις μαρτυρεῖ-

ANNO
CHRISTI

LXXXVII.

LXXXVIII.

LXXXIX.

μηδέποτε τῆς θεοῦ ἀρχαῖς τῷ τὸ θεῖον. Αετ. Ergo quicunque pii sunt, & bonus quidem agunt, & sacerdotum memoris sunt, &c. t. o. nec prohibent beneficentes, nec scandalizant eos qui honorant sacerdos & servos Dei, quin potius memorant eorum, mercenarem bonam ex bona operatione percipient. Impii vero secundum quod cogitaverunt, habebant desolationem inoborationis, pro eo quod illud quod erat justum, neglexerint, & a Deo recesserint. Propter memoriam enim sacerdotum imagines pinguntur, adorantur & honorantur, sicut servorum Dei, & pro nobis divinitatem decantant. Dignum enim est commemorari prepositorum nostrorum, & gratias reffere Deo. De sermone beati Hieronymi presbyteri Hierosolymitani: Etenim sicut permisit Deus adorare omnem gentem manufacta, Iudeos autem tabulas, quas dolavit Moyles, & duos cherubim aureos: sic & nobis Christianis donavit crucem & bonarum operationum imagines pingere & adorare, venerari, & demonstrare opus nostrum. Itaque hæc ipsa, piissimi ac tranquillissimi domini & filii, prædicta testimonia sacerdotum patrum transiuvimus breviter: sed & divina scriptura novi veterisque testamenti testatur historia de divini cultus observatione, quod ad laudem Dei in constituta sunt secundum traditionem sacerdotum patrum: sed & de statu sacrarum imaginum serie a Deo corroborata serenitati vestrae potentiae cum omni humilitate & sinceritate cordis studium intimeat. Unde & quod in diversis & probabilibus patrum testimoniosis, qui ipsas sacras imagines statuerunt, subtiliter videri potest, sicut in eorum libris reperimus, vestra clementissima potentia fore suadimus intimandum; deprecantes cum magna cordis dilectione mansuetissimam vestram clemenciam, & tamquam praefinaliter humo prostratus, & vestris Deo directis vestigiis provolutus queo, & coram Deo depolo & adjuro, ut easdem sacratissimas imagines in ipsa a Deo conservata regia urbe & ceteris Graecie partibus in pristinum statum restituere & confirmare jubeatis, observantes traditionem hujus sacerdotum nostræ Romanae ecclesiæ, abjectientes ac repuentes iniquorum atque hereticorum calliditatem: ut in hujus nostræ sanctæ catholice & apostolice ac irreprehensibilis Romanæ ecclesiæ uilos suscipiamini.

Τοῖς σπουδημόις.

Μίχη τὸ διφού Αναστός^Θ ὁ τῆς αἱας τῶν Ρωμαιών εὐχαριστίας Σιβλιοφύλαξ, ὁ τῷ τῶν περιστοιχούμενας συνδομ, καὶ τοῖς τὰ χρόνια ἐκεῖνος εἰκάσιας. κατὰ γαρ τὴν δύο δύο τῶν κατὶ Φετιέ ρέγοντα συνδομ. Εἰ τῷ βίβλῳ τῶν Γραγῶν περιέχεται οὐ τοσοῦτο τούτη. εἴσθι δὲ, φοιτή, τικακαῖτα πατεταρχης εἰ λαϊκή εὐχαριστία Ταράσ^Θ οὐ Κωνσταντινούπολις, καὶ μελλεὶ δημοσίᾳ τῷ τοσοῦτο Ταράσιον πατεταρχη, καὶ εἴτε λαϊκή εὐχαριστία οὐ τοσοῦτο τούτη. εἴ τοι μητὶ αὐτογνωσθεῖεται τῆς τῶν συνδομ, μήδε δὲ τῆς παραγνωσθεῖς εὐχαριστίας. Καὶ τοὺς πατεταρχης περισσούς ιδεῖς τοις παρεμβασίοις, παρεστάσεις τῇ εἰσόδοις, καὶ τοὺς πατεταρχης περισσούς ιδεῖς τοις παρεμβασίοις, παλλήλις δηκου χρονίμων παρεδρόψιν, οὐ αὐτοὶ μαρτυρεῖ

Lectoribus

Haecenūs, (inquit Anastasius Bibliothecarius sanctæ Romanae ecclesiæ, qui & præsentem interpretatus est synodum, & circa tempora illa floruit; fuit enim tempore octava synodi adversus Photium:) in libro Graecorum continet epistola Papa. Quoniam enim, inquit, tunc patriarcha ex laico ordinatus est Constantiopoli Tarasius, & palam ab Apostolica fide reprehensus, fidei ipsi deroganda occasionem daturus erat hereticis, utpote reprehensibilis & accusatio-

ne

¹ In Graecis, Imperio vero, qui bonum non agunt, neque sacerdotum memoris sunt, ne prohibent beneficentes, nec scandalizant eos qui honorant sacerdos & servos Dei, & memoriam eorum.

A C T I O ne dignus: propterea parum absuit, quin synodi, cui Tarasius interfuit, utilitas excludere. **T**ur: visum est Gracis silentio preterire quocunque de ordinatione ex laico, & de Occumenici appellazione, que contra canones Constantinopolitano Patriarcha tribuebatur, cum increpatio ne inferuntur in epistola Papae: eaque nec recitari in sybodo, neque omnino in Acta referri. Et sic epistola perversas interdum sententiarum interpretationes, additamenta, amputations, denique immutaciones passa est dignas notatu. Simile vero quiddam audacter tentatum fuisse & in epistola Papae ad Tarasium, prtermisit nimis multis, quae erant utilia, idem te-
sis est Anastasius.

A N A S T A S I I V E R B A E T O B S E R V A T I O.

Ab hinc usque ad finem huius epistola codex Graecus non habet. Graci namque, quia eodem tempore ex laicis fuerat Constantinopoli patriarcha factus, se publice ab Apostolica fide argui videtur, & adversus eum tamquam reprehensione dignum, hereticis repugnandi occasio probatur, ac per hoc synodum, cui intererat, utilitas excluderetur, ea quo fixa de non facienda laicorum promotione, fave de ceterarum presumptissimorum redargutione, bus subsequuntur, in synodo hac nec recitari, nec actis inferi pali sunt. **P**raeterea hoc quo Anastasius annoventus ammendacionem est etiam, bens epistolam Hadriani Graecis redditum non satis respondere epistola Latina, quam hic refers Anastasi.

* Adoratio
Sacerdotis
Belli.

Si vero impossibile est haereticorum vesania, **A**quocunque ligaveris super terram, erit ligatum pro incredibilitate ipsorum, ipsas sacras ac ve- nerandas imagines sine synodi actione in primitivo erigere ac confirmare statu, & nostros fa- cerdotes pro hujuscemodi pia operatione vestra cupi serenissima imperialis potentia acserire, sicut in vestris fertur imperialibus iussionibus: in primis pseudosyllogum illud, quod sine apostolica sede enormiter, & irrationabiliter, nequeretur contra sanctorum venerabilium patrum traditionem de lacris imaginibus adum- est, anathematizetur presentibus missis nostris: & tunc sicut antiquitus mos exitit, jurejurando vestra piissima ac tranquillissima potestas una cum domina Augusta piissimi imperii vestri genitrici, seu ejusdem regis urbis patriar- cha, nec non & cuncto senatu, corporale tri- buentes sacramentum, verbum commonitorium sicut antiquitus, pia sacra nobis dirigere vestra dignetur imperialis potestas: quia non est apud vos partis cujuslibet favor aut defensio, sed equalitatem utrisque partibus conservabit, nullatenus necessitatem facientes in quoconque capitulo eis qui a nobis diriguntur quoquomo- do, sed & omni honore cum munificentia com- petenti & susceptione dignos eos habebitis. Et si quidem utrique convenerint, ecco bene: si autem minime convenerint, iterum cum omni humanitate eos ad nos dirigere satagetis; quia dudum ibidem pro zelo fidei ac sanctarum ima- ginum religiosi viri ac Dei famuli direxisti, in exilio missi sunt, & bonae confessionis hujus mundi finierunt vitam. Porro & hoc vestrum a Deo coronatum ac piissimum posticum im- perium: ut si veram & orthodoxam sancte catholice ecclesie Romanorum nimirum amplecti fi- dem, sicut antiquitus ab orthodoxis imperato- ribus, seu a ceteris Christianis fidelibus obla- ta atque conculta sunt patrimonio beati Petri apostolorum principis, fatoris vestri, in integrum nobis restituere dignemini pro luminario- rum concinnatoribus eidem Dei ecclesie, at- que almonis pauperum. Inno & consecratio- nes archiepiscoporum, seu episcoporum, sicut oltana constat traditio, nostra dioecesis exi- stentes penitus canonice sancte Romane nostra resiliuntur ecclesie, ut nequaquam schismata inter concordiam perseverare valeat sacerdotum, sicut in vestra serenissima iussione exaratum est: Confundatur omne ziranum male plan- tatum, & Domini & Salvatoris nostri Jesu Chri- sti verbum impletatur: Quoniam porta inferi- non prævalebunt adversus eam: & rursum: Tu es Petrus, & super hanc petram adificabo eccliam meam, & tibi dabo claves regni calorum, &

Mars. 16.

O in calis; & quocunque solvens super terram, erit solutum & in calis. **C**ojus sedes in toto orbe terrarum primatus suogens, caput om- nium Dei eccliarum constituta est. Et quemadmodum beatus Petrus apostolus per Do- mini præceptum regens eccliam, nihilo mi- nus, subsequebat & tenuit semper & retinet. **f**abrique- principatum. Quod præceptum universalis ec- clesie nullam magis oportet exequi sedem, quam primam, que unamquamque synodum & sua auctoritate confirmat, & continuata moderatio custodit. Et valde mirati sumus, quod in vestris imperialibus iussi pro patriarcha re- gis urbis, scilicet Tarasio, direxisti, universa- blem ibidem eum reperimus exaratum: sed ut- trum per imperitiam, aut schisma, vel ha- resim iniquorum scriptum est, ignoramus: sed deinceps suademus vestre clementissime impe- rialique potentie, ut minime in suarum exa- rationum serie universalis describatur; quia contra sanctorum canonum instituta, seu san- torum patrum traditionum decreta esse vide- tur. In secundo enim ordine, si non per sancte nostre catholice & apostolica ecclias auctoritatem (sicut in omnibus patet) nun- quam valuit nomen habere; quod nimirum si universalis super prelatam sibi sanctam Roma- nam ecclesiam, que est caput omnium Dei eccliarum, describatur, tamquam sanctorum synodorum rebellum atque haereticum mani- stare se certum est. Quia si universalis est, etiam ecclesia nostra sedis primatum habere di- gnoscitur, quod ridiculum omnibus fidelibus Christianis appareat: quia in toto orbe terra- rum ab ipso redemptore mundi beato Petro apostolo principatus ac potestas data est; & per eundem apostolum, cuius vel iacomitii vi- ces gerimus, sancta catholica & apostolica Ro- mana ecclesia usque hactenus & in avum te- net principatum, ac potestatis auctoritatem: quatenus (quod non credimus) si quispiam cum universalis nubcupaverit, vel alienum tribuerit, sciat se orthodoxe fidei esse alienum, & nostra sancta catholica & apostolica eccl- esiam rebellem. **I**pse enim Tarasius regis urbis patriarcha misit nobis synodicam, prædicam adi- plens confuetudinem: quam sufficientes, & li- quidius indagantes, & de confessione iam re- & fidei ejus, quam dogmatum sanctorum sex synodorum & venerandarum imaginum, ovan- tes, nimirum turbati ac conturbati fu- coaribus. mus, quia ex laicorum ordine & imperialibus obsequiis deputatus, repente * patriarchatus * electus culmen * adeptus est; & * apocaligus contra * apocaligus contra san-

ANNO
CHRISTI
737

(andorum canorum censuram factus est patriar-
cha: & quod dicere padet, & grave tacere
est, qui regendi adhuc & docendi sunt, do-
dores nec erubescunt videri, nec metunt du-
catum animarum impunenter effundere, quibus
via in omniis ignota doloris est; quo vel
ipsi gradiantur, ignari sunt. Quid quam pra-
vum, quame sit temerarium, speculari ordine
& disciplina monstratur. Nam dum dux exer-
citus non nisi labore & sollicitudine expertus
eligitur, quales animarum dantes esse possint,
qui in episcopatus culmen immatura cupiunt
festinatione condescendere? Hujus saltum rei
comparatione confidere, & aggredi repente
inxertos labores abstineant: quippe qui non
didicerint quod docent. Unde canonica iusti-
tuit censura, nequaquam ex laico ad sacerdo-
tium repente transire. Et nisi per ejus fidem
concursum pro fandorum imaginaria unctione,
in ejus coniectione alienum omni modo tri-
buere nequivimus. Et ideo domini rerum a
Deo coronati magai principes & serenissimi
imperatores petimus, & omnibus iterum depre-
camur a Deo illustratam clementiam vestram,
& per omnipotentem Deum qui vos regnare
praecepit, & imperialis culminis apicem vobis
concedendre jussi, pietatem vestram, ut dictum
est, conjuramus, ut pio intuito vestras clemen-
tissimas aures nostras humillimus deprecationi
inclinar jubeatis, ipsaque sacratissimas ima-
gines in pristino gradu constitueremus; & omnes
Christiani in universo mundo exultent, & ma-
gno intentur gaudio. Nam cum talis iniquum
erroris scandalum, quod in ipsis Graecia parti-
bus irrepit, abolitum fuerit, & Deo annuen-
te ipsa venerande imagines in pristino statu
restituta fuerint, erit magna letitia dilata per
universum orbem terrarum, & nunc super omnes
barbaras nationes, beato Petro principe
apostolorum vobislicum comitate, eritis in
triumphis imperantes victores; sicut filius &
spiritus compater noster dominus Carolus
rex Francorum & Longobardorum, ac patri-
cius Romanorum, nobis obtemperans moni-
tis, atque adimplens in omnibus voluntates,
omnis Hispanie occidueque partis barbaras na-
tiones suo luis prosterens conculeavit pedibus,
omnipotentatum illarum domas, & suo sub-
jiciens regno adunavit. Unde per sua laboria-

Ταράσιος ὁ αἰγαίων πατερός εἶπεν, αὐ-
τῷ ίμεν λαβόντες ταφὴ τὸ σώματον κτίσα τὸ
υράνια πόλην, ἀποκρίσατε φρέσκὰς τὰς δύσθε-
σιτάτες ἡμῶν;

Πτέριος & Πτέριος οἱ Θεοφιλίσται πατερό-
ποι, οἱ πότεροι επίχριστοι Αδελφοὶ τὰ στρατό-
τα πάντα Ρώμης εἶπον· ίμεν αὐτοὶ λαβόντες πα-
ρεῖ τὰ πατερικά πήδη τὰ πατερικά υρά-
νια μηχανῆμα πάντα τὰς τὰς δύσθετάς.

Ιουνίκιος ὁ μαγαλαστήσας λοχώτης εἶπε·
τοῦτο ίσσεται καὶ οἱ πηγαδιαὶ Σικελίας, δὲ θε-
ριλέστατος Θεόδωρος ὁ Κατανιός εἰπενος, οἱ
οἱ στοιχεῖοι θεριλέστεροι διάκονοι Επιφανεῖς, οἱ
οἱ πάντα επίχριστοι πάντα σπρεντίστεροι Σπρεντίστεροι.
επιφόροι γαρ κατὰ πάλαι τῷ Λονδίνῳ Σαστίλιον
ίμενον εἴρισαν οἱ Ρώμης οὐαὶ τῷ θλιβεστάτῳ
επιφόροι τὸ αἰγαῖον ἔμενον πατεράρχη.

Θεόδωρος ὁ Θεοφιλίστης εἶπενος· Κατένε-
στης μέσω εἰσόπτη· τῷ Διοτίθειος θεριλέστη-
στος ἐξεργάσθη πελλέστης αὐτῆς, εἰσοδεῖνει τὸ
Concil. Gener. Tom. XII.

la certamina eidem Dei apostoli ecclesiæ ob-
nimium amorem plura dona perpetuo obtulit A.C. 110
posidenda, tam provincias, quam civitates,
seu castra & cetera territoria, imo & patrimo-
nia que a perfida Longobardorum gente deti-
nebantur, brachio fortis eidem Dei apostolo re-
stituit, cuius & jure esse dignoscebantur. Sed &
& aurum atque argenteum quotidie pro lum-
inariorū concianatione seu almoniis paupe-
rum, non definit offrendo; quatenus ejus re-
galis memoria non derelinquatur in seculum
seculi. Idecirco nimirum diligentes ac veneran-
tes vestrum a Deo cocessum imperium, ma-
goopere suggerentes quiglumus, ut pregentium
transvectores, videlicet Petrum dilectissimum
nostrum archipresbyterum, seu Petrum abba-
tem atque presbyterum venerabilis monasterii
sancti Sabæ, hilari mente & vultu placidissimo
fuscipliens, solpites iterum ad nos remare dis-
ponere jubet vestra serenissima imperialis ele-
mentia: ut dum de vestra orthodoxa fide, qua
cepistis, nos reddiderint certiores, nolque ex
hoc de vestro proposito leti efficientes, "al-
litiones Domino Deo nostro referre studeamus
laudes, divinam pro immensa piissima sereni-
tatis vestre letitiae exorantes clementiam, at-
que confona cum propheta inquit: Domi-
nos salvos fac invictissimos nostros principes &
magno imperatores, & exaudi nos in quacum-
que die te deprecantes pro eis invocaverimus.
Ipsa enim rerum opifex & arbitrus Dominus
Deus noster, in cuius manu omnia regna con-
sistunt mundi, per quem etiam reges regnant,
& principes imperant, & potentes que pietatis
sunt clementer cuncta modigerando disponunt,
vestra pie serenitatis mellifluis cordibus inspi-
rate dignetur ad exaudiendas nostras humili-
mas preces, & restituendam in pristino statu
sacras imagines: tribuatque vobis, interceden-
tibus beatissimis apostolorum principibus Petro
& Paulo, longavita ac prospera & felicia tem-
pora, & cum maxima corporis fonsitate, atque
anime salute, imperialis potentie seeptris vos per-
frui faciat. Et siue terra summa potentia glo-
riam vobis concessio, & celorum quoque re-
Digna vobis per infinita secula largiri poscidenda
dignetur. Data vii. Kalendas Novemboris, in-
An. Ch. 11.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ipse
vos acceptis a papa literis his, detulisti eas
ad pios imperatores nostros?

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri,
& locum tenentes Hadriani sanctissimi papæ
Romani, dixerant: Nolipi accepimus ab a-
postolico patre nostro hujuscemodi literas,
& detulimus eas ad pios dominos.

E Joannes magnificentissimus logotheta di-
xit: Hec neverunt & honorabiliissimi Sicili-
i, Deo amabilis Theodorus Cataenium
episcopus, & qui cum eo est reverendissimus
diaconus Epiphanius, qui locum tenet ar-
chiepiscopi Sardis. Ambo enim per iussio-
nem piorum imperatorum nostrorum profecti
sunt Romam cum reverendissimo apocrifa-
rio sandaliumi patriarche nostri.

Theodorus Deo amabilis episcopus Catane
dixit: Pio imperio jubente per honorabiles
iussiones suas, mittere Leonem Dei cul-
torem

Yy

torem presbyterum, qui una mecum est servus vestrae sanctitatis, simul cum pretiole epistola sacrissimam domini mei : ille qui coluit sanctitatem vestram, Siculorum scilicet mens provincis magistratus misit me Romanum cum pia iulione orthodoxorum imperatorum nostrorum. Qui abeuntis, pii imperii eorum fidem & orthodoxiam denunciavimus.

Et beatissimus papa audiens dixit. Quia si
in diebus imperii eorum factum fuerit hoc
magnificare habet Deus plium imperium ed-
icum super priora regna. Hinc & suggestio-
num quae lecta est, transmitit ad pios impe-
ratores nostros una cum literis ad sanctitudi-
tem vestram, & vicariis suis qui hic presi-
dentes adiuntur.

Cosmas diaconus, notarius & cubicularius
dixit: Et alia misericordia sunt litera a sanctissimo
papa senioris Romae ad Tarasium sanctissimum
& universalem patriarcham nostrum:
& sicut iussiter sancta collectio vestra, &
de his fieri.

Sancta synodus dixit: Legantur.
Cosma prædictus legit.

Epistola Hadriani sanctissimi papa senioris Roma, interpretata ex Latinorum dictione in Graecorum vocem.

*Dilecto fratri Tarafio patriarche, Hadrianus
episcopus servus servorum Dei.*

P Astoribus curis quibus convenit nos
pascere populum Dei , & subtilissimis
cogitationibus perpendentes , quemadmodum
prædicationis vox sana a precone in omni
tempore debeat predicari , & qualis in con-
versatione debeat esse , ut omnibus proximi-
mus compassionem fiat , & cunctis conversatio-
ne insignis ; quatenus & per piam miserationem
ad se omnium infirmitates transferat ,
& ipse per summum respectum sui ad divi-
na transcendat : consideravimus vestre dilec-
tæ sanctitati sacra affari concordia , & sub-
tiliter verbum manifestare . In synodis confes-
sionis vestrae fidei , quæ apostolice sedi no-
stra directa sunt per Leonem reverendissimum
presbyterum vestrum , invenimus in eis in
initio primæ pagina , reverentiam vestram
ex laico ordine & imperatoria administra-
tionate ad sacrati gradus sublimatam esse fa-
stigium . Et vehementer in his anima nostra
mirata est . Et nisi vestram sinceram & or-
thodoxam fidem in predictis synodis sacri
symboli secundum ritum sanctorum sex uni-
versalium synodorum , & de venerabilibus
imaginibus bene se inventissimus habere , nulli-
latenus audierimus hujuscemodi obaudire sy-
nodica . Sed quantum cor nostrum tristabat
ut inepita veteri ex nobis distincta , tan-
to confessioem & rectam fidem vestram anima
nostra inveniens letata est . Invenimus
autem in predicta synodica epistola sanctitatis
vestrae , post plenitudinem fidei & confes-
sionem sacri symboli & omnium sanctorum

ΑΝΝΟ
CHRIST.
185.

σων ὁμοίων δύλοις τῆς ἡμετέρης σύγκλησίας Λισσαπόν
Ἐποφεύλασσε προσβάτερον^μ, μ^η καὶ τημία Γράμματος τὸ πεπονιώδες δογμάτων^ν ὃ εἴσων τίνις ἀγνοεῖσθαις οὐκέτι, ἐτίς κατ' ἡμί Σπαλλώ ἴστερχος εγρα-
πτος ἀπέταξε μὲν οἱ Ρόδιοι μ^η διστολέοις αἰδί-
στοι τῷ ὄρθροις βασιλίους πάντας^ο καὶ ἀπελθε-
τοις οὖν, τίνις τὰς λαζανές Σαρδιλέας ει-
τής η ὄρθροις εἶπεν γαλαζαρεῖ.

Καὶ ὁ μακεδόνιος πόλεων ἀντίστησεν αὐτῷ. Ὁ-
τι εἰπεῖ τὸ πρῶτον τὸ βασιλεῖον αὐτῆς εἰργάζεται,
τότε, μαχαλίας ὥρη ἡ θεσις τῶν δύοντος Σωτή-
λοντος αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἡμερώσας βασιλείου. σώ-
ποτέ τοῦτο τούτης ἀποκαλυπτόντος ἀνταπέδεινται
τοις αρχαῖς τὰς αἰνιγματικὰς βασιλείες πάντα μὲν τούς
γραμμέας αρχές τῶν ὑμέτερος εἰργάζονται, καὶ τοῦ
προκειθεὶρού τοῦ αὐτοῦ ποτητημένοι.

κορμάς διακόπη, ποτεύεται κακωλόστι.
Επειδή είπε απεγνωστος χρέωματα περι τον
αγώνατούς πάτε της φρεγβιτής Ρωμαίος πρέσι.
Ταράσσον τον αγώνατον καί ειπεμένον θυμόν τον
ταχερών, καί οκειδένη ή σφρίξε φριγγικούς άμελούς
καί ποιούς.

Επειδή Αδελφοί Τούτων πάσα της αρχαιότητος Ρώμης, ιρρωθέντων εκ της ήτοι

Τῷ ἡγετημένῳ δέσιλοῃ Ταρασίᾳ πρεσβύτῃ,
Ἄδειαν δὲ λόγον πάντα δέλων τῇ Θεῷ.

Π Οιματικούς φροτίστη, όπως αρμόζει τον μαγεο του λαού τη Θά, ου λεπτοτύψ λογοτεμή πεπιστούτης, ον δέσσει ή το κηρύχματος φωνή ίψης ωστού κάρικης¹ ον ταπτί κηρυλ οφείλει κηρυττοπλασι, η έτοι² ον φαιμών ωστηδιάβικη, ον δέσσει³ ον αίμασφρον οφείλει εναν, ιτα τοις πασι πληγον οντητασθείσα ιχνων, η οντος δλας ήν αινασφρον οντητημη⁴. Ε δέσσει άν αφός εισαπό δρει της εισεβον ωστηλαχνις της ήν άπαντης αφροτες μετηγκρ, η η δρει της υψη⁵. Λεπτητης επιβλέψεως⁶ εισαπό αιτημη⁷ ον τη δεις τάντος μεταβεάστη τετρ τόπου τάπου συνιδόρημη τη μητηρα πηκτημηρα άχωσηνη η ιερατης θεωρητης προσφρίζεινων, η λεπτομερες τη λόγων φαντρώσων. ον τοις σωματοκοις της άμολογιας της πίστων ώμων, ποις τηλ αποσοληρη ήμων Θρόνη γαλεσι δια Διόντης την άλλαζεστης προσκιτηρα ίψων, αρομη ον εύτοις σο τη άρχη τη τρέπουτε σελδιος, την ψηφιτηρα Σαΐδεσσαν ή λαϊκης τεκνης η Σαΐδεσσαν άπροστοις οι τη ιερατική Σαΐδην αινικωθεσσαν. η δίκια σωτότης η ιματηρα Φευχη ήγειαν. η οι μετηλι ιματηραν ειλικευη η έρδοδεσσον τιστη εις τη προσηρμάτησα σωματεια τη ιερη ομηρεύοντα πεπτη θεομόν την άγιαν ήξι ιματημηνην σωματων, Ε τετρ την στην πατένα δηρομη καλος ίχνων, ιδεμως άν διαλιμάσαμην ήν ποτίνα ιεραπισσα σωματων. αλλ' δεσση η καρδια ήμων ιπλιτοτη φετη της " αινερ- L. Ferri
vol. n. 32a
Indiano

**ANNO
CHRISTI
1870.**

Concil. General. Tom. XII.

per Christum intrat, qui de eodem conditore & liberatore humani generis veritatem intelligens praedicat & custodit, culmen regimino ad officium portandi oneris suscepit, non ad appetitum gloriarum transitoriorum honoris curia quoque suscepti ovilis solerter invigilat, ne cives Dei aut perversi homines prava loquentes dilaniant, aut maligni spiritus oblectamenta vitiorum suadentes devastent. Certe beatum Jacob, qui pro uxoribus diu servierat, dixisse meminimus: *Viginti annis fui tecum, oves tuae & capra steriles non fuerunt: arietes gregis tui non comedunt, nec caput a bestia offendit tibi.* Ego dantum omnes reddebam: quidquid forte perierat, a me exigebas: die nocturna ab eo urebat & gelo: fugiebas somnum ab oculis meis. Si igitur sicut laborat & vigilat qui pacific oves Laban, quanto labore quantisque vigilii debet intendere, qui pacific oves Dei? Sed in his omnibus ipse vos instruit, qui propter nos homo factus est, & qui dignatus est fieri quod fecit, ipse & charitatem sancti Spiritus sui ac amorem infundat in vos, & ab omni cura conservet, & oculos vestrae mentis aperiatur; ut per cursum & agonen atque solem, licet invenient vestre dilectionis, apologeticam nostram imitantis prisca orthodoxe fidei traditionem, in partibus piorum imperatorum nostrorum sacra ac venerabiles icones secundum antiquum ordinem hstant; quatenus vestrum per hoc stabile permaneat sacerdotium. Porro post confessionem fidei vestre notum factum est nobis, quod vestra venerabilis sanctitas postulaverit ab orthodoxis ac zelatoribus & propagatoribus veritatis, piissimis videlicet imperatoribus nostris, qui ad gloriam Dei facti sunt, quo fieret universalis synodus; & re promiserint coram omni Christiano populo suo supplicationi vestrae pie annuentes synodumque in regia urbe fieri definientes. Nos autem, quemadmodum & in iporum diva continebatur iulione; dilectos nobis & approbatos atque prudentes sacerdotes pro statu sacrarum imaginum, ut prisco illis in partibus ordine confluantur, cum magno desiderio & maximo gaudio destinavimus. Sed vestra sanctitas eisdem piissimis imperatoribus & triumphatoribus alacriter fuggerat, ut in primis pseudosyllogus ille, qui sine apostolica sede inordinante & insyllogistica factus est adversus venerabilium patrum traditionem contra divinas imagines, anathematizetur presentibus apocritariis nostris; & omne zizarium eradicetur ab ecclesia, & Domini nostri Iesu Christi sermo compleatur: *Quia porta inferi non prevalebunt adversus eum:* Et rursus: *Tu es Petrus, & super hanc petram adiscibabo ecclesiam meam;* & tibi dabo claves regni celorum. Et quacumque ligaveris super terram, erunt ligatae & in celis; & quacumque solveris super terram, erunt solatae & in celis. Cuius fides in omnem terrarum orbem primatum tenens refugiet, & caput omnium ecclesiarum Dei confundit. Unde idem beatus Petrus apostolus Domini precepto palcentis ecclesiam, nihil dissolutum dimisit, sed tenuit semper & retinet principatum. Cui si adha-

³ Ex vulgata editione, sed longe aliter habet Graeca verio. Hardouini.

Πίξι^ο κ. Πίξι^ο οι ἀλαβάστεροι προσβύτες της πατερόπολης την σύγκλιση τέλεια της φρεσκιάς Ρώμης είπον: «Επέτου έμμιν δὲ σύγκλισης πατερόπολης Ταρασσο^ο· τῆς βασιλικότητος τούλεως

U M II. 1084

rere cupit *veltra* *sancitas*, & nostra aposto-
licam sedis, quæ est caput omnium ecclesiæ
rum Dei, sacram & orthodoxam formam
incorrupte ac incontaminata ex profundo cor-
dis, & sinceritate mentis custodire studeat,
ut revera orthodoxa & Dei cultrix confi-
stens, hoc primum omnipotenti Deo offerat
sacrificium, ut ex persona nostra predicatorum
piissimorum & Deo coronatorum ma-
gnorum imperatorum nostrorum sublimia ve-
lligia obsecret, & ut in conspicuæ Dei per
terrible illos adjuret iudicium, ut sacras
imagines in ipsa Deo conservanda & regia
urbe, & in omni loco, in antiquum statu
restituere & stabilire jubeant, conser-
vantes traditionem hujus sacrae sanctissimi-
mae nostre Romanæ ecclesiæ, & persequentes
ac abominantes maligorum & hereticorum
errorem per certamen vestrum & fidem so-
licitudinem: si autem sacras ac venerabiles
imagines illis in partibus non restituerint,
consegregationem vestram recipere non aude-
mus; & maxime si sectatus fueris eos qui
non credunt veritati. Quapropter cum sum-
mo labore ac amore fidei, atque agone,
in his omnibus indubitanter vestram vene-
rabilissimam sancitatem convenient sacras ima-
gines Domini & Salvatoris nostri Iesu Chri-
sti, & sanctæ ipsius genitricis semperque vir-
ginis Mariæ, seu sanctorum apostolorum
& omnium sanctorum prophetarum atque
martyrum, simul & confessorum, illis in
partibus in antiquo erigere state; quatenus
uno consensu digne propheticum canamus
canticum, dicentes: Domine salvos fac
piissimos reges & exaudi nos in die qua in-
voquemus te: Quia dilexerunt decorum de-
corum tua, & locum tabernaculi gloria tua.
Dilectos autem nostros, Petrum scilicet ar-
chipresbyterum sanctæ nostræ Romanæ ec-
clesiæ, & Petrum monachum & presbyte-
rum atque abbatem, qui missi sunt a no-
bis ad vestigia tranquillissimorum & piorum
imperatorum, rogamus propter amorem
sancti Petri apostolorum principis, & pro-
pter nos, omni benigna susceptione ac
humanitate dignos apud vos judicandos
pariter & habendos; quatenus & in hoc
magistras referre gratias valeamus. Deus
omnipotens dilectionem vestram, si stabili-
liter permanefit, conferare annuat, &
fructum qui tibi creditus est, super men-
suram abundantiam faciat abundare, at-
que in sempiterna transire gaudia jubeat.
Deus te incolument servet, dilectissime fra-

E Petrus & Petrus reverendissimi presbyteri
ac vicarii sanctissimi pape senioris Romae Hadriani dixerunt: Dicat nobis sanctissimus patriarcha Tarasius regis civitatis, si conser-

Lego, *zardus*, ex *Latino*. *Hardwicke*.

**ANNO
CHRISTI**

I I . Tarasius Sandilisimus patriarcha dixit : Sa-
cratissimum Paulus apostolus , qui illustra-
tus est lumine Christi , & genuit nos per
evangelium , cum Romanis scriberet , ap-
probans studium sincere fidei eorum , quam
in Christum verum Deum habebant , si-
ait : *Fides vestra assuicata in universo
mundo*. Hoc testimonium sequi necessarium
est , & incosulte agit qui huic coonatur re-
sistere. Unde Hadrianus praesul senioris Ro-
mae , cum esset particeps eorum qui predi-
cto testimonio muniri meruerunt , scriptis
expressis ac veraciter piis imperatoribus no-
stris , atque ad humilitatem nostram , af-
firmans bene ac optime se habere antiquam
traditionem ecclie catholice. Nam & ipsi
nos scrutando scripturas , & synagogis ap-
probando , rimati sumus : sic quod confes-
si sumus , confitemur & confitebimur , con-
sonamus & confirmamus , atque permanebi-
mus in significacione literarum quae lecte
sunt , imaginales descriptiones fulcipientes
secundum antiquam patrum nostrorum tra-
ditionem ; & has affectuolo amore adora-
mus , tamquam ad nomen Christi Dei , &
intemerate domine sancta Dei genitricis ,
sanctorumque angelorum , ac omnium san-
ctorum factas , manifestissime in unum solum
Deum verum servitatem & fidem nostram
ponentes .

Sancta synodus dixit. Tota sacratissima C
synodus ita credit, ita sapit, ita dogma-
tice.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri & legati apostolice cathedrae dixerunt : Dicat nobis sancta synodus , si admittit literas sanctissimi pape senioris Romae , an non .

Santa synodus dixit: Sequimur, & su-
scipimus, & admittimus.
Joannes Deo amabilis presbyter & legatus
orientalis & duces eos dixit:

Opportunum est etiam in praesenti cum
psalmista canere: Misericordia & veritas ob-
viaverunt filii, iustitia & pax complice sunt
se. Misericordia & veritas scimus quia Do-
minus noster Iesus Christus est: participa-
tione autem eius etiam sanctissimi patriarche
& orbis terrarum pastores & dicuntur & sunt:
Etenim misericordia & veritas obviaverunt
sibi, Hadrianus feliciter sanctissimus papa se-
nioris Romae, & Tarasius sanctissimus pa-

* Conf. u-
num le-
gientes &
confiteentes
justitiam &
pacem complexi sunt. * Pheronyma enim
Irene, & decreto Dei regans & imperans,
divinitus mota, & decorum ecclesie deside-
rat. Phe-
nomena
habet ut ve-
niat conso-
lum ac-
reponendae.

triarcha regnantis' Constantinopeos. Qui
unum sentientes & confidentes, justitiam &
pacem complexi sunt. * Pheronyma enim
Irene, & decreto Dei regans & imperans,
divinitus mota, & decorum ecclesie deside-
rat. Phe-
nomena
habet ut ve-
niat conso-
lum ac-
reponendae.

I L I U M 1086
Αἱ σορῆς γράμματα τῷ ἀγωνίτῃ πέτε τῆς αρι-
θύρας Ρώμης, ἡ 8. — ANNO
CHRISTI

Ταράσ^ο ο ἄγιος τοπίκης τελεταρχής είπε... ο πιο παραφθεότελος τη φωτιά τη Χερσόνησος ήμερας διο τη διαγγελία, Πάπλω^ο ο Επίκος απόδολ^ο Ρωμαιός γράψαν, απερχόμενα^ο τὸ στυ-
διώτο τῆς φρέσκης Χριστού τὸν αληθινὸν Θεόν ήμερον
εἰλαπτὸν εὐλόγησεν, ὅποιος ἦν· ο πίστης ὄμονον
καταπορεύεται σὲ δλῶ τῷ κόσμῳ. Τούτη τῇ μαρ-
τυρικῇ ἴστοις ἀνάκουειν θέτει, καὶ ἀβαύλον ἐγκά-
θιει τὸ ἀντίπασσον, οὐδὲ Αδριανὸς τῆς φρε-
βιτικῆς Ρώμης προτέρος, τὴν μαρτυροθέατον υ-
πέρχων μετοχ^ο, γηγεράσκει ἔπος καὶ ἀληθῶς
τοῦ Λεοβίστον ἡμῶν βασιλεὺεστι, καὶ φρέσκη τῇ ε-
μικρᾷ ματριότητᾳ, βιβλικάσκειν εὐηνά καλῶν ε-
χειν τίς ἀρχαίστας παρέδοσιν τὴν καθολικῶν ἐκ-
κλησίας. Καὶ αὐτοὶ δὲ γένεται γραφεῖς οἱ ἰρανι-
τικῶν, καὶ συλλογιστικῶν, καὶ ἀσθετικῶν θεοτά-
σαντος καὶ τοῖς πατρικεῖς διδοτσκαλίαις μαθητή-
ῶντες, ὅποιος καὶ ὀμολογούσαμεν καὶ ὁμολογέμενος καὶ
ὁμολογούσαρδον, καὶ σῆργανθον καὶ ἴμμορεις, καὶ
βεβαίωσαντα τῇ τῇδε στηνεγκατάστην, γραμματικῶν
ἴμφαστεν, τοῖς εἰπονικάς απελεγχορραΐστης απεδιχο-
μενοι κατέτη Ιωάννης ἀρχαίστας τῷ αἵγιον πατέρων ἡμῶν
παράδοστον. καὶ πάτας χατικρή τοῦδε προστικώντιμον,
οὐδὲ οὐμά Χριστοῦ τὸν Θεόν καὶ τῆς ἀρχαράτου
δεσποτίουν ἡμῶν τῆς ἀγίας Ιστούς, τῇδε παῖς ἀγίων
ἀγγέλων καὶ τάπων τῇδε ἀγίους γεγονούσις, πρό-
δηλον εἰς τὰ μέσου Θεόν αἰλιθινὸν τίλι λαζείσιαν
καὶ τίλι πίστην ἡμῶν ἀνατιθίμενον.

С. Ή ἀγία σωμὸς ἐπει τάσσα ή ιερὰ σωμόδος
ὅπος δογματίζει.

Πίκη• καὶ Πίτερος οἱ Θεοφιλίσαιοι φρεσέπε-
ροι καὶ φρεσθεῖται τῆς ἀποστολῆς καθίδρας εἴ-
σιον· λεγόντων δὲ τὴν ἡ σύγια συνάθετο•, εἰ παραδέ-
χεται τὰ γράμματα ταῦτα τῆς πρε-
βετήρας Ρώμης.

Ἡ ἄγια σινάδος ἀπει. ἐπόμεθα, καὶ δεχόμεθα,
καὶ προστίμεθα.

εβάτης τες αναπλήσις διακήπτης είναι. Εἰναιρόμενοίς καὶ ἐπὶ τὸ παρόπτ. Φαλμακός μηλοφόρος. ἐπέτ. καὶ ἀγάθηνα σωμάτωσα, δι-
δικοσών τοῦ εἱρπιν καποφίλωσα. ἐπέτ. καὶ αἰλί-
θεα σέδαριν ὅτι ὁ κιεύ. ήμιν Γοῦνος Χειρός
ἐστιν. οὐ μετοχὴ δὲ καὶ οἱ ἀγύνατοι πατειαρχαι
καὶ τῆς οικουμένης ποιμένες ὑπέρχων καὶ λεγονται.
καὶ γερός ἐπέτ. καὶ αἰλίθεα σωμάτωσα, Α' δει-
νος ὁ σύγιωπος. πάταξ τοῖς φριβοτίφας Ρ'.
μπ., Καρέσιος ὁ μακαρεμπτ. πατειαρχης
τῆς Σαστιλίαντος Κανγαντιντόλεος, τοῦ σε φρο-
νήντες οἱ ὄμολογοντες. δημοσιωπή καὶ εἱρπιν καπε-
φίλωσαν. η γαρ φιρώνυμος Εἰρπιν, καὶ ψύφω
Θιού βασιλέωσα τῇ κρατισσᾳ, Σενδόδης κηρυκεί,
καὶ τὴν Δράστεραν τῆς ἐκκλησίας καθέστη τῇ Σί-
λιστα, γράμματις χρησταριν, τὴν δημοσιωπήν
Επί της φιρώνυμου, τὴν αἴσιωτάτην ἐκκλησίαν Ρ'.
μπ. πατειφίλωσε, καὶ κεκίνηκα εἰς μέσον παρελ-
θεν, καὶ τὴν παρόστη ἀγίαν ὄμψινεν δέραναι,
καὶ τὴν ορθόδοξην πίσιν φαγερώσα. η γαρ χαρά-
μεγάλη μιγούσι εἴτι τῷ αἰαγνωστῷ τῷ πέρι
γράμματος τῷ αγύνατοι πάτα Α' δειναν φροτε-
της Θρασολάτης οἱ αγάλματος ήμῶν Ξεστίες.

ANNO
CHRISTI
1871.

εἰς αρχὴν τὸ ἀγαπητόν εἴ τε περικαθέσθω πεπράσ-
τη Τεράπον. εἰ ὅμοια γέμῳ χάροι μυγάλων ἡ
Θεοὶ σὺ τόπος, διὰ τούτους φέροντες χαρᾶς οἱ
Σεραπίδες. εἰ Διονύσος ἐ Θεός εἰσιν πάντες εἰ-
μὲν θεοτελεῖς ποντιώτες, πρεσβύτεροι τῷ διογενέσι
τοις λαϊς τάντοις αρέσκειν σύνταξιν οἱ φραζο-
χίσι, εἰ αρχὴν οὐλακών τῷ Θεῶν κατοικεῖν εί-
παντας τῆς ἀγαπητῆς οὐλακών. οὐλακός Χειρός
ἐ Θεός ήγε τῆς τοιούτης αὐτὸν πονηρίας θεού-
κο, εἰ πάντων τῇ ἀγίᾳ, εἰ πάντων τῷ ιερῷ αἰ-
τοῦ τῇ σὸν φροντιστα, εἰ δύον τὸ πάντα περιέσ-
μενούς εὔχοντας, αὖτε στοῦνδόντα τὸ γεγραμμένη
πληρῶσαι, τὸς ἀπογγιλήσεως ἴμεντον ἀλλαγές επο-
δέξαι, εἰ πολυχρόνος οὐλακέστερος τὸς δευτέρου π-
μπον τὸς ἀγαπητοῦ. εἰ δάκτυλοι αὐτῶν, εἰ ἑψίστε-
το πίρας αὐτούν, καὶ ὑποτάξεις τούς ἵχθυροι αὐτῶν
ὑπὸ τῶν πόδων αὐτούν, εἰ εὔκλισις αὐτῶν εἰς τὸ Λί-
μνατόν αὐτῶν μὲν τὸν ἄρχοντα Σεπτεμβρίου πατρι-
μοδόντα, καὶ οὐλακέστερον τὴν ιερὰν τοιτὶ σύνδεσ-
το σὸν φροντίσεστα.

Αργετός ὁ ὄσπιτος εἰσίστω^θ· Κατερένας
Κατεπαύλιτος· γιγρατται σὸν τῶν τερπη-
μῶν θείας γραφαῖς, ὅτι δικχώστα ό Θεος αὐτὰ
μίσον τὸ φυτό; οὐδὲ μέσον τὸ στότον. ιδὲ
γεράς εποστολή τῆς σπετεπής τῷ καποδότην ἀν-
θρώπων πράτοις, τὸ φῶς τοῦτο τῆς ὁρθοδοξίας κα-
τηλογεῖσθαι. οὐ κέρδος εἴσεμέν, αὐτούχουμαν τοι
εἰστάζουμεν της εἰρής καὶ επιτός εἰρήνης, η τις
μηδὲν φοβούστως τῷ ἀνεύδηματι ταρατίμω.

Ιωάννης ἐπίσκοπος Εφέσου εἶτε καθός τι Ή-
μεράκια μαρτυρεῖ τὸ σύγκριτο ταῦτα Ρώμης περι-
χωροῦ, ὃντς ταῦτα, καὶ ὅποι ὁμολογοῦ χάρεται
Χριστὸν τὸ ἀληθῆ Θεὸν ἴμμον.

Κωνσταντίνος ὁ Θεοφίλος πάπας ἵστος τοῦ Κωνσταντίνου τῆς Κύπρου εῖστι. κατὰ τῶν δέκα τριῶν αναγνωρίσθη ἀνεφορῇ τῷ σταλεῖσθαι φέρεται τοῦ διετόποτε παιών τοῦ αὐτοῦ ταρά Αδρανῆ τῇ ἀγωγούτει τατε Ρόμπη, καὶ τῷ φέρεται τὸ αὐτούτον ταβάρθυνον ἰπποτοῦ σωτήριον, καὶ ὅπερ ὁμολογοῦσι, καὶ μὲν πάπτη τῆς πίστος απελθομένοι εἰσὶ τὸ βῆμα Χριστοῦ τῷ ἀλλοδοτοῦ Θεοῦ παιών.

Βασιλεὺς ὁ Θεοφράστας ἵστορ^{ος}· Αγκί-
ρας εῖται· καθός περίχως τὸ υπέρμετο τὸ ε-
γκυπτών Αδριανό πάτε τὰς αρχαὶ τηρεῖταις Ρωμαῖς,
καὶ τὸ φρόντισμα τὴν σύγκυπτιν ταῦτα πάντα τοις
εἰδικοῖς τελείωμαῖς ορθῶς, Εἰς δὲ κρατῖς,
Εἰς δέδοξον, καὶ μῆτρα πιτημένη τὸ φροντίσματος Εἰ-
σι τὸ μαθητεῖον αἰσθάνεται.

Παύλος ο Στρατιώτης είσογεται. Κυ-
ζίκη επί τετδ το γραμμένο το σχήματος πά-
πα της αριεβατίρας Ροΐκης Αθηναίης, η τίλι-
σην της ομαλογύρας το σχήματος ήμων πατερού
χι Ταρασίου, οπός φροντίζει φροντίσου, καὶ εἰς τὴν
εἰσιν τούτην επειχθεόταν μὲν πάστης αἱ τῆς
φιλοτελίας.

Εύδημος ο σόλιτας ιερίστος. Σάρδες
εῖπε. χρήσι τοις φροντιζοντάσι υρέμαστι τὰ
μακαρωτάτα πάτε τῆς αφειδείας Ραιμός. Καὶ
τὸ ιδίοτε τὸ σύγκατον τεκτὸν ἦμα Ταρσούς
εἰδικεῖς τῷ ἀδέσποτῳ Ιερόμῳ σωτίθημι,
καὶ ποθεναλογοῦ μάτις φροντίσετε τῆς ορθο-
δοξίας πίστας Επει τοῦτο οὐρανός εἰσόντας ὃς τι

tum patriarcham Tarasium destinatarum ; & magnas in hoc agimus Deo gratias , quia tanto meritis gaudio perfuri & iustitia . Et benedictus Deus , qui suscitavit nobis tale imperium , quod sollicitum se semper , & exercet populos ad unum conspicramenatum & unanimitatem atque culturom divisionum canonum , seu traditionum suadissimam ecclesiam . Sed Christus Deus per gigantem sanctissimam Dei genitricem , & omnes sanctos suos , & vos sacerdotes suos , qui unum sapitis , & dolum in cordibus non habetis vestris , sed festinatis quia scripta sunt adimplere , reprobationes vestras veraces ostenderat , & longavos conservet bonus dominus nostros , & glorioset eos , & exalter corna eorum , & subiicias inimicos eorum sub pedibus ipsorum , & dignos eos faciat etiam in futuro seculo cum sanctis regibus connumerari , conservetque hanc sanctissimam synodum .

*Agapius sanctissimus episcopus Cesarem
Cappadociae dixit: Scriptum est in divinis
scripturis nostris, quia separavit Deus inter
lucem & inter tenebras. Ecce enim cessan-
tenebrosa male opinantium heresi, lu-
men candis orthodoxie refutat: quod lu-
men & ego sequens, fuscipio & saluto fa-
Cras ac venerabiles iconas, & eos qui ita
non sentiunt, anathemati submitto.*

Joannes sanctissimus episcopus Ephesi dixit : Sicut honorabiles literae sanctissimi patris Romani continent, ita credo, & ita confiteor gratia Christi veri Dei nostri.

Constantius sanctissimus episcopus Constantii Cyperi dixit: Modis omniibus letat suggestione, que ad dominos nostros bonos ab Hadriano sanctissimo papa Romano missa est; nec non & epistola que ad sanctissimum patrisrham direktam est, contentio, & ita confiteor, atque cum hao fide proficisci ad tribunal Christi veri Dei nostri.

Basilius sanctissimus episcopus Ancyre dicit: Quemadmodum contineat littere sanctissimi Hadriani papa senioris Roma, & sensus sanctissimi patris nostri ac universalis patriarche, sic lapio, sic teno, & ita docebo, & cum hoc sentia meo etiam in futurum legulum proficerem.

Nicolaus sanctissimus episcopus Cyzici dicit: Secundum literas sanctissimi pape senioris Romae Hadriani, & expositionem confessio-
nis sanctissimi patricie nostri Tarasii, sapio & sapientia, & in illum monendum adducar cum hac confessione mea.

Euthymius sanctissimus episcopus Sardis
dixit: Et ego prelectas literas sanctissimi pa-
pe senioris Romae sincere ac indubitate accep-
tae, pollicitor & confiteor ita me insperata
tam de orthodoxa fide, quam de sanctissi-
mis iconis: non quasi quiddam novum dog-
ma admittens, sed tamquam certissime sciens
de illis traditionem sanctorum apostolorum.

C O N C I L I U M

1090

2089

A C T I O

¶ & sacraissimorum magistrorum qui has reli- A ποιὸν δέργμα παρεδίχαμον^θ, οὐ γράπτειν εἰδίκημα, —
querunt, in sancta Dei ecclesia constitutam. ἀλλ' οὐ εἰδίκημα εἰπεῖσθαι τὴν τοιούτην εἰδίκημα, —
Proprius quod tota anima recipio huiusmodi ANNO
venerabiles iconas cum convenienti honore CHRISTI
ac salutatoria adoratione. Eos autem qui a- 187.
litter vel adverbe sapienti aut dogmatis-
contra sanctas iconas, alienos a catholica-
ecclēsia similius, abjicio, & hereticos de-
nuncio.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomediae
dixit: Secundum lectas literas sanctissimi pa-
pae senioris Romæ Hadriani, & secundum
fidem sanctissimi & universalis patriarcha Tar-
alii, venerabiles iconas suscipio, & adoro,
& docebo, tamquam redditurus in die judi-
ci rationem judici & Deo nostro.

Elias sanctissimus episcopus Cretæ dixit:
Secundum honorabiles literas sanctissimi pa-
pæ senioris Romæ Hadriani, sic confiteor &
teneo pretiosas & sacras iconas, nunquam
ali quando committandus, nec modo castan-
tium adorans. Eos autem qui non ita con-
fidentur, anathematizo.

Stauracius sanctissimus episcopus Chalœ-
doni dixit: Secundum epistolam Hadriani
sanctissimi papa senioris Romæ, que ad san-
ctissimum patriarcham nostrum Tarasium mis-
sa est, & ego recepto, saluto & ample-
xior sacras iconas, cum sint tamquam arcta
salutis meæ. Eos autem qui ita non sapiunt,
anathematizo.

Nicephorus episcopus Dyrachii dixit: Se-
cundum relationem quæ missa est ab Hadria-
no sanctissimo papa senioris Romæ ad pios
imperatores nostros, & ad sanctissimum &
universalis patriarcham Tarasium, quin &
secundum eum sanctissimi Taralii archiepisco-
pi doctrinam, fidem & confessionem, sapio
& teneo; & cum hac confessione mea bre-
vis vita meæ tempus finiam, & terribili tri-
bunali Christi affliam.

Epiphanius diaconus ecclesie Cataniensis,
& locum tenens archiepiscopi Sardinie, di-
xit: Nitidissimum orthodoxie terminum &
SS. apostol. traditionem relatio que missa est
ad pios & Christo dilectoris imperatores
beatissimo papa senioris Romæ Hadriano,
per legctionem exhibuit: sed & epistola ejus,
qua destinata est ad Tarasium sanctissimum
& universalis patriarcham. Unde & ego
per omnia his consentiens, & recti sensus
incensus sequens, honoro & adoro & recipio
ab olim in ecclesia traditas venerabiles & sa-
cras iconas; & cum qui in his non conve-
nit, ut heretici conciliabuli participem aver-
to, & anathematismis transmitto.

Leo presbyter sanctissime ecclesie Con-

ράστης εἶπεν τῷ εἰπεῖσθαι τὴν τοιούτην εἰδίκημα, —
B ποτὲ πάτερ τῆς εἰναγωνίστης χρείματα τῆς σύγκλη-
υτοῦ πάτερ τῆς φρεστοπίρας Ρώμης Αδριανοῦ ὅπεις
έμελορχον, καὶ κρατεῖ τῷ τιμίῳ τῇ ἵερᾳ εἰκόνῃ,
μὴ μητροπολίτες τοτε· οὐδὲ γὰρ αρτίοι μόνοι φρεστο-
κούν αὐτοίς· τοιούτους δὲ τοιούτους διδόναι λέ-
γω τοὺς κατέπι τῇ Θεῷ γραμματαῖς.

Ηλίας ὁ Θεοφιλέστας εἰπέσθαι^θ: Κρήτης
εἶπε πάτερ τῷ τιμίῳ χρείματα τῆς σύγκλη-
της τῆς φρεστοπίρας Ρώμης Αδριανοῦ ὅπεις
έμελορχον, καὶ κρατεῖ τῷ τιμίῳ τῇ ἵερᾳ εἰκόνῃ, μὴ
μητροπολίτες τοτε· οὐδὲ γὰρ αρτίοι μόνοι φρεστο-
κούν αὐτοίς· τοιούτους δὲ μὴ ὅπεις οὐδελογιζόντας αἰνάθε-
ματίζου.

Σταύρωξος ὁ θεολόγος εἰπέσθαι^θ: Χαλκη-
δόνος εἶπε· πάτερ τὴν εἰκόναν Αδριανοῦ τοῦ α-
γιαστοῦ πάτερ τῆς φρεστοπίρας Ρώμης, τὴν φρέ-
στην σύγιασταν ὥμην πειθαρχίων Ταραστοῦ εἰ-
καλεῖσαν, ὥην κατέψη δίχομα τῇ ασταζομαι τῇ
περιπτύσσομαι τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, οὐ εφράσθω τὴν
συγγένειας μηδεπατέρας· τοιούτους δὲ μὴ ὅπεις φρονούντας αἰ-
ναθεματίζου.

Νικηφόρος ὁ Θεοφιλέστας εἰπέσθαι τῷ Διο-
ράχῳ εἶπε· πάτερ τὴν εἰκόναν αἴσθοράν παρὰ
Αδριανοῦ τῷ αγιαστοῦ πάτερ τῆς φρεστοπίρας Ρώ-
μης φρέστης τὸν εὐστέβοντα βασιλέα ἡμῶν, καὶ τὴν
φρέστην τῷ αγιαστοῦ πάτερ τοῦ εἰκονιζόντος πειθαρχίων
Ταραστοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ αγιαστοῦ Ταραστοῦ
ἀρχηγούς πολεμούντος τῷ βαρχὸν χρόνον τῆς ζωῆς
μου πλέσω, καὶ τῷ φεύγειρι βίβλατι τῷ Χειρὶ^θ
παραστήσομαι.

Επιφάνιος διάκονος τῆς εἰκόνης Κατόνης,
Γέροντος ἐπίκχων Θωμᾶ ὄρχιτον Σαρδηνίας,
εἶπε. Λαζαρίτης τῆς ορθοδοξίας τὸν δρόν, καὶ
τὴν τῷ ἀγίῳ ἀποτόλων παραδοσιν ἡ τεμφθε-
σα αἴσθορά φρέστης τὸν Μαρκόν τῇ φιλοχρίσιν ἡ-
μῶν βασιλέας παρὰ τὸ μακαρωτόν πάθα τῆς
φρεστοπίρας Ρώμης Αδριανοῦ φαρεγήσατο δράστη
αἰναγωνίστης· τοιούτους δὲ πάτερ τοῦ αγιαστοῦ πάτερ
Επιφάνιος πειθαρχίων· οὐδεποτέ πάτερ τοῦ αγιαστοῦ πάτερ
οὐδελογιζόντας τῆς αἰνάθεμας τῇ ἱερᾶς εἰκόνας· τοιούτους μὴ
ερχομένας αἱ αἱρετικὲς συμμετεκτικὲς μίστηχοι αἰτο-
γρίσσομεν, καὶ τοῖς αἰναθεματισμοῖς ἀποτίμησμεν.

Λέων φρεστοπίρας τῆς αγιαστοῦ εἰκόνης

Kor-

¹ In Latino additur, ut cum τῷ τιμῷ τῆς εἰκόνης τῷ εἰδίκημα τῷ εἰκόνης πατεράρχη Ταραστοῦ. Hard.

ANNO
CHRISTI
107.

Κωνσταντίνολης, καὶ τὸν ἑπόχεν τὸ μὲν Κωνσταντίνολης, εἶτα· κατὰ τὰς ἀνεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστῷ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης ἐν τῷ διδασκαλίᾳ τῷ εἰσιτοῦ πατεράρχῃ Ταρσοῖ, ἀποδίχωμαι τὰς στοὺς εἰκόνας κατὰ τὴν ἀρχαῖαν παράδοσιν· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ ἔχουται αὐτοῖς ἀναθίματιζω.

Πινδαῖος πρύμνῳ^Θ τῷ Ατρε, καὶ τὸν τότε ἑπόχεν τῆς Τυνεσίας μητρούλην, εἶτα· κατὰ τὰς ἀνεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστῷ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης Αδριανῷ ἀποδίχωμαι τὰς στοὺς εἰκόνας κατὰ τὴν ἀρχαῖαν παράδοσιν· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ ἔχουται αὐτοῖς ἀναθίματιζω.

Κωνσταντίνος^Θ ὁ Θεοφιλίστας^Θ ἵστοκος^Θ Γεννηρᾶς εἶπε· κατὰ τὰς ανεγνωμένας ἀπόφοιτος τοῦ μακαριστοῦ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης Αδριανῷ ἀποδίχωμαι τὰς στοὺς εἰκόνας κατὰ τὴν ἀρχαῖαν παράδοσιν· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ φρονώτας τῷ αὐτοῖς ἀναθίματι παρεπίματο.

Νικήτας ὁ ὄστιτος ἵστοκος Κλαυδιανόλης εἶπε· κατὰ τὰς ανεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστοῦ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης Αδριανῷ οὗτος φέρων, καὶ οὐδὲ ὅμολογός, καὶ αποδίχωμαι τὰς στοὺς εἰκόνας· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ φρονώτας αὐτοῖς ἀναθίματι παρεπίματο.

Θεοδωρός^Θ ὁ ὄστιτος ἵστοκος Μύρων τῆς Λιβύης εἶπε· κατὰ τὰς ανεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μητρούλην Καζάς, εἶτα· τὰς ἀνεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστοῦ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης Αδριανῷ οὗτος φέρων, καὶ οὐδὲ ὅμολογός, καὶ αποδίχωμαι τὰς στοὺς εἰκόνας· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ φρονώτας αὐτοῖς ἀναθίματι παρεπίματο.

Θεοφύλακτος διάκονος καὶ ἔκαρχος, Τοῦ τότου ἑπόχεν τῆς μητρούλης Καζάς, εἶτα· τὰς ἀνεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστοῦ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης Αδριανῷ οὗτος φέρων, καὶ αποδίχωμαι τὰς στοὺς εἰκόνας· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ φρονώτας αὐτοῖς ἀναθίματι παρεπίματο.

Μιχαὴλ^Θ ὁ ὄστιτος ἵστοκος Σινάδον μητρούλης εἶπε· κατὰ τὰς ανεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστοῦ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης Αδριανῷ οὗτος φέρων, καὶ αποδίχωμαι τὰς στοὺς εἰκόνας· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ φρονώτας αὐτοῖς ἀναθίματι παρεπίματο.

Εὐστάθιος^Θ ὁ Θεοφιλίστας ἵστοκος^Θ Λεοδίκειος εἶπε· κατὰ τὰς ανεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστοῦ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης Αδριανῷ οὗτος φέρων, καὶ αποδίχωμαι τὰς στούς εἰκόνας· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ φρονώτας αὐτοῖς ἀναθίματι παρεπίματο.

Κωνσταντίνος^Θ ὁ ὄστιτος ἵστοκος^Θ Πίργης εἶπε· κατὰ τὰς ανεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστοῦ πάτερ τῆς αρχεβιτερᾶς Ρώμης Αδριανῷ οὗτος φέρων, καὶ αποδίχωμαι τὰς στούς εἰκόνας· καὶ τὰς μὴ οὐδὲ φρονώτας αὐτοῖς ἀναθίματι παρεπίματο.

Αναστάθη^Θ ὁ Θεοφιλίστας ἵστοκος^Θ Ναυπόλειος Ηπείρου εἶπε· κατὰ τὰς ανεγνωμένας συνδικάς ἐπισκόπων τῷ μακαριστοῦ πάτερ τῆς αρχε-

βιτερᾶς Ρώμης.

Constantius episcopus Perge dixit: Secundum lectas synodicas epistolulas beatissimi pape senioris Romae Hadriani, confiteor, & recipio venerabiles iconas secundum antiquam traditionem: & qui sic se non sapiunt, anathemati submitto.

A*cc* 11.º
B*cc* 11.º
C*cc* 11.º
D*cc* 11.º
E*cc* 11.º

Constantius episcopus Nicopolis veteris Epiri dixit: Secundum recensitas synodicas epistolulas beatissimi pape senioris Romae Hadriani, confiteor, & recipio preiosas & sacras imagines secundum antiquam traditionem: & qui sic se non sapiunt, anathemati submitto.

Nicolaus hegemonus Apri, & locum tenens metropolos Sidon, dixit: Secundum lectas synodicas epistolulas beatissimi pape senioris Romae Hadriani, confiteor venerabiles iconas secundum antiquam traditionem: & qui sic se non habent, anathematiso.

B*cc* 11.º
C*cc* 11.º
D*cc* 11.º
E*cc* 11.º

Constantius sanctissimus episcopus Gennarium dixit: Secundum relationes quæ lectora sunt beatissimi pape senioris Romae Hadriani, conficeo venerabiles iconas juxta priorem traditionem. Eos vero qui sic non sapient, anathemati submitto.

Niceta sanctissimus episcopus Claudiopoleos dixit: Secundum lectas synodicas epistolulas beatissimi pape senioris Romae Hadriani, conficeo venerabiles iconas secundum antiquam conuentudinem; & qui sic non sapient, anathemati submitto.

C*cc* 11.º
D*cc* 11.º
E*cc* 11.º

Theodorius sanctissimus episcopus Myrenium Lyciae dixit: Secundum synodicas epistolulas quæ lectora sunt beatissimi pape senioris Romae Hadriani, credo & profiteor, atque adoro & amplexor sanctas & venerabiles iconas; & qui ita non sapient, anathematiso & declino.

Theophylactus diaconus & exarchus, locum tenens metropolos Carie, dixit: Secundum lectas synodicas epistolulas beatissimi pape senioris Romae Hadriani profiteor; & qui ita non sapient, anathemati submitto.

D*cc* 11.º
E*cc* 11.º

Michael sanctissimus episcopus Synadenium dixit: Secundum synodicas epistolulas a beatissimo pape Hadriano senioris Romae directas, confiteor, & admitto juxta pricem traditionem sanctas & venerabiles iconas: & qui ita non suscipiant, anathemati submitto.

Eustathius sanctissimus episcopus Laodiceę dixit: Secundum recensitas synodicas epistolulas beatissimi pape senioris Romae Hadriani, confiteor, & recipio pretiosas & sacras iconas juxta pricem traditionem: & qui ita non sapient, anathemati submitto.

Constantius episcopus Perge dixit: Secundum lectas synodicas epistolulas beatissimi pape senioris Romae Hadriani, confiteor, & recipio preiosas & sacras imagines secundum antiquam traditionem: & qui sic se non sapiunt, anathemati submitto.

C O N C I L I U M

1093

A C T I O
II.

Rome Hadriani, confiteor, & suscipio, Auctop̄es R̄m̄ns Adr̄ianū c̄t̄os om̄oloḡ, κ̄ ἀποδίχομαι, κ̄ προσκυν̄ τὸς ἡγ̄ιας κ̄ ἵρας εἰκόνας προτίτλων traditionem. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Christophorus sanctissimus episcopus Phasidis dixit: Secundum lectas synodicas epistles beatissimi pape senioris Romæ Hadriani, confiteor, & suscipio sacras & venerabiles iconas secundum antiquam consuetudinem. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Seleucie dixit: Secundum lectas synodicas literas beatissimi pape senioris Romæ Hadriani, confiteor, & suscipio sacras & venerabiles iconas secundum antiquam traditionem. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Gregorius presbyter Constantinopolites sandorum apiculorum, & locum tenens metropolites Mocisi dixit: Secundum lectas synodicas epistles beatissimi pape senioris Romæ Hadriani, confiteor, & suscipio, & adoro sacras & venerabiles iconas secundum antiquam traditionem. Eos autem qui ita non sapiunt, anathematizo.

Basilius sanctissimus episcopus Syllego dixit: Secundum lectas synodicas epistles beatissimi pape senioris Romæ Hadriani, confiteor & suscipio ac adoro venerabiles & sacras imagines secundum antiquam traditionem ecclesie. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Catane dixit: Omni orthodoxo a plenam relationem, quæ missa est a sanctissimo pape senioris Romæ Hadriano ad pios & amicos Christi imperatores nostros, sed & Tarasium alium & universalem patriarcham, per lectionem agovi. Unde & ego his assentior, & proribus adoro, amplector & admitto sacras iconas. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematismis transmitto, tamquam alienos ab ecclesia catholica.

Manuel sanctissimus episcopus Hadriano-poleos Thracie dixit: Secundum lectas synodicas epistles beatissimi pape senioris Romæ Hadriani, confiteor, & recipio sanctas venerabiles iconas secundum antiquam traditionem catholicæ ecclesie. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Marianus sanctissimus episcopus Pompejopolites dixit: Secundum lectas synodicas epistles beatissimi pape senioris Romæ Hadriani, confiteor, suscipio & adoro sacras & venerabiles iconas secundum antiquam traditionem ecclesie. Eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Joannes sanctissimus episcopus Tauromenitæ dixit: Cum veluti divinus orthodoxus terminus fuit literæ quæ ab Hadriano Papa senioris Romæ ad pios imperatores, nec non

1094

A N N O
CHRISTI
1094

κατὰ τὴν ἀρχαιαν παράδοσην τοῖς δὲ μὴ εἴναι φρονοῦσις αἰνθεματίζου.

Xριστόφρος ὁ Θεοφιλίστας ἐπίσκοπος τοῦ Φάσιδος εἶπε· κατὰ τὸς αὐτογνωθέσιας συνδικᾶς ἐπισκόπος τὸ μακαριστὸν τάπα τῆς απειθυπίτρας R̄m̄ns Adr̄ianū εἴτε ὁμολογῶ, κ̄ ἀποδίχομαι τῆς ἱρᾶς κ̄ σιττῆς εἰκόνας κατὰ τὴν ἀρχαιαν παράδοσην · τοῖς δὲ μὴ εἴτε φρονοῦσις αἰνθεματίζου.

Θεόδωρος ὁ Θεοφιλίστας ἐπίσκοπος Σιλδενίας εἶπε· κατὰ τὸς αὐτογνωθέσιας συνδικᾶς Βέπιστολας τοῦ μακαριστοῦ τάπα τῆς απειθυπίτρας R̄m̄ns Adr̄ianū εἴτε ὁμολογῶ, κ̄ ἀποδίχομαι τῆς ἱρᾶς Εἰς σιττῆς εἰκόνας κατὰ Τίμιας ερχαιαν παράδοσην · τοῖς δὲ μὴ εἴτε φρονοῦσις αἰνθεματίζου.

Γρηγόριος ὁ απειθυπίτρας Κενταύρινος εἶδεν σύγιαν ἀποστόλου, κ̄ τὸ πτῶν ἐπίχων τῆς μητροπόλεως Μικροῦ, ἔπειτα κατὰ τὸς αὐτογνωθέσιας συνδικᾶς ἐπισκόπος τὸ μακαριστὸν τάπα τῆς απειθυπίτρας R̄m̄ns Adr̄ianū εἴτε ὁμολογῶ, κ̄ μὴ φοβοῦμαι τῆς ἱρᾶς κ̄ σιττῆς εἰκόνας κατὰ τὴν ἀρχαιαν παράδοσην · τοῖς δὲ μὴ εἴτε φρονοῦσις αἰνθεματίζου.

Βασίλειος ὁ Θεοφιλίστας ἐπίσκοπος τοῦ Συλλαίας εἶπε· κατὰ τὸς αὐτογνωθέσιας συνδικᾶς ἐπισκόπος τὸ μακαριστὸν τάπα τῆς απειθυπίτρας R̄m̄ns Adr̄ianū εἴτε ὁμολογῶ, καὶ φοβοῦμαι τῆς ἱρᾶς κ̄ σιττῆς εἰκόνας κατὰ τὴν ἀρχαιαν παράδοσην · τοῖς δὲ μὴ εἴτε φρονοῦσις αἰνθεματίζου.

Θεόδωρος ὁ ὀστιώτας ἐπίσκοπος Κατάνης εἶπε· τάπος ὄρθοδοξίας ἐμπλέων τῷ ἀποστολικῷ ἀναστορῷ παρὰ τὸ ὀστιώτατον τάπα Αδελαινὴ τῆς πρειθυπίτρας R̄m̄ns φρόνος τὸς διετεῖς κ̄ φιλοχρίτες βασιλεὺς Ἰωάννης, ταὶ μὲν καὶ Ταραστον τὸν ὀστιώτατον Εἰς αὐτούσιον οἰκυμενικὸν πατερεύρχην, δῆλον τῆς αὐτογνωθέσιος ἐγνωμονίας. Θέσει χρήσιμον τύπον συντίθημι, κ̄ κατὰ τὸν ξότον προσκυνῶ κ̄ ἀσπάζομαι κ̄ ἀποδίχομαι τῆς ἱρᾶς εἰκόνας · κ̄ τις μὴ εἴτε φρονοῦσις τοῖς αἰνθεματισμοῖς ἀποτίμησαι, ὡς ἀλλοτέρους τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Μανῆλος ὁ ὀστιώτας ἐπίσκοπος Αδελαινού λέπεις εἶπε· κατὰ τὸς αὐτογνωθέσιας συνδικᾶς ἐπισκόπος τὸ μακαριστὸν τάπα τῆς απειθυπίτρας R̄m̄ns Adr̄ianū εἴτε ὁμολογῶ, κ̄ μὴ ἀποδίχομαι τῆς ἱρᾶς εἰκόνας κατὰ τὴν ἀρχαιαν παράδοσην τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας · τοῖς δὲ μὴ εἴτε φρονοῦσις αἰνθεματίζου.

* Μαρκανός ὁ Θεοφιλίστας ἐπίσκοπος Πομπηίας εἶπε· ὡς Ζέστην ἐρω ὄρθοδοξίας ὑπέρχοντα τὰ ἀποστολικά γραμματα παρὰ Αδελαινὴ τάπα τῆς απειθυπίτρας R̄m̄ns φρόνος τὸς διετεῖς βασιλεὺς Ἰωάννης,

ANNO CHRISTI τοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ ἡμῶν πατέρων, δύο εποδι-
γῶν, εὐθεχεράδιος τοῖς ἵρας καὶ σιβασμίνος εἰκό-
νας πατέ την ἀρχήν την παράδοσην τῆς καθολικῆς
καὶ αποτελεῖται εἰκλητικός· τὸ δὲ μὴ ὅπερ φρ-
ετεῖς τῆς εἰαδίμονης ὑπερβάνω.

Κύριλλος ἐπίσκοπος Γορθίας ὁξεώντος ὄμοιος.
Θεόδωρος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Βαζίλειας ὁξεώ-
ντος ὄμοιος.
Γρηγόριος πρεσβύτερος καὶ τὸν πόνον ἐπίχων Ἱη-
σούς ἐπίσκοπος Σμύρνης ὁξεώντος ὄμοιος.
Γαϊδιος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Μαστικίας ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Εἰστρατίος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Αταράκης ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Ιωάννης διάκονος καὶ τὸν τόπον ἐπίχων Αποστολίας
ὑξεώντος ὄμοιος.
Πίτρος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Γερμίων ὁξεώ-
ντος ὄμοιος.
Θεόδωρος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Πλανέρματος ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Ιωάννης ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Αρχαδιπολίων ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Σπύραντος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος * Βεζίρης ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
.... ὁ ἀλαζίστατος τοπογράφης Λεοντίπολεως
ὑξεώντος ὄμοιος.
Στεφάνιος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Πλεύρης ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Κανταρίτης ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Λεοντίπης ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Επιφανίης ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος * Μιλήτου ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Θεόδωρος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Ταυρουπόλεως ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Νικήτης ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Πραικονήσου ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Χειροφόρος ὁ ὄσιοτάτης ἐπίσκοπος Ἰησοῦς ἀγίας
Κυριακῆς ὁξεώντος ὄμοιος.
Εὐστράτιος ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Μεθύμης ὁ
μοίος.
Οἰοτιμος ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Κρονίων ὄμοιος.
Θεοφίλος ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Χίας ὁξεώντος
ὄμοιος.
Λίων ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Κίας ὁξεώντος ὄμοιος.
Βασιλείως ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος τῆς Νησιών
ὑξεώντος ὄμοιος.
Ιωάννης ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος τῆς Ατρας ὁξεώ-
ντος ὄμοιος.
Ιγνατίου ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Πέρπολης ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Θεοφιλάκης ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Κυψέλης
ὑξεώντος ὄμοιος.
Θεόδωρος ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Τροπαιῶν ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Σπύρους ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Συρδαίων ὁξε-
ώντος ὄμοιος.
Σέργιος ὁ τοιωτάτης ἐπίσκοπος Νικοπόλεων ὁξεώ-
ντος ὄμοιος.
Γρηγόριος πρεσβύτερος καὶ τὸν τόπον ἐπίχων τῆς
τοιωτάτης ἐπίσκοπης Νικοπόλεως, ὁξεώντος ὄμοιος.

Concil. General. Tom. XII.

strum missa sunt, ita proficer, suscipiens A.C.T.O
sacras iconas secundum antiquam tradicio-
nem ecclesiae catholicæ. Eos vero qui ita non
sapient, anathematizo.

Cyrillus ex persona sanctissimi episcopi Go-
thiz promulgavit similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus * Mitra<sup>or. Bizea
ex ml. Ioly</sup> promulgavit similiter.

Gregorius presbyter & locum tenens episco-
pi Smyrnae, promulgavit similiter.

Gaudiosus episcopus Messinæ similiter.

B^{or.} Eustachius sanctissimus episcopus Apamie<sup>Eustachius
similiter.</sup>

Joannes diaconus & locum tenens Aposto-
licas^{* sedis, similiter.}

Petrus episcopus Germiorum similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Panormi si-
militer.

Joannes sanctissimus episcopus Arcadiopoleos
similiter.

Stephanus sanctissimus episcopus Bibonenium
similiter.

..... vicarius Leontopoleos similiter.

C Sisinnius sanctissimus episcopus Parii simili-
ter.

Constantius sanctissimus episcopus Leonti-
neze similiter.

Epiphanius sanctissimus episcopus * Miletii<sup>Miletii
Minor</sup> similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Tauriane
similiter.

Niceta sanctissimus episcopus Praeconenni si-
militer.

Christophorus sanctissimus episcopus sanctæ
Ciriæcæ similiter.

D^{or.} Eustachius sanctissimus episcopus Methymne<sup>Eustachius
similiter.</sup>

Theotimus sanctissimus episcopus Crotonen-
sium similiter.

Theophilus sanctissimus episcopus Chii si-
militer.

Leo sanctissimus episcopus Cii similiter.

Basilus sanctissimus episcopus Nesiorum si-
militer.

Joannes sanctissimus episcopus Apri simili-
ter.

Ignatius sanctissimus episcopus Prinz simili-
ter.

E Theophylactus sanctissimus episcopus Cypel-
lourum similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Tropæorum
similiter.

Stephanus sanctissimus episcopus Sugdenium
similiter.

Sergius sanctissimus episcopus Nicoterensium
similiter.

Gregorius presbyter & vicarius Nicopoleos
similiter.

Leo

C O N C I L I U M

1097

- Leo sanctissimus episcopus Mesembria simili. A Διάνω ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Μεσημβρίας ἔξιφω-
της ὄμοιος.
 — Theodorus sanctissimus episcopus Amorii simili-
 ter.
 — Cyprianus sanctissimus episcopus Drisiparen-
 tium simili-
 ter.
 Galata presbyter, & ex persona sanctissimi
 episcopi Rheygi, simili-
 ter.
 Theodorus sanctissimus episcopus Nyssa simili-
 ter.
 Georgius sanctissimus episcopus Camulianen-
 sum simili-
 ter.
 Soterichus sanctissimus episcopus Ciscaffenium simili-
 ter.
 Constantinus sanctissimus episcopus Mastau-
 rensum simili-
 ter.
 Georgius sanctissimus episcopus Briulenium simili-
 ter.
 Joannes sanctissimus episcopus Nyssa simili-
 ter.
 Theophylactus sanctissimus episcopus Tralle simili-
 ter.)
 — Basilus sanctissimus episcopus Magnesia simili-
 ter.
 Sabbas sanctissimus episcopus Anensium simili-
 ter.
 Gregorius sanctissimus episcopus Palaspolenos simili-
 ter.
 Basilus sanctissimus episcopus Magnesiae Ma-
 ndri simili-
 ter.
 Theophanius sanctissimus episcopus Calpæ simili-
 ter.
 Leo sanctissimus episcopus Algizensium simili-
 ter.
 Nicodemus sanctissimus episcopus Eugazensium simili-
 ter.
 Lucas sanctissimus episcopus Baretensium simili-
 ter.
 Theophylactus sanctissimus episcopus Hyprenium simili-
 ter.
 Theophanes sanctissimus episcopus Lebeden-
 sum simili-
 ter.
 Stratonicus sanctissimus episcopus Cymæ simili-
 ter.
 Colmas sanctissimus episcopus Myrnæ simili-
 ter.
 Olibianus sanctissimus episcopus Elæz simili-
 ter.
 Pardus sanctissimus episcopus Pittane simili-
 ter.
 Basilus sanctissimus episcopus Pergami simili-
 ter.
 Basilus sanctissimus episcopus Atrammyti simili-
 ter.
 Marianus sanctissimus episcopus Atandri simili-
 ter.
 Joannes sanctissimus episcopus Afî simili-
 ter.

1098

ANNO
CHRISTI
111

- Θεόδοσιος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος τῆς Αμιένης ἔξι-
 φωτης ὄμοιος.
 Κυριακός ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Δευτεράρης ἔξι-
 φωτης ὄμοιος.
 Γαλατίος πρεσβύτερος, καὶ ἐν προσώπῳ τῷ ὀστιώπ-
 Υ τοῦ ἐπίσκοποῦ τῆς Ρήγης, ἔξιφωτος ὄμοιος.
 Θεόδοσιος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Νίκαιας ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 Γεώργιος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Καμπλιανοῦ ἔ-
 ξιφωτος ὄμοιος.
 Σωτήριος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Κιστιανοῦ ἔξι-
 φωτης ὄμοιος.
 Κωνσταντῖνος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Μασαίου ἔξιφωτος ὄμοιος.
 Γεώργιος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Βεζύλλου ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 Ιωάννης ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Νίκαιας ἔξιφωτης ὄμοιος.
 Θεοφύλακτος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Τράλλους ἔξι-
 φωτης ὄμοιος.

 Σάββας ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Άνιαν ἔξιφωτης ὄμοιος.
 Γρηγόριος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Παλαιᾶς πόλε-
 ς ἔξιφωτος.
 Βασίλειος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Μαγυστρίας τῆς
 Μαγδάρης ἔξιφωτος ὄμοιος.
 Θεοφάνιος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Κάλτης ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 Λίων ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Αλγίζων ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 Νικόδημος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Εὐγάζων ἔξι-
 φωτης ὄμοιος.
 Λικαστός ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Βαρίτου ἔξι-
 φωτης ὄμοιος.
 Θεοφύλακτος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Ταπείων
 Δ. ἔξιφωτος ὄμοιος.
 Θεοφάνιος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Αιγαίδων ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 Στρατηνίκος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Κίμης ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 Κορμᾶς ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Μύρινς ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 Ολβίανος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Ελαίας ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 * Σαρδίος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Πιττάνης ἔξιφωτης
 στηριγματος ὄμοιος.
 Βασίλειος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Πιργάμης ἔξιφωτης
 στηριγματος ὄμοιος.
 E Βασίλειος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Ατραμμιτῶν ἔξιφω-
 της ὄμοιος.
 Μαρκός ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Ατανδρας ἔξιφωτος
 στηριγματος ὄμοιος.
 Ιωάννης ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος Ασσοῦ ἔξιφωτος
 στηριγματος ὄμοιος.

Iωάν-

HARDINE
NOLAE

1 Sed perperam hic iterum posui, cum rursum occursat tertio post hunc loco. Hard.
 2 In Novitate est Alabanda.
 3 Pro. Myrina.
 4 Pro. Antandri.
 5 Novitas una habet in Hellestanto, Ap. 17.

5 In Novitate est, Baptrina.

7 Pro. Myrina.

N I C E N U M II.

1099

1100

ANNO CHRISTI	Ioannis ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Αρκαδιοπόλεως ἔξθε. ^A	Joannes sanctissimus episcopus Arcadiopolis similiter.
	Ιωάννου ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Φωκίας ἔξεργάτης ἄ- μοιος.	Leo sanctissimus episcopus Phocia simili- ter.
	Nicopori ^ο διάκονος καὶ πατεράρχης Γερμάρων ἔξεργάτης ὁμοίος.	Nicephorus diaconus & vicarius Gargara- num similiter.
	Kaikeptōn διάκονος καὶ πατεράρχης Αγίας ἔξ- εργάτης ὁμοίος.	Constantinus diaconus & vicarius Agia si- militer.
	Θεόφιλος . . . καὶ πατεράρχης Σιών ἔξεργά- της ὁμοίος.	Theognatus vicarius Sion similiter.
	Ioannis ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Ραδεσοῦ ἔξεργάτης ὁμοίος.	Joannes sanctissimus episcopus Rhadesti si- militer.
	Ioannis ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Πλατύτης ἔξεργάτης ἄ- μοιος.	Joannes sanctissimus episcopus Panii simili- ter.
	Μιλιχιτίδης ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Καλλιπόλεως ἔξ- εργάτης ὁμοίος.	Melchisedec sanctissimus episcopus Calliopo- leos similiter.
	Λιοντίνης ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Μαδίνης ἔξεργάτης ὁμοίος.	Leo sanctissimus episcopus Madyti simili- ter.
	Θεοφιλάκτος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Χαρακτόλεως ἔ- ξεργάτης ὁμοίος.	Theophylactus sanctissimus episcopus Chario- poleos similiter.
	Ομηρίας ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Δαονίας ἔξεργάτης ὁμοίος.	Thomas sanctissimus episcopus Daonii si- militer.
	Γρηγόριος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Θεοδωριτόλεως ἔξ- εργάτης ὁμοίος.	Gregorius sanctissimus episcopus Theodoro- poleos similiter.
	Στεφάνης ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Χαλκίδης ἔξερ- γάτης ὁμοίος.	Sabinianus sanctissimus episcopus Chalcidis si- militer.
	Ioannis ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Βρύστας ἔξεργάτης ὁμοίος.	Joannes sanctissimus episcopus Bryseos simili- ter.
	Βουαζής ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Λάζιου ἔξεργάτης ὁμοίος.	Benjamin sanctissimus episcopus Liziensem simili- ter.
	Γρηγόριος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Αμάργεως ἔξεργά- της ὁμοίος.	Gregorius sanctissimus episcopus Amastridis simili- ter.
	Θεοφάνης ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. * Σαρῶν ἔξεργά- της ὁμοίος.	Theophanes sanctissimus episcopus Sorenium simili- ter.
	Γρηγόριος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Δέρκων ἔξεργάτης ὁμοίος.	Gregorius sanctissimus episcopus Dercenium simili- ter.
	Ηρακλεος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Ιωωτόλεως ἔξ- εργάτης ὁμοίος.	Heraclius sanctissimus episcopus Junopoleos simili- ter.
	Καικεπτόνος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Ιουλιανόλεως ἔξ- εργάτης ὁμοίος.	Constantinus sanctissimus episcopus Juliopoleos simili- ter.
	Αντώνιος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Τροιζίνης ἔξερ- γάτης ὁμοίος.	Antonius sanctissimus episcopus Trozenis simili- ter.
	Νικητᾶς ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Ναυαλέως ἔξεργά- της ὁμοίος.	Niceta sanctissimus episcopus Nacolie simili- ter.
	Ιλίξ ^ο ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Ασπόντης ἔξεργάτης ὁμοίος.	Petrus sanctissimus episcopus Asponz simili- ter.
	Σωκίστης ^ο ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Κίννης ἔξεργάτης ὁμοίος.	Synesius sanctissimus episcopus Cinnæ simili- ter.
	Σωκίστης ^ο ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Αναστασιοπόλεως ἔ- ξεργάτης ὁμοίος.	Synesius sanctissimus episcopus Anastasiopoleos simili- ter.
	Eustathios ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Σόλων ἔξεργάτης ὁμοίος.	Eustathius sanctissimus episcopus Solensem simili- ter.
	Θεόδωρος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. τὸ Κίττιον ἔξεργά- της ὁμοίος.	E Theodorus sanctissimus episcopus Citii simili- ter.
	Γεργύριος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Τριμιθούντων ἔξερ- γάτης ὁμοίος.	Gregorius sanctissimus episcopus Trimithun- tium similiter.
	Αλιξανδρος ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Αμαθύντων ἔξ- εργάτης ὁμοίος.	Alexander sanctissimus episcopus Amathun- tium similiter.
	Σταΐνης * ὁ ἑσπεριτ. ἵστοι. Αδρανίας ἔξερ- γάτης ὁμοίος.	* Joannes sanctissimus episcopus Adrianæ si- militer.

Mi-

C O N C I L I U M

1102

A C T I O II.	<p>Michael sanctissimus episcopus Melitopolos similiter. III. Theodorus sanctissimus episcopus Germania similiter. Basilius sanctissimus episcopus Hadranothrensum similiter. Leo sanctissimus episcopus Pæmenianus similiter. Symeon sanctissimus episcopus Oca similiter. Joannes sanctissimus episcopus Lampaci similiter. Niceta sanctissimus episcopus Hilei similiter. Leo sanctissimus episcopus Troadenium similiter. Theodorus sanctissimus episcopus Abydi similiter. Anastasius sanctissimus episcopus Tripoleos similiter. Leo sanctissimus episcopus Traculensem similiter. Stephanus sanctissimus episcopus Salenium similiter. Joannes Tabalensem sanctissimus episcopus similiter. Stephanus sanctissimus episcopus Silandi similiter. Nicolaus sanctissimus episcopus Pericommatis similiter. Joannes sanctissimus episcopus Setenium similiter. Basilius sanctissimus episcopus Liprensum similiter. Theophanes sanctissimus episcopus Mæonia similiter. Michael sanctissimus episcopus Stratonicie similiter. Lycaltus sanctissimus episcopus Philadelphia similiter. Michael sanctissimus episcopus Trallæ similiter. Georgius sanctissimus episcopus Gordensium similiter. Joannes sanctissimus episcopus Daldæ similiter. Euthathius sanctissimus episcopus Orcanz similiter. IV. Joseph Joannes sanctissimus episcopus Attalæ similiter. Zacharias sanctissimus episcopus Hierocæsaria similiter. David sanctissimus episcopus Helenopoleos similiter. Cyrius sanctissimus episcopus Lophi similiter. Constantinus sanctissimus episcopus Cæsaræ Bithyniæ similiter. Theophylactus sanctissimus episcopus Apollo-niadis similiter.</p>	<p>Μιχαὴλ ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Μελιτοπόλεως ἑρά- πον ὄμοιος. Θεοδόσιος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Γίρμης ἑράποντος ὄμοιος. Βασίλειος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Αδρανοθρέ- περιφύγης ὄμοιος. Λίων ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Πομακοῦ ἑράποντος ὄμοιος. Συμεὼν ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Ωκεὶς ἑράποντος ὄμοιος. Ιωάννης ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Λαμψάκου ἑράποντος ὄμοιος. Νικῆτος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. τὸ Ιλεῖ ἑράπο- ντος ὄμοιος. Λίων ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Τρωάδων ἑράποντος ὄμοιος. Θεοδόσιος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Αβύδου ἑράποντος ὄμοιος. Αναστάσιος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Τραπέζιων ἑρά- ποντος ὄμοιος. Λίων ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Τραχιῶν ἑράποντος ὄμοιος. Στέφανος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Σάλων ἑράποντος ὄμοιος. Ιωάννης ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Ταβάδλων ἑράπο- ντος ὄμοιος. Σπύρους ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Σιλανδοῦ ἑράποντος ὄμοιος. Νικόλαος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Πιερόμιατος ἑράποντος ὄμοιος. Ιωάννης ὁ ἀστικός. Σίπουν ἑράποντος ὄμοιος. Βασίλειος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Λίτρων ἑράποντος ὄμοιος. Θεοφάνης ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Μανωλίτου ἑρά- ποντος ὄμοιος. Διοκατος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Φιλαδελφείας ἑρά- ποντος ὄμοιος. V. Μιχαὴλ ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Τρελλὸς ἑράποντος ὄμοιος. Γρηγόριος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Γόρδων ἑράποντος ὄμοιος. Ιωάννης ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Δαλδῶν ἑράποντος ὄμοιος. Εἰσαρθρος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Οράῖας ἑράπο- ντος ὄμοιος. Ιωσήφ ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Αἴγαλειας ἑράποντος ὄμοιος. Ζαχαρίας ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Ιερονυμαρειας ἑ- ράποντος ὄμοιος. Δαυὶδ ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Ελευσίνοις ἑράπο- ντος ὄμοιος. Κυριος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. τὸ Λόρη ἑράποντος ὄμοιος. Καισαρεῖος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Καισαρείας Βι- ζυνίας ἑράποντος ὄμοιος. Θεοφίλακτος ὁ ἀστικός. ἐπίσκ. Αττολοκάδος ἑ- ράποντος ὄμοιος.</p>
ANNO CHRISTI 187.		<p style="text-align: right;">Γερ-</p>

¹ Pro Dñs. Hard. ² In Notitia est Adversarij, Hard. ³ Pro, III. Hard.

⁴ Pro, Tzurias, in Lydia. Hardinian.

1103

ANNO
CHRISTI
711.

- Γεώργιος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Βατηνούπολης ἤξιος. A Georgius sanctissimus episcopus Basiliopolensis similiter.
- Αἰων ὁ ἀστικός ἐπίσκοπος Αἰγαίου ἤξιον ὄμοιος.
- Νικηφόρος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Αδρανῆ ἤξιον ὄμοιος.
- Βασιλεὺς τοποθετής τοῦ Διοκατίου ἤξιος. ὁ μάρτιος.
- Κωνσταντῖνος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Καζάνης ἤξιον ὄμοιος.
- Νικήτης ὁ ἀστικός. ἵστορ. Μίλης ἤξιον ὄμοιος.
- Νικόφορος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Γαρδαστίρβιας ἤξιον ὄμοιος.
- Λίων ὁ ἀστικός. ἵστορ. Λίωνς ἤξιον ὄμοιος.
- Ιωάννης ὁ ἀστικός. ἵστορ. Εἶνας ἤξιον ὄμοιος.
- Κωνσταντῖνος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Ζήλαν ἤξιον ὄμοιος.
- Γρυγόριος ὁ ἀστικός ἐπίσκοπος Σινάτης ἔπειτα καθος περιδέσσαν. ὅμηρος οἱ αἱρῆσις αὐτοῦτος ὑψηλόν τὸ λόγον, καὶ οἱ περὶ αὐτῷ δόσεων θύντες ἀγριοὶ καὶ μακάροι ὅμηροι πάπας, ἀπό τοῦ πληροφορηθέος περιέχουν τὰ γανῆ αἰσθαλίτην γράμματα περὶ Αδελαΐης τῷ μακαρεσσοτάτῳ τάπε τῆς αριστούπρας Ράμπης, τὰ πρὸς τὸν Λευτέριον καὶ φιλοχρήτον ὅμηρον βασιλέας, τὰ πρὸς Τερεστού τὸν εγκαταστάτην τῷ εἰκαδικούν ταῦταρχων, ὃντας πιτόν τοῦ προτεκτικοῦ, καὶ ὃντας ὄμολογον, καὶ τοῦ προτεκτικοῦ προτεκτικόν τοῦ τιμίους. καὶ ιπράτης τοῦ σπετάτους ταῦτας ταῦτας. τούς δὲ μὴ δύος φροντίστας εἰπεῖν μηδὲ εἰπεῖν καὶ αποβάλλομαι.
- Κωνσταντῖνος ὁ ἀστικός ἐπίσκοπος Σατίμαντος· κατὰ τὸν ἀκρυκωδέσσαν συνωδικαῖς ἐπίσκοπος. Τῷ μακαρεσσοτάτῳ τῆς αριστούπρας Ράμπης Αδελαΐης, ὃντας ὄμολογον, καὶ προσκυνῶν, καὶ συνοδίχομαι τῷ ἴρασι. Εἰ σεβασμίντες εἰνόντας κατὰ τὸν αρχαιεῖν παραδόσιον τῆς ἱερείας. τούς δὲ μὴ δύος φροντίστας εἰπεῖν μηδὲ εἰπεῖν καὶ αποβάλλομαι.
- Νικήτης ὁ ἀστικός. ἵστορ. Δαδιάρβων ἤξιον ὄμοιος.
- Θεοφίλος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Δρυσταδός ἤξιον ὄμοιος.
- Νικήτης ὁ ἀστικός. ἵστορ. Αδρανικόλεως ἤξιον ὄμοιος.
- Ιωάννης ὁ ἀστικός. ἵστορ. Ηραλέτας Πόντου ἤξιον ὄμοιος.
- Κωνσταντῖνος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Κρατίτεας ἤξιον ὄμοιος.
- Νικήτης ὁ ἀστικός. ἵστορ. Ροζαίας ἤξιον ὄμοιος.
- Νικηφόρος ὁ ἀστικός ἵστορ. Κλασσάνης ἤξιον ὄμοιος.
- Λίων ὁ ἀστικός. ἵστορ. Τρωκάδων ἤξιον ὄμοιος.
- Αναστάσιος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Παπίρων ἤξιον ὄμοιος.
- Γεώργιος ὁ ἀστικός. ἵστορ. Νικήτης ἤξιον ὄμοιος.

1104

ACTIO

II

Leo sanctissimus episcopus Arista similiter.

Nicephorus sanctissimus episcopus Adriani similiter.

Basilius vicarius Dascylii similiter.

Constantinus sanctissimus episcopus Carium similiter.

Niceta sanctissimus episcopus Melae similiter.

Neophytus sanctissimus episcopus Gordoservorum similiter.

Leo sanctissimus episcopus Linus similiter.

Joannes sanctissimus episcopus Etenenium Necenenum Heresemus similiter.

Constantinus sanctissimus episcopus Zelenum similiter.

Gregorius sanctissimus episcopus Sinope

dixit: Quemadmodum tradiderunt nobis ipsi qui ab initio viderunt & ministri fuerant sermones, & hi qui ab eis edocti sunt, sancti videlicet & beati patres nostri; ita certissime compreiens continere literas, quae nunc ab Hadriano sanctissimo papa senioris Roma tam ad pios & amicos Christi imperatores nostros, quam ad Tarasium sanctissimum & universalem patriarcham missi sunt, ita credo, ita confiteor, & ita teneo & tenebo usque ad ultimum spiramentum meum, colens atque adorans pretiosas & laeras iconas. Eos vero qui ita non sentiunt vel confidentur, anathematizo.

Constantinus sanctissimus episcopus Sashenium dixit: Secundum dicta synodicae epistolae beatissimi papae senioris Romae Hadriani, confiteor, & adoro, atque sicut ipso facias & colendas imagines secundum antiquam traditionem ecclesie. Eos vero qui ita non sapient, anathematizo.

Niceta sanctissimus episcopus Dadybrenium similiter.

Theophilus sanctissimus episcopus Prusiadis similiter.

Niceta sanctissimus episcopus Hadrianopolis similiter.

Joannes sanctissimus episcopus Heraclis Ponti similiter.

Constantinus sanctissimus episcopus Gratias similiter.

Niceta sanctissimus episcopus Rylsei similiter.

Nicephorus sanctissimus episcopus Clarenium similiter.

Leo sanctissimus episcopus Trocnadenium similiter.

Anastasius sanctissimus episcopus Patarenium similiter.

Gregorius sanctissimus episcopus Nysse si. Georgius similiter.

Theo-

C O N C I L I U M

1105

- Theodosius sanctissimus episcopus Pinaren. ΛΘΙΩΔΟΣΙΟΣ ὁ ὄσιος. ἵστορ. Πλάγιον ἔξερστον
Αγίον συμιλίτερ.
- Ι. Nicodemus sanctissimus episcopus Sidymi similiτερ.
- * Georgius sanctissimus episcopus Hunia-densem similiτερ.
- Constantinus episcopus Cendibenium similiτερ.
- Stauracius sanctissimus episcopus Zenopoleos similiτερ.
- Leo sanctissimus episcopus Limyrenium similiτερ.
- Stephanus sanctissimus episcopus Caunensium similiτερ.
- * επί τιον. Constantinus sanctissimus episcopus Τεν-
sum similiτερ.
- Constantinus sanctissimus episcopus Combene-
num similiτερ.
- * επί Πέτρου
diaconus et
curatus Hyrcanum.
- Petrus sanctissimus episcopus Orcadenium similiτερ.
- Joannes diaconus & vicegerens Phaseliden-
num similiτερ.
- Sabbas vicarius Tli similiτερ.
- Georgius sanctissimus episcopus Libyre similiτερ.
- Basilios sanctissimus episcopus Tabensium similiτερ.
- Dorotheus sanctissimus episcopus Neapoleos similiτερ.
- Gregorius sanctissimus episcopus Heraclie similiτερ.
- David sanctissimus episcopus Jassi similiτερ.
- Gregorius sanctissimus episcopus Mylassi similiτερ.
- Sergius sanctissimus episcopus Megylieum similiτερ.
- Joannes sanctissimus episcopus Myddi similiτερ.
- Stauracius sanctissimus episcopus Stadię similiτερ.
- Gregorius sanctissimus episcopus Stratonicea similiτερ.
- Theodosius sanctissimus episcopus Chonen-
sum similiτερ.
- Michael sanctissimus episcopus Chæretopen-
sum similiτερ.
- Pantaleo sanctissimus episcopus Valentiz similiτερ.
- Georgius sanctissimus episcopus Peltensium similiτερ.
- Christophorus sanctissimus episcopus Atana-
si similiτερ.
- Leontius sanctissimus episcopus Eumenie similiτερ.
- Paulus sanctissimus episcopus Acmonie similiτερ.
- Gregorius sanctissimus episcopus Timenuthe-
rensum similiτερ.

1106

ANNO
CHRISTI
1106

- Nicodemos ὁ ἄγιος. ἵστορ. Σιδύμιον ἔξερστον
όμοιος.
- Γαργύριος ὁ ἄγιος. ἵστορ. Ουκαιρόν ἔξερστον
όμοιος.
- Κωνσταντίος ὁ ἄγιος. ἵστορ. Καθάριον ἔξε-
ρστον ομοιος.
- Σταυράκης ὁ ἄγιος. ἵστορ. Ζηνοβίων οξε-
ρστον ομοιος.
- Διον ὁ ἄγιος. ἵστορ. Δημήτριον οξερστον
ομοιος.
- Στριφατος ὁ ἄγιος. Καίνον οξερστον
ομοιος.
- Κωνσταντίος ὁ ἄγιος. ἵστορ. Τλαν οξερστον
ομοιος.
- Κωνσταντίος ὁ ἄγιος. ἵστορ. Κέμερον οξερ-
στον ομοιος.
- Ιλίξ διάκονος καὶ ποιοτηρῆς Τραχων οξε-
ρστον ομοιος.
- Ιωάννης διάκονος καὶ ποιοτηρῆς Φαστίλιδος οξε-
ρστον ομοιος.
- Σαΐβας . . . καὶ ποιοτηρῆς Τίου οξερστον
ομοιος.
- Γρηγόριος ὁ ἄγιος. Κιβίρης οξερστον
ομοιος.
- Βασιλεὺς ὁ ἄγιος. ἵστορ. Τάσση οξερστον
ομοιος.
- Δωρόθης ὁ ἄγιος. ἵστορ. Νιαστόλων οξερ-
στον ομοιος.
- Γρηγόριος ὁ ἄγιος. Ηρακλέας οξερστον
ομοιος.
- Δασβίδης ὁ ἄγιος. Ιαστή οξερστον ο-
μοιος.
- Γρηγόριος ὁ ἄγιος. Μυλάστης οξερστον
ομοιος.
- Σιρίς ὁ ἄγιος. Μεγυλίου οξερστον
ομοιος.
- Ιωάννης ὁ ἄγιος. ἵστορ. Μύθης οξερστον
ομοιος.
- Σπυράκης ὁ ἄγιος. ἵστορ. Σπυράκης οξερ-
στον ομοιος.
- Γρηγόριος ὁ ἄγιος. Σεβαστίας οξερστον
ομοιος.
- Θιοδόσιος ὁ ἄγιος. ἵστορ. Χώνην οξερστον
ομοιος.
- Μιχαὴλ ὁ ἄγιος. ἵστορ. Χαιρετίστης οξερ-
στον ομοιος.
- Πλαταλίων ὁ ἄγιος. Οἰαλατίας οξερ-
στον ομοιος.
- Γερμῆς ὁ ἄγιος. ἵστορ. Πίλην οξερστον ο-
μοιος.
- Χεισοφερος ὁ ἄγιος. ἵστορ. τὸ Απαγαστον οξερ-
στον ομοιος.
- Αἰοντίος ὁ ἄγιος. ἵστορ. Εύμενειας οξερστον
ομοιος.
- Πλᾶλης ὁ ἄγιος. ἵστορ. Αχμονείας οξερστον
ομοιος.
- Γρηγόριος ὁ ἄγιος. ἵστορ. Τιμόνθηρον οξε-
ρστον ομοιος.

Διον

¹ Pro, Oranienburg. Hard.
² Pro, Osmando, Hard.

³ Pro, Tisipum. Hard.

¹ Pro, Osmando, Hard.
² Pro Hard in Caria. Hard.

³ Pro Zhemchuzhine. Hard.
⁴ In Notitia Xeriatova Harduanus.

N I C A E N U M I I.

1107
A N N O
C H R I S T I
1111

Διον ὁ ὄστις. ἵστος. Τρεισιστόλων ὑζεφάντηστος ὁ
όμοιος.
Διον ὁ ὄστις. ἵστος. Άλιας ὑζεφάντηστος ὁ
μοιος.
Νικηφόρος ὁ ὄστις. ἵστος. Λύδων ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Γεωργίους ὁ ὄστις. ἵστος. Αππειας ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Κωνσταντίους ὁ ὄστις. ἵστος. Ευκαρπίας ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Μιχαὴλ ὁ ὄστις. ἵστος. Ιερατόλιων ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Χριστοφόρους ὁ ὄστις. ἵστος. Προρροῦ ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Νικολαοῦς ὁ ὄστις. ἵστος. Φυτίας ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Θεοφύλακτος ὁ ὄστις. ἵστος. Κηφαδόρου ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Νικήτας ὁ ὄστις. ἵστος. Αἰγαλεόλωνος ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Κωνσταντίους ὁ ὄστις. ἵστος. Καλιναιος ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Γεωργίους ὁ ὄστις. ἵστος. Μιδαῖος ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Διον ὁ ὄστις. ἵστος. τὸ Δαχιμένος ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Δαμιανός ὁ ὄστις. ἵστος. τὸ Μήρας ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Θεοφύλακτος εἰκονόμους καὶ τοποτριτοῦ τὸ Λύψη
ὑζεφάντηστος ὁμοιος.
Σπύρους Σωτήρος ὁ Οὖν ὑζεφάντηστος ὁμοιος.
Ιωάννης Σωτήρος τὸ Επταίος ὑζεφάντηστος ὁ
μοιος.
Κωνσταντίους ὁ ὄστις. ἵστος. Αμαλάδρους ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Επιφάνιος ὁ ὄστις. ἵστος. * Περιποὺς ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Σισινός ὁ ὄστις. ἵστος. Φιλομηλίους ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Ιωάννης ὁ ὄστις. ἵστος. Σελήνης ὑζεφάντηστος ὁ
μοιος.
Μιχαὴλ ὁ ὄστις. ἵστος. Πάτετος ὑζεφάντηστος ὁ
μοιος.
Θιόδωρος ὁ ὄστιστος ἵστοκος Σαχαλλεῖος ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Σισινός ὁ ὄστις. ἵστος. Αταμίας τῆς Κιβωτοῦ
ὑζεφάντηστος ὁμοιος.
Κωνσταντίους ὁ ὄστις. ἵστος. Κανάπης ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Διον εἰκόνομος καὶ τοποτριτοῦ Σωζοτόλων ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Μαριανός ὁ ὄστις. ἵστος. Μαγιδῶν ὑζεφάντηστος
όμοιος.
Νικηφόρος ὁ ὄστις. ἵστος. Φλόγην ὑζεφάντηστος
έστοιος.
Διον ὁ ὄστις. ἵστοκος. Αιδίδων ὑζεφάντηστος ὁ
μοιος.
Μανζών ὁ ὄστις. ἵστος. Πραχάνων ὑζεφάντηστος
όμοιος.

1108

A Leo sanctissimus episcopus Traianopolcos si-
militer.
Leo sanctissimus episcopus Alei similiter. A c t u
Nicephorus sanctissimus episcopus Lunden-
sium similiter.
Georgius sanctissimus episcopus Appiæ simi-
liter.
Constantinus sanctissimus episcopus Eucarpic
similiter.
Michael sanctissimus episcopus Hierapoleos si-
militer.
Christophorus sanctissimus episcopus Promil-
si similiter.
Nicolae sanctissimus episcopus Phytie simi-
liter.
Theophylactus sanctissimus episcopus Cinnas-
borei similiter.
Niceta sanctissimus episcopus Augustopoleos
similiter.
Constantinus sanctissimus episcopus * Cotta. Contra
gii similiter.
Georgius sanctissimus episcopus Medai si-
militer..
Leo sanctissimus episcopus Docimii simi-
liter.
Damianus sanctissimus episcopus Meri simi-
liter.
Theophylactus vicedominus & loci conserva-
tor Apū similiter.
Stephanus electus Otri similiter.
Joannes electus * Ηεδοριι similiter.
Constantinus sanctissimus episcopus * Ama-
landenium similiter.
Epiphanius sanctissimus episcopus Perrensum
similiter.
Sisinnius sanctissimus episcopus Philomelii
similiter.
D Joannes sanctissimus episcopus Siblie simi-
liter.
Michael sanctissimus episcopus Papensium si-
militer.
Theodorus sanctissimus episcopus Sagallii si-
militer.
Sisinnius sanctissimus episcopus Apamia Ci-
boti similiter.
Constantinus sanctissimus episcopus Canane
similiter.
Leo vicedominus & vicarius Sozopoleos si-
militer.
Marianus sanctissimus episcopus Magyden-
sium similiter.
Nicephorus sanctissimus episcopus Flogen-
sium similiter.
Leo sanctissimus episcopus Andidenium si-
militer.
Manzo sanctissimus episcopus Pracanensem
similiter.

Theo-

¹ Pro Στεφανίᾳ. Hard.
² Pro Στεφανίᾳ. Harduin.
³ Pro Δαμιανῷ. Harduin.
Concili. General. Tom. XII.

C O N C I L I U M

1109 1110
Theodosius sanctissimus episcopus Germani. Διδόσιος ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Γερμανικούς ἔξι-

^Actio copolos similiter.

Eustathius sanctissimus episcopus Celendreos similiter.

Zacharias sanctissimus episcopus Trapezoleos similiter.

Sisinius sanctissimus episcopus Syria similiter.

Zacharias sanctissimus episcopus Cardabundecium similiter.

Sisinius sanctissimus episcopus Marbadenum similiter.

Euthalius sanctissimus episcopus Lamenium similiter.

Stephanus sanctissimus episcopus Philadelphie similiter.

Leo sanctissimus episcopus Sibillenium similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Cadus similiter.

Michael sanctissimus episcopus Tiberiopolenos similiter.

Joannes sanctissimus episcopus Azanenium similiter.

Basilius sanctissimus episcopus Dionysopoleos similiter.

..... vicarius Nicopoleos similiter.

..... ex persona Coloniae similiter.

Mauricij

joannis

Eustratius sanctissimus episcopus Debelti similiter.

Leo vicarius & vicarius Zoropoleos similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Bulgarophygi similiter.

Georgius sanctissimus episcopus Plutinopoleos similiter.

Basilius sanctissimus episcopus Perbereos similiter.

Michael sanctissimus episcopus Pamphyli similiter.

Ruben sanctissimus episcopus Scopeli similiter.

Sisinnius sanctissimus episcopus Garialli similiter.

Petrus sanctissimus episcopus Monembasias similiter.

Gabriel sanctissimus episcopus Egeia similiter.

Leo sanctissimus episcopus Porthmi similiter.

Bardanius sanctissimus episcopus Doarenium similiter.

Andronicus presbyter, & ex persona Leon-

topoleos seu Zalichi, similiter.

Leo sanctissimus episcopus Sebasz similiter.

Niceta diaconus ex persona Halicarnassi simi-

ANNO
CHRISTI

φωνησι ομοίας.

Εὐγένιος ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Καλαθρικός ἔξι-

ον ομοίας.

Ζαχαρίας ὁ ἀστότος ἐπίσκοπ. Τραπεζούλιος

έργωνται ομοίας.

Στιβίας ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Συκῆς ἔξιφωνται ο-

μοίας.

Ζαχαρίας ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Κυρδανίδων ἔξι-

ον ομοίας.

Στιβίας ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Μαρβάδων ἔξιφωνται

ομοίας.

Εὐτάτιος ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Λαμιανός έργωνται ο-

μοίας.

Στέρκας ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Φιλαδέλφειας ἔξιφων-

ομοίας.

Λιών ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Σιβίλλας ἔξιφων. ο-

μοίας.

Θεοδόρος ὁ ἄστοτ. ἐπίσκοπ. Κάδους ἔξιφωνται

ομοίας.

Μιχαὴλ ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Ταβρωπόλιον ἔξιφων.

ομοίας.

Ιωάννης ὁ ἄστοτ. ἐπίσκοπ. Αζάκια ἔξιφων. ο-

μοίας.

Βασιλεὺς ὁ ἄστοτ. ἐπίσκοπ. Διοικητούλεων ἔξι-

φωνται ομοίας.

..... καὶ ἡ αρρενίτη Κολυμβας ἔξιφων

ομοίας.

Εὐστράτιος ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Διβελτή ἔξιφων.

ομοίας.

Λιών αἰονόμῳ τῇ ποτογράφῃ * Ζαχατολίας ο-

μοίας.

Οιδωρῷ ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Βαλαρασίης ἔξιφων.

ομοίας.

Γερρύῳ ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Πλινταπόλεων ἔξι-

φωνται ομοίας.

Βασιλεὺς ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Παρθέρων ἔξιφων.

ομοίας.

Μιχαὴλ ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. τῷ Παρφύλα ο-

μοίας.

Ρασίνης ὁ ἄστοτ. Σκοτίλιας ἔξιφων. ο-

μοίας.

Στιβίας ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Γαργάδης ἔξιφων. ο-

μοίας.

Πέτρῳ ὁ ἄστοτ. ἐπίσκ. Μονμβασίας ο-

μοίας.

Γαβεριὴλ ὁ ἄστοτ. ἐπίσκοπ. Εγείρας ο-

μοίας.

Λιών ὁ ἄστοτ. ἐπίσκοπος Πόρθμων ο-

μοίας.

Βαρδαῖος ὁ ἄστοτ. ἐπίσκοπ. Διάρην ο-

μοίας.

Ανδρόνικος φεστόπορος, καὶ ἡ αρρενίτη Λαγο-

πόλεως, πάντα Ζαλίχη, ομοίας.

Λιών ὁ ἄστοτ. ἐπίσκοπος Σιβεστής ο-

μοίας.

Νικήτος διάκονος ἐκ προστίτη Αλικαρνασσοῦ ο-

μοίας.

Διών

¹ Super. Metadracon. Hardatus.

² Pro Episcopis in Provincia Aemonei: Hardatus.

³ Pro Ptolemaeis. Hardatus.

ACTIO TERTIA.

In nomine Domini & dominatoris Jesu Christi veri Dei nostri. Imperio pii sumorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irenæ a Deo redimitæ matris ejus, anno octava confusilicet eius, tertio Kalendas Octobrias, in diuina misericordia.

Conveniente sancta & universali synodo, que per divinam gratiam & piam sanctionem eorumdem divinitus confirmatorum imperatorum congregata est in Nicenium clara metropoli Bithyniensium provinciae: id est, Petro reverendissimo primo presbytero sancte Romanae ecclesie sancti apostoli Petri, & Petro reverendissimo presbytero, & monacho & hegumeno venerabilis monasterii sancte Sabbe sibi Rome tenentibus vicem apostolicas sedis almi & sanctissimi archiepiscopi senioris Romae Hadriani; & Tarasio almo & sanctissimo archiepiscopo magni nominis Constantinopoleos nova Rome, Joanne ac Thoma reverendissimis presbyteris, monachis & vicariis apostolicarum sedium orientalis diocesos.

Residentibus quoque ante sacratissimum
ambonem templi tandem magne Dei
ecclesie quis cognominatur Sophia, pre-
sentibus & audientibus glorioissimis & ma-
gnificissimis judicibus, id est, Petrona
laudabilissimo exconclive, patricio & comite
Deo conservati imperatoris obsequi, &
Joanne imperiali ostiario & logotheta mi-
litaris logothessi, & tota sancta synodo
secundum ordinem qui prescriptus est in
prima adiutoria; presentibus etiam Deo a-
mabilibus archimandritis & hegumenis, at-
que omni monachica plenitudine; proposi-
tus tandem & intemeratis evangeliis.

Dixit Demetrius Deo amabilis diaconus
& scrivophylax iudee Constantinopolitanae
ecclesie.

Quoniam quidem precedenti die visum
est lance & universalis synodo sequenti
paterna & ecclesiastica iura, suscipiendo
eos qui ex heresi convertuntur; nec non
& eos orthodoxos qui ab hereticis ordi-
nati sunt allumendos: praे foribus adiun-
ti qui libellos suos jam orthodoxe legerunt
episcopi, & postulant ingredi, & judicari
secundum quod vobis placuerit.

Sancta synodus dixit: Veniant.

Tarabus tandem patriarcha dixit : Is qui nuper venit Deo amabilissimus episcopus Neocesariz reddit rationem suam per libellum.

Gregorius Deo amabilis episcopus Neocæsariensis dixit: Confirmet Deus imperium honorum dominorum nostrorum; latifacet eos Deus in sancto solio ipsorum. Sandissimum dominum nostrum Deus largior: two fungi faciat ponificem, & sandans synodus Deus stabilat. Orate pro egeſtate

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

ΕΝ ὑάμεστι τῷ κυρίῳ καὶ δισκόπῳ Ἰηοὶ Χει-
ρὶ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ τῷ μῶν, βασιλέως τῆς
διοίκησεων καὶ φρεσογένεων ἡμῶν δισκόπῳ Καν-
γαρού καὶ Εὐρύπολι τῆς αὕτης Ιεούσσεως μητρὸς,
ετοῖς ὅρδιν τὰς αὐτὴς ὑπατεῖς, πρὸ ποταρών κα-
λανδρῶν Οκτωβεύου, ἴδικτικῶν σάδεσκετης.

Συμβούλιον Οικουμένης, πρώτων της Επίσκοπης της Αγίας Σοφίας Θεοφίλου, της κατό Διόνυσου Χαροκόπειαν συναδρούσαντος έπειτα της Νικαιανής λαμψάρης μητροπολίτης της Βεζινού επαρχίας· ταῦτα, Πέπεις τοῦ Αλεξανδρείαν φροντίζοντο της κατό της Τίμης Ρώμης αρχιεπισκόπου εκκλησίας της αγίας Αποστόλου Πίτρου. η Πίτρος τοῦ Αλεξανδρείαν αποστολίρια, μοναχῶν καὶ ορκιμένων της κατό Ρώμης διάσης μονῆς της αγίας Σοφίας, επενδυόντων τὸν πόλεων τῆς απεστολῆς καθεδράριον τοῦ οστοποτοῦ καὶ αρχιεπισκόπου τῆς φρεσβύτερης Ρώμης Αδερκοῦ· η Ταρασσίν τὸ οστοπότε καὶ αρχιεπισκόπο τῆς μητροπολίου Κωνσταντινούπολεως νέας Ρώμης, η Ιωαννίν η Θεοφίλη Αλεξανδρείαν αποστολήρια, μοναχῶν ἐπενδυόντων τῆς απεστολῆς Θροίου τῆς αναπολικῆς διοικήσεως.

Καθειδίπνω τε αὐτῷ φρό τούτοις πάσι τοῖς οὐρανοῖς
τὸν γενέτην τῆς σύγιωττης μεγάλης ἐκκλησίας ἡνὶ^τ
ἐποιήμενος Σοφίας, συμπαρόντων καὶ αὐτῷ μεριμνώ-
μενον τῷ διδοξοῦτων καὶ μεγαλωφρετίστων αρχόν-
των, τοπίτι Πίρεων τὸ καθεδρικόν ἀπὸ ὑπά-
των φιλοκίας, καὶ κόμπων τῷ Θεοφλάκτῳ βασι-
λίκῃς ὄψισιν, καὶ Ιωάννῳ βασιλίκῃς ὄψισιν καὶ λο-
γοθέτῳ τῇ εργασίαις λογοθεσίσιν, καὶ ταῦτα τῆς
σύγιας συνδέοντα τοῖς τὴν φροντιζόμενοι σε-
Dτῇ φρεστῇ πράξῃ· παρόντων καὶ τῷ Θεοφλακτίστῳ
αρχιμανδρετῷ τῷ ἡγεμόνισσον, καὶ πατέτος τῷ μονα-
χικῷ πληρωματος, φροντιζόμενον τῷ σύγιον καὶ α-
γοράντοις τῇ θειᾷ Λαζαρινοῖς.

Δημήτερος ἐσθιοφίλιστας διάκονος ή σκέψη
φύλαξ τῆς κατοικίας Κωνσταντινούπολιν αὐγιωτάτης με-
γάλης ἑκατοντάες οὗτος.

Επειδήπερ τῇ φροντίᾳ ἴδοε τῷ ἄγιοι μη-
γάλῳ καὶ οἰκυμενικῷ σωσθέν· ακολυθοστὴρ ποιε-
τατεροῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς θεσμοῖς, δέχενται
τὸν ἄλλον αἵρεσιν ἐπιστρέφοντες, ἐπειδὸν καὶ τὰς
αὐτοῦ αἵρεσιν χειριστούσας ὑπόδοσιν εἰδούσιντος φρο-
ντος αἴτιον θεωροῦνται· τάρεντος ποτὲ τὴν πατέρων τοις λι-
βανοποιοῖς αἴτιον ὑπόδοσις ανεγνωκότες ἐπισχο-
ποι, καὶ ἀξιώσαντος τοις ιεροῖς, καὶ κριθῆναι κατὰ τὸ ὅ-
μιν τηρειταίμων.

Η αγία εκκλησία της Αρετής.

Ταρσος ο αγιωτατος πατεριαρχης είπε ποιησιν την παρουσια του Θεοφλέγκατος επισκοπος Νικομηδειας σταδιού την λόρον αυτη δια λιβενη.

Γραφέος οὐ Νικηφόρεας ἴση· τερπεῖσας οὐ Θεός
την βασιλίαν τῷ δεσποτῷ ήμεν τὸν σύγχρονον.
Διφέρειν αὐτὸς οὐ Θεός εἰς τὴν ἄγνωστην θράνον αἴ-
τησεν τὸν παταγίουν ημῶν διεπεπόνθη οὐ Θεός συμπαρ-
χηράτεσσοι. καὶ τὴν ἀγγίαν συνέδεσεν οὐ Θεός στεγ-
χεῖσιν. εὐχαριστεῖ ὑπὲρ τῆς πτυχήσας μν. οὐ αποστέλ-
λειν

N I C E A N U M II.

119

**ANNO
CHRISTI
181.**

Ιεάννης ὁ Βλαβίσατος πριεύθυντος καὶ μοναχός, καὶ τὸν πεντηκόντα εἰώνα τῆς αναπολικῆς διαικήστως, εἶπε· τὸ καλές δέσμοφορος λεγόμενος, οὗτος καὶ φωτίμος.

Πίστος ὁ Σιεφιλέγας απεβίωπρος καὶ πεπο-
ρητής Αἰδενίου πάτη τῆς απεβίωπρας Ρώμης,
καὶ Γαύλης, καὶ Θαυμᾶς οἱ Σιεφιλέγαται απεβί-
ωπροι καὶ πεπορητοὶ τῆς σιεφιλέγατης διαιρεθεῖ-
σιν· απελαύσισσαν τὰς Θρόνους αὐτῶν.

Ἡ ἀγία σύνεδος εἶπεν· τὸ αὐτὸν λίγομέν, καὶ
τωτιθέμεθα τάντας.

Καὶ αὐτὸν ἐς τὰς ἀρμοκόστας αὐτοῖς καθίδρας οἱ Δλαβεράτοι εἰσῆκοποι, ὁ π. Νικαῖος, καὶ ὁ Νεοτεραίας καὶ τὸς Ρύδα, καὶ ὁ τὸ Γκονίι, ὁ Γεραπόλεως, καὶ ὁ Πιστηνύτος, καὶ ὁ Καρπάθος.

Η αγία σύνοδος εἶπεν· ὁ Θεός παλιὸς ἦγαγε τὰς ἐρθροδικές.

Κωνσταντίνος ὁ ὀστώπατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας
τῆς Κυανηρᾶς ἔπειδη έτεντὸς Σὺ τῷ προτέρᾳ καθέδρῃ
τῆς αὐγας ταῦτη τῇ ὀγκωμάτῳ συνέδεται πεπλεύτη
σάρκαν τῇ Θεοτόκου ἡμῶν βαττίλιον κατέκτηθη μεν
Σαστιλίδης ἀποκρίτης δίξειδας· Σύνθετο δέ
εγι τῷ αὐτῷ σάρκῃ, ως γράμματα πάντα τὰ της πρεσ-
βυτηρίας Ρώμης προέδρῳ ἐπέμφθησαν πολές; τὸ αὐ-
τὸν γχλιώσατον χράτος, καὶ δύο πεντάδια πρὸς τὰ
αγιωτάτα πατεριάρχων ἀπὸ τῇ ἑνὸν ἐναπολικὸν ἀρχιε-
ψεων· καὶ τῇ μὲν μηδὲ γραμμάτων τὸ πάπα Ρώμης ἄ-
κραστωμένον, καὶ τῇ εὖ αὐτοῖς ἐμφέρομένος ἐγνωμένον.
ἄξιότινον ἐν τῷδε ὑμετέρω εὐλέπειν, ὑπερφεγαστή
πατεριά, ἕπεις τὸ ἐκ τῆς ἀνατολῆς πεμφθέστη
ἀναγνωριζεις τῇ αὐγῇ τιτῷρ τῇ οἰκουμενικῇ συνά-
δῳ, ἵνα γνωδέν, εἴπειτα σφρόντος· Καὶ ταῦτα δο-
ξαζοντος δὲ τῷ πρεσβυτηράς Ρώμης πάπας, καὶ δό-
σις ποτε τῇ οἰκουμενικῆς πατεριάρχης Ταρφάσιος, ὃ
καὶ προκαθήσθη οὐδέποτε· τῆς βασιλικῆς πόλεως, τοῦ
τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόπου.

Οι μεγαλοφρεγίσατος ἄρχοντες ἐπον· γῆμαν
χαπί την αἰτησιν θύμῳ.

Γιαννίνης ή Θύμας οι Θεοφιλέστατοι φρεσκωπεῖ-
ται, καὶ τὸν πόσον ἐπίχορης τῷ αὐτολικῷ εἰ-
σιαρχῶν, ἔπειτα εἴ δοκεῖ τοῦτη ἡ σῆμα καὶ οἰκι-
μῆσική σωσθεῖ, τὸ χρύσαντο τὸ ἀγάντωπον τα-
τευρχεῖ Ταρσότιν, τὰ δασύτερα πρὸ τῆς ἀγάντω-
τος ἀρχιερείας τῆς Κύψας, μέτερμνοι πατέρων αἰτιογρά-
φων, η δὲ ὅπερα τὸ αὐτίγραφα αὐτῆς.

Ἡ σύζις σπέσος ἐστο· ἀναγνωρίτησεν.
Καὶ ἀνίγνω Σπέραρος ὁ Θεοφιλέστερος διάκονος

καὶ αὐτὸν Στράτον ἐνθίσκεται εἰπεῖν
ἡ γοτύεις τὸ διογός πατεράρχικος τεκέτε.

Τον υραμασιν αποστείλεις προς την αρχιερείαν
καὶ ιεράς Αὐτοτοχέας, καὶ Αλιξανδρείας, καὶ τῆς
άγιας πόλεως, παρὰ Ταρασίον τῷ σιδηρώπολι
μακεδονιώτατος οἰκείων κατετάχη Καισαρινή^ν
υπόλεως.

ΠΟΛΛΑΙΣ οὐ μηδέλαις φρονοῖσις τέλεσε ὁ Θεός;
τὸς δὲ αὐτῶν βίου διάθεσιν τοιούτην διε-
ξήγων, καὶ τινὰ ἐκβασιν τῆς ἑκάτης ζωῆς πλημνο-
μάς ὀδηγοῦν· χωρὶς γέρεων αὐτῷ ἔγινε τόπος, ἀλλὰ
καὶ αἱ τεχνίαι της κοσμοπόλεως πάντα περιμένονται εἰ-
σιν αὐτῷ· καὶ μὲν οὐ ποτὲ τοιούτην πορευεσθαι τοιούτην
τοιούτην περιμένειν, καὶ τοιούτην περιπολεῖν· αὐτοῖς
συντετρυμένον, οὐδεὶς οὐδὲ περιμένει· αὐτοῖς

U M II. 1120

Joannes reverendissimus presbyter & monachus, locum tenens orientalium patriarcharum, dixit: Bona quo diverso modo discuntur, fanda sunt & utilia.

Petrus Deo amabilis presbyter, & locum
tenens Hadriani beatissimi pape senioris Ro-
mane, & Joannes ac Thomas Deo amabiles
presbyteri, & vicarii orientis, dixerunt: Re-
cipiant sedes suas.

Sancta synodus dixit : Hoc ipsum dicimus , & consentiunt omnes .

Et ascenderunt in competentes sibi cathedras reverendissimi episcopi, Nicæa videlicet, Neocæsaria, Rhodi, Iconii, Hierapoleos, Pisinum, & Carpathi.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantie Cyperi dixit : Quia in priori sessione sancte hujus venerabilis synodi piiissimam sacram Deo coronatorum nostrorum imperatorum meruimus per regium a secretis suscipere : in qua continebatur , quod litera senioris Romae praefule missa fuerunt ad tranquillissimum imperium ipsorum , & duo quateriores ad sanctissimum patriarcham ab orientalibus summis sacerdotibus : & literas quidem Romani pape audivimus , & quae in illis continebantur , agnovimus . Postulamus itaque a claritate vestra , amplissimum patricii , ut quae ab oriente missa sunt , legendantur coram sancta ista & universalis synodo , quo comperieramus , si eadem sentiant & eadem prædicent tam senioris Romæ pa- pa , quam sanctissimus * patriarcha Tara- sius , qui & presidet regi urbi , quam o- rientis episcopi .

Magnificentissimi principes & sancta syndicis dixerunt: Fiat secundum postulationem vestram.

Joannes & Thomas Deo amabiles pres-
byteri, & locum retinentes orientalium pa-
triarcharum, dixerunt: Si placet huic san-
ctæ & universali synodo, poscimus ut lite-
ra sanctissimi patriarchæ Tarafsi, quo mis-
sæ sunt ad sanctissimos & summos sacerdo-
tes orientis, prius legantur; & ita rescriptis
earum.

Santa synodus dixit : Legantur.

Et legit Stephanus diaconus Deo amabilis & notarius venerabilis patriarchici secreti.

Exemplar literarum qua milia sunt ad sum-
mos sacerdotes & sacerdos Antiochae, A-
lexandriae, & sancte civitatis, a Tare-
lio & beatissimo patriarche Constantino-
polis.

Multa & magna providentia Dominus Deus hominum vitas regens & probrahens , atque proventum vita uniuersus que consule ducendis (sine ipso namque) . factum est nihil , quia & capilli capitis nostri numerati sunt ei) & me in laicorum ordine usque nunc connumeratum , & imperialibus ministeriis deputatum , neficio quibus judicis (ipse fecit) in cathedram pontificalem elexit , horatu valido a veritate.

C O N C I L I U M

1124

tis propugnatoribus , piissimis videlicet ac Agyiatis etiis Sacrorum sacerdotiis amicis exhortate , pro-
 A. 11. i o orthodoxis imperatoribus nostris , atque me
 violenter effecto : cui succumbens anni ,
 & obedientia trudum his carpendum com-
 mili . Et rogo vos sacratissimos , ut tam-
 quam patres me pusillanimum baculo po-
 tentia , id est , paternis vestris magisterii fulcias , & veluti fratres puris orationibus vestris nos cum armatura Dei contra veritatis antiqui hostis adjuvetis , atque huius in vicem surgentibus vacillan-
 tem gubernetis , quatenus pertingam ad portum voluntatis Christi Dei nostri . Est enim prorsus apud nos quoddam pre-
 lum sine ferro , dum sermones jacent & incantantur . Sed triumphale habemus tro-
 phum , veritatem que non vincitur . Deinde quoque & procellis vehementibus in-
 spirantibus , in auxilium vobis assumptis , harum pauxillum quid suffertes astum , Christum has increpantem invenimus , & vitam tranquille per omnia transigimus . Et his quidem sufficienter in prefatione nostra premisis , in ceteris evidenter horum con-
 gressu denunciabitur . Nunc autem ad aliam intentionem dicendi progredior . Quia enim pricta quedam , & ut verius fateantur , apostolica traditio in omnibus ecclesias inolevit , ut hi qui ad pontificium pro-
 vehuntur , precedentibus se in eodem or-
 dine , qualiter se habeant quae sua fidei sunt , exponendo commendent : Vobis est & mihi hoc festanti , me vobis inclinare , & liquido confessionem pronunciare , quem-
 dinodum a tubis laeti Spiritus (quarum tonus in omnem terram exivit , & in finies terra verba) & ab eorum alumnis atque affectis , sacratissimi videlicet patribus nostris educatus , ex ipsis mollibus ungulis didici .

Credo in unum Deum Patrem omnipotente , & in unum Dominum Iesum Christum Filium Dei & Deum nostrum , natum ex Patre sine tempore coeternum : & in Spiritum sanctum , Dominum & vivificantem , ex Patre per Filium procedentem , & cumdem Deum esse & cognosci : Trinitatem unitam substantiam , unitus honoris & tedis , semperitam & incretam , omnium creaturarum conditricem : unum principium , unum deitatem & dominacionem , unum imperium , potentiam & potestatem in tribus subsistentiis , individue quidem divitiam , & divisible unitam : non ex imperfektis tribus unum aliquid perfectum : sed ex tribus perfektis unum superperfektum & plusquam perfectum , ut Magnus locutus est Dionylius . Itaque secundum proprietatem personarum tria quidem adoranda ; at vero secundum communem naturam rationem unus Deus omnium factor visibilium & invisibilium , omnium provisor . Confiteor autem factam propter salutem nostram in novissimis diebus secundum carnem nativitatem unius sanctae Trinitatis , Fili ielicit Dei & Domini nostri Iesu Christi , ex veraciter sancta Dei genitrice temperque virgine Maria : consubstantiam quidem factum nobis modis omnibus ablique peccato , non autem definitem esse quod erat ; sed duabus naturis inconscie manentibus , una cum consistentibus

Locus obser-
vatus & causa
legatus .

1125

τροφης βασις παρε της αληθειας φρομαχων δοκιμασται και ορθοδοξου βασιλιων ημων , και συντηρησηται επισκοπωντε και απλοπιων , εις μετα ψιφομηνης . διο απογκαστικως ιπαντις ιπαντησα , και παρησης καιρον δριψαθαι τετοις αποδωσα . και παρακληση την πανηρης ιματος , οι μη παπερικωριζονται βασιτηρια διαμεμινος , πας παπερικης ιματος διδεσκαλιαις ιστοσηζειν : ως διε αδιλοφος της καθαρης ιματον ιχαιος βοηθειη ημιν , τη τη Θεον πανοπλιας φρος της μεθοδειας της αντικειμενης . Εις καματην αλεπαδηλοις θεοδατησανται με διεγειρηται ονται , και διερρησανται ονται . Εις γαρ ειναι ονται εις της καθ ιματος πολιμοτης της αποδημησης , λέγοις βαλλονται πε και βαλλομενοι . αλλα τροπαιον νικηπηριον ιχαιον την μη παρεμβαλουν αποδειναι . ειπον και κατηγοριων σφρορων εισπνευσαν συνασπισας ιματος λαβομενοι , την τον μικρον ιπενηρησης ζηλων , δρηστορημον αυτων Χειρος εστιμωνται , και γαλλωνται πι βιον ημιν ιπεξηρησηται . και τον μη αρκωντας ον φρομισοις πριν ειρηνιων , εγι της εγης σαφων η ακεβης περι αυτην Γνωσις διεγειρηται . νη δι εφερον σκοτειν λιξων ιρχομαι . επειδη Γαρ αρχαιταις , τολπησ δι φρεσαι , αποσοληκη παραδοσαι . Εις παταν πις οικκλησιας διπλη , της πρωτης ιεραρχιας αι ορθον πις φρον αυτην πις ιεραρχιας ιγχειριστην , ως αν έχοι τη της αυτην πιστως , αντιθεσαι . Εδοξε καριοι τονται ιπομηνων πανηλιναι ιματον ιματον . και αεριλως την κατ ιμι ομολογιαι ιχαιορισται , καθας επον ιδιον σαλπηγγων τη πινθησαν . αν δι φρογγος εις παταν την γιλιν ιχηλαθι , και εις τη περατη της οικεμβρων τη πινθησα . και παρα ιδιον αιτηθει οικεμβρων τη πινθησα . Εις παταν πις ιερεπλεις και φροτελεον , ως ο μεγας ιον Διονυσος . ως κατα μηδι την ιδιοτητα ιδιον προσωπων τεται πι φροτελεμην , κατη δι τη κοινωνη της φροτων εις Θεος παντων ποιητης ορατην πι και αοραν , παντων φροτηπων . ομολογω δι ει πη ιδια την ημετρων σωματην εισ ισχιαν ιδιον ημετρων κατη παρα γινεται τη ειση της αγιας Ειαδος την ειση τη Θεον , κυριον δι ημων Ιησον Χειρον Ει Θεον , ει της αληθειας αγιας Θεοτοκη και αεταρθραι Μαριας ισιωθεισ μην ημιν οδικως χωρις απαριας , μη εισαντε δι επερ λιν , και ως ιδιο φιστων ασυγχύτων μεμπικων μηδι και ιδιον παντων εις οικανεις πι αιτηληυθσοι , και ιχονται και ζεντας

ζωτικός καὶ μηρός : εἰπεῖ τούτος δὲ φρονδῶν αἵτε—
A N N O Χ R I S T I στὸν περοῦ, καὶ ἐλάτου δῆλον φρονδῶν αἰσιανά—
τιδοσπ ἀγαθῶντος καὶ τῷ Σωτήριον. Ἑκατόματα δὲ
καὶ τὰς φρονδέας τῆς τοπαγίας ἀχράντης καὶ ἀε—
ταρδανής Μαρίας, θῆται σύγιαν ἀγράλων, καὶ τῷ
ἄγιον Σωτήριον, φροντίῳ, μαρτυροφ., ὁμολογοῦντος τῷ
ἀγίῳ διδασκάλῳ. καὶ ἀστάζουσα τὸν
στίπος αὐτῆς εἰκόνας. καὶ τὰς αἱρετικὰς ἴρεχ—
τιαν βιδαίσισματα, καὶ τὰς αὐτῆς πηγίτρας τῷ προ—
φροντίῳ, λίχνῃ δὲ Σιμώνα, Μαρκίωνα, Μά—
ιστρα, Παύλου τὸν Σαμοσατίαν, καὶ Σαβδίλιον
τὸν Λίβιαν, καὶ τὰς αἴρετης δόγματα ἀπο—
χοματα δὲ καὶ τὰς αὐγίας καὶ οἰκισμικάς ἢ σωσ—
δεῖς, καὶ τὰ αὐτῆς Θείας δόγματα καὶ διδαγματα, B
τὰς Σωτήριος ἐμπιστευτὴν παραδοσταῖς. καὶ τῆς μὲν
κροτίας ὄμοισιον οἱ σωματαρχοὶ ἔναις κυριττόστοις
τῷτε πάτρι τῷ πόνῳ, αἰαθαματίων τῷ δοκτρῇ Α—
ρειον, Αίτιον, Εὐδόκειον, Διοφίλον· μετ' ὧν καὶ
τὰς Σωτήριος λεγομένης Αιρομένης τῷ Ημιαρείον,
καὶ τὰς τοιαύτης μεματεμένης ὄμηγεντιν αὐτῆς. τῆς
δὲ διδόπριας Θεόν εἶναι τὸ πινόμα τὸ ἄγιον,
τὸ καίριον καὶ ζωτούν, αἰαθαματίων Μακεδόνιον
καὶ τὰς τοιαύτης μεματεμένης αὐτῆς. τούτοις δὲ καὶ
τὸν Θεοτογικόν Αποληπάσον, τὸν ἀνοήτον φροντισ—
τατι. τῆς δὲ θέτης εἰς τὸν πατέρα τοῦ πατέρα ιησοῦ
Χριστοῦ τὸν αἰλιθόπον Θεόδορον, καὶ τὰς τοιαύτης
διδόπριας πρατηματίας φροντισταντας, οὐκονθωτας εἴπει
Χειρὶ τοιαύτης φροντιστικού διαδα, πόρρω τῆς ἐμῆς
ἐμολογίας ἰδιωτικῶν· τῆς δὲ πεπτήτης ἵκε δύο φύ—
σεων εἴναι τὸν σῶν τῆς αὐγίας Κιάδον Χριστὸν
Θεόν πάμα σαρκὶ ἐπιδημεύσαντα, αἰαθαματίων
Εὐτοχία, Διόστροφον, καὶ τὰς τοιαύτης ἀκεφαλού—
σιν αὐτῶν πληθώ, μὲν καὶ Σεβήριον τὸ Θητάτιον, καὶ
τὸν αἴθεμιτον Ιελιανὸν τὸν Αλικαρνασσίων, τὸ μυ—
θισταρχίαν ἀφθαρτού σηματὸν κύριον ημῶν Ιη—
σοῦ Χριστοῦ ἀναλαμβάνει τῆς μετεπτῆσης ὡς
τὸ πλέοντα μάχαιρα τοιούτης αὐτοῦ τῷ χρό—
νῳ ἐπιτελεῖσθαις ἀθίσμας αἰρίσεις Κιάπη, καὶ
τοὺς ἰφρεπτοὺς αὐτῆς ὑδράμβαστο, Οργούμην,
Διδύμοντος καὶ Εὐάχριον, κραγὸν ἔκθεματα οὐς αἰ—
τούς πεποιηκόν πρατηματαν μεθέματα. τῆς δὲ ἐπτά,
ώστερον εἰς δύο φυσιῶν τὸν Χριστὸν, οὐδὲ ἀττι,
όπος καὶ τὰς δύο φυσικὰς θελήσεις τῷ Σωτήριος
εἰς ικατέρης φύσεις πεπίστα, αἰνθρωπινὴν θε—
τηρίη. καὶ ζωστάλιον τῷ αἰαθαματίᾳ Κύρου, Σίρ—
χιον, Οιώριον, Πύρρον, Πάωλον, καὶ τὰς τοιαύτης
διδόπριας κανόνας αἰαθαματας, οὐδὲ
Σοδομικάς ἀμπελούς καὶ Γομφράνην ἀληματίας.
χριστον βούβηλων τικρίας μεμιστά. τῆς δὲ αὐτῆς
αὐγίας ἐπτάσθαις δογμάτων τῷ αὐτίσ, καὶ
τοὺς ἐποδέστας κανόνας αἰαθαματας, οὐδὲ
ἴμφεται· εἰς τοιαύτης Σωτήριος εἰκόνας ψραφαῖς
άμπες δακτύλῳ τῷ προδρόμῳ δεκάκυμνος ἀχρεπ—
τητας, δὲ τούτοις παρελθόντες τρεῖς χάριτος, τὸν
αἰλιθόπον ημῶν διατόμη μορφή τοιούτων αἰμούν Χριστὸν
τὸν Θεόν ημῶν. τοιούτων παλαιών Νότου καὶ τοιαύτης
σκιάς, οὐ τοιαύτης σύμβολα παραστατικά.

Concil. General. Tom. XII.

A n i le duabus voluntatibus & operationibus : crucifixum pro nobis carne, & sepultum, & resurrexisse, in celoque ascendisse, & venturum judicare vivos & mortuos. Insuper spero resurrectionem mortuorum, & singulorum gestorum redditionem, bonorum feliciter, & his contrariorum. Expediens etiam intercessiones sanctissimae & intemeratae domina nostrae Dei genitricis & semper virginis Marie, sanctorum & gloriosissimorum apostolorum, prophetarum, martyrum, confessorum, & magistrorum : salutans & venerabilis iconas eorum, & omnem hereticam abominans contentionem, nec non & eorum ductores atque primores, Simeonem videlicet, Marcionem, Manetem, Paulum quoque Samosatenum, & Sabellium Libyum, tamenque dogmata nefaria. Recipio etiam sanctas & universales sex synodos, & eorum divina dogmata pariter & doctrinas, tamquam quae divina inspiratio ne nobis tradita fuerint. Et cum prima quidem homousion & una cum Patre sine initio Filium esse credens, anathematizo impium Arium, Aetium, Eunomium, Eudoxium, & Demophilum: post hos & eos qui jure dicuntur Dissimiles & Semiariani, atque omnem coinqvitationem eorum ceteram. Cum secunda vero Deum esse Spiritum sanctum & vivificatorem confitens, abficio Macedonium & omnes qui unius cum illo sunt sensus, cum his autem & Deo perolutum Apollinarium, * qui infensate de—
spicuit. Cum tertia autem unum Dominum Iesum Christum verum Deum nostrum ex Patre genitum, eundemque in novissimis diebus propter salutem nostram incarnatum ex sancta Dei genitrix semperque virgine Maria, predicans, hominis cultorem Nestorium, & bigam que circa ipsum est, Diodorum ait ac Theodorum, nec non & eorum prodigia factabam prædicantes, & in Christo personalem dualitatem formantes, procul a confessione mea repello. Praeterea cum quarta ex duabus naturis & in duabus naturis unum sancta Trinitatis Christum Deum nostrum carne venisse sentiens, anathematizo Eutychetem, Dioscorum, & totam ipsorum sine capite multitudinem, una cum divinitus fulminando Severo, & infando Juliano Halicarnasseno, qui fabulose Dominum nostrum incorruptum corpus suscepisse perhibuit. Denique in quinta, que sicut machæra spiritus in superficie quodammodo ex prioribus temporibus navigantes iniquas reficit hæretes, & inventores patefecit carum, Origenem vide—
licet, & Didymum, & Evagrium; ita & ego has, utpote portentosas hæreticorum E fabulationes, repello. Porro per sextam sicut ex duabus naturis Christum, ex quibus & est, olim esse didiceram: ita & duas naturales voluntates & operationes ejus in utraque natura credidi, humana scilicet & divina. Summittaque anathematum Cyrum, Sergium, Honorium, Pyrrhum, Paulum, & omnes coelectatores eorum: dogma quoque ipsorum, ut Sodomitacum vitam, & Gomorrheticam propaginem, amaritudinis botryonem habentes, odivi. Ipsius autem sancte sextæ synodi cum omnibus dogmatibus, que legaliter ac divini—
tus

tus ab ea promulgata sunt , etiam deponit. **A**ριθμητος τη̄ διαλογη̄ περιδιδομένης καπιτοναζό-
A C T I O p̄tos canonos recipio ; in quibus refertur :
J I I. In quibuldam venerabilium imaginum pi-
Synod. Tril. auris agnus dīgo precursoris exaratur o-
lens , qui in figura praecepsit gratia , ve-
rum nobis per legem demonstrans agnum ,
Christum videlicet Dominum nostrum . Ve-
teres ergo figuræ & umbras , utpote veri-
tatis indicia , & precedenties characteres ec-
clesie traditos salutantes , gratiam honore
preferimus & veritatem , hanc ut legis ple-
niitudinem admittentes . Ut ergo perfec-
tiā per colorum operationes in omnium
vultibus depingatur , characterem agni Dei
nostrī Christi , qui tollit peccata mundi ,
secundum humanitatem etiam in iconis ex B
hoc pro veteri agno definimus depingi : per
cum videlicet celiitudinem humilitatis Dei
Verbi considerantes , & ad memoriam con-
versationis quam in carne gelisi , passionis
quaque & talutatis mortis eius adduci ,
atque redempcionis quam hinc est mundo ef-
fecta . Superflua autem tumultuationes &
garrulitates post hanc inconsulte promulga-
tas , ut apud vos minime receptas , neque
per divinam gratiam dictas , irritas estimau-
mus : & ave illis dicentes , fugaceisque fa-
duri , accingimur lumbos mentis nostræ in
veritate , & suscitamus una cum p̄is & fi-
delibus imperatoribus nostris , propagatori-
bus videlicet veritatis , ad unitatem sancte
Dei ecclesie : a quibus & synodum univer-
salē petivimus in presentia totius eorum
Deo amabilis populi ; & postulatione no-
stra pie annuerunt . Unde vos qui super-
adibati etis super fundamenta apostolo-
rum & prophetarum , ipsam videlicet sum-
mum & angulatum lapidem Christum Je-
lum , quemadmodum in precedentibus di-
cūm est , concertatores & confessatores ac
auxiliatores sumentes , confidentiam talem
habemus ad Dominum : non quod sufficien-
tes sumus cogitare aliquid a nobis , qua-
si a nobis , sed sufficiencia nostra ex Deo
est ; quia disiuncta membra & discilla in u-
num corpus compadum & connexum cre-
tice faciunt , in quibus caput est Christus ,
& ultra jam non erunt dispersa . De cetero
rogamus sanctitatem vestram , usque ad
duos loci servatores misere cum deiloqua
epistola sua , & quidquid sibi fuerit divini-
tus super hoc negotio revelatum , nobis sa-
cere manifestum : ut secundum quod debi-
runt est , tam loci servatores , quam literæ
vestre synodice sive ad loquendum , sive
ad legendum in omnibus inventiantur , qua-
tenus per hoc quæ scissa sunt , uniantur :
idipsum enim & a presule seniori Romæ
petivimus : & rogo vos fratrene , apostoli-
cam vobis vocem pronuncians , tamquam
Deo exhortante per nos ; omnia perscruti-
antes secundum consilium vestrum quod in
Deo patetfacite nobis . Scriptum est enim
Lobis sacerdotum confidient scientiam , & le-
gem exquirant ex ore eorum . Certi enim su-
mus , quod semina veritatis in vobis salva
custodiatis . Sed & p̄i imperatores nostri &
per cuncta orthodoxa veritatis firmitatem
sestantur , & Domino Deo supplicare non
cessant , secundum Gregorium qui a theo-
logia cognomen fortis est : ut efficiamur
nos , qui unius Dei existimus , unum : &
qui sumus Trinitatis , uniti , & honore pa-

ANNO
107.
CHRISTI

Ep. 14/

1. c. 3

** VICEBIS*

Natal. 1.

Ora de pa-

—
ANN
CHRIS
181.

1127
ερίν το Θεῦ ή ὑπόφυτα πάστι μοῦ, εἰς τὸ
συμετέχειν μηδέ, η δὲ δραμμύδη σάσσονται, η τὸ
χρόνος ἀλλοθίσταται, η δὲ δραμή τίκτεις α-
κρατεῖται η ἀλλοθή σφραγίδας η συμπεινίας στα-
τέψει τοτείν, η φρεσκότητα τῆς σήμας αὐτῆς οὐτε
πεπλεύτησε, η πετώντα την κατάπτησις ταπεινήδη στα-
τέψειται. φρεσκότητας τῆς ἀρχέτων δεσμού τοι μάλισ-
τονταί η πάστιν τὴν σήμαν γένεσται. αἴσιον.

divisa unitat, atque diuturnum vulnus sanet, & incolumitate fidei integros servet, & in vera confessione atque concordia stabilit omnes, uniusque sanctam ecclesiam suam, & compescat scandala que superjacent ei: intercessioibus interemerat dominus nostra Dei genitrix & omnium sanctorum fiat. Amen.

Πίξ• καὶ Πίξ• εἰς Θεοφάγειαν τρεσοτέρων, ἐν τῷ πάντα εἰσίχοντο. Τὸ μεγαρωπέτερόν τε Αδεμάον τῆς τρεσοτέρας Ρύμης, εἴσων. τοῦτον υραμπάτη διέθειμ^ον καὶ ὁ συλλότος πρώτος τάχας τούτον ανέβαλε πλήρης μὲν τοῦ αἵτηρα φαρόν Βαριάνον αποκαλεῖσθαι.

Ιανουάριος ὁ Θεοφίλιστας τριεβδύπορος. Εἰ τὸ τό-
τον ἵκιχον τὸν ἀνταπλακῶν ἄρχαριόν, εἶτιν τοῦ-
το τὸ ἱερὰ Γραμμῆτον, οὐ πᾶντες τὰς βεστι-
λέων τερατοθεῖται γῆρας τὸ τερατζήματι στοτε-
δα, οὐ δημάρχου τὸ ταρκονόντι μέγαν οὐ καὶ
Ορφεὺς τὴν εἰκόνην τὸς χειρός.

Η σύγια συίδες· εἶτο· ὁ Τρὸς καλῶς ὑμᾶς
πήρετε.

Κωνσταντῖνος ὁ Θεοφιλέστας διάκονος καὶ νεανίας εἶπε· ἵστηται χείρας ἔχω τὸ μημονοῦθενος πτέρας τὰς απογελέσσας ἐκ τῆς αἰνετοῦς, καὶ εἰ καλύπτει, ἀπεγνωσμα.

Τέλος των και μακαρωτάτω χιερών και διεσπότην
Ταρασίου αρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως, ον
οικουμενική πατριαρχεία, οι τις ἵξες αρχιερεῖς
Σε ωρίων χαιρετοῦ.

ΤΟῖς τενίροις καὶ ἐξ Ἑλλής ἐπιποταὶ ὑπάρχοντι λιβύην τῆς ὑμέτερας Σατετυχη-
χότες αποσολήντες καὶ τατρικῆς ἀγωνίσματος μακά-
εωπτοι, ἥμεροι οἱ ποτεστοι, καὶ τού την ἔρμον
πεπαρκεῖν ἐφοιδώντες ἴχνην, ξύμφυ τῷ χαρά σω-
χίθημαν. Ξύμφυ μὲν, διὰ τὴν φύσον τοῦ οἰς δε-
λλέσσον διὰ τὸς ἀμφετις πόμον κατεκρίθημαν, πολὺ^{τόπος} ἀστεβῶν, καὶ κυκλοὶ κατὰ τὸ γεωγραφικὸν τε-
γετατόπον, καὶ προφάσεις καθ' ἕκαστον, ὡς ἐπο-
στέψη, ημέραις ἐπίζηπτον τὸ θεατήσαι καὶ α-
πολίσαι τῆς· χαρά δέ, διὰ τὴν ἐλάθημαντο.
Σε ἐμὲν ἀπτίσσον διώκειν ἥλισκον τὸν ὄρθοδοξού-
τονος αὐτεῖσαν, καὶ τῷ αποσολήντες Τατεν-
καὶ δουμάτων δισφανιστάσθε εὔπελωσιν. περὶ ὧν
διαιρόν τῆς τὸ προφήτη Σαλαχέων καὶ τῆς τολό-
γος φύσεος θυμήτορος εἰς μονῆμα φύτες ἀπολιθώ-
τες, μηχαλοφόρον Σαλέμ. ἐπεντιφάντες ημέρας ἀ-
ποτελοῦντα πεμφτάς οὐκέτις Διηρκῆτης πα-
φριγετάτες διατίνεις, τοῖς σὲ στάτης σὲ στάχ θε-
τετο, κακοθότοι ελάτη, τοῖς Αραβικῆς διαστο-
βίνες, καθηγήμονος ημῖν, τὸ καπελάδαι τές νερο-
ματικούς ημῶν τόδες οἷς ὁδὸν καὶ βίσιον εύρεσις
κατεπέσθοντο. τοίς λαλέσιον τὸς δικαιοστος κυρέ-
σιμηδέδην Διηρδίς ημῖν εἰς Εστετάρον ἀκιντο-
ποτέσσει τετρας τοις αἵτεσσιν αἴτο;· διτὶ πλήρως
οἱ Θεοὶ τὸν αἰγαλονοδόντον λαδὸν αἴτο, καὶ τα δισ-

Council. General. Tom. XII.

Res, & quee unanimis in eundis inveni-
mur: & qui sumus sancti Spiritus, nos
contra invicem, sed pro invicem finas:
& qui sumus veritatis, idipsum sapientes
seque dientes exhibeamur, & nos sit con-
tentio vel dissensio in nobis: sed sicut ha-
bemus uolum baptisma, unam fidem, ita
& consonantiam uiam in omni ecclesiasti-
co negotio. Ex pax Dei qua exuperat om-
nem tensionem, in unum nos conducat,
& incolumente fidei integrum servet, & in ve-
niuntique sanctam ecclesiam suam, & com-
tibus intemerata domina nostra Dei genitricis

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyte-
ri, & locum retinentes beatissimi pape Ha-
driani senioris Romae, dixerunt: Hujusmo-
di literas sanctissimus papa recepit, & idcir-
co direxit nos cum retranscriptis quae jam le-
ga sunt.

Joannes Deo amabilis presbyter, & locum retineas orientalium principum sacerdotum, dixit: Haec literæ, & pietas imperii fecit nos venire huc, & effugere iniquorum illorum ecclesie inimicorum manus.

Sancta synodus dixit: Deus vos bene ad-
duxit.

Sanctissimo ac beatissimo domino Taraso archiepiscopo Constantinopolitano & universalis patriarcha, orientis summi sacerdotes in Domino salutem.

SAcratissimis & ex divina deitatis inspi-
ratione libellis apostolicis ac paternis
sanctitatis vestra praesulcis , o beatissimi ,
nos humiles , & eorum qui desertum in-
colere gestiunt , ultimi , tremore pariter
& gaudio sumus detenti . Tremore qui-
dem propter timorem eorum quibus ob-
peccata nostra servire decreti sumus , qui-
que vere sunt impii , & in circuitu , secun-
dum quod scriptum est , impii ambulant , ^{2/10.} ..
ac per singulos pene dies occasiones exqui-
runt , ut nos morti tradant , & perdant :
gaudio vero , propter veritatem orthodoxae
fidei quae fulget in eis solarium more radio-
rum , & luculentissimam explanationem apo-
stolicorum dogmatum & paternorum . De
quibus apte genitorem vocis Verbi , id est ,
prophetam Zachariam ad memoriam redu-
centes , magna voce clamamus : *Vigilavit L:* ..
nos oriens ex alto splendidius theorica &
divina providentia illustrata mentis , in tene-
bria & umbra mortis maligni erroris , id
est , Arabicis impietatis , sedentes , ad diri-
gendo intelligibiles pedes nostros in viam
& sereni ac pacifice constitutionis . Quis lo-7/10. ior-
querat potestas Domini ? nobiscum psallat
David pater Dei ; aut auditas facies omnes
*laudes ejus ? quoniam misertus est Deus des-
perati populi sui , & distinxit ad unam fi-
dei collegit harmoniam . Et erexit cornu salu-
tri nobis , & directionis in domo , & domi-*

— num recipiente templo unigeniti Filii sui A
ACTO III.
• Anaf. verb.
Rata primis
temporibus
propositis
etiam
debet esse
potest
raturum
sacerdotium
Gr. si que
qui per legem
justis legem
ad ordinem
ecclie obli
nem post vos
triumphe
Domini videbier Dei ac Salvatoris nostri
Jesu Christi: quod estis vos sanctissimi,
atque hi qui partes secundas ecclesie por-
tant per legem & ordinem ecclesie nostra-
triumphatores scilicet ac divitias redimiti
seu decreti principes nostri & domini ter-
ram orbis. Sacerdotium enim imperii
sanctificatio est & constitutio, & imperium
sacerdotio fortitudine & firmamentum: de qui-
bus sapientia quidam princeps & in sanctis
regibus beatissimus ait: Maximum donum
Deus hominibus praestitit, sacerdotium &
imperium: illud quidem adornans & re-
gens caelestia; hoc vero gubernans legi-
bus iustis terrestria. Nunc veraciter me-
dius maceris paries solitus est, & con-
cordia discordia principatur, & incurvatur
unitati divisio, & fuga lapsa disparuit dis-
sonantia: & pax Dei que exuperat omnem
sensum, iucundo vultu triumphat, & fidu-
cialiter converatur. Nunc nos qui facti
fueramus opprobrium vicini & affinibus
nostris, subfannatio & deriso his qui in
circuito nostro sunt, ac per hoc ad terram
pro confusione propescientes, ad celos una-
nimi alacritate suspicimus, & placentes in
exultatione proclamamus: In hoc cognovi,
quoniam volunsti me, quis non gaudebit ini-
mici mei super me. Me autem propter in-
nocentiam & simplicitatem erroris tituban-
tem suscepisti, & salvum me faciens exredi-
sti, & super petram apostolicam fidei claudi-
cantes pedes meos infixisti. Hec & his con-
cinentia scribere nos fecerunt divinitus exar-
ata volumina vestra, que canonica moti
lege, & paternae traditionis disciplina do-
bi, his qui apostolicarum sedium mode-
ramen sortiti sunt, per reverendas & a
Deo diretas bigas misisti: qui pervenien-
tes, & per Dei voluntatem ac nutum occu-
rentes Dei cultoribus fratribus nostris,
viris sanctis, qui dederunt animas suas pro
ecclesiarum correctione; & recogniti ex
veteri & antiqua conversatione, valde ga-
vissi sunt: & maxime reperientes ambos
in uno loco degentes, & modum Deo
placitum persequentes. Et tene revelantes,
ostenderunt eis orthodoxie vestre Deo de-
centes & dignos admiratione libellos, re-
ferentes per ordinem Deo placite sancti-
tatis vestre mentis, & pium Deo conser-
vatorum dominorum nostrorum consilium,
& communis omnium salutis expectatio-
nem, & circa Deum sine confusione spem.
At illi quasi unam animam in duabus
corporibus habentes, & unum secundum
apostolum sapientes, & a divino agitati
spiritu, secreto pariter & intelligenter fra-
tres contingentes & occultantes propter for-
midinem inimicorum crucis, que bine in-
de disposita fuerat, non suli sunt, cum E
ssent sapientes, vel credere visionem ipso-
rum, vel causa operari decursum: pro-
fertim cum in timore res haberetur, &
quam maxime crebrecens consilium &
diligens circumspiciendi traditus exigeretur.
Consilium enim bonum custodies, inquit, te
egitatio vero bona servabas te. Et ecce dum
latenter eos qui "le sub tuitione custodie
posuerunt, concurserunt usque ad nos: &
in idiopum congregates silenter, humili-
tatione nostram, primo quidem adjuramen-

ANN
CHAR
189

Actio
III.
moralis her-
os: quid
tempore
naturae
m. Johanne.

tem * vincentes , nos servare secreto ac fine propalatione , quo ab eis erant di- cenda , & in hanc modum quidquid ad- caudam pertinet exaggerantes , revelave- rint nobis omnia rei que sibi acciderat , circumstantiam . Stupefacti autem et com- paudi corde , lacrymisque perfusi ferven- tibus super hujusmodi narrationis miracu- lo & gloria tanta rerum mutationis , ^{mopissac} stetimus ad orationem , veluti peccatores , cum timore ac tremore : & ei qui facit omnia , & transfigit ad id quod melius est , docentes laudem referentes , petivi- mos obiazre benignitatem ejus , quo in mi- nimis nobis fieret medius , & per Spiritu- sum sanctum illucesceret lux scientie in cordibus nostris , atque communis utilita- tis consilii doaret virtutem , cogitationesque bonas ad determinationem optimi ve- tri propositi : quod & fecit , cum esset benignus atque misericors . Consideravimus igitur , sanctissimi , contaminatae nationis cognoscentes contra nos infestationem , re- tinere hos qui missi sunt , & prohibere appropriare his ad quos destinati sunt : ducentes bos in medium nostrum , & admonentes plurimum , ne inducerent tur- bationem , imo , ut specialius dicamus , exitum quiesceantibus , & Dei gratia pa- cificatis ecclesiis , vel populo miserabiliter C iugō servitutis afficto , & importabilium illatione tributorum oppreso . At illi haec moleste ferentes , dicebant , quia in hoc destinati sumus , ut tradamus nostras in mortiem animas pro ecclesia , & propositum sanctissimi patriarchae ac piissimorum imperatorum perducamus in finem . Sed si in vestras tantummodo apimas , diximus ad eos , cohauriretur periculum , habe- ret forte sermo vester aliquam firmitatem . At vero quia contra commune corpus pro- cedit ecclesia , qualis erit prefectus ? imo qualis non erit leho , adiunctione construe- re super patredinem , & firmo fundamen- to privatum ? & quomodo , inquiunt , vel D qua facie ad eos qui nos miserant , redi- bimus , nihil eorum quis secundum votum suum sperabant , omnino ferentes ? Ad haec deficiens nos , scientesque Deo ama- biles fratres nostros , Iuanne scilicet & Thomam , zelo divino orthodoxe fidei adorantes , atque duorum sanctorum & ma- gnorum patriarcharum synccelos , quia & fandificandoz silentii amatores , diximus & fandificandoz ad eos : Ecce tempus , fratres , acceptum salutis , & silentio excellentius . Ite cum viris illis , & pro eis apologiam assumite ; & enarrate viva voce , quo per literas intimare domini nostri supra vires esse conicimus . Nostis enim qualiter per E pusillibus accusationem exul factus sit a bis thronum fratris Domini sortitus est Jacobi . Cum autem opus Dei adimpleveritis , & apostolicam traditionem quo tenetur in ecclesia per Aegyptum & Syriam , domini nostri cognitam feceritis , tunc quod a vobis desideratur , amplectimini . Et quo- modo nos , responderunt , idiota cum si- gnis & inexperientibus , & ad tantam cau- sam .

Sis. etiam in Germania facta medina, *conversus*, Hardwicke.

153
tam infirmi & indocti , presumemus arr-
o pero negotium quod virtutem nostram
exuperat ? Sed Christus Deus noster , qui
per vilissimos & idiotas , e vestigio dixi-
mus , cooperatus est , sanctos inquam apo-
stolos , & per eos orbem terrarum ca-
pravit ad obedientiam verbi dispensatiois
sue , potens est dare vobis sermonem in
apertione oris vestri , ad supplendum intentionem & sensum orum qui neque literas
quiverant suscipere , neque aut sunt scri-
bere , vel super talibus quolibet modo manu-
tire . Qui cum Dei essent amatores , obe-
dientes filii apparentes , obedierunt verbo
nostro , & acqueruerunt horrationi : quos
cum prolixa promittentes oratione , & ga-
dium non qualemque bis qui misli sunt ,
concliantes , taliter divulsi sumus ab invi-
cme cum multa lacrymarum effusione . Ve-
rum , o sanctissimi & beatissimi , ut decet
paternam dominationem vestram , beogene
fratres nostros suscipite , & dominis orbis
abique subtraditione vel timore hominum
presentate : habebitis enim eos scientes li-
quido trium apostolicarum sedium conci-
nentem & concordantem orthodoxiam : qui
sanctas & universales sex synodos voce con-
fona predicant , atiam ad has , quam & se-
ptimam quidam iusurrando nuncupant , nul-
latenus admittentes , imo modis omnibus
respuentes , nimur ut dum in apostoli-
carum & magisterialium traditionum depo-
sitionem , atque sacrarum ac venerabilium
imaginum interemptionem & abolitionem ,
collectam . Vos autem sanctissimi divino
illustrati zelo , confitantes quoque haben-
tes divinitus confervandos dominos , qui
justo decreto Dei in vobis imperare prae-
ordinati sunt , simul etiam a Deo prote-
gendum & munendum senatum , prevalete
& viriliter agite , & confortetur cor ve-
strum , omnem inobedientiam apostolicu[m] ul-
cidentes , & ad Christi obedientiam coa-
piantes . Illud autem tamquam necessarium
yenes pontificalem apicem vestrum com-
monendum cūcimus ; ut si beneplacito cun-
ctorum regis , Christi videlicet Dei nostri ,
& eorum qui cum eo regare meruerunt ,
Dei scilicet amicorum & triumphatorum
dominorum nostrorum , volueritis celebra-
re synodus : ne molesta vobis appareat
trium apostolicarum sedium almorum pa-
triarcharum , & sanctissimorum episcoporum
qui sub ipsis degunt , absens , non
ex proprio eorum accidentis proposito , sed
ex tenetium seu dominantium illis terri-
bilibus minis & mortiferis penis . Hoc au-
tem subtilius est considerandum etiam ab
ipsa sacra & universalis sexta synodo , in
qua nullus eorum qui per idem tempus in
his partibus episcopi erant , conveniente re-
pertus est properi obsecnorum obtinentiam .
Sed nullum ex hoc sancte adhaesit lynodo
præjudicium : neque vires habuit prohibicio
aliqua statuendi & manifesta faciendo recta
dogmata pietatis , precipue cum sanctissi-
mus & apostolicus papa Romanus concor-
daverit , & in ea inventus sit per apocri-
tariorum suos . Et nunc , sanctissimum , hoc cum
auxilio Dei similiiter fiat . Nam siue tunc

μένον ὑπὸ τὸν πάσας οὐκετίς. οὐ τὸς πάμες, ἀπειρ-
νωτοῦ, ἔδοται εἰ σημεῖον δότε, εἰ πρὸς τὰν
ὑπόθεσιν ἀποτελεῖσαν εἰ αἰματίδιον ἔχοντας, καταπλ-
ηγόρῳ χρήματος τὰν πάμποτες ὅπεράλλοτες
δικαιοῦν; οὐδὲ ἐδίκαιον εἰ ἔδοται εἰς πάπιτον, ἀπειρ-
νη, συρριζεται, τὸν σύνονταν εποιῶν οὐκι, εἰ
εἰ τινὶ λογοτύποις τὴν οἰκουμένην πάσας πρὸς
ὑπόθεσιν τὸ λόγον τῆς αὐτῆς οἰκουμένης. Χρεῖος
οὐ Θεὸς πάμες δικαιεῖς εἰς δικαιοῦντας λόγον σὺ
εἰσῆκας τῷ γοργεῖτος ὑμῖν, πρὸς τὸ ἀπειληρώσεων
τὸ σκοπὸν εἰ πρότυπον τὸν μεταγράμματα δικαι-
μένον δίκαιοις, μηδὲ ἀν τολμάντων γράψαι η
γράψαι τι περὶ τῶν πονητῶν. οἱ δὲ Θεοφάνεις ὄν-
τες, εἰ ὑπόθεσις εἰσὶ πιστώσατε, ἐπειδούσαν τὸ
λόγον πάμεν, εἰ σέκας τὸν λόγον παρεκλινεῖται. οὐ μή
ἐπειδης προτεταγμένος θύμης, εἰ χαρα, εἰ τίνι τυ-
χήσαντας αἰτοεῖσθαι φροντίζοντες, ὅπις διε-
πιστεύειν αἵτινας μηδὲ τολμᾶς διερίσειν χύ-
στος. οὐδὲ ϕει ποτεται εἰ μακαριστοῖς, οὐ
πρέπει εἰ τῷ πατερῷ δεσπότοις ὑμῖν, ἀσύλιος
τοις ἀδελφοῖς πάμεν ὑπάρχειται, εἰ τοῖς δεσπό-
ταις τῆς οἰκουμένης ἀπερ συστολές εἰς ἀνθρώπινου
φοβοῦ παρεγένεται. εἴπει γάρ εὐτὸς ἐπισαμβύνεις
ἀπρίσως πάν τοιν ἀποστολῶν Θρόνον τὴν ἐμο-
ροπικήν περι σύμφωνον ὥροδοδοτεῖται. εἰ τίνις τοῖς
σύγιοις εἰς αἰκινώματας εἴκει σωθεῖσας ὄφοις καὶ
ρυτίσσιν, ἵπατο πρὸς παιάνια, λινοὶ εἰς ερεδούμενη-
τες Θράσσους, εἰ προσέμψωι, οὐδὲ πάτεται αἴ-
τος αλλόριος, οὐδὲ εἰτε καθαρίσεται πᾶν ἀποσολι-
κῶν περι διδασκαλικῶν παρεδότων σωθερω-
θεῖσα, εἰ πάν Θεον εἰς τεπτών εἰκόνων ἀπειρίστες εἰ
ἔχετετε. οὐμένεις δὲ ἀγνώστως, πεπυρθεῖμεν
τοις ζέλοντος πάτερχων, σύμφοροντες τὸ δικαιο-
ψίων Θεὸς βασιλείαν ὑμῶν προειδίντες Θεο-
φύλακτος δεσπότοις ἔχοντες, ἀμα δὲ εἰ τὸν Σιο-
στεκῆν καὶ Σιοτεχίσων σύρχατος, ἔχοντες καὶ
ἀγέλεκτες, καὶ κρατικῶν οὐ καρδία ὑμῶν, πά-
σαν παρακολούθασσον ἀποστολῶν διεκδικεῖσθαι, καὶ εἰς
τὸν τὸ Χερσὸν ὑπάσπιον μεθαρμένοτες. εἴκεν δὲ
τομημένοκόρι, οὐ ἀπογιγνοντες τὴν ἱεραρχικὴν
ὑμῶν κοροφήν, εἴρη δέσποιν τὸ πεμπταστίνος
Χερσὸν τὸ Θεόν πάμεν, οὐδὲ τοῦτον συμβαστο-
λῶν αἰκινώματος θεοτετετάντος εἰς τοπικῶν δε-
σπότων πάμεν, βαλιθεῖται στρατηγοῖς σωμάτων,
μη ἐπαχθεῖσιν ὑμῖν φανεῖ τοῦ θεοῦ αποστολῶν
Θρόνον τὸν ἀγιωτάτον πατερχόν, εἰ δὲ δι-
ατος ὀποτεπόντων ἐπισκόπων οὐτολεψίας. οὐ γάρ
εἰ οἰκείας αἴτιος τὸ ἐμποδῶν φροντίσων, οὐδὲ
τῆς τοῦ κρατούτου εἰ χειρούσιον αἴτιος φροντί-
σατος ἐπεισοδεύτως οὐ θεατηφόρος ἐπιτημότος
τοῦ διετίναι αἰεψέργετον σωμάτειον οὐ αἴτο τῆς α-
γίας οὐ οἰκινώματος ἐπτά σωμάτος, οὐ δὲ διετίνοι
κατὰ τὸν παρενέποντα πάτερα Ρόμπος συμβαστ-
τος αἴτιος οὐ σωματείντος δράσα τοῦ οἰκείου α-

¹ Sic etiam in Graecia, sed tamen fortis melius, reprobavit. Harduin.

ANNO
CHRISTI
• 87.
• Regno

ταπεισταίνειν. οὐ ἀργίας, σύνθηται, τόπος γέμειος
εἰς Θεό. οὐ δὲ βάσις Κακῶν τοῦ εἰδότος οὐ
πίστις εἰς τὸ τέλος εἰσπράξεως δέσμηντος πόρου, οὐτού
καὶ Τῆς κακής οὐδεποτεμόρφως Χειρὶ χρέει συνέ-
δει δύσκι μετατρέψεις υἱού εἰπε τὸν τόπον απειλεῖσθαι
Ὥρον τοῦ παρθείνειν πάντοτε, καρχηδόντες οὐ
τῷ τῷ φύῃ πλήρῃ διαλλάγει τὸ πατεράδες κατε-
γράφειν εἰσορθότος, οὐδὲ εἰς τὸ ἀρχάσθαι ἀποκά-
τεσθαις κατέ τινας επειδακτικούς παραδεστού. αρές δὲ
εὐχαριστεῖ τὴν μετόνυμην πλάνην γραφείσας, πληρο-
φορεῖ τὸν ὑπέτερον διεποταῖς μεταχειρίσθεις,
καὶ τῇ νικητῇ πολὺ διατάχει τὸν πειστέων,
συνειδούμενον εἰπε τὸ γίστον τῆς σωθεῖτος Θεούδερο-
τοῦ οὐ σύγιον ταχέος ήμων οὐ πατερέμχυ Ιεροσο-
λύμην εποτέβει τοὺς ιψός ημῶν γραφεῖστο. τόπος
δὲ τοῦ λίβανου κατέ τὸν σταύρον θεομόριον τῆς
πατερότητος οὐ αύτος καὶ σύγιε τῷ λόγῳ γραφείσης
τῆς μεταφύσεως οὐ διαστίζει τὴν λόγην σύγνωστον
πατερόρχεας, Κοσμῆς φερόμενον τὸν Ἀλεξανδρείας,
καὶ Θεούδερον τὴν Αποτολήν Θεούδερον, οὐτε τοι
αποτελεσθεῖς αὐτῷ διετί ζύμη εἰδίκειτο. εἰσπράξεις
ιμάτιος οὐ πηγὴ Σχημάτων οὐ μέρος διεργαλαξείσης,
συνώνυμος οὐ θεοτιμώτοις.

Ιστορική Θεολογία της Αγιουπάτων πατερών
Ιεροσολύμων.

ΠΙστορίην τοιν, μακαρεύπιστοι, καθετάρι-
σάνδιπτοι καὶ ἔχει ἀρχῆς πεπιστεμένοι, εἰ-
σιν Θόν ταῦτα ταυτοκράτορες, αὐτορχοῦ ταυτο-
κράτος οὐδὲν ὄλδου, φαῖται ὅρτειος οὐδὲν ταυ-
τον. οὐδὲν ἵνα κλέψῃ Ιησοῦς Χριστὸς τὸν πάτερνον
τὸ Θύν, τὸν μονοθύρην, τὸν ἀδίκος τὸν επαπάθω-
σέ αὐτῷ γνωσθίστον τὸ Θύν καὶ ταῦτα, ηγε-
τῶντος ἀρχαίον οὐ τὸν ταῦτα γνωσθεῖν, ηγε-
τῶντος τῶν υπερεστῶν ἰχνῶν, φαῖς ίχνων, Θεού
ελπιζοντος ἐν Θύν ελπιζόντος· οὐ διὸς ἐπομένη α-
γιονος οὐδὲν εἰς τὸ ταῦτα οὐ τορβαδύμονος, τοῦ
φαῖς οὐ Θόν ηγετῶν γνωσθεῖμον, ηγετῶν οὐλα-
δοῦς ταῦται ηγετῶν συναίδοντο, εμποτοῦ τοῦ οὐδέ-
φαλον, ηγετῶντος οὐδὲν οὐθετος, οὐκαπέτης Κατα-
τηνος. Εἰδέδει δικαιοσύνη τοῦ ομοτιμοῦ δικαιοθεού, η-
γετῶν μιαν συνεφελευτημένην θεοτηταν, ηγετῶν μιαν συ-
νεγομένην οὐ κατέλειπεν, αἴδει προσεκτικόν
τον ηγετῶντος αγαγόντος τοῦ οὐσιαστήσοντος.
Εἰδέδει γαρ τὸ μονάδι τοποθετεῖν, ηγετῶντος
επιδίδοντος δοξαζομένην. Εἰδέδει μάρτιον τῆς Ιησοῦς
επιτι, μονάδα δὲ τοῦ μοναδικοῦ τῆς Ιεροῦς.
* Ήτο γαρ τὸ σῶμα τοῦ ιδοντος πολυχυμόνος ἔχει, οὐδὲν άντι
τὸ ταῦτον δύναται διεμφύμενον, οὐδὲ ζωτιφρόν
μάλλον συντριψμένον Στέπρον. διεμφύμενον γαρ
τοῦ αρχηγούτας θεογένετος, ηγετῶντος τοῦ
προσωπικοῦ ἴστροτος, τῷ ταῦτῳ Τίτος ιστις η
τοῦ φιλού: λίστας, η ταυτοπλη μεμερισμοῦ επο-
στεια. Εἰς γαρ Θόντος εἶται, οὐτὶ Κατατηνος μία
θεομητος χριστοποιησει, ηγετῶντος
γνωσθεῖται. ηγετῶντος οὐ Θόντος οὐ Θόντος η
μία Θεότης ιστι, διαφέρεται, ηγετῶντος οὐ Θόντος μία
ελπιζει. Αρρενεὺς γαρ τὸ διεπιζόμενον οὐ καθέ-
τρες οὐ ηγετῶντος ιστι ηγετῶντος, ηγετῶντος
Θόντος κατεγγέλλεται, ηγετῶντος οὐ ιδεῖται ποιά-
ποιάγεται λιγότερον, συνιλόθρημον ηγετῶντος
οὐ, ηγετῶντος ιακώντας συναελέσθειν θεοτεσσαν

illius fides in orbis terra personit fides ;
ita & synodi que sunt per gratiam Dei congreganda est per interventionem veram , & ejus qui moderatur apostolorum principiū sedem , predicabitur in omni loco qui sub sole est ; videlicet quia tyranice destruxerunt , erigentes , & in antiquam & apostolicam reformatam traditionem . Porro ad munitionem humilium literarum nostrarum , satisfactionemque beatitudinis dominationis vestrae , atque videtur & triumphantorum imperatorum nostrorum , conspexitus etiam exemplar synodorum Theodoris sandie memorie patris nostri & patriarchae Hierosolymorum subjicendum his quæ scripta sunt a nobis . Hunc autem libellum secundum solitum ecclesie ritum , idem sandie recordationis scriptis beatissimi & alii termini sanctissimi patriarchis , Colombari scilicet Alexandriæ , ac Theodori Antiochini Theopoleos ; qui & reciproca synodica eorum , dum adhuc viveret , receperisse dignoicitur . Incolumes vos pro nobis orantes Dominus conservet , sanctissimi & divinitus honorati .

*Exemplar synodorum Theodori sanctissimi
triarchae Hierosolymorum.*

Cedimus igitur, beatissimi, quemadmodum credidimus de sursu ab initio, unum Deum Patrem, sine principio penitus & sempiternum, omnium visibilium & invisibilium factorem: & in unum Dominum Iesum Christum Filium Dei unigenitum, ex ipso Deo & Patre sempiterne ac imparsibiliter natum, nec aliud principium quam Patrem scientem, & ex ipso substantiam habentem: lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero. Et in Spiritum sanctum ex Patre procedentem, lumen & Deum per se cognitum, & existentem & ipsam per veraciter Patri & Filio coeternum homouerion & contributalem & ejusdem essentie ac naturae, similiter autem & deitatis. Trinitatem homousion ac unius honoris & throni, quia in uiam recapitulatur & colligitur deitatem & communem dominacionem, sine peruersali & subfletiali refusione vel divisione. Trinitatem enim in unitate credimus, & unitatem in Trinitate glorificamus: Trinitatem quidem tribus substantiis, unitatem vero singularitate deitatis: ^{f.} que neque unum quod proprium possidet, confusum habet, neque que non ipsum trium per totum divisum, ^{f.} sed confundens habet, ^{et.} potius in utroque conservatum utrumque ^{f.} sed potius in altero ^{et.} alterum. E numerata personarum diversitatibus, identitate autem substantiae & naturae unita, omnino partitionem non recipit. Unus enim Deus est, quia deitas una famosissimo predicator, & in Trinitate personarum cognoscitur: & neque secundum quod unus Deus & una deitas est, dividendus & in tres Deos disperendiatur: Arianorum enim est ista impietas: neque secundum quod tres unus Deus est & cognoscitur, eum substantiam tres predictantur, & Pater & Filius & Spiritus sanctissimus dicuntur, contradicunt vel compadantur, & in unam ^{f. sole}

—

sele commiscens substantiam : Sabelliano-
rum enim est illa nequitia : & ideo be-
ne a deiloquis sanctiorum est, monadem
quidem nos debere sapere in una & in
singulari deitate, Triadem vero in in-
confusis tribus substantiis : non autem a-
lium unum Deum präter tres personas
agnoscimus ; neque tres Trinitatis unius
substantia personas, qui sunt Pater &
Filius & Spiritus sanctus, alias präster
unum Deum scimus. Et propterea unum
tria, in quibus deitas est, prædicamus :
& tria unum, quorum deitas est, annou-
ciamus : imo ut verius dicatur, quas tria
deitas & est & agnoscitur.

Credimus autem & in uom ejusdem san-
cte consubstantialis Trinitatis Dominum no-
strum Iesum Christum: qui cum in forma
Dei esset, non rapnam arbitriis est, ut ait
apostolus, esse se aqualem Deo; sed semetipsum
exanimis, formam serui accipens. Patri enim
cum sit consubstantialis atque confessor in
novissimis temporibus non est designatus na-
tivi ex sancta & intertemerata Domina nostra
Dei genitrice, carnem ex ea sumens anima-
tam anima rationabili & intelligibili, primi-
tias massa nostra, non seminatam, sed con-

ditam per Spiritum sanctum. Ita procedens unus ex duobus contrariis Deus Verbum, cum perfectus natura Deus existaret, factus natura perfectus homo idem ipse, non mutans naturam, neque simulans dispensatio- nem; sed carni rationabiliter & intelligibili- ter ex sancta virginie sumpit, & in ipso ut esset fortis, unitus est per substantialiam inconfutabilem ac indivisibilem; non transversa deitatis suae naturam in carnis substantiali, sed neque substantialiam carnis suæ in naturam lucis deitatis. Dux igitur naturas inconvertibiliter invicem adunatas in una Dei Verbi substantiali, unum Filium & Dominum nobis demonstraverunt visibilem & invisibillem, mortalem & immortalem, circumscriptum eundem & incircumscripsum, Deum perfectum & hominem perfectum, in duabus naturis agnoscendum, & in duabus libe- beris operationibus & voluntatibus adorandum. Nam non utique operaretur divine, nisi esset natura Deus: neque rursus humana, nisi natura ficeret homo. Hunc confite- mur, qui vete sit Deus & homo, proper salutem nostram crucifixum susse, & carne mortem gustasse, sepulturamque trium suscepisse dierum, & relurexisse a mortuis propriæ potentia deitatis, infernum dispoluisse, & eos qui a scelere vnde fuerant, libertate donasse, in celos ascendisse, & in dextera Patris sedisse, & venturum, secundum vocem incorporalium ad apostolos delatam, in secundo suo adventu judicare vivos & mortuos. Confitemur autem & mortuorum in novissima die per vocem archangelicæ rubæ resurrectionem, & operum a nobis be- ne vel aliter gestorum, iuste Christo Deo nostro judicante, retributionem, & in fu- turo eternam vitam & terminum non ha- bentem.

Suscipimus autem, & firmamus, & alacriter amplectimur sanctas & universales sex synodos, quae per Spiritum sanctum contra omnem congregatas sunt hæresim in diversis locis atque temporibus; quas universales sub salute orthodoxorum ecclesie magna voce pre-

ὅτι Σεβελίδης τὸ ἀνθρώπικον. Καὶ δῆλον κα-
λῶς τοὺς Ζειόληγες πλέοντες, μενοῦνται μὲν τὸ
νέοντον τὸ μὲν εἰς ἵναντες Ζειότηπι, τρέμεται

μας φράσεις σε μηρούς πάντα την θέλωσην
διό τας απογράφουσαν τελείως οικοδόμησαν. ή αλλά
λοι διό τις ίδιε Θεών περι τα τελείων υποτελεσθεί^α
πρόσωται. επει τα τελείων γενούσια αρρέ-
νευται, έπειτα είσι διατήρη, ή όντες, το πλήμα
των άλλων, επει τα περι τα ίδια Θεών ιστορίαν
είναι. Τόπος είναι τα τελείων, Σα είς ή θεοτόκος,
κηρύκτεις· επει τα τελείων είναι, ον ή θεότητες είσιν, έκα-
γγιλλούμενοι· η τάχα ελληνίστερη είσιν, η ή θεό-
τηται είσι και γηνεσίτεται.

Δεχόμεθ δὲ καὶ στρατιών, καὶ εἰσόμενος ἀπο-
ζόμενος τὰς αγίας καὶ οὐκαριστίας δὲ συνοδού,
τὸς δὴ ποιητῶν εἰς κατὰ τόπους συναθροι-
σθεῖν αἰρόμενος σὸν δημόσιον τόπον καὶ χρήματα
ὅς καὶ εἰ καθ' ὅλην τῆς υἱοῦ πλίνη τῆς ὁρθοδόξων

1139

ANNO
CHRISTI
111.

ἰκανοῖς δύσπονοις καρτίσσω, τοῖς δρῦσι Α
καὶ θεοτόκους δοῦλοι εἰσπαγκόται δέρματα, δέ-
χόμενοι δὲ ἀποδίκοτα, καὶ εἰσελθόμενοι ἐν ἀ-
ποβάνοται. οἱ αριστὲ μῆτρες οἱ τοῦ Ναοῦ συνε-
γερθῆσθαι τῷ τῷ. σύνιον πεπάντες εἴτε
καθηρέσθαι Λαϊς τὸ τῆς μαρτίου ἴστανται, οἱ τῷ
αὐτῷ ψυχοθέραμα βλεπομένοι. δὲ οἱ δύσπονοι,
καὶ τὰς μαρτίους τῇ αὐτοῖς κατατημένοι θεοτόκους, οἱ
τὸν τὸ φεῦγες πτίσμα βαπτισθεῖσαι, τὸν
δὲ οἱ τὰντα εἰπεῖσαι, οἱ ἐκ μηδέποτε εἰς τὸν
εἶναι περήχθω, ἀποδίκοται, καὶ τὰς αὐτὴς ἀπο-
φορες, οἱ τορρὸς τῷ θεοτόκῳ αἰκατητοις επιτραποδέ-
νται, θεοτόκοις τῷ πέριστρομον Ιησοῦ Χριστοῦ προ-
πάτων τῷ αἰώνιον οἱ τῆς τοῦ ταῦτης μαρτίους οἱ Β
ερσάτους ἄχρονος, ἀρρένων γρυπότητος, οἱ ἀ-
μάρτιον τῷ πετρεὶ αποφέρονται οἱ τῷ αὐτῷ περιθέ-
ται· οἱ δέ συμβόλια, οἵτινες ὅρθις ὁμολο-
γίας, ταῦτα τὰς κατὰ Χριστὸν αἰκατημένας θεο-
τοκοῖς ἰδεῖσθαι μετέπειταν. οἱ δεῖπνα δὲ οἱ τοῦ
Κανατιπέλεως εἰποχῆσσα τῷ τῷ. πατέρων εἰ-
νόδες κατὰ τὸ περιπτετάχη Μακρονίας, οἱ τῷ
αὐτῷ ἀντὸν Θεοτοκοῦ Ημαρέων. οἱ τοῦ αὐτοῦ εἰ-
νόδες τῷ αὐτῷ τηνόμα τῷ ἀρχοντὶ ὄμοισιν. Εἰ δεδε-
καλοῦσθαι ἔχοντο, οἱ τοῦ ταῦτης ἄχρονος οἱ αἰδίοις
τῶν ἐκτύρθους ἰδεομένους ἔχων, οἱ ὄμοιστοι τῷ
πετρεὶ οἱ τῷ αὐτῷ, εὐμαρτυρούμενοι τῷ εἰς συ-
δοξεῖσθαι· τοὺς δὲ Κλαστρομάρτιονας διευχωρά-
τα οἱ αὐτὸι τῷ περάληπτῷ ἀκαθίσματον αἰγυ-
τοις καθητοῖσι, μῆτραι οἱ τοῦ πετροφόρου Αγολ-
ηγεων, ὃς τὸν κατὸν τοῦ συντῆρα αἰθρίους ἄκουοι
οἱ ἄντοι ιερωμένοι. οἱ τετταὶ οἱ τοῦ Ερίση τῷ
πετροφόρῳ τῷ διάχορον αὐγίσιον πεπάντες τῷ
αἰθρίῳ περιθέταις εἰς καπιτίους οἱ τοῦ πετροφόρου
οἱ αὐτοῖς προσωποῖς τῷ αὐτῷ οἱ ὄμοιστοι συν-
τετάχθησαν τριάδα· εἰ μόνη διεπάρεται τοῖς λίνωμάνοις
δύο τοῦ Χριστοῦ φύσεις εἰς δύο ωνταίστοις, αὐτά
οἱ τίκι, Θεοτοκοῦ, φωναὶ οἱ κατέπτενται ζευμα-
τόροι· οἱ Χριστοτάκειαί τοις νομοθετήσθαι οἱ πε-
ραγμοῖς τῶν ὄντων Θεοτοκοῦ, οἱ περὶ τῷ τῷ
Εἰ μὲν τοῖς περθέσι, οἱ πάσις κοντῆται οἱ
αἰώνιοις ὑπερτίρεις δεξιπτεῖ οἱ λαμπρότητη διδύ-
μηρυθρόμενοι φύσεις. τοῦτο τοιγάντι οὐδὲν αὐτοῖς
τῷ διάχοροιν πεπάντες αἰθρίους συνάδεσθαι· Ο
τῷ ψυχοθέρᾳ αὐτοῖς λαρυγγαῖς· οἱ τοῦ τοῦ τοῦ
ταῦτης περὶ αἰώνιον ἀλλαγμάτων, οἱ τὸν αὐτὸν εἰς
ἐχθρόν τῷ πίμερῷ οἱ τῆς ἄχρονος γρυπότητη τοῦ
ταῦτην οἱ Θεοτοκοί Μαρίας, τὰς ἡμετρητὰς φορη-
μένατείμενοι διδέξασθαι, οἱ Θεοτοκοί τοῦ ἀ-
θρωτοῦ πλεονοῦ τὸν αὐτὸν αὐτὸν τῷ Θεῷ κατεγγυ-
λαῖσθαι, τοτὲν οὐαὶ οὐαὶ Χριστοῦ οἱ πάσι, οἱ
ἀτέλες μίαν φύσιν τῷ Θεῷ λόγῳ στεφανώμενοι·
διπρὶ σημαίνοντα τῷ τῷ δύο φύσεις τούτης
τοῦ θεοτοκοῦ θεοτοκοῦ· οἱ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
άγιας Μαρίας πορευθίστας σύμμαχοι. Λε-
πρότεροι δὲ οἱ οἱ Χαλαδεόντες Θεοτοκότες εἰ-
κεντάλιοι συνάδεσθαι τῷ Χριστῷ φύσεις τοῦ
πεπλωτέρου αἰρέσθαι· οἱ φύσεις δὲ περάλη-

Council. General. Tom. XII.

dentes, rectis ac divinitus inspiratis carum
dogmatis fulciantur, recipientes quos il. A c t i o
in recipiat, & abjectores quos ipsi ab-
ciant. Et prima quidem apud Nicam ce-
lebrata trecentorum decem & octo sancto-
rum patrum synodus in depositionem Arii a
furia cognominati, & ipsas animas corrump-
tentium blasphemiarum: quem ut divorem
infans, & inconsuete incisorem deitatis &
Filium Patri creaturam garrula verboitate
satentem, per quem prodebat suæ crea-
& ex non existentibus ut esset produc-
fuit, anathematizavit cum omnibus con-
fessione eius, & procul a divinis sacrarib[us] pe-
puil, predicans Dominum nostrum Iesum
Christum ante omnia fucula de Patre sub-
stantia & substantia, sine tempore ac sine
fluxu natum; consubstantiam Patri & san-
cto Spiritu existentem: & per symbolum,
id est, fidei recta confessionem, omne Chri-
sti dispensationis edocuit expedit mysterium.
Secunda vero collecta est Constantinopoli
centum quinquaginta patrum synodus con-
tra Spiritus impugnatorem Macedonium, &
Deo excolos Semirriacos socios ejus: qui
sancta synodus eundem Spiritum sanctum
ducem ac magistrum habens, ex Patre sine
tempore ac sempiterne processionem dogmati-
zavit habere, & homousion Patri & Filio
fore coadordanum & conglorificandum: eos
autem qui blasphemaverunt in eundem Pa-
racletum, sine remissione anathematismis fab-
rūni inenarrabilibus, una cum despiciente A-
pollinario, qui * Salvatoris nostri hominem.
sine intellexi, cum esset amens, verbote
perhibuit. Et tercia prior Ephesi ducento-
rum sanctorum patrum refulgens synodus in
destructionem & dejectionem hominem co-
lantis Nestorii & co-sentaneorum ejus: qui
ex propriis execrabilibus cogitationibus de-
ceptus, aliud esse Deum Verbum, qui au-
te fucula est, & aliud eum qui ex virgine
proper salutem nostram incarnatus est, gar-
rula voce profatus est, quartam sceleratus,
etiam nolens, pugnam in sanctam & con-
substantiam Trinitatem inducens: non so-
lum separans unitas duas Christi naturas in
duas substantias, verum etiam vocem, qua
Dei genitrix appellatur, maledictus abjurans,
Christoticon hanc vocari nequissime sanxit,
quam vere Dei mater est, & ante partum &
post partum virgo, atque omnia intelligibili-
lis ac sensibilis natura gloria & claritate
creata sublimior. Hanc igitur eadem sancta
ducentorum patrum synodus anathematiza-
vit, una cum agnitione inidentibus deliramen-
tis ejus; unum Filium ex Patre ante secula
illuxisse, & eundem in novissimis diebus de-
intemerata virgine ac Dei genitrici Maria
natum fuisse, naturam oscuram indutum edo-
cens, & Deum perfectum & hominem per-
ficiunt eundem Filium Dei denuncians, id
est, unum Filium & Christum & Dominum,
& absolute unam naturam Dei Verbi incar-
natum: quod significat doaram naturarum
unionem, qua per substantiam facta est.
Dei vero genitricem proprie ac per verita-
tem sanctam Mariam nominari legitime sta-
tuit. Opportunitissime autem Chalcedone dvi-
bitus collecta orta est synodus sexcentorum
triginta sanctorum patrum in depositionem
decepit heresos confular Chriti naturas
perhibentis: quam primus insensatus Euty-
ches

gr. Salva-
torem uo-
rum fecu-
dam homi-
num.

CONCILIUM

A C T O

I I I.

ches ex insipiebit sua instituit, in uno Christo duas naturas inconveribiliter unitas abnegans, & unam naturam ex duabus factam & compositam prodigiose conjiciens : qui & Diocorum nostrum fauorem & defensionem habebas, orthodorum dogmatum calumniantor, & veritatis hostis inventus es. Sed hos ambos synodus sancta destruxit, & deliras vocum novitatis eorum severis cum illis anathematibus subdidit, predicas Christi veri Dei nostri duas naturas inconveribilitatem & incommutabilitatem in una substantia sua ; perfectumque in deitate simul eundem & in humanitate consilere, ex duabus & in duabus naturis noscendum. Praeterea & nequam Nestorii divisionem, & ipsum quoque cum sibi consentientibus abdicavit. Deinceps autem & quinta convenit lypodus in dominante civitatibus, centrum sexaginta quatuor sandorum patrum numerum salvans : qua ab ipso sancto Spiritu data, ante se celebratas sanctas quatuor syndicos roboravit, & earum recta dogmata sequens, anathematizavit Nestorium, Eutychem, Theodorum, Mopuestias cum blasphemis suis : adduc etiam & Origenem, & Evagrium, Didymum quoque, & omnia fabulosia & pagana atque prodigiosa ipsorum eloquia, nec non & epistolam quae dicitur Ibe ad Marim Persam ; & conscriptiones Theodoreti. quas contra recta duodecim capitula sancte memorie Cyrilli comprehit.

Post quam sancta sexta synodus quemadmodum alias sol emicuit, ducentorum octoginta novem lantorum patrum, regiam urbem fortita pro reipublica in qua celebrata, eos qui duas proprias voluntates & operationes in dispensatione carnis Christi Dei nostri denegant, & unam voluntatem & unam portentosae afferant operationem Salvatoris nostri deitatis pariter & humanitatis, anathematizavit: id est, Sergium, Phyrhum, Petrum, Cyrum, Honorium, Theodorum Pharanitanum, & Polychromium delirium senem, atque omnes qui definiuerunt, vel definient, aut definire presumunt unam voluntatem & operationem in duabus Christi naturis. Si enim, ut quodam in loco quidam sapiens ait, sine voluntate & sine operatione humanam Domini naturam dimiserimus, ubi perfectionem in humanitate salvabimus? Duas igitur voluntates & duas operationes congruentes duabus Christi naturis, ut naturalia earum co-sstantes idioma, sic magnum salutis dispensationis mysterium luculentius explanauerunt, & orthodoxam fidem omnium ecclesiarum Dei sine calumnia sineque dubitatione recte sapientibus servauerunt. Has sanctas sex synodos solas esse universales dicimus, alias post has non admittentes synodus: neque enim derelictum est quid ab apostolicis traditionibus, vel paternis seu legitimis editionibus, egens correctionis, vel cuiuslibet ornamenti quoquomodo. Omnes itaque male sentientes hereticos, tamquam fatoris zizaniorum satane dilectipos, & animas corrumptentes, videlicet Simonem mago, usque ad eorum detestabili-

Εύτυχος δέ ἀρρεστικός σωματίστηκε, τὸς δὲ τὸ
νῦν Χριστὸν διο εὐεξεῖς αἴθιτας λίγαις ἀπά-
ριμος· καὶ μετὰ φύσιν οὐ τῇδε διεργάθη. —
πραπεδούμενος σωτῆρις. ὃς καὶ Διοσκορεὺς τὸν ἀ-
λπάτοντα σωματικὸν καὶ δέλδικον ἔχων, τῷ δέ
τοῦ δούρωπον πατήσαρχος· οὐ τῆς αἰλιθείας ἀ-
τιταλ· Σρητεῖς αλλὰ πάτερ ἄμουν ἡ σύγια κα-
πιλίων σωματός· τοι τοις λόγοις ^{καρδιοποιίας} αναποτελεί-
αντίθετος εὐεξέρεστος σωματίς παρουσία-
βαλε, κηρύκευσα τὸν τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀλπάτοντα πατέ-
ρον δύο φύσεις εὐηγχύτων, αἴθιτης, ἀμπε-
βλήπτης εὐωδίστης· τὸν τοῦ μητρὸς πατέρα πατέραν·
πλειστοντος τὴν αὐτὸν τὸν θεότηταν ὑπέρφερεν εὐεργε-
ωτητι, εἰς διοτονέοντα δύοντα γυνορίζεοντα φύσεις·
αφρός τύπος δὲ οὐ τοῦ τοῦ μωσαίου Νεοφύτου διαί-
ρεσσι, καὶ αὐτὸν εἰκόνην σωματίς αὐτῷ σύμφροστην
ἀπεκρίψει. καθεῖτο δὲ οὐ τὴ πειρατή-
ται σύνοδος· οὐ τὴ διστολήσερ τῷ πόλιον, ρέδ.
σγίγιον παπίρων ἀρέθμοντι αποδύσεται· πῆτις
τοι αὐτὸν σγίγιον πειρατήσει, τοις αφρός αὐτῆς
εὐηγχύτημας σγίγιον παπίρων σύνοδος απεικρύτεται,
καὶ τόπον τῆς ὄρδεων ἀποκαλύπθησται δόρυσσαπ, α-
ιδηματιστασαί Νεόφυτον, Εὐηγχύτην, Θεόδωρον τὸν
Μοιζαῖτας σωματίς ταῖς βλασφημίαις αὐτῷ· ἐτί πε
Ωριζόμενον, Διδύμον, καὶ πατέρας τοις μαθηταῖς καὶ
ἱελίωνταις αὐτῷ πραπεδούσας, τώπον ληγυμήμαν
αἴβα τετοπολίους τοῖς Μάρτιον τὸν Πίρητον, καὶ τὴν
εὐηγχύτηματα Θεόδωρον, καὶ πατέρα τῷ ὄρδεν
διδίκαια κηφαλαῖσιν τῷ τοι σγίγιον Κυρίλλου συνε-
γράψατο.

Μετὸς λοῦ η σγίγιον ἵκτη σωματός ἀσφερ διλ-
λος ἐξεργάζεται πλάτος, τῷ στοθί. σγίγιον πα-
πέρων, τοις Σαστοίδεσ τοῖς λαχταῖς κατοπτρίσει.
Ἐστιν ἡ κροτόδησα, τὸς τοις δύο απτέκτωντος θείλαστος
τοις Σαρρήσας εἰτε τῆς Σαστέρας οἰκονομίας Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἐμμένη ἀπαρτιζόμενος, καὶ μίαν θείλαστον καὶ
μίαν πραπεδούμενον σύρρυγμα τῆς τοῦ σωτῆρος η-
μένον Ιησοῦ Χριστοῦ θεότητος τῷ αἰδηρωτοποτοῖς,
αιδηματιστασι τοτείς Σερρήσας, Πύρρου, Πίκρου,
Κύρου, Οιώρου, Θεόδωρον τὸν τῆς Φεραύ, Κ
Πολυχρόνον τὸν λαρίσαστα γίροντα, καὶ τάπτες
τοις θείματιστας, ή θείματιζοτα; ή θείματι-
ζεται τολμαντης μίαν θείλαστον καὶ σύρρυγματα εἰσὶ
τῷ διο τοῦ Χριστοῦ φύσεις· εἰ γέρ, ὡς τοις ἴ-
φη σφεσ, ἀθέλαντο τῷ αἰδερωτοποτοῖς αἰδηρω-
τίκην τὸν φύσιν περίσσοδον, τῷ τοῦ ὄρθροδοξον
τοῖς πατοντοῖς τῷ εἰκαλποτοῖ τῷ Θεοῦ αἰτητριασεο
τοις αἰτηματιβαλον δικοσμάστο τοις φρόδοφροστο·
τοις τοις σγίγιοις οἶκοι σωματός καὶ μόνες ὅστις οἰ-
κημάτης εἰσεργάμεται, ἀλλὰ κατο τούτος ὁ προ-
σομόρφος σύνοδος. εἰδὲ γέρ, έσωλιτεπταί τοις
αἰσθετικῶν περαδόντων, ή περικίνων σύρρυγματο-
σσόντων, δεόμενον διορθώσας, ή τοις σιατεγνέστησαν
κοσμήσασ εἰσεργάστο τοσα· πάγιας τογηράν-
τος πακόφρων αἰρετικάς, οἵ τοι σπορίες τῷ ζι-
ζανίον ταττείς φαττητός καὶ ψυχοθόρυς μύγας,
από τῆς τοιν κατης χορηφής, Σιλιμόνος φυτα τε
μάγη, μέχρι της Σεδελυρωτατης αὐτῆς ὥρας, συλ-

Alem caudam : & ut complexive dicamus, ceteros omnes ex tota profusa anathematis-
zamus anima simul & mente : maxime illos, quos prelati sancti & universales sex synodi anathematizaverunt, una cum Severo Accipitrorum' auctore, (id est, dore, glosse,
sororum qui Christum animus natura esse fer- anathematis
tentur.) Quin & Petrum respuo cognomen- inferens
to Cnaphe, qui in trifragio hymno ' argu- scelum est in
mentum apponere auctor est, & passionem ipsorum aliam
impassibili applicare deitati presumptus ; & negacionem
omnes qui blasphemiam ejus sectantur. Non autem refutamus, sed oppido confirmamus & admittimus etiam locales sanctas synodos, & correctiones canonicas que divina sunt ab eis inspiratione depropria, atque legislationes carum animas illustrantes. Apostolicas autem ecclesias traditiones, per quas honorare & adorare sanctos & salutare docemur, suscipimus & amplectimur, venerantes eos ut famulos & amicos atque filios Dei. Honor enim qui circa devotos conterravorum agitur, probationem habet bona voluntatis erga communem exhibite Dominum. Illi enim ipsi cellaria Dei & habitacula munda, sanctique Spiritus purissima specula facti sunt. Sed & ipsorum animas ^{sap.} in manu Dei sunt, ut scriptum est. Cum enim vita sit Deus & lux, & sancti quoque qui in manu Dei sunt, in vita & lumine profecto consistunt. Et ideo preiusta in conspectu Domini mors sanctorum ejus. Ipsi viventes fiducialiter Deo astiterunt: fontes, ^{ad} salutares Dominus Christus sanctorum nobis reliquias prebuit, multimode beneficia infirmantibus rigantes, unguentum suavitatis emanantes, & demones abigentes : & sicut dicit magnus magister & ab immortalitate cognominatus, martyrum ossa languores fugant, infirmos curant, cecis videre do-nant, leprosos mundant, tentationes & mortores dissolvunt : & haec per Christum qui habuit in illis. Et bene psalmista cecinist : Mirabilis Deus in sanctis suis. Et rursus : Sanctis qui sunt in terra ejus, misericordia tua ^{7/10. 61} erit, vero. id est, Arba- nus, in mortali & summa Graecie dissolvi obliteratur.

Sanctis qui sunt in terra ejus, misericordia tua ^{7/10. 61} erit, vero. id est, Arba-
nus, in mortali & summa Graecie dissolvi obliteratur.

Nos voluntates ejus inter illos. Cum his au-
tem & sanctas & venerabiles imagines ado-
rantes amplectimur, id est, Verbi Dei, Domini videlicet & Salvatoris nostri Iesu Christi, qui pro nobis incarnatus est, & formam servi suscepit. Cuius imago & figura non deitatis, que inconvenit intemperante carnis ejus unita est, preferat characterem : invisibilis enim est & incircumscripta & informis divina natura : Denique quippe ne ^{7/10. 62} nos eritis unquam : ipso angelus narravit : sed humanitatis ejus coloribus facientes iconam adoramus. Apparuit enim Deus super terram etiam cum esset invisibilis, & vitus est, & cum hominibus conversatus est, & fatigatus est, & esurivit, & liti-
tivit lege nostrae, quam suscepit, naturam. Adoramus Christi iconam, id est, perfec-
tum que hominibus vita est, non divisa ab hac invisibili ejus divinitate : absit : sed unita huic ex summa conceptione. Nam eti dicit Iudeus : Quid vultis me occidere bo-
minem, qui veritatem locutus sum vobis ? non erat homo tantum, sed & Deus, & di-
cens : Ego & Pater unus sumus : non de-
negat naturam nostram : humano quippe ore ac organica haec alterius lingua. Hon-
oramus autem & adoramus etiam interemerat
Ecce 3 ejus

1145 *ecus imaginem sancte Dei genitricis & im-*
maculate dominas nostras, que illam inse-
fabiliter genuit. Honoramus quoque san-
ctorum apostolorum, prophetarum, bene-
vincentium martyrum, confessorum, & ju-
florum tamquam Dei amicorum imagines:
non materis vel coloribus calum adferen-
tes, sed per hanc intelligibilibus visibiles ad
principalem adducti, honorem illi debitum
impeditum: scientes secundum Basilium
magnum, quod imaginis honor ad princi-
palem transeat. Porro quia nonnulli con-
tentionis agunt, & dicant non oportere
sandorum imagines adorare, cum sint ma-
nusatae; simulaca stolidae has, immo im-
pie nuncupantes: noverint qui ejusmodi sunt. Bi-
quod cherubim, & propitiatorium, &
arcu, & mensa, que Moyses sacratissimum
divinum precepto construxit, manufacta er-
ant, & adorabuntur: accusat autem divi-
na scriptura eos qui adorant sculpitiae; sed
& illos qui demonibus immolant. Et qui-
dem abjectum erat paganorum sacrificium;
sed iustum acceptum est. Cum ergo cras-
fioris scriptura venerabiles imagines fiat,
oportet eas honorare propter principalia.
His itaque synodici nostri libenter acce-
pis, sandissimi, si quid inventum fuerit
in illis emendatione indigens, sine invidia
vestra Deo plene doctriis nos participes fa-
cite, & ad remittendum ea nobis corre-
cta esto precables: ut concorditer ex hoc
fidelibus utrifice, id est, vobis & nobis in-
ventis, glorifetur Pater & Filius & Spi-
tus sanctus, nunc & semper & in secula le-
cutorum. Amen.

Et post legacionem Petrus & Petrus Deo
 amabiles presbyteri, & locum tenentes san-
 dictissimi pape Hadriani senioris Romae, di-
 xerunt: Acquiescimus, quia secundum hi-
 dem, quam recte Tarasius sanctissimus &
 beatissimus patriarcha Constantinoopolitae est
 confessus, & apostolicus papa noster Ha-
 drianus suscipiens una cum venerabili san-
 cta synodo, que apud ipsum est, confes-
 sit, & eorum quae ille confessus fuerat,
 communionem amplexus est. Et benedictus
 Deus, quia orientis sanctissimi summi sa-
 credotes concordes in orthodoxa fide &
 adoratione venerabilium imaginum sanctissi-
 mis Hadriano pape Romano, & Tarasio
 patriarchae novae Romae, inventi sunt:
 & qui ita non contentur, anathema sint
 a sanctis trecentis decem & oculo patribus,
 qui hic ante collecti sunt.

Santa synodus dixit: Fiat, fiat, fiat.
 Agapius sanctissimus episcopus Cesarea di-
 xit: Definitis ab orientis sanctissimis pon-
 tificibus sacratissimis literis ad Tarasium san-
 dictissimum patriarcham, his, tamquam ti-
 tulum orthodoxie suscipiens, omnibus mo-
 dis consentio, & communionem recipio: &
 eos qui ita non lapidant, anathemati sum-
 miserim.

Kai μή τινα απέβασιν Πίεθοντες ή πίεθοντες Στρατηγούς αφροδίτηροι, καὶ τὸν τόπον ἐπι-
 χώπις Αδελαΐδη τοῦ ἀλεπάτου τάκτα τῆς αφροδί-
 τηρας Ρώμης, εἶπον· οὐδὲναδεῖ, διτε κατὰ τὴν ὄρ-
 θος ὁμολογηθέσαι τίτην ταρά Ταρασίου τοῦ ἀλεπά-
 τού. Καὶ μακεσσωτάτη ταξιάρχη Κωνσταντινού-
 λους Εἰς καθ' ἡμάς ἀποσόλικος τάκτας Αδελαΐ-
 δης διέβασμος, Καὶ τάσσει κατ' αὐτὸν ἀγία συ-
 νεδος ἰσοχρηστος, καὶ πάντας τοὺς ὁμολογηθέσαται
 τὴν κονιώτατην ποταστατο. Καὶ μιούποτος ὁ Θεός,
 διτε καὶ εἰ τὴν ἀντετοπήν αγιωτάτην αρχιερεῖς σύμ-
 φωνοι οὐ τῷ ὄρθοδόξῳ αἰγαλεῖ τῇ αφροδίτητον πάν-
 τες τούς τοὺς αγιωτάτους Αδρανὸν πάτερ Ρώ-
 μης, καὶ Ταρασίην ταξιάρχη τῆς πόλεως Ρώμης,
 διέβασεν. Καὶ τοῖς μη ὅπλος ὁμολογησον, απαθ-
 μα τοῖς εἰπόντας τῷ ἀλεπάτου τῷ ὄχ-
 πον ταπειρῶ τῷ οὐτεντα τῷ αφροδίτητον.

Εἴ τοι τοῦ σωμάτος εἴτε θλυπτό, θλυπτό, γλείστο.
 Αγέτης ὁ ὀστώπατος ἵπποτος Καισαρείας
 ἔπει τοῦ γαλαῖτος παρὰ τὸν τῆς ανετολῆς ὁ-
 στωπάτος αρχιερεῖς πανίρρητος υραμμέτης αφρός Τα-
 ρασίου τὸν αγιωτάτον Καὶ αίκινητον πατράρχην,
 οὐ τούλις δεσμένος ἀποδέσμιος, κατὰ ταῦτα
 ἔστοις τούρη, καὶ τὴν κονιώτατην αποδέχομαι. Καὶ
 τοῖς μη ὅπλοις φρονεῖτε τῷ ἀλεπάτου καθιτο-
 βάλλω.

Ιων-

Ιωάννης ὁ ὄσμιτας ἐπίσκοπος Εφέσου εἶπε·
τοῦς γελάσητε οὐδὲ τὸς ἀπειποῦς παρέ τῷ αὐτῷ·
Ωἱ ἀρχιερεῖς ὅρδεσσιν ψηφίζουσιν αὐτὸς τοὶς ἑ-
γιαστοῖς τῇ τερψικράσεων αὐτομήκητοι παρεπέμπονται.
Ταρσότον συντίθενται, καὶ τίνων κατόντων
ἀστεῖαί μα. τὸ δὲ μὴ οὖς ὄμολογοντος, μή-
τι φρεγατίστητος, μητὶ ἀπειποῦμεν τοὺς εἰδίσες
ἱρεῖς οὐ σπατῶν εὐθέας, ἀλλὰ λέπεις ἡγέρματα τῆς
μαδελάτους οὐ συντίθεταις πελτωτές. Καὶ τοῦ αἴ-
σιμητοῦ αὐτοῖς περιτίμητο.

Κανετέτις ή δούπωτος ή τελετές Κανετέτις της Κύπρου είναι· σε μεταφράσεις περιλαμβάνεται ότι το πώ πω αναγνωρίζεται γράμματα την εἰς την αντολή τιμερότητας φρεσκάριαντα στην άμμοντανα εργάσιμονταν ή ουδεμίκαντα πατεμέρχιαν τὸ ιτε· αὐτὸς προσμελοῦσθει· Ημέρα της πειραιών δροῖται κάρησι σε διάδει· τόπος σωτισμού, ή ομόφρον γίγνεται, διχόμυθος· Σε ασταζαρίθμοντι τιμερότητας της αγίας ή στεγανής αγίας η πειραιών πετόταν λαζανάς προσκυνητών μόντι την ίντινην ή ζωαρχική τελείαν ανάτιμα, καὶ τούς μὲν οὐαὶ φροντίστος, μῆτρα δεξιότητας της αγίας καὶ θολιών ή σφραγίδων επιλατίσις ἴχνους, η την ανάθιμητη ψεύσθιλος, η τη μεριδὴν προτίμητης οὐαρτούς ή σηματικήν σίκοτημα· Χρειά την αλληλούτη Θεῖον ήμερον περιτίμα.

Βασιλεύοντος οὐδέποτε πάτερ οὐδέποτε αγαγόντος τοῦ πατέρος εἰπεν. τοῖς γελάσιοι χράμμασι ἀπὸ τῆς αἰκατλῆς παρὰ τὸν αὐτὸν ἀγαγόταν ἀρχερόντων αφοῦ τὸ σχιστόν τοῦ ἀρχιεπισκόπου οὐδὲ μίκρον τοιεύεχον τοιεύεχον καὶ μίκρον, ἐπὶ τῷ φερὲ αὐτῶν ὅμαλον γοργοπόδην εἰσεδιχόμενοι ταπεινὸν δημόσιον καὶ προσφέροντες ἢ τοις μὴ ὅτι φρεστήτας συνθέμεται ἵπποβιτλον.

Ναοδα. ο δημόπολες τείσχοτον Κυζίκοι
άπει. τοις στραγγωθέσιοις γράμμασι τούς σώματά
ης μετακεντάται ἀρχητικότερο Εἰς οὐκανθρώπη τα
τελερχύ, καὶ τοις αὐτοπισθέσιοι εἰσὶ τὰς αἱ
τετολούσι οὐδεδούσιν ἀρχητικοῖς λιβίσιοι μοισιωνήσι
μαι τερι περὶ τῶν σώματος στεγανῶν, καὶ τὰς
κοπινῆις αὐτῆις απεδέχουμεν. Εἰς τὰς μόνας φρ
ιγύτες της ἀκαθίματι παρατίμων.

Εὐλύμων ὁ ἐποιητὴς ἐπίσκοπος Σάρδεων εἶ-
τον ἐς τὸ τέλος τῆς ἀπόδημίας ἔχασσονταν, καὶ
ταῦτας περιθύσσοντες τῷ Θεῷ αποσύνανται τοτέ προ-
στομαραμφίδης οὐ, συνειπεῖ Καὶ τοῖς ἄρτιοις αἰώνιοις
διέστη χαραγμένος Τερασίος τὸ ἀγάπητον ήταν μα-
κεμνωτοῦ ἀρχιεπισκόπου ή οἰκουμενικοῦ πατερομάρ-
τυρος. Καὶ τὸ αἴρεσθαι τοῦ τοῦ ἀνταλλῆτα
τελευτῆς. Καὶ τὸ αἴρεσθαι τὸν φρόντημα τοῦ ι-
εροῦ δούρωντα, Καὶ τοῦ τοῦ στεγέρης εὐθύνης
σῶν ηὔπερβλαστον ἔγγυας. τοὺς δὲ ταῦτα τοῦτο
χαροπλούσας ἡ φιλοράτεια πατεῖ τὸ σύγκριτον
καὶ, οὐ γοχύοντας τοῦς σύμμαχους πατεμά-
χους, αἰρατικοῖς ἡ διπλωμάτοις γυναῖκοις, οὐδὲ το-
σαῦτης γονητίας μετρεῖν ἔμενε τοῖς Οἴησι.

Πέρι ο διάλογος της παραπάνω φράσης θα προσθέτω μερικές σημειώσεις.
Από την παραπάνω φράση αποδεικνύεται ότι η λέξη που αντιστοιχεί στην ελληνική λέξη παραπάνω είναι πάντας η λέξη παραπάνω στην αρχαία ελληνική γλώσσα.

A Joannes episcopus Ephesi dixit : Deficiatis ab illis summis sacerdotibus qui in Oriente sunt , orthodoxis literis ad Confusum & ter beatum patriarcham Tarasium contentimus , & eorum communionem amplectimur . Eos vero qui illi confundunt , neque adorant , neque recipiunt sanctas & sacras ac venerabiles imagines , alienos existimo apostolicas ac catholicas ecclesias , atque eos anathemati transmitto .

Constantius sandifimus episcopus Constantie Cypri dixit : In nullo sensu commutatas literas que nunc leste sunt , quae de oriente misse fuerunt ad Tarasium sandifimum archiepiscopum & patriarcham , a definitione fidei quam ipse ante contulit fuerat , inveniens & ego indignus , his consentio & concors efficer , fulciriens & amplectens honorabilitate sanctas & venerabiles imagines : atque adorationem quae per latrarium , id est , Deo debitam servitutem efficitur , soli superfluentiali & vivifici Trinitati impendo . Et qui ita non sapient , neque prudenter , a sancta catholica & apostolica ecclesia segrego , & anathemati subjicio , atque portionis negantium incarnationem & salutiferae dispensationem Christi veri Dei nostri transmuto .

C Basilius sandissimus episcopus Ancyra dicit: Definitio litteris ab orientis sandissimis summis sacerdotibus ad sandissimum archiepiscopum & patriarcham consentio & permaco; & que ipsi confessi sunt admitti cum omni benignitate & voluntate: & qui isti non sapiunt, anathemati submette.

Nicolaus sanctissimus episcopus Cyzici dixit: Ledit literis sanctissimi & beatissimi archiepiscopi & patriarchae, & e diverso missale ad orientis Orthodoxos summis sacerdotibus libellis consentio de sanctis ac venerabilibus imaginibus, & communionem eorum recipio: & eos qui ita non sapient, ana-
D themati transmitto.

Euthymius sanctissimus episcopus Sardis dixit : Ut in omoibus veritatem executus, & in traditionibus sacratissimorum apostolorum & patrum educatus, consenserit etiam his exarationibus que modo legas sunt, tamen scilicet Tarabi sanctissimi ac beatissimi archiepiscopi & patriarchae, quam his quae ad has missae sunt ab orientalibus patriarchis : & eorum ac nocturni sensum super sacris dogmatibus & sanctis iconis unum & immutabilem existimo : eos vero qui preter hec vane loquauntur, & garrulent contra sanctas imagines, & non convenienter cum sanctissimis patriarchis, hereticos & perversos agnosco, & ab eorum communione longe me nono.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomedie
dixit : Secundum missas literas a summis
sacerdotibus orientalis dioecesos ad sanctissi-
mum & ter beatum archiepiscopum & pa-
triarcham Taracum , salutabiliter suscipio ,
& colo atque adoro pretiosas & sacras ico-
nas : eos vero qui ita non sapient , ana-
thematisco .

CONCILIUM

Hypatus sandissimus episcopus Nicæa di-
xit: Orthodoxi literis quæ missis sunt ab
oriente, id est, a sacerdotibus qui
ibidem sunt, ad sanctissimum & iter beatum
patriarcham Tarasium, contentio, & ea que
confessi sunt, recipio; & sanctas ac venera-
bles imagines honoro & adoro & ampli-
ctor: & omnes qui non sequuntur confes-
sionem hanc, alienos opinor a catholica eti-
clesia, & anathemati subdo.

Elias sanctissimus episcopus Cretæ dixit :
Destinatas literas ab oriente sequens con-
fessio & pacis cor.

Stauracius sanctissimus episcopus Chalcedonensis dixit : Lectis literis sanctissimi & beatissimi archiepiscopi & patriarche , eas quas ab orientalibus dieceſeoſ summis sacerdotibus destinatis sunt , talem proprietatem habere ad illas que sunt Constantinopolitani pontificis arbitror , ut nulla diversitas inter illas esse videatur , sed perfecta identitas : ita ut unum utsique sint , id est , plenus omni orthodoxy . Propter quod & ego ita confiteor , & alienos reor esse , qui ea non sentiunt .

Nicephorus sandissimus episcopus Dyrrachii dixit: Definitis ab orientis summis sacerdotibus orthodoxis literis ad Tarasium sandissimum patriarcham assentior & concordia, & eorum quae confessi sunt, expositionem recipio: & eos qui ita non sentiunt, anathematizo.

Epiphanius Deo amabilis diaconus eccl^{ie} Catanae , & locum tenens Thomas sandusissimi episcopi Sardinie , dixit : Verum est , quia favi mellis sunt verba bona : dulcedo autem eorum sanitatis anime , sicut scriptum est . Igitur ecce & synodica littera que modo lecta sunt , sandusissimi regis Constantinopoleos archiepiscopi nova Romae , quas ad orientis orthodoxissimos summos sacerdotes transmisit ; & illa quae ab ipsius rescripta sunt , dulei ac odorifero favo fidei sandorum patrum efflorentes , omnium nostrum intelligibiles seculis suavitatem rigaverunt , & animo in fide claudicantes robusta orthodoxyi virtute magisterii fanaverunt . Quapropter & ego his paria sapiens , admitto & amplector venerabiles imagines secundum antiquam consuetudinem . Et illud apostolicum revera concilium , quod quidam etiam septimum , non jure , sed de- sipientes nuncupant synodum ; nec non eos qui id ipsum sapiunt , terribilibus transmittit anathematis .

Leo *santissimus* *præpositus* & *locum reti-*
nens metropoleos Side dixit: *Gratia Christi*
veri Dei nostri, definitis iteris ab o-
rientis summis sacerdotibus ad Tarasium
santissimum archiepiscopum & patriarcham,
annuo, & permanebo: & eos qui ita non sa-
pient, anathemati transmittio.

Nicolaus reverendissimus monachus & be-
gumenus monasterii Apri, & locum retinens
metropoleos Tyanensium, promulgavit simi-
liter.

1150

Α Ταῦτο ὁ ἀπόστολος εἰπεντος· **Nikaia c.**
περὶ τῆς γέλεσι τὸν τῆς ἀκελλῆς παρὰ τῷ **ANNO
αἰώνιῳ ἀρχήριῳ ὄρθροβας χράμμεσι πρὸς τὴν
εὐηγέρχουσαν τελετημένουσαν αἰτιώμακον πετεμ-
χίαν Τερατον τοχῆν, ἐπειδὴν ὁ μολεζυ-
σάστη εἰδέχεται. οὐ τὸς σύντονος καὶ στεπτοῦ ειδο-
τας τιμῇ, οὐ προτεταμένος, οὐ επετεμένος. οὐ τεί-
τος τοι μη ἴσονδιμος τῇ ὁμολογίᾳ τωντοῦ, ἀλ-
λοτοσιος ἔργων μετα της παλλακῆς ἕκκλησίας, οὐ τῷ
ἐπιθέματι τοιούτῳ.**

Ἔλιος ὁ ὄσπετανος ιερέας. Κρήτης ἦτε-
τος, γαλεῖσι χρύσωμασι αὐτὸν τῆς ἀκαδημῆς ἀκο-
λυθῶν σαχῷ. Εἰ σωματίζει.

Β. Σταυράκιος ὁ σοφίστης εἰσίσκοπος Χαλλάδο^θ εἶπε· τὸ ἀνεγνωμέστε χρέμμετε Ταρσίν τὸ ἄχυτον καὶ μεμενότα πρᾶξιν καὶ σειρῆνας ταῖς λειψαρχῇ, καὶ τὸ αὐτὸν τὸ ἀνεπιλύτης δικαιότες ταῖς ταῖς αὐτοῖς ἀρχήραις, πιστῶτις εἰσεποττά ἔχειν πρὸς τὰ τὰ αὐτὰ πρύγματα χριστῶν Κανταριποτθλίας, ὃς μιδομένης ἵερότητα Σε αὐτὸς ἐταῖ, ἀλλα τολείσας ταυτότητα· οὐς σὸν καὶ τὸ αὐτὸν τὸ ἀμφότερον στοκα, πατεττηληρωμένης τάπτες ἐρδαδαΐς· διὸ ταχὺν ἄπος φελογού, καὶ αλλοδίως ἐγγέμει τὰ μηδέποτε φροντίστε.

Νικόρος ὁ ὀστιώπας ἐπίσκοπος τοῦ Διφ-
ράχειαν εἶπεν· ποῖς γαλλεῖσθαι αὔτο τῆς ἀνατολῆς τα-
ξέρει τὸν αὐτόν· αρχιερέων ὄρδον δέ οὗτος Γραμματεῖς
ἐπος Τερέζιοι τὸν αὐτόν τον, καὶ αἰγαίνωντες πετρεύεται-
χίλια σειράς καὶ συντετάχθησαν· καὶ τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ὁμό-
λογηθεῖστον τὸν ἴερον αποδέχουσαν· Εἴ τοι μὴ
ἔπει φρεγάντας αἰνιζεματίζω.

Επεκάνωθεν οὐ θεοφελίσατος διάκονος ήτης εκ-
αληποῖς Κατούκη, Σε τὸν τόπον ἐσήχων Θεμέ-
τη ὀσιωτάτης ἱεροχόης Σερδινίας, ἀποτελεῖ ἀλιθίς.
ὅτι κηρύξαν μείζων λόγῳ καλοί· γλύκασμα δὲ
αὐτῶν ἴστις Φυλῆς, οὐ γέγραπται· ἔδει ποτέ πο-
τοῦ αρίστους ἀπογεωθεῖστοι συνοδεῖα ψρυμάτα το-
πού αντιτίθεται καὶ μακάρωτοι τῆς βασιλείας Κον-
σαντικόλων ἀρχιεπισκόπου νέας Ρώμης, ἀπρό-
της τῆς θαυματῆς ὄρθροδοξότας ἀρχηρέως ἐξα-
πίσειλε· καὶ μῆρη τῇ ταρφάσιν φρόντισην
εἰπεισοδεῖσται, γλυκὺν τῷ ἀδέσμῳ κηρύξαν ήτης
τοῦ ἀγίου ταπείρου ὄρθροδοξή πίστις παναγίδε-
μηνα, τοῖς τάντοι ημῖν κοράταν αἰδοτότι τῷ δω-
δεῖσι κατηρθρώσαν, καὶ τὸς κατοῦ Φυλῆς οὐ τῷ πί-
στει χωλάδωτης τῷ φωτικῇ δυναμέσι τῆς ὄρθροδοξῆς
διδοτεπελίας ἐξιστάει· διὸ δὲ κηρύξαν ήτης τῆς
οἰκου φροντίς, ἀποδίχωσαι καὶ περιτίθεσαι τῆς
οἰκους εἰκανας κατὰ τίλιν ἀρχῆρως παραδοσίην,
δηλαδὴ τίλιν ἀποστολικήν· ἐκεῖνο δὲ τὸ συνίδελον,
ὅ τινας καὶ ἰδόμενας ἀθίσμως παρεληρησαν συκο-
δον, καὶ τίς τῷ αὐτῷ αὐτῷ φρονεῦταις τοῖς φορέσε-

Εποιεί μας ανάθεμαστον.
Λιον ὁ οσιοτάτος * επίσκοπος ἡ τὸν τόπον. Λ. φραγή
επέχων τῆς μητροπόλεως Σιδηνούς χάρετι Χριστοῦ.
εῖτα ἀλλοτίνη Θεοῦ γῆμαν, τοῖς γελεῖσιν ψυχάμ-
μασις ταρά τὴν ἀκτολόγην ἀρχηγούν πρέπει. Τα-
ρασσον την αγωνίστατον ἀρχηγούσκοτον ἢ σίνημβρ-
χον τατεγαρχών τεχνῶν ἢ ἐμμένων ἢ τῷ μὲν ἐπο-
φροντινοὶ αναθίματι παραπίμετον.

Πικόλα ο **Διαβέσσας** μηνυχός κ. πήγε μεσος το **Αρρα**, κ. τώ περιου ψάχνων της μητρού σέλινης **Τιβάνη**, **Χειρωπούς** έμριος.

ΑΝΝΟ^{ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ}
CHRISTI
1771.
Γρηγόριον ὁ ἀστικός ιερίστας Νομογράφος Α
ἔπει τοῖς γελῶσι ἡραρχίᾳστο ἀπὸ τῆς αποτολῆς
περὶ τῶν πόλεων ἀρχηγών πρὸς τὴν ἀστικότητον
ἢ νομογράφου φετεράρχων, ταχὺ καὶ απαθέχο-
μεν, ἢ ἀπετάξοντες τὰς σύριγες καὶ εἰπεῖς σικό-
νας ἐπὶ τῆς μηδικῆς φροντίδας ἀπαθέματι. Συ-
βάλλο.

Θεοφόρος ὁ ὑσπάτατος ἐπίσκοπος Κατών τῆς· οἵς εἰς τὰς διατάξεις μεμιληταποιητές τρόπος, τύποι διέτα πάντας καὶ εἰς τὸ ὄρθοδόξην θεολογίαν λόγους. εἰσποντες τούτους εἰς τὴν ἡμέραν βραχύτατης τοῦς σταυρωθεῖσαν ιησούς καὶ σωμάτιον ὑψώνεισαν· τοῦς δεσμώτατος καὶ μετασεμένης τῆς βασιλικότητος τοῦ τόλμου ἀρχικαρούδης Τερεσίν, ἢ αὐτές τοις εἴρης ἔκτατος εἰλούσθη. ἐπτὸ μὲν καὶ τοῖς τερψινοῖς αὐτῷ στογελεῖσθαι πονχοῦ τὸ τῆς διπλανῆς Σερβίας οὖμα, κατὸ πάντα τῷ τύπῳ ἀγάλματοι πορφυροποιητος ὄρθοδόξην τίσει. Μηδ τὰς ἀναγρυπτούσις ἥρων. διὸ τὸ αὐτὸν αὐτοῖς φρονῶν, αποδίχημα τοῦ ιησούς καὶ στοχεῖον εἰσίν. προθέλουν πάλι την τυγχανόντα πρωτομέαν τῆς Θρακομακίας ἰερόδομού πλατειασθεῖν, καὶ τοις τούτοις φροντίστας τῆς σιασθματισμοῦ αποτίμετορας.

Ανασκόπεις ὁ σύντοτος ἐπίσκοπος: Νικοσθέλιος
ταλαιῆς Ηπείρου εἶπε: σύμφωνος ὄφελος τὰ σωματικά
Γραμματικά Τερασίον ἢ ἀγάπητον καὶ αἰκενδυμένον
πεπεμψήκε, καὶ τὴν ἀγίτηραφα κατένη τὸ ἄπο
την τῆς πατρόπολης ἀρχηγίων, σωτίσασθαι τοῖς,
καὶ ὑπολογῆσαι τὸν φρούριον, καὶ μήχαν πολὺς ἔβαντος
δύσπιλον· καὶ ἀπόδικοντας τῷ αὐτοκέφαλοι πάν
σεπτές καὶ ιερᾶς εἰρήνης, Σὲ τὸν μὴ ὅπερ φρούριον
τοῦ πεντηκόντα: ψωμάλλο.

Ιωάννης ο ὁσιώτας εἰπείσκοπος Ταυρομήνης πέτισε ὅτι στηριζόμενος ἐλαττίθεμεν, ὅτις η
εἰ λίγην ἀδελφόθεασσος. ομηρίων τούτων ὑπόν
την ὑπαναγνωμένουν συνιδὼν χαρακτή. Τερ-
σίν τοῦ διαβόλουτον αἰχμαλώτη πατεράρχην, τοῦ
σαλεισῶν περ αὐτὸν πρὸς τὰς τῆς Ἰουτών εγκαταστά-
άρχησεν, καὶ τὴν ἀντηργάτην τοῦ περ αὐτὸν πρόσ-
των πειθοῦσαν περὶ τῆς ἀλίσσης αὐτῷ φρεδόδεξ-
τίστος τῷ οὐρανούσιον συνδεσμῷ, ὃντας καρκί-
τισμόν, ἀποδεχόμενος ηγετικοῦ τῆς ἀγίας εἴ-
στεπος μηκόντας. Εἰς τούτη τὴν φρεδόδοξην πίτερον
τούχασε ζῆστος περιστάτης τὸ βρέματι τοῦ Χριστοῦ
μὲν περιπλατεῖς, εἰ τὸ μὲν ὄπειροντας ἀναδί-
ματι Καπετάδηλον.

Γρηγόρε, ὁ ἀστικευτατος ἴωσκος Πιτζουέτος
εμούντες.

Νάπτις ὁ ἀσιωπός ιτίσκ. Κλευδιανόλην
σκέψεις.

Βεγίλιος ὁ ἀστικός ιστορικός Σιλείου
άνδρας.

Μιχαήλ ὁ ἀστάτ. ιἰσιον. Συγάδεων ὄματος.
Θεόδωρος ὁ ἀστάτος ιἰσιοκοτος. Μόραν ὁ

periods.

Άλλον ο δικτύωτας επίσκοπος Ιερώνιμος ομοίως.

Λέων ὁ ἀστικός, ἐπίσκ. Ρόδος ὄμοιος.
Γαύρυγχος ὁ ἀστικός· ἐπίσκοπος· Πισιδίας ὁ

Ευραίος ο ἐστιν πατήσιος τοπός Λαοδικείας.

Κωνσταντίνος ὁ ἐπωκότας οἰκισκός Πίρυς ὁ

poules.

Gregorius sanctissimus episcopus Neoc-
sariae dixit: Definitis literis a summis sa-
cerdotibus qui in oriente sunt, ad Tar-
sium sanctissimum patriarcham, consentio,
& admitto auge felato fandis imagines ac
venerabilis iconas: & eos qui ita non fa-
piunt, anathemati submitto.

Theodorus sanctissimus episcopus Catani
dixit : Qui pietatis meditans modum , his
utique & orthodoxyam sermo resulget . Com-
petenter igitur & mea brevitas lectis sacris
ac synodis literis sanctissimi & beatissimi
regiae civitatum summae presulsa Tarabi ,
quas ad eos qui in oriente sunt , transmis-
sit : nihilo minus & his quas ab eis ad ip-
sum directe sunt , intentio mentis vobis in-
figens , per omnia sanctorum patrum con-
cordantes orthodoxae fidei per legationem co-
gnovit . Ideoque cum illis haec sentiens , re-
cipio & saluto sacras & venerabiles icones :
& manifeste vocum novitatem quae facta est
synodi , quae septima susurrando dicitur , nec
non & eos qui cum illa sapiunt , anathema-
tismus transmittio .

Anastasius sanctissimus episcopus Nicopoleos veteris Epiri dixit: Concordantes intuentes synodicas literas Tarasii sanctissimi patriarchae, & rescripta earum quæ ab orientis summis sacerdotibus missa sunt, confessio illis, & confessio ita sapere, & uique in finem innocuus permanere. Et recipio & saluto venerabiles & sacras iconas; & qui ita non sapiunt, anathemati submittito.

D Joannes sanctissimus episcopus Tauroemetum dixit: Sicut unum sentientes convenimus, ita & uolum dicere didicimus. Concordantibus igitur synodis apicibus Tarasii sanctissimi patriarche, qui legi sunt, quique destinata furent ab eo ad orientis sanctissimos sacerdotes, & rescriptis quas ab illis ad ipsum destinata sunt sancte & orthodoxe fidei sex universitatum synodorum, ita & ego credo, recipiens & adorans sanctas & venerabiles imagines: & in hac orthodoxa fide vivens opto altare ante tribunal Christi cum fiducia: & qui sic non sentiant, anathema sint.

Gregorius sanctissimus episcopus Pisaurensis

Niceta sanctissimus episcopus Claudiopoleos
similiter.

*Basilus sandissimus episcopus Sylai simili-
ter.*

E Michael sanctissimus episcopus Synadeni Gum
similiter.
Theologus confitimus et confessio Myconum

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensis
similiter.

Leo sanctissimus episcopus Icoai similiter

Leo sanctissimus episcopus Rhodi similiter
Georgius sanctissimus episcopus Pisidie simi-
liter.

Eustathius sanctissimus episcopus Laodicea

Constantinus sanctissimus episcopus Pergaeus

similiter.

Theco

CONCILIUM NICÆNUM II.

1153

A C T I O
A III. Theophylactus Deo amabilis diaconus & vicarius Stauropolitani metropolae similiter.
Nicolaus sanctissimus episcopus Hierapoleos similiter.
Leo sanctissimus episcopus Carpatici similiter.
Theodorus sanctissimus episcopus Amotii similiter.
Christopherus sanctissimus episcopus Phasidis similiter.
Cyrillus monachus & locum tenens Nicetas episcopi Gothici similiter.
Adfusione hoc in ms. Bryuno.
Reliqui sanctissimi episcopi (* atque monasticae dignitates) promulgaverunt.

Tota synodus quæ per gratiam Christi veri Dei nostri, & amaricem pietatis sancti Théodori amabilis diaconus & vicarius Stauropolitani metropolae similiter. Theodorus sanctissimus episcopus Amotii similiter. Christopherus sanctissimus episcopus Phasidis similiter. Cyrillus monachus & locum tenens Nicetas episcopi Gothici similiter. Reliqui sanctissimi episcopi (* atque monasticae dignitates) promulgaverunt.

Tarafius sanctissimus episcopus patriarcha dixit: Contentio quieteuit, & medius paries sublatuus est inimicitia. Oriens, occidens, septentrio, & Mefembria, sub iugo uno & una consonantia facti sumus.

Sancta synodus dixit: Gloria tibi Domine, qui unisti nos.

Tarafius sanctissimus patriarcha dixit: Gratias pacifico Christo vero Deo nostro cum Patre & Spiritu sancto, in secula.

Sancta synodus laudavit.
Multos annos imperatorum Constantini & Irene magnorum imperatorum & principum multos annos. Orthodoxorum imperatorum multos annos. Custodes fidei Domine serva.

Auxiliatores ecclesie Domine serva.

Novi Constantini & novæ Helenæ zeterna memoria.

Pacificam Domine vitam da eis.
Patriarcharum multos annos.
Sacri senatus multos annos.

FINIS TOMI DECIMI SECUNDI.

1154

ANNO
CHRISTI
787.

Θεοφύλακτος διάκονος καὶ τοποθετής τῆς Σταυρού πελάπη μητρόπολος ὄμοιος.
Νικόλαος ἐστιτοῦς εἰσίσκοτος Ιαρκίλας ὁ μοῖρος.
Λίων ἐστιτοῦς ἀπόχ. Καρπάδης ὁ μ.
Θεοδότεος ὁ ἐστιτοῦς εἰσίσκοτος τῷ Αμφίω ὁ μοῖρος.
Χερσαῖορος ὁ ἐστιτοῦς εἰσίσκοτος Φάσιδος ὁ μοῖρος.
Κύριλλος μηνογῆς καὶ τοποθετής Νικήτη εἰσίσκοτος τοῦ Γοτθίου ὁ μ.

ΒΟΙ λατεῖς ὀντιτοῦς εἰσίσκοτος εἰσφύγονται.

Πάσα ἡ κατὰ χάριν Χειρὸν τῆς αἰλιθοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οἱ φιλόστορες θιστοί με τῷ γελιώσιτον τῷρον καὶ ὄρθεδοξον βασιλέων σταυρού μεταξὺ αὐτούς τοις γραμμῖσιν ἀποστολέν παρά Λιδεοῦ τατά τῆς φρεβετήρας Ρούμης πρὸς τοὺς ὄρθεδοξοὺς ἡμῶν Σαρτάλες, καὶ τὸν ταύτην απαγγειλότης χάρτιν, ὅρον ὄρθεδοξίας τῷ αἵματι τοῦ μακαριωτάτου οἰκομητοῦ πατερεμέρης Ταρασίου ὄντο, καὶ τὸ αὐτὸν τῆς αἰατολῆς αἰατημοδοτίας πρὸς τὴν αὐτὴν μακαριωτάτην παρὰ τὸν αρχιερίου γράμματος ἀπεδεχόμενοι γοργάλαιοι, καὶ αἴστης οὐρανού, καὶ θυμητοῖς προσκυνήμασι τὸν ἵεραν καὶ στεσμοῖς εἰσόντες· καὶ τὸν κατ' αὐτὸν γενέματος θελαστικόντος εἰπεῖ παθαίροντες τόπον αἰατημοδοτίας, τὸν αἰαθίματι παραπίπομεν· αὖτις ὁ Θεὸς φιλάζει τὸν διεσπότην ἡμῶν τὸν αἰαθίδης, καὶ τὸν αἴστητον πατερεμέρην.

Ταρασίος ὁ αἴστητος πατερεμέρης εἶπε· οὐ φιλοποιία πάτεται, καὶ τὸ μισότοχον πρὸς τῆς ἱχθύος, αἰατολήγαρ, βόστις, ἀρτοίς, καὶ μεσημβρία, ωπός ζυρὸν εἶδε καὶ μιαν συμφωνίαν γενέναιεν·

Η αγία σύνοδος εἶπε· δέξεσθαι ὁ Θεὸς ἐικόνως πρᾶτος.

Ταρασίος ὁ αἴστητος πατερεμέρης εἶπε· χάσει τὸν εἰρηνοτον Χειρὸν τῆς αἰλιθοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σωτὴρ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς φιλαράχης πνεύματος, εἰς τὸν αἴστην αἵματος.

Η αγία σύνοδος εἶπε· δέξεσθαι ὁ Θεὸς ἐικόναν τοῦ πατέρος.

Πολλά τὸ ἔπον τὸν βασιλεῖον.
Κονσελίνη καὶ Ερύκης μηγέλων βασιλέων καὶ αἰατημοδοτίας τοῦτα τὸ ἔπον.

Ορθεδόξων βασιλέων φωλὰ τὸ ἔπον.
Τὸς φιλαζοτον τῆς τίτανος χάρη φιλαζον.

Τὸς ψευταράτερος τῆς ἑκατονταετοῦς χριστοῦ πράτερον.

Νέα Κωνσταντίνου καὶ νέας Ελαῖνης αἰονία ἡ μητρός.

Εἰρηναῖας χώρας ζωὴν αὐτοῖς.
Τὸς πατερεμέρης τοῦτα τὸ ἔπον.

Τὸς ἵερας συγκατίτη τοῦτα τὸ ἔπον.